

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก
: กรณีศึกษาจากโรงเรียน

โดย
นายก้องภพ เกิดชูชื่น

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข

ภาควิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกอาก

: กรณีศึกษาจากโรงเรียน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข

ภาควิชาภาษาไทย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

TECHNIQUES OF CREATING THE SENSE OF HUMOR IN “TALOKHOKCHAK”
: A CASE STUDY OF SCHOOL SETTING

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts THAI FOR CAREER DEVELOPMENT

Department of THAI

Academic Year 2025

Copyright of Silpakorn University

630520020 : ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข

คำสำคัญ : อารมณ์ขัน, ตลกสถานการณ์, ตลกหกฉาก

นาย ก้องภพ เกิดชูชื่น: กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก : กรณีศึกษาฉากโรงเรียน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. สิริชญา คอนกรีต

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่นำมาสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน 2) วิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ผู้วิจัยศึกษาจากรายการตลกหกฉากที่เผยแพร่ทางช่อง Youtube ผู้วิจัยคัดเลือกตอนที่มียอดผู้ชมมากที่สุดในแต่ละเดือนที่ลงเผยแพร่ พบว่ามีทั้งสิ้น 37 ตอน

ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่นำมาสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนั้นที่พบมากที่สุดคือ ด้านคุณสมบัติของครู รองลงมาคือด้านประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและด้านผลลัพธ์จากการจัดการศึกษา พบด้านละเท่าๆ กัน และที่พบน้อยที่สุดคือด้านการบริหารองค์กรการศึกษา

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ด้านกลวิธีทางสถานการณ์ พบ 8 กลวิธี ที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการเข้าเหย้า รองลงมาคือ กลวิธีสร้างสถานการณ์หักมุมและพลิกความคาดหมาย และกลวิธีสร้างเรื่องเกินจริง กลวิธีทางสถานการณ์ที่พบน้อยที่สุด คือ กลวิธีสร้างสถานการณ์ให้ตีความสองแง่สองง่าม สำหรับกลวิธีทางภาษา พบ 10 กลวิธี ที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน รองลงมาคือ กลวิธีกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก และกลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน สำหรับกลวิธีที่พบน้อยที่สุด คือกลวิธีการใช้คำพวน กลวิธีปะปนภาษาถิ่น และกลวิธีการใช้คำกำกวม

ฉากโรงเรียนมีบทบาทของครูและนักเรียนที่แสดงของอำนาจระหว่างผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองจึงส่งผลต่ออารมณ์ขันในเรื่อง ด้านเนื้อหาที่นำมาสร้างอารมณ์ขันนั้น ผู้เขียนบทและผู้กำกับเลือกนำเสนอเนื้อหาคุณสมบัติของครูมากที่สุดอาจเพราะลักษณะของรายการที่เป็นตลกสถานการณ์ อีกทั้งคนไทยมีความผูกพันใกล้ชิดกับครู ข้อสังเกตคือ การเข้าเหย้าไม่ใช่เพื่อสร้างความเกลียดชังแต่เป็นในลักษณะหยิกแกลมหยอก โดยกลวิธีการสร้างความตลกขบขันทั้งจากถ้อยคำภาษาและบุคลิกลักษณะของครู การที่พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์เป็นกลวิธีการเข้าเหย้ามากที่สุด เนื่องจากรายการนี้มุ่งนำเสนอเนื้อหาการศึกษาไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของครู ผู้เรียน และการบริหารองค์กรการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนมีประสบการณ์ร่วม จึงพบกลวิธีนี้มากที่สุด ขณะเดียวกันแทบจะไม่พบกลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม เป็นเพราะครูเป็นบุคคลที่สังคมไทยให้ความเคารพนับถือ และเนื้อหารายการที่เป็นฉากห้องเรียนหรือชั้นเรียน ขณะที่กลวิธีทางภาษาในการสร้างอารมณ์ขันนั้น ผู้เขียนบทและผู้กำกับเลือกใช้กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานค่อนข้างมาก เนื่องจากกลวิธีเหล่านี้สามารถนำมาสร้างความขบขันได้ง่ายและหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนในฉากห้องเรียน มากกว่ากลวิธีการปะปนภาษาถิ่น หรือกลวิธีการใช้คำกำกวมซึ่งพบน้อย เนื้อหาการศึกษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมีความสอดคล้องกันก่อให้เกิดความตลกขำขันตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมรายการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้รายการตลกหกฉากได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน

630520020 : Major THAI FOR CAREER DEVELOPMENT

Keyword : Humor, Situation Comedy, Talok Hok Chak

Mr. Kongphop KOETCHUCHUEN : Techniques of Creating the Sense of Humor in “Talokhokchak”: A Case Study of School Setting Thesis advisor : Instructor Sirichaya Corngreat, Ph.D.

This study aimed (1) to analyze the aspects of Thai education used to create humor in the television program Talok Hok Chak (Six-Scene Comedy), focusing specifically on school-based scenes, and (2) to examine the strategies used to generate humor in these scenes. Data were collected from episodes published on YouTube, selecting the most-viewed episode for each month, for a total of 37 episodes.

The findings showed that, among the educational themes used to create humor in school-related scenes, the most common theme was teachers’ personal attributes. This was followed equally by instructional effectiveness and educational outcomes. The least common theme was educational administration.

Regarding humor-creating strategies, eight types of situational strategies were identified. The most common was teasing, followed by plot twists, the subversion of expectations, and exaggeration. The least common situational strategy was double entendre, probably because teachers are highly respected in Thai society, and such meanings are considered inappropriate in classroom settings. Ten types of linguistic strategies were identified. The most frequently used was non-standard pronunciation, followed by repetitive expressions and sarcasm. The least common linguistic strategies were wordplay involving reversed syllables (khampuan), dialect mixing, and ambiguous wording.

The study further shows that the hierarchical relationship between teachers and students in school scenes is key to shaping humor. Scriptwriters and directors often emphasize teachers’ traits, probably because the program relies heavily on situational comedy, and Thai audiences are well familiar with teachers. Teasing in the program is not meant as hostility but as light-hearted banter that enhances humor, supported by linguistic features and the portrayal of teachers’ personalities. The dominance of teasing as a situational strategy matches the program’s focus on everyday educational experiences involving teachers, students, and school management—experiences most viewers can easily relate to. Conversely, double entendres were rarely used due to social norms about teachers. For linguistic strategies, non-standard pronunciation was commonly used because it is flexible and adaptable to various classroom scenarios, whereas dialect mixing and ambiguity occurred less frequently. Overall, the educational content and humor strategies worked together to create comedy that aligns well with audience expectations. This overall approach has helped maintain the long-standing popularity of Talok Hok Chak.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.สิริชญา คอนกรีต ที่ได้กรุณาให้ คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์ และตรวจแก้ไขการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประกอบการวิจัยทำการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณครูบาอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชามาแต่ครั้งเยาว์วัย

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา ที่ให้การอุปการะอบรมเลี้ยงดูตลอดจนส่งเสริมการศึกษา อีกทั้งขอขอบคุณเพื่อน ๆ รุ่นพี่รุ่นน้องปริญญามหาบัณฑิตทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา เป็นที่ปรึกษาในยามที่รู้สึกท้อแท้ส่งผลให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในการทำวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอบูชาแต่พระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

ก้องภพ เกิดชูชื่น

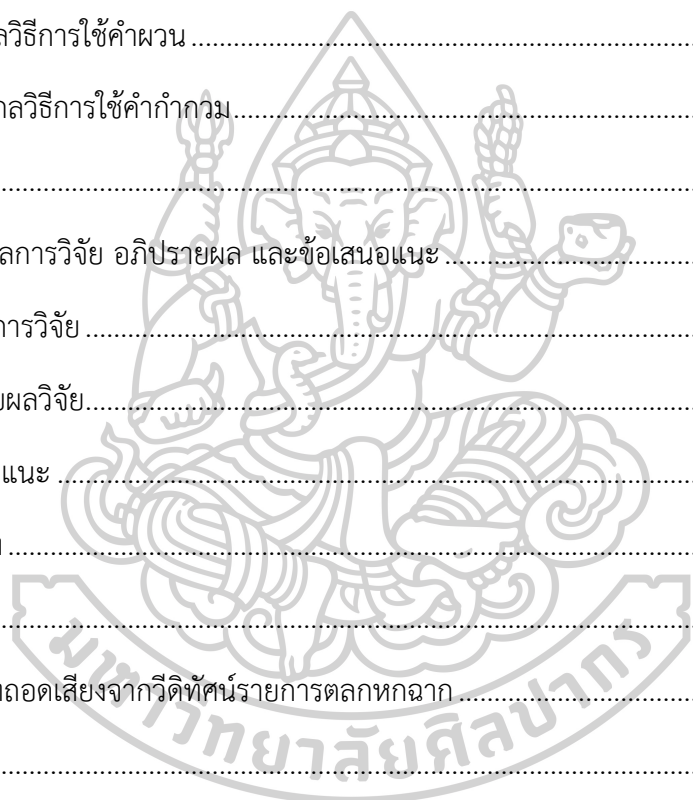

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
3. สมมติฐานของการวิจัย.....	8
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	8
5. วิธีการวิจัย.....	11
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
บทที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ แนวคิดอารมณ์ขัน และภูมิหลังรายการตลกหกฉาก.....	17
1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ (Situational Comedy).....	17
1.1 ความหมายของตลกสถานการณ์ (Situational Comedy).....	17
1.2 แนวคิดของตลกสถานการณ์ (Situational Comedy).....	18
2. แนวคิดด้านอารมณ์ขัน.....	24
2.1 ความหมายของอารมณ์ขัน.....	24
2.2 ความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของอารมณ์ขัน.....	26

2.3 เนื้อหาหรือประเด็นที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน.....	27
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างอารมณ์ขัน.....	29
3. ภูมิหลังของรายการตลกหกฉาก	34
4. บทสรุป	36
บทที่ 3 เนื้อหาการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ..	37
1. ด้านคุณสมบัติของครูผู้สอน.....	43
1.1 จริยธรรมและจรรยาบรรณของครู.....	43
1.2 ความรู้ความสามารถของครู.....	48
2. ด้านประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอน.....	52
3. ด้านการบริหารองค์การการศึกษา	56
4. บทสรุป	59
บทที่ 4 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน	61
1. กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์.....	61
1.1 กลวิธีการเข้าเหย้า.....	80
1.2 กลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย.....	84
1.3 กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง.....	86
1.4 กลวิธีสร้างสถานการณ์ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	87
1.5 กลวิธีสร้างสถานการณ์ผิดจากมาตรฐานปกติ	88
1.6 กลวิธีสร้างสถานการณ์ไม่เข้ากันหรือไปด้วยกันไม่ได้.....	89
1.7 กลวิธีการป้ายเปี่ยงประเด็น.....	91
1.8 กลวิธีสร้างสถานการณ์ให้ตีความสองแง่สองง่าม.....	92
2. กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา	94
2.1 กลวิธีออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน	111
2.2 กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	113

2.3 กลวิธีใช้ถ้อยคำประชดประชัน	114
2.4 กลวิธีการใช้ความเปรียบ	115
2.5 กลวิธีเทียบเสียงต่างภาษา	116
2.6 กลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีตั้งในสังคมมาใช้ใหม่	118
2.7 กลวิธีการจงใจใช้ถ้อยคำผิด	121
2.8 กลวิธีปะปนภาษาถิ่น	122
2.9 กลวิธีการใช้คำพวน	123
2.10 กลวิธีการใช้คำกำกวม	124
บทสรุป	126
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127
1. สรุปผลการวิจัย	127
2. อภิปรายผลวิจัย	132
3. ข้อเสนอแนะ	135
รายการอ้างอิง	136
ภาคผนวก	141
ภาคผนวก บทถอดเสียงจากวีดิทัศน์รายการตลกหกฉาก	142
ประวัติผู้เขียน	232

สารบัญตาราง

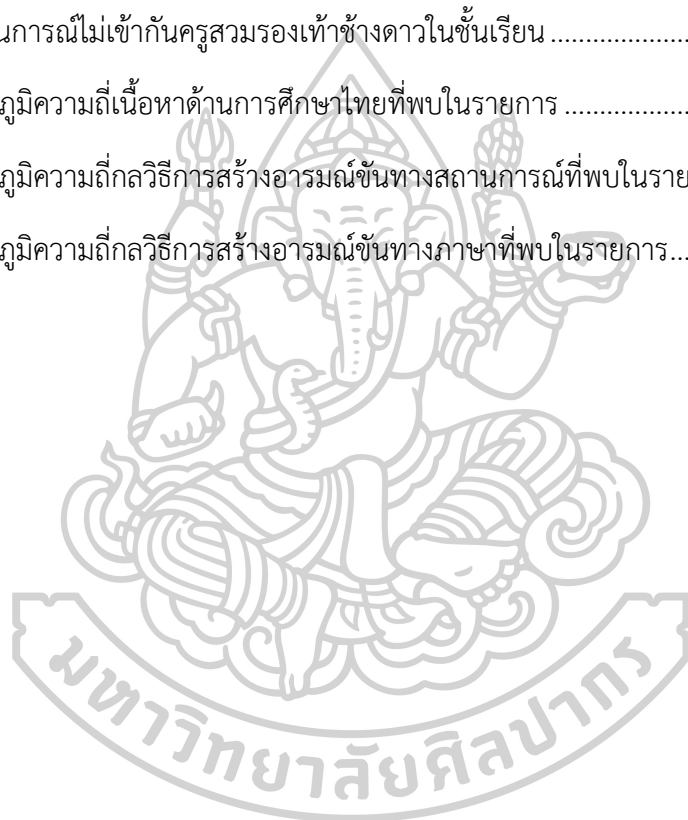
หน้า

ตารางที่ 1 รายชื่อ วันเผยแพร่ทางyoutube และยอดผู้ชมในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนโดยแสดงเป็นรายตอน.....	9
ตารางที่ 2 ความถี่เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน.....	37
ตารางที่ 3 เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน	38
ตารางที่ 4 ความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน	62
ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน แสดงเป็นรายตอน.....	63
ตารางที่ 6 ความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน	95
ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน	96

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 การใช้ภาษาที่ผิดจากปกติมาตรฐานของครูเพ็ญศรี.....	5
ภาพที่ 2 สรุปลักษณะของตลกสถานการณ์	23
ภาพที่ 3 ครูเพ็ญศรีห้วงทรงผมจนไม่สนใจสอน	54
ภาพที่ 4 สถานการณ์ไม่เข้ากันครูสวมรองเท้าข้างดาวในชั้นเรียน	90
ภาพที่ 5 แผนภูมิความถี่เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่พบในรายการ	127
ภาพที่ 6 แผนภูมิความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการ	128
ภาพที่ 7 แผนภูมิความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาที่พบในรายการ.....	129

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตลกสถานการณ์ (Situation Comedy หรือ Sitcom) เป็นละครแนวสนุกสนาน เนื้อหาที่มีความหลากหลาย มีความสัมพันธ์หลายรูปแบบ หลายกลุ่มคน และมีอารมณ์ขันเป็นพื้นฐานตลอดจนมีอารมณ์อื่นๆ แทรกด้วย เกิดเป็นอรรถรสในการรับชม ทำให้มีความสนุกสนานน่าติดตาม (จึงหยู ลู่และธีรโชติ เกิดแก้ว, 2566: 269) เนื้อหาที่หยิบยกมามีพื้นฐานความเป็นจริง แม้ว่ามีรูปแบบการแสดงเกินจริงหรืออาจไม่สมจริง แต่ก็สะท้อนภาพของเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคมให้เกิดการขบคิดไตร่ตรอง (กาญจนา แก้วเทพ, 2547:46) ตลกสถานการณ์เป็นละครที่มุ่งความตลกขบขันเป็นสำคัญ มีสถานการณ์ที่ไม่ปกติเกิดขึ้น ซึ่งตัวละครไม่คาดคิด ตั้งตัวไม่ทัน สถานการณ์ที่ไม่คาดคิดนี้นำไปสู่เรื่องราวที่ยุ่งเหยิงมากมาย ตลกสถานการณ์เป็นละครแนวสุขนาฏกรรม มองชีวิตในแง่ขันขันเป็นเรื่องตลก จึงหยู ลู่และธีรโชติ เกิดแก้ว (2566: 271) กล่าวถึงตลกสถานการณ์ว่า หากมองวิธีการจัดลำดับตอนแล้ว ตลกสถานการณ์จะเป็นละครจบในตอน แต่ละตอนมีสถานการณ์ไม่เหมือนกัน แต่ใช้นักแสดงเพียงชุดเดียวกันและทุกคนยังคงเล่นบทบาทเดิม การดำเนินเรื่องรวดเร็วเพื่อให้จบภายในเวลาที่กำหนด

อันธิยา หล่อเรื่องศิลป์ (2547 : 22) กล่าวถึงลักษณะของตลกสถานการณ์ว่า มีลักษณะเฉพาะตัวในการดำเนินเรื่อง เพราะเป็นละครที่ไม่เน้นฉาก ดังนั้นการดำเนินเรื่องจึงต้องมีแง่มุมที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน บทสามารถสร้างอารมณ์ขันได้จากตัวละครเดิมๆ ความสัมพันธ์แบบเดิมๆ สถานการณ์เดิมๆ จึงต้องใช้กลวิธีที่หลากหลายเพื่อสร้างความขบขันในเงื่อนไขที่จำกัดเช่นนี้

ตลกสถานการณ์มีความสำคัญและน่าสนใจศึกษาตรงที่เผยแพร่เนื้อหาทางรายการโทรทัศน์ให้คนจำนวนมากได้รับชมในเวลาเดียวกัน ตลกสถานการณ์จึงมีโอกาที่จะถ่ายทอดความคิดและเนื้อหาแก่คนจำนวนมากได้รับรู้ ตลกสถานการณ์มีเนื้อหาที่หลากหลายปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมา มีการยั่วล้อ สร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้ชมได้ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย มีเนื้อหาหมุมมองที่ชวนให้ศึกษาได้อย่างกว้างขวาง

ความเป็นมาของรายการตลกสถานการณ์ สืบเนื่องมาจากผู้หญิงอเมริกาได้ปรับเปลี่ยนตนเองจากที่เคยเป็นแม่บ้านอยู่บ้านช่วงกลางวันซึ่งมีละครโทรทัศน์เกี่ยวกับครอบครัว ออกอากาศกลางวันเรียกว่า Daytimes Serials ต่อมาช่วงทศวรรษ 1950 สังคมได้เปลี่ยนไป ผู้หญิงอเมริกาจำเป็นต้องออกจากบ้านไปทำงานนอกบ้าน ดังนั้นตลกสถานการณ์จึงเกิดขึ้น เป็นการนำเสนอเรื่องราวโลกภายนอกบ้าน เพื่อสนับสนุนและรับใช้ชีวิตแบบใหม่ของผู้หญิงนอกบ้าน หรือแม้แต่ผู้หญิงที่ยังไม่ได้

ออกไปทำงานนอกบ้าน ก็พบว่าเรื่องราวของตลกสถานการณ์นั้นช่วยขยายจินตนาการของพวกเธอ ด้วยเช่นกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2547 : 339) ตลกสถานการณ์ได้แพร่ขยายจากอเมริกาไปยังประเทศ หรือภูมิภาคอื่นๆ เช่น จีน ออสเตรเลีย อังกฤษ เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยนั้น ตลกสถานการณ์ผลิตและออกอากาศทางโทรทัศน์มานานกว่า 34 ปี ยุคแรกมีขึ้นในพ.ศ. 2519 ได้แก่เรื่อง ขบวนการคนใช้ ผู้พิทักษ์ความสะอาด บุญเดิม ร้านเดิมเจ้าเก่า สาทร ดอนเจดีย์ คุณยายกายสิทธิ์ และเทวดาทกสวรรค์ ตลกสถานการณ์ในยุคต่อมาได้แก่เรื่อง สามหนุ่มสามมุม ซึ่งออกอากาศในพ.ศ. 2534-2541 ยังมีตลกสถานการณ์เรื่องอื่นๆ อีก ได้แก่เรื่อง ระเบิดเถิดเทิง เฮง เฮง เฮง บางรักซอย เป็นต้น บ้านนี้มีรัก มหาชนชาวแพรต วงษ์คำเหลา เดอะซีรีส์ หมู 7 เต็ดสระระตี หลวงตามหาชน เป็นต้น

บรรดารายการตลกสถานการณ์ที่กล่าวมาข้างต้น มีตลกสถานการณ์รายการหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จัก และอยู่ในความสนใจของผู้ชมมายาวนาน อีกทั้งยังมีความเป็นรายการวาไรตี้ผสมผสาน นั่นคือ “ตลกหกฉาก” ซึ่งเป็นรายการวาไรตี้ผสมตลกสถานการณ์ สำหรับรายการวาไรตี้ หรือปกิณกะบันเทิง มาจากคำว่า วาไรตี้ (Variety) หมายถึง รายการบันเทิงประเภทเบ็ดเตล็ดต่างๆ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และนิคม ทาแดง, 2530:1) เป็นรูปแบบรายการที่เน้นการนำเสนอความบันเทิงมากกว่าความรู้ ผู้ชมรายการมีหลากหลายกลุ่ม รายการวาไรตี้มีหลากหลายรูปแบบและการนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นการแสดง ดนตรี ร้องเพลง ละครสั้น เกมต่างๆ การสนทนาสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ ตลอดจนการแสดงอื่นๆ ตลกหกฉากมีลักษณะเป็นวาไรตี้ผสมตลกสถานการณ์ที่น่าสนใจและมีผู้นิยมติดตามค่อนข้างมาก รายการหนึ่ง

รายการตลกหกฉาก ซึ่งเป็นวาไรตี้ผสมตลกสถานการณ์ เป็นรายการจบในตอน มีความกระชับ มีความหลากหลายผสมผสาน ผลิตโดยบริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) เริ่มออกอากาศทางช่องเวิร์คพอยท์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2550 ยุคแรกมี 6 ฉาก ได้แก่ โรงพยาบาล (ฉากไอศิยมหาสนุก) ซูเปอร์มาเก็ต (ฉากร้านสะดวกซื้อ) ฟิตเนส (ฉากนางฟ้าฟิตเนส) ร้านกาแฟ ซาลอน (ฉากสามสาวซาลอน) และปั้มน้ำมัน (ฉากปั้มน้ำมัน) จึงได้ชื่อว่าตลกหกฉาก ภายหลังมีจำนวนฉากมากขึ้น และมีเนื้อหาที่หลากหลายกว่าเดิม ละครเน้นความตลกขบขัน ภายใต้คำขวัญที่ว่า “จะฉากอะไรในชีวิต ก็คิดให้มันเป็นเรื่อง...ตลก” ตลกหกฉากเป็นรายการโทรทัศน์รายการแรกของไทยที่ได้รับรางวัลเหรียญทองและเกียรติบัตรจากเวทีอินเตอร์เนชั่นแนล เอมี อะวอร์ด รางวัลโทรทัศน์ระดับโลก

ตลกหกฉาก สำหรับฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน มีขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2558 โดยได้ย้ายไปเป็น “หกฉากครบจรรย์” เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 หกฉากครบจรรย์ยังคงมีการดำเนินรายการอยู่จนถึงปัจจุบัน แต่มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาจากเรื่องซ้ำซ้อนเกี่ยวกับการศึกษาไปเป็นเรื่องตลกซ้ำซ้อนในพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากโรงเรียน เช่น หอพัก ร้านซูเปอร์มาเก็ต ห้างสรรพสินค้า

ร้านอาหาร เป็นต้น อีกทั้งเนื้อหาที่เน้นเกี่ยวกับครูและโรงเรียนปรับเปลี่ยนไปเป็นเรื่องของคู่รัก อาชีพ ฐานะทางสังคม เป็นต้น ตลกหกฉาก ฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนยังมีการนำมาผลิตเป็น “ครูเพ็ญศรีกับเลดี้ปอบ” โดยออกอากาศเมื่อพ.ศ. 2566 โดยมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาจากเรื่องราวเกี่ยวกับครู มาเป็นบริบทการบริหารการศึกษา สภาพสังคม ความเชื่อ และด้านอื่นๆ

สำหรับฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เป็นชั้นเรียน ม.6/3 โรงเรียน ต.ล.ก. มีนักเรียนคือ อาร์ต(รับบทโดย ศิลป์ รุจิรวนิช) ตะ (รับบทโดย ดนู ชุตินาวิ) นุ่น (รับบทโดยนุ่น ไกอา หรือ ภาณิศา อุดมเรืองเกียรติ) และมีครูเพ็ญศรี วัฒนาวงศ์วานร (รับบทโดยตุ๊กกี้ หรือสุดารัตน์ บุตรพรม) ไม่ว่าชั่วโมงวิชาใด ครูเพ็ญศรีก็มาสอนแทนครูคนอื่นเสมอ วิชาหลักของครูเพ็ญศรี คือวิชาเพาะชำ การเรียนการสอนในห้องเรียนจะมีลักษณะระบบดั้งเดิมสมัยอดีตที่ยังยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผิดไปจากปัจจุบันที่เป็นการเรียนการสอนโดยใช้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ ก็จะสอนแบบให้เขียนให้อ่านตามบนกระดาน เป็นต้น รายการตลกหกฉาก ฉากโรงเรียนจะเน้นอารมณ์ขันเพื่อให้ผู้ชมทุกเพศทุกวัยผ่อนคลายความตึงเครียดจากชีวิตประจำวัน

อารมณ์ขัน คือความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ หรือวรรณกรรม อารมณ์ขันจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการหัวเราะ (ทศนีย์ ต่ายอินทร์ , 2521 : 11) ประโยชน์ของอารมณ์ขันช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้อารมณ์โกรธบรรเทาเบาบางลง ช่วยบรรเทาอาการง่วงเหงาหาวนอน การเล่าเรื่องตลกสามารถทำให้การนั่งฟังที่น่าเบื่อ ง่วงเหงา กลับมากระปรี้กระเปร่าได้ ปราชญา กล้าผจญ (2556: 2) การเล่าเรื่องจะต้องมีจุดจี้เส้นอยู่ในตอนจบ เพื่อให้ผู้อ่านคาดไม่ถึง การเล่าเรื่องต้องใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ เมื่อฟังแล้วต้องเข้าใจเรื่องตลกที่เล่าต้องมีความสัมพันธ์กับเพศ วัย สติปัญญาของผู้ฟัง อนันต์ แจ็งกลีบ (2517 : 62-69, อ้างถึงใน ประกิจ จันตะเคียน, 2524:12)

Blistein, Elmer M. (1985 : 125, อ้างถึงใน กาญจนา เจริญเกียรติบรร 2548: 16) ได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญเกี่ยวกับอารมณ์ขัน โดยสามารถแบ่งเป็นแนวคิดใหญ่ๆ ได้ 3 แนวคิด ดังนี้ 1) แนวคิดความเหนือกว่า (Superiority Theories) คนเราจะรู้สึกขำขันได้เมื่อเห็นผู้อื่นด้อยกว่า และได้ให้คำจำกัดความของอาการนำขำขันประเภทนี้ว่า เป็นความภาคภูมิใจอย่างทันที และจะเกิดความสัมฤทธิ์ เมื่อเราได้เห็นความอ่อนแอหรือความบกพร่องของผู้อื่น 2) แนวคิดความไม่เข้ากัน (Incongruity Theories) เกิดจากความไม่ลงรอยกัน สิ่งที่เกิดไปจากมาตรฐานของสังคม ความไม่ถูกกาลเทศะ การจับคู่ผิดของการนำเสนอทางความคิด หรือสถานการณ์ที่ผิดแผกออกไปจากธรรมเนียม 3) แนวคิดการปลดปล่อยและผ่อนคลาย (Releases and Relief Theories) ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้อธิบายไว้ว่า สังคมได้กำหนดศีลธรรม รูปแบบความประพฤติ เราจึงต้องพยายามควบคุมอารมณ์ความรู้สึกและความประพฤติของตน เมื่อใดก็ตามที่ความกดดันที่อยู่ในจิตใต้

สำนึกไม่ได้เป็นอย่างที่เราคิด ความรู้สึกที่พยายามควบคุมนั้นก็จจะระบายออกมาในรูปแบบหัวเราะ เรื่องตลกมักจะเป็นเรื่องละเมิดข้อต้องห้ามต่าง ๆ เช่น เรื่องเพศ

ตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน มีการนำเสนอความขบขันแก่ผู้ชม เป็นการผ่อนคลาย ความตึงเครียดให้แก่ผู้ชมจากการใช้ชีวิตประจำวัน เป็นรายการที่ผู้ชมให้ความสนใจ อีกทั้งด้วยความ เป็นสื่อวาไรตี้ผสมตลกสถานการณ์ ทำให้รายการนี้เข้าถึงผู้ชมได้ทุกเพศทุกวัย ตลกหกฉากจึง เป็นรายการที่น่าหิยยกนำมาศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องของอารมณ์ขัน เกือบทุกฉากมีความน่าสนใจ โดยเฉพาะฉากในโรงเรียนมีเรื่องราวของครูและนักเรียน ซึ่งเป็นสถานการณ์ร่วมที่ผู้ชมทุกคนสามารถ เข้าถึงได้ ฉากในโรงเรียนมีตัวละครสำคัญคือครูและนักเรียน ซึ่งเป็นตัวแทนผู้ปกครองและผู้ได้ ปกครอง ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้จะไม่เน้นในฉากอื่นๆ ประกอบกับฉากโรงเรียนเป็นฉากเดียวที่ ได้รับการนำมาพัฒนาในเป็นหกฉากครั้งจารย์ และครูเพ็ญศรีกับเลดี้ปอบ รายการตลกหกฉากสำหรับ ฉากในโรงเรียนจึงเป็นฉากที่น่าสนใจในรายการ

รายการตลกหกฉาก สำหรับฉากในโรงเรียนนี้มีลักษณะของการเข้าเหย้าสังคมโดยเฉพาะด้าน การศึกษา โดยอารมณ์ขันนั้นมีส่วนช่วยในการลดความรุนแรงในการวิพากษ์เสียดสีการศึกษาไทยให้ ลดน้อยลง และเป็นไปโดยสะดวกและไม่น่าเกลียดจนเกินงาม

จากการศึกษาเบื้องต้นนั้นผู้วิจัยพบเนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการ ตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ได้แก่ คุณสมบัติของครู ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์จากการจัดการศึกษา และการบริหารองค์การการศึกษา ด้านกลวิธีที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันนั้นพบ กลวิธีที่สำคัญได้แก่ กลวิธีการเข้าเหย้า กลวิธีสร้างสถานการณ์หักมุมและพลิกความคาดหมาย กลวิธี สร้างเรื่องเกินจริง เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แยกกลวิธีการสร้างภาษาให้เกิดอารมณ์ขันแยกออกมา ศึกษาต่างหาก ซึ่งพบกลวิธีทางภาษาที่สำคัญ ได้แก่ กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน กลวิธี กล่าวถ้อยคำซ้ำซาก กลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน เป็นต้น ดังตัวอย่างตัวบทในตอนที่ 19 ไม่รบกวนการเรียนแน่นอนครูรับประกัน ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีว่า “...เออ! นายตะ ถ้าครูพูดคำว่า พืชล้มลุกนั้นคือครูกำลังสื่อสารกับนักเรียน แต่ถ้าครูบอกว่า อ้มๆ นั้นครูกำลังป้อนข้าวลูก โอเคปะ”

ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “พืชล้มลุกเป็นพืชที่ปลูกง่ายมาก อ้ม” ครูเพ็ญศรีสอนไปพลาบป้อนข้าวลูกสาวไป

“เรารักษาได้ง่ายดูแลง่าย และเราบอกได้เลยว่า อ้มลูกอ้ม” ครูเพ็ญศรีสอนไปพลาบป้อนข้าวลูกไปจนสุดท้าย ป้อนข้าวผิดคนโดยป้อนให้นักเรียนคนอื่นแทน

“ครูจะบอกได้เลยว่าปลูกข้าวโพด ปลูกข้าวโพดไป ปลูกได้หลาย...” ครูสอนพลาบเอาช้อนตักข้าว

“ได้หลายอย่าง สำคัญกว่านั้นคือ ที่สำคัญคือเราต้องรู้ว่าเราอยู่จังหวัดไหน ดินจังหวัดเรานั้นใช้ปลูกอะไร ลูกอ้ม...”

ครูเพ็ญศรีป้อนข้าวผิดคนไปป้อนข้าวให้นักเรียนหญิง

นักเรียนหญิงคนหนึ่งพูดว่า “ครูคะ นี่นักเรียนคะครู ลูกครูอยู่นั่นคะครู” ครูเพ็ญศรีทำท่าหงาย และหันกลับไปป้อนข้าวให้ลูกแทน

(ตอนที่ 19 ไม่รบกวนการเรียนแน่นอนครูรับประกัน)

ตอน ไม่รบกวนการเรียนแน่นอนครูรับประกัน ครูเพ็ญศรีกำลังสอนในชั้นเรียน แต่ก็กลับนำอาหารมาป้อนให้บุตรสาว ครูเพ็ญศรีทำสองอย่างในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ทำให้ครูเพลอป้อนอาหารผิดคน กลับป้อนให้ผู้เรียนในชั้นเรียนแทน

เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันคือ เรื่องจริยธรรมจรรยาบรรณ จะเห็นได้ เนื้อหามีการหยอกครูให้ตลก เพราะครูเพ็ญศรีเป็นผู้หญิงแล้วมีหน้าที่ความรับผิดชอบมากมาย โดยใช้เนื้อหาจริยธรรมจรรยาบรรณทำให้เกิดความตลกขำขัน ตลกหกฉากสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเข้าเหย่ โดยใช้ตัวละครครูเพ็ญศรีที่มีบุคลิกนิสัยที่โดดเด่นเฉพาะมาเป็นตัวละครหลักของเรื่อง ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับต้องการเข้าเหย่สังคมที่บางคนต้องมีภาระหน้าที่มากมายอันมาจากปัญหาต่างๆ บางคนต้องทำงานไปด้วยขณะเดียวกันต้องรับผิดชอบหน้าที่ครอบครัวไปด้วย อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจหรือครอบครัวที่เปลี่ยนไปในสังคมไทย

นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในตอนที่ 7 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก ดังตัวอย่างตัวบทต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีพูดพลางชี้ที่คำว่า Awesome

นักเรียนทุกคนรีบตอบอย่างมั่นใจว่า “อ้อซิม”

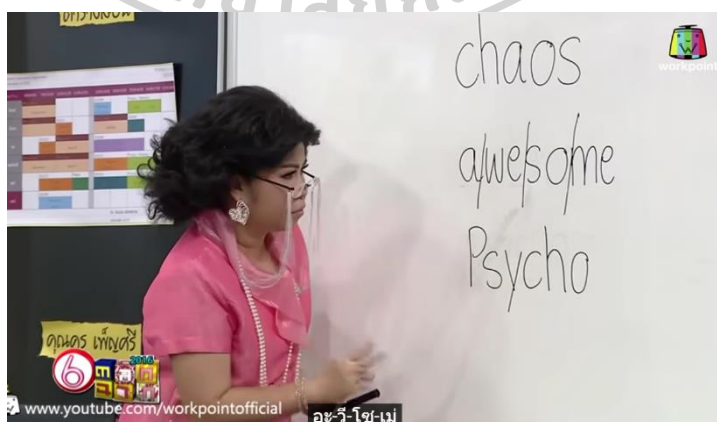
ครูเพ็ญศรีตอบว่า “อ่านว่า อะวีโซเม”

นักเรียนหญิงคนหนึ่งแปลกใจจึงถามว่า “มันดูเป็นคำญี่ปุ่นนะครู อ่านว่าอ้อซิมไม่ใช่หรือคะ”

ครูโมโหแล้วพูดว่า “อย่าเก่งกว่าครูสิ อย่าเก่งกว่าครูสิ” ครูย้ำอีกครั้งด้วยเสียงที่หนักขึ้น

“ครูสอนอยู่” พร้อมกับที่ครูเพ็ญศรี ชีตแบ่งอักษรแบบผิดๆ บนกระดาน (a/we/so/me)

(ตอนที่ 7 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก)

ภาพที่ 1 การใช้ภาษาที่ผิดจากปกติมาตรฐานของครูเพ็ญศรี

ที่มา : ตอน ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก

ข้อความข้างต้นเป็นการสอนภาษาอังกฤษของครูเพ็ญศรีแทนครูประจำวิชา ครูเพ็ญศรีสอนอ่านภาษาอังกฤษผิด โดยสอนนักเรียนอ่านภาษาอังกฤษคำว่า Chaos Awesome ว่า /เซา/ และ /อะวีโซเม่/ ทั้งๆ ที่คำอ่านที่ถูกต้อง คำนี้อ่านว่า /เค-ออส/ และ /ออสซึม/

ความรู้ความสามารถของครูที่บกพร่องนี้ทำให้เกิดอารมณ์ขัน ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับใช้การออกเสียงที่ผิดจากปกติมาตรฐานตามหลักการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คำที่ยกตัวอย่างในชั้นเรียนเหล่านี้มักเป็นคำที่ผู้ชมรายการส่วนใหญ่รู้จักและรู้วิธีออกเสียง เมื่อครูออกเสียงผิดไปจากความเข้าใจของผู้ชมรายการจึงเกิดความขบขัน อารมณ์ขันมาจากการที่ผู้ชมรายการมีความรู้สึกว่าตนเองเหนือกว่าผู้สอนในเรื่อง ดังเช่นเห็นผู้สอนไม่มีความรู้ความสามารถในการสอน และพยายามรักษาหน้าของตนเมื่ออยู่ในภาวะคับขัน

นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาการศึกษาไทยในตัวอย่างตัวบทในตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2 ที่ว่า

“คำต่อไป sausage” ครูเพ็ญศรีพูด

นักเรียนชายตอบว่า “ซาอุซเซเกะ”

จอยไม่ยอม รีบสวนว่า “ซอสเซส”

ครูเสริมว่า “ผู้ชายเป็นชาวซาอุดีอาระเบีย ไปแต่งงานกับคนญี่ปุ่น เมืองมิซาเกะ เลยกกลายเป็น ซาอุซาเกะ”

จอยปวดหัวรีบลุกขึ้นกล่าวพร้อมเดินออกไปนอกห้องเรียนว่า “หนูจะไปเรียนคอนแวนต์ หนูจะลาออกเลยค่ะ”

(ตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2)

ข้อความข้างต้น ครูเพ็ญศรีมาสอนแทนในวิชาภาษาอังกฤษ ครูเพ็ญศรีสอนแบบผิดๆ ถูกๆ แต่สีหน้าท่าทางก็แสดงว่ามั่นใจตนเองสอนถูกต้องเสมอ จอยซึ่งเรียนเก่งในชั้นเรียนทราบว่าคุณครูสอนผิดจึงรีบแย้งครูทันที แต่ครูผู้สอนก็ยังยืนยันว่าคุณครูสอนถูกต้องและยังคงสอนผิดๆ แบบเดิม สิ่งนี้ทำให้จอยซึ่งเป็นผู้เรียนยอมรับไม่ได้ และต้องการย้ายโรงเรียนไปโรงเรียนเอกชนแห่งอื่น

สถานการณ์ข้างต้นนี้เป็นการใช้อารมณ์ขันในด้านความรู้ความสามารถของครู ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับสร้างสถานการณ์ให้มีการสอนผิดแปลกไปจากเนื้อหาการสอนปกติมาตรฐานการเรียนการสอน โดยให้มีการสะกดคำที่ผิด ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับสร้างตัวละครครูเพ็ญศรีที่ไม่มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ควรจะต้องรู้ สิ่งนี้ทำให้ผู้ชมรายการรู้สึกเหนือกว่าผู้สอน ความขำขันจึงเกิดขึ้นตามแนวคิดการสร้างอารมณ์ขันของเอลเมอร์

นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาด้านการศึกษาไทยในตอนที่ 18 ครูเพ็ญศรีสอบข้อสอบอัตนัย มันใช่เลยอะ ที่ว่า

(ในชั้นเรียนมีการนำข้อสอบอัตนัยที่เพิ่งสอบเสร็จไปในคาบที่แล้ว ครูนำมาอ่านให้นักเรียนฟังหน้าชั้นเรียนในคาบถัดมา ข้อสอบอัตนัยให้นักเรียนอธิบายถึงวิธีการขยายพันธุ์พืช)

“ทำได้ง่ายมากครู โดยการกดเข้าไปในคอมพิวเตอร์หรือเอาแว่นมาขยายแล้วส่อง

ใหญ่เท่าไรเอาแว่นใกล้เข้าไปก็ยิ่งใหญ่มากขึ้น แค่นั้นก็ขยายแล้วครับครู แล้วพี่จะพาไปกินดับ

ผมอยากให้คุณฟังเพลงนี้ เพราะผมอยากพาครูไปกินดับ ไปเที่ยวกันไหม จะไปกรี๊ดไป ไปกับพี่แล้วสบายสบายตา

อาหารทะเลสด ผมไปกินมาแล้ว กุ้งตัวเท่าขา ปลาตัวเท่าแขน อยากให้คุณไปกับผม ครูว่างไหมครับ ID LINE ผม da68.23

หลังจากที่ครูอ่านคำตอบของคุณแล้ว ก็มีอารมณ์ร้อน

“เธอย้ายโรงเรียนไหม” ครูเพ็ญศรีหันไปถามคุณ

คุณตอบว่า “ไม่ไปดีกว่าครับอยู่ที่นี้ดีกว่าครับ”

“ครูสอนเธอมาไม่รู้ ก็เทอมต่อก็เทอม ทำไมเธอไม่มีการพัฒนาทางด้านสมองเลยอะฮะ แล้ววามกระลึ่มกระเหลี่ย ให้ ID LINE ครูมันคืออะไรอะ”

(ตอนที่ 18 ครูเพ็ญศรีสอบข้อสอบอัตนัย มันใช่เลยอะ)

ข้อความดังกล่าวข้างต้น ครูเพ็ญศรีให้นักเรียนทำข้อสอบอัตนัย โดยถามถึงวิธีการขยายพันธุ์พืชทำอย่างไร คุณซึ่งเป็นนักเรียนคนหนึ่งไม่ตอบคำถามในข้อสอบเพื่อให้ได้คะแนน แต่ตอบข้อสอบนอกเรื่อง เนื้อหาที่เขียนเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับพาราสิทริกเพ็ญศรี มีการให้ไลน์ครูและต้องการไปเที่ยวกับครู จนครูไม่พอใจและทำโทษคุณในช่วงท้ายของตอน

สถานการณ์ดังกล่าวนี้เป็นกรนำผลลัพธ์ทางการศึกษามาสร้างความตลกขบขัน การตอบข้อสอบสามารถสร้างความสนใจให้แก่ผู้ชมรายการได้พอสมควร แสดงให้เห็นถึงผลจากการเรียนการสอน เป็นเนื้อหาที่ผู้ชมรายการส่วนใหญ่มีประสบการณ์ร่วมเพราะทุกคนเคยผ่านการศึกษาระบบด้วยกันทุกคน ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับสร้างให้เนื้อหาที่นักเรียนตอบข้อสอบเข้ากันไม่ได้กับความเป็นวิชาการ ศักยภาพของผู้เรียนน่าจะมีคุณภาพมากกว่าที่นำเสนอในเรื่อง เป็นการใช้กลวิธีทำให้ไม่เข้ากันหรือไปด้วยกันไม่ได้มาใช้ในสถานการณ์ตอบข้อสอบอีกด้วย โดยเฉพาะเรื่องของกาลเทศะ สิ่งนี้จึงทำให้เกิดความตลกขบขันเกิดขึ้น ตามแนวคิดอารมณ์ขันของเอลเมอร์

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขันและตลกสถานการณ์ (Situation comedy) พบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉากในภาพรวม แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเจาะลึกการสร้างอารมณ์ขันเฉพาะฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน เพื่อมุ่งตอบคำถามวิจัยว่าในฉากโรงเรียนดังกล่าว มีเนื้อหาทางการศึกษาไทยด้านใดบ้างที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน และพบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันกลวิธีใด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาการศึกษาไทยที่สร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

2.2 เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

3. สมมติฐานของการวิจัย

รายการตลกหกฉากนี้เป็นรายการที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับครูและการศึกษาไทย รายการนี้มีเนื้อหาทางการศึกษาไทยหลายด้านที่นำมาสร้างอารมณ์ชั้น ด้วยกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นที่หลากหลาย เนื่องจากผู้ชมรายการส่วนใหญ่เคยสัมผัสถึงบทบาทครูซึ่งมีสถานภาพที่เหนือกว่า จึงมีส่วนในการสร้างเนื้อหาและความขบขันในลักษณะหยิกแกมหยอก

4. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกศึกษาตลกสถานการณ์ โดยใช้รายการตลกหกฉาก เนื่องจากรายการตลกหกฉากนั้นมีหลายฉาก ผู้วิจัยจึงคัดเลือกเฉพาะสถานการณ์หรือฉาก¹ ในโรงเรียน² เท่านั้น เนื่องจากฉากหรือสถานการณ์ในโรงเรียนนี้มีบทบาทของครูและนักเรียนที่แสดงถึงผู้ปกครองและผู้ใต้ปกครองซึ่งไม่พบในฉากหรือสถานการณ์อื่นๆ การที่ตัวละครมีสถานภาพที่ไม่เท่ากันจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยสำหรับฉากหรือสถานการณ์ดังกล่าวนี้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะส่วนตลกหกฉาก โดยไม่รวมถึง “ตลกฉากรับจารย์” และ “ครูเพ็ญศรีกับเลดี้بوب” เนื่องจากรายการทั้งสองนี้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาจากที่เน้นพื้นที่โรงเรียนเปลี่ยนไปเน้นพื้นที่อื่นๆ และมีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายจากเดิมที่มุ่งเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับครูและการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น ผู้บริหาร ครู นักศึกษา กลุ่มเพื่อน เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากรายการตลกหกฉาก เลือกเฉพาะฉากในโรงเรียนที่เผยแพร่ทางช่อง Youtube ซึ่งผู้วิจัยไม่นำตอนที่มีเนื้อหาในห้องเรียนหรือชั้นเรียน เช่น ร้านอาหาร ที่นั่งสาธารณะ เป็นต้น มาวิเคราะห์เนื่องจากมีเนื้อหาการสร้างอารมณ์ชั้นที่แตกต่างออกไปจากเนื้อหาส่วนใหญ่ที่มุ่งที่การเรียนการสอน

เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการสื่ออารมณ์ชั้น คือ เกณฑ์เสียงหัวเราะที่ถูกอัดแทรกลงไปในละครหรือเสียงอื่นที่เป็นเครื่องบ่งชี้ความตลก รวมถึงเกณฑ์ที่มาจากความคิดเห็นของผู้กำกับหรือผู้เขียนบทว่าน่าจะสร้างความตลกให้แก่ผู้ชมรายการได้ เหตุผลที่ผู้วิจัยยึดความคาดหมายของผู้กำกับหรือผู้เขียนบทเป็นหลักมากกว่าผู้ชมรายการ เนื่องจากแหล่งข้อมูลเป็นการสื่อสารทางเดียว อีกทั้งการหัวเราะ

¹ คำว่า ฉาก ในงานวิจัยนี้ หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับสร้างขึ้นเพื่อการแสดง

² คำว่า ฉากโรงเรียน ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ฉากหรือสถานการณ์เฉพาะห้องเรียนหรือชั้นเรียนเท่านั้น ไม่รวมถึงบริเวณอื่นๆ ภายในโรงเรียน เช่น ร้านอาหาร ร้านสหกรณ์โรงเรียน ที่นั่งสาธารณะ เป็นต้น

ของผู้ชมรายการเป็นความรู้สึกส่วนบุคคล จึงไม่สามารถนำมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อมูลให้มีความเที่ยงตรงได้ โดยจะมองถึงกลวิธีที่สำคัญที่นำมาใช้ในแต่ละตอน

ผู้วิจัยคัดเลือกตอนที่มีจำนวนผู้ชมมากที่สุดในแต่ละเดือนที่ลงเผยแพร่ทาง Youtube (ผู้วิจัยจำกัดขอบเขตโดยเลือกข้อมูลตั้งแต่เดือนแรกที่มีการเผยแพร่ คือเดือนมีนาคม 2558 จนถึงเดือนตุลาคม 2566) พบว่ามีทั้งสิ้น 37 ตอน ดังนี้

ตารางที่ 1 รายชื่อ วันเผยแพร่ทางyoutube และยอดผู้ชมในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนโดยแสดงเป็นรายตอน

ลำดับที่	ชื่อตอน	วันที่เผยแพร่ทาง Youtube	ยอดผู้ชมทาง Youtube
1.	การบ้านที่ไม่ได้ส่ง	22 มี.ค.2558	698,277
2.	ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2	11 เม.ย.2558	5,363,862
3.	ส่มเลขที่ ทำไมโดนตลอด...	5 ส.ค.2558	2,267,539
4.	เคยเป็นกันใช่ไหม	8 ก.ย.2558	3,879,665
5.	สุดสะเทือนใจ ไหว้ครูไม่ได้สำคัญที่พาน	13 ต.ค.2558	2,612,480
6.	ร่างกายผู้ปกครองเขาอยากปะทะ	23 พ.ย.2558	2,321,451
7.	ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ คำนี้มันจุก	30 ม.ค.2559	12,064,702
8.	อ่านออกเสียง	15 มี.ค.2559	1,947,876
9.	ยืมมือครูล้อชื่อพ่อชื่อแม่	25 เม.ย.2559	6,661,165
10.	เสียงประชามณ์พันธ์จังหวัดนรก	23 พ.ค.2559	8,807,053
11.	ครูสั่งก็คือต้องทำ	4 มิ.ย.2559	5,058,594
12.	คลิปหลุดครีบาจารย์	2 ส.ค.2559	3,085,538
13.	ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษสุภาพสุดๆ	20 ก.ย.2559	1,016,009
14.	ครูเพ็ญศรีทรงผมสะท้านโลก	28 พ.ย.2559	9,093,222
15.	ครูเพ็ญศรีคัดดรัมเมเยอร์	17 ธ.ค.2559	8,634,174
16.	ครูเพ็ญศรีสอนอ่านจังหวัด	7 ก.พ.2560	6,567,930

ตารางที่ 1 รายชื่อ วันเผยแพร่ทางyoutube และยอดผู้ชมในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนโดยแสดงเป็นรายตอน (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อตอน	วันที่เผยแพร่ทางYoutube	ยอดผู้ชมทางYoutube
17.	ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ชื่อดาราดัง	13 มี.ค.2560	4,413,017
18.	เมื่อครูเพ็ญศรีอ่านข้อสอบอัตรันย มันใช่เลยอะ	26 มิ.ย. 2560	5,079,791
19.	ไม่กวนการเรียนแน่นอน ครูรับประกัน	14 ก.ค.2560	7,558,633
20.	ไม่เห็นหน้า	22 ส.ค.2560	2,014,551
21.	ครูเพ็ญศรีสอนเคมี	20 ก.ย. 2560	619,228
22.	การพูดโน้มน้าว	6 ต.ค.2560	1,870,835
23.	ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ	14 พ.ย. 2560	9,842,929
24.	วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี	24 พ.ค.2561	2,444,544
25.	พวกเราจะคิดถึงครูเพ็ญศรี	29 มิ.ย. 2561	5,929,127
26.	วันนี้เราจะไม่มีการเรียนการสอนกัน	3 ก.ค.2561	1,446,491
27.	เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นพนัน	25 ก.ย.2561	1,423,602
28.	ยืมนิตยัฒน่อยอย่าบ่น	5 ต.ค.2561	1,759,106
29.	อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี	26 พ.ย.2561	2,447,669
30.	วันประชุมคือวันอวดลูก	28 ม.ค. 2562	1,356,779
31.	อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน	2 เม.ย.2562	2,394,685
32.	มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรีใหม่	19 มิ.ย.2562	371,819
33.	ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป	19 ก.ย.2562	2,318,788
34.	คำถามแบบโอปป้า	1 ต.ค.2562	185,917
35.	เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ ฮาระดับโลก	9 เม.ย.2563	4,808,918
36.	ตีแผ่จุดซื้อคนคุย	27 ก.ย.2566	2,753
37.	ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง	12 ต.ค.2566	3,216

5. วิธีการวิจัย

5.1 ชั้นรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ คือ

5.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1.2 ศึกษาและคัดเลือกเก็บข้อมูลรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนจากการเผยแพร่ในช่องยูทูป ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2558 จนถึง เดือนตุลาคม 2566 จำนวนทั้งสิ้น 37 ตอน

5.2 ชั้นวิเคราะห์ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเนื้อหาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันมาศึกษาวิเคราะห์ก่อน เมื่อวิเคราะห์แล้วจึงสรุปกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่ได้เป็นกลวิธีต่างๆ จากตัวบทตามลำดับ

5.2.1 วิเคราะห์เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

5.2.2 วิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียน โดยวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์³ และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา

5.3 ชั้นสรุปและอภิปรายผลการวิจัย ใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้

5.3.1 สรุปและนำเสนอผลการศึกษา

5.3.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3.3 ข้อเสนอแนะผลการศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้เข้าใจเนื้อหาทางการศึกษาไทยที่สร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน อันจะนำไปสู่ความเข้าใจบริบทสังคมไทย และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับสังคมไทย

6.2 ทำให้เข้าใจกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

³ สถานการณ์ (ในคำว่า ตลกสถานการณ์) หมายถึง บริบทหรือเหตุการณ์ของเรื่องที่ตัวละครต้องอยู่ร่วมกัน และเกิดความขัดแย้งหรือความขบขันขึ้นภายในบริบทนั้น เช่น ครอบครัว, ที่บ้าน, ที่ทำงาน, ห้องเรียน, คาเฟ่ เป็นต้น สถานการณ์นี้จะกำหนดให้เกิดพฤติกรรมหรือการแสดงออกของตัวละคร เมื่อนำตัวละครซึ่งมีนิสัยและลักษณะเฉพาะเหล่านี้ไปอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ จึงเกิดความตลกขึ้น

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติพัฒน์ ลิ้มพะสุด (2544) ศึกษาการนำอารมณ์ขันมาใช้ในรายการวิทยุประเภทปกิณกะบันเทิง ของรายการถามมาซิจะ... โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการนำอารมณ์ขันมาใช้ในรายการวิทยุประเภทปกิณกะบันเทิง รวมทั้งศึกษารูปแบบเพื่อหาเทคนิคและวิธีการนำเสนออารมณ์ขันในรายการวิทยุประเภทปกิณกะบันเทิง ของรายการดังกล่าว โดยวิเคราะห์จากเทปบันทึกเสียงรายการจำนวน 60 ตอน ความยาว 120 ชั่วโมง ซึ่งออกอากาศจริงทางสถานีวิทยุสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่าการสร้างอารมณ์ขันเพื่อให้เกิดในรายการวิทยุดังกล่าวนั้น สิ่งสำคัญคือจินตนาการทางเสียง เพื่อสร้างบรรยากาศและอารมณ์ร่วมของผู้ฟัง รวมถึงการคัดเลือกเนื้อหา สีสันการพูด การใช้ภาษา ตลอดจนเสียงประกอบต้องนำมาประกอบกันในสัดส่วนและช่วงเวลาที่เหมาะสมลงตัว

อันธิยา หล่อเรื่องศิลป์ (2547) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9 โดยขึ้นต้นพบลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของความขบขัน 12 ลักษณะ ได้แก่ ความขบขันเนื่องจากถูกทำให้เป็นเรื่องไร้สาระ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องสามีภรรยา ความขบขันที่เกิดจากการเน้นพฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเลียนความเป็นอีสาน ความขบขันที่เกิดจากการล้อรูปลักษณะ ความขบขันที่เกิดจากการเน้นลักษณะนิสัย ความขบขันที่เกิดจากการล้อสถานภาพโสด ความขบขันที่เกิดจากการล้อวัยผู้สูงอายุ ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องหนุ่มสาว ความขบขันที่มีนัยทางเพศ ความขบขันจากการล้อเรื่องในครอบครัว ความขบขันที่เกิดจากการล้อเรื่องความโง่ และผู้วิจัยพบว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมีทั้งหมด 8 กลวิธีได้แก่ การเล่นคำ การประชด การเสียดสี การใช้ความเปรียบ การใช้เสียงสัมผัส การใช้สำนวนโวหาร การใช้เพลง และการพูดสองแง่สองง่าม โดยอารมณ์ขันที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากหลาย ๆ กลวิธีผสมผสานกัน

จันทิมา หวังสมโชค (2549) ศึกษาเรื่อง กลวิธีสื่ออารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์ของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและเจตนาในการสื่ออารมณ์ขัน รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ขันกับความสนุกสนาน โดยเก็บข้อมูลจากถ้อยคำสื่ออารมณ์ขันจากละครตลกสถานการณ์ของไทย ผลการศึกษาพบว่า วัจนกรรมที่ใช้เรียกเสียงหัวเราะแบ่งเป็น 6 วัจนกรรม ได้แก่ วัจนกรรมโอ้อวด วัจนกรรมดูถูก วัจนกรรมตำหนิ วัจนกรรมข่มขู่ วัจนกรรมเข้าหาเหย และวัจนกรรมเสียดสี การใช้วัจนกรรมเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ความก้าวร้าวและมีอำนาจตนเหนือกว่าบุคคลอื่นเป็นวิธีการสื่ออารมณ์ขันประเภทหลักของการแสดงตลกของไทย อีกทั้งยังพบการสื่ออารมณ์ขันตามมุมมองหลักความร่วมมืออีกด้วย พบว่า ผู้สื่ออารมณ์ขันกระทำผิดต่อคติและการฝ่าฝืนคติ ซึ่งสื่อให้เกิดความตลกได้ ส่วนผลการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ขันกับความสนุกสนานตามทฤษฎีภาษาสุขภาพพบว่า อารมณ์ขันเป็นเครื่องมือในการแสดงความสุขทางเชิงบวกชนิดหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่สร้าง

สัมพันธ์ภาพระหว่างผู้ร่วมสนทนา และช่วยบรรเทาการคุกคามหน้า อย่างไรก็ตามอารมณ์ขันอาจเสี่ยงต่อการทำให้ผู้พูดหรือผู้ฟังเสียหน้าได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าอารมณ์ขันมีความสัมพันธ์กับอำนาจใน 2 ลักษณะ ได้แก่ อารมณ์แสดงอำนาจ (มีอำนาจควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่น) และอารมณ์ขันแสดงการแข่งขัน (ทำทลายอำนาจของบุคคลที่มีสถานภาพสูงกว่า)

อรัญญา ประทุมทอง (2551) ได้ศึกษาลักษณะอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์ศึกษาละครเรื่อง “เป็นต่อ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของตัวละครเรื่องเป็นต่อ และศึกษาอารมณ์ขันที่สามารถสะท้อนมิติทางสังคมของคนกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่าวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของตัวละครเรื่องเป็นต่อ โดยใช้กรอบในการวางเงื่อนไขของบทตลก แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับภาษา การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับสามัญสำนึก การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับความรู้สึก การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน และการสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับกลไกชีวิต สำหรับอารมณ์ขันที่สามารถสะท้อนมิติทางสังคมของคนกรุงเทพฯ สะท้อนในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ร่างรัฐธรรมนูญ มีการสะท้อนให้เห็นค่านิยมวัฒนธรรมของคนไทยในทุกยุคทุกสมัย สะท้อนการเคารพผู้อาวุโส อีกทั้งพบอีกว่ามักใช้มุกตลกในลักษณะเหยียดรูปร่างหน้าตาและล้อเลียนเกี่ยวกับความสวยงามเพื่อให้เกิดความขำ โดยตัวละครหญิงจะถูกเหยียดหยามมากกว่าฝ่ายชาย บางครั้งยังพบเนื้อหาที่ใช้ความรุนแรงทางเพศ สำหรับตัวละครเพศที่สามจะถูกนำเสนอในเชิงตลกวิถ้วัย บ้าผู้ชาย และไร้สาระถือเป็นการเหยียดเพศที่สามอย่างชัดเจน

ฐานิตย์ เอี่ยมอุตุมะ (2551) ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครสั้นรายการวาไรตี้เกมโชว์ “ชิงร้อยชิงล้าน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครสั้นรายการวาไรตี้เกมโชว์ “ชิงร้อยชิงล้าน” ผลการวิจัยพบว่า ละครสั้นรายการวาไรตี้เกมโชว์ “ชิงร้อยชิงล้าน” มีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันใน 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะเหนือกว่าและทำให้ด้อยลงใช้กลวิธีการกลั่นแกล้ง การใช้บุคลิกของผู้แสดง การใช้ความผิดพลาด ลักษณะความไม่เข้ากันใช้กลวิธีการเบี่ยงเบน การหักมุม และการเข้าใจผิด ส่วนลักษณะความผ่อนคลายจากความหลุดพ้น ใช้กลวิธีการใช้ความเจ้าชู้และลามก ด้านการใช้ภาษาที่พบเด่นเป็นพิเศษคือ การเล่นคำแต่ไม่พบคำหยาบ มีการใช้ความหมาย ใช้เสียง ใช้ความรู้สึกในภาษา เช่น การใช้น้ำเสียง การใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น ใช้ภาษาเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐาน การใช้ปริศนาคำทาย การใช้ความเปรียบ การใช้จังหวะในการพูด การกล่าวเกินจริง การละคำหรือข้อความ ใช้ความแปลกใหม่ทางภาษาการสร้างอารมณ์ขันส่วนใหญ่เกิดจากการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือโดยใช้ได้อย่างเหมาะสมลงตัว

ผกาวดี อรุณสว่างกิจ (2552) ศึกษาเรื่องรูปแบบการสร้างความตลกขบขันในละครซิตคอมกรณีศึกษาเฉพาะละครซิตคอมเรื่อง ผู้กองเจ้าเสน่ห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์ขันในละครซิตคอม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างอารมณ์

ชั้นในละครชีวิตคอมมี 2 ลักษณะ คือปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ซีนาเรโอ คล้ายพล็อตของเรื่อง ซีนาเรโอที่ดีต้องมีเอกลักษณ์และบอกแก่นเรื่อง มีเนื้อหาสำคัญไม่ไขว่ไขว่แต่ความบันเทิง บทไม่ควรเรียงบ่งายเกินไป บุคลิกลักษณะของตัวละครจะมีลักษณะเด่นเพียงประการเดียวหรือสองประการเท่านั้น ฉากส่งผลต่อตัวละครอย่างมาก เช่น ฉากวัดในเวลากลางคืน ตัวละครจะทำสีหน้าปฏิกิริยาหวาดกลัว และส่งผลให้ผู้ชมเกิดความตลกขบขันในท่าทีของตัวละครนั้นๆ ได้ โฆษณาแฝงควรมีเรื่องราว โดยมากใช้กลวิธีการนำเสนอสินค้าด้วยความขบขัน มุกตลก จะมี 2 ประเภท คือมุกสถานการณ์ ที่เกิดจากเนื้อเรื่องหรือสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น อีกประเภทหนึ่งคือมุกจากบุคลิกของตัวละคร เกิดจากพฤติกรรมหรือบทบาทเฉพาะของแต่ละตัวละคร ซึ่งแต่ละคนจะมีมุกประจำตัวตามนิสัยหรือบทบาทที่ได้รับ เช่น ตัวละครเจ้าชู้มักมีมุกเกี่ยวกับการเลือกคบผู้หญิง ตำรวจมักมีมุกเกี่ยวกับการประพุดติตติตกฎหมายเสียเอง เป็นต้น ปัจจัยอีกลักษณะหนึ่งคือปัจจัยภายใน คือ ผู้เขียนบทต้องมีความริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักใช้ภาษา มองโลกในแง่ดี แสวงหาความรู้ใหม่ๆ และมีความเข้าใจในลักษณะของสื่อที่ใช้ในการนำเสนอ เป็นต้น

กนกวรรณ ยางงาม (2560) ศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉาก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีในการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า รายการตลกหกฉากมีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้น 9 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำ การใช้ภาษาแสดงน้ำเสียง การใช้โวหาร การใช้สำนวน การใช้คำภาษาต่างประเทศ การกล่าวอ้างถึงบุคคล การใช้คำย่อ การใช้คำสแลง และการใช้ภาษาต่างระดับ จากการวิเคราะห์พบว่าการเล่นคำและการใช้ภาษาแสดงน้ำเสียง ถูกนำมาใช้มากที่สุด ส่วนการใช้ภาษาต่างระดับนั้นพบน้อยที่สุด สำหรับกลวิธีในการสร้างอารมณ์ชั้น พบทั้งหมด 10 กลวิธี ได้แก่ การสร้างอารมณ์ชั้นจากการใช้เรื่องราวประกอบฉาก การใช้บุคลิกนักแสดง การกลั่นแกล้ง การล้อเลียนลักษณะทางร่างกาย การทำให้ผิดความคาดหมาย การใช้เรื่องสามภรรยา การละเมิดสิทธิ การนำเสนอสถานการณ์สองสถานการณ์มาเชื่อมโยงกัน การสื่อสารต่างวัฒนธรรม และการใช้กลวิธีเสริมเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์ชั้นจากการเพิ่มเติมเรื่องอื่นเข้ามาในฉาก กนกวรรณ ยางงามยังให้ภาพรวมของการวิจัยอีกว่า การใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉากพบว่า การสร้างอารมณ์ชั้นจะเกิดร่วมกันทั้งหมดจากการใช้ฉาก ตัวละคร เรื่องราวที่ดำเนินไปในแต่ละฉากซึ่งต่างมีความสำคัญในการสร้างอารมณ์ชั้น ประกอบกับการสร้างฉากที่มีความสมจริงและเรื่องราวที่นำมาประกอบกับฉากมีความสอดคล้องกัน ทำให้เป็นจุดที่น่าสนใจและทำให้รายการนี้เป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน

จุฑามาศ เทพณรงค์และจุฬารัตน์ เสี่ยงม (2564) ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลก 6 ฉาก ในช่วงข่าวด่วน ชวนยิ้ม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉาก ในช่วงข่าวด่วน ชวนยิ้ม โดยรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ยูทูป ช่องเวิร์คพอยท์ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-สิงหาคม 2563 จำนวนทั้งสิ้น 26 Ep. พบว่า

กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นพบทั้งหมด 7 กลวิธี ได้แก่ การเบี่ยงเบนข้อเท็จจริง การเบี่ยงเบนค่านิยม การเข้าใจข้อเท็จจริงผิด การเข้าใจคำถามผิด การใช้ความเจ้าชู้และลามก การล้อเลียนบุคคล และการให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการแสดง สำหรับการใช้องภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้น พบทั้งหมด 8 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำพ้องเสียง การเล่นคำสัมผัส การใช้ศัพท์เฉพาะวงการ การใช้ภาษาถิ่น การใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้ความเปรียบ การกล่าวเกินจริง และการใช้น้ำเสียงประชดประชัน

กนกกาญจน์ วรสีหะ (2567) ศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้นในรายการวาไรตี้ ชิตคอม ตลก 6 ฉาก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาที่ใช้ในการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการวาไรตี้ชิตคอมตลกหกฉาก โดยวิเคราะห์เนื้อหาที่ออกอากาศระหว่างเดือนธันวาคม 2564-มีนาคม 2565 จำนวน 10 ตอน จากเว็บไซต์ www.workpointtv.com เลือกเฉพาะตอนที่ผู้เข้าชม 500,000 ครั้งขึ้นไป พบว่า รายการตลกหกฉากใช้กลวิธีหลากหลายที่สะท้อนเอกลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อเพิ่มมิติความบันเทิงและดึงดูดความสนใจผู้ชม กลวิธีที่พบได้แก่ การใช้ความเปรียบเทียบ การเล่นคำ การใช้คำหรือสำเนียงภาษาต่างประเทศ และการใช้เสียงสัมผัส เพื่อช่วยสร้างความขัดแย้งในความคาดหวัง และเสริมจังหวะให้บทสนทนามีความลื่นไหล นอกจากนี้ยังพบการเสียดสีและประชดประชันที่สะท้อนความจริงในสังคม การใช้สำนวนโวหารและคำศัพท์สแลง การพูดสองแง่สองง่าม การใช้เพลงเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและลดความตึงเครียด รวมถึงการเพี้ยนเสียงที่สร้างความตลกผ่านการเปลี่ยนแปลงเสียงคำพูด กลวิธีเหล่านี้สะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมร่วมสมัย พร้อมตอบสนองความต้องการของผู้ชมในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาไทยในบริบทความบันเทิงยุคใหม่

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาจะพบว่า อารมณ์ชั้นในรายการวิทยุ จะใช้ผ่านจินตนาการทางเสียง การผสมผสานเนื้อหา ลีลาพูด ภาษา บรรยากาศและเสียงประกอบอย่างลงตัว ส่วนละครตลกสถานการณ์ส่วนใหญ่จะเน้นศึกษาการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้น เช่น การกลั่นแกล้ง การหักมุม การเบี่ยงเบน การเข้าใจผิด การล้อเลียน การประชด การเสียดสี เป็นต้น และพบว่าการศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในลักษณะการใช้ภาษา เช่น คำพวน การใช้ถ้อยคำผิด การปะปนภาษาถิ่น เป็นต้น อีกทั้งมีการศึกษาวิจัยกรณีเชิงการเรียกเสียงหัวเราะด้วย เช่น เข้าแห่ เสียดสี ดูถูก เป็นต้น อารมณ์ชั้นไทยมักสะท้อนความก้าวร้าวและอำนาจเหนือผู้อื่น และมีความสัมพันธ์กับความสุขภาพและอำนาจ สำหรับงานวิจัยที่ศึกษารายการตลกหกฉากโดยตรง พบการศึกษาในช่วงข่าวด่วน ขวณยิ้ม พบกลวิธีสร้างอารมณ์ชั้นที่สำคัญคือ การเบี่ยงเบนข้อเท็จจริง การล้อเลียนบุคคล การใช้มุขเจ้าชู้ลามก กลวิธีการใช้ภาษาที่สำคัญได้แก่ การเล่นคำพ้องเสียง การใช้ภาษาถิ่น ภาษาต่างประเทศ การกล่าวเกินจริง

มีการศึกษากลวิธีต่างๆ ที่ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้นโดยมีการใช้ผ่านองค์ประกอบต่างๆ ของเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นนำเสนอผ่านเนื้อเรื่อง ผ่านตัวละครทั้งพฤติกรรม การกระทำ บุคลิก ลีลาการพูด น้ำเสียง นำเสนออารมณ์ขึ้นผ่านฉาก ผ่านอุปกรณ์ประกอบ ผ่านการใช้เสียงในรายการ ตลอดจนถึงผ่านภาษา ยังพบอีกว่ามีการวิจัยการสร้างอารมณ์ขึ้นในลักษณะโครงเรื่อง ศึกษาการนำอารมณ์ขึ้นมาใช้ในการเปิดเรื่อง ดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอตัวละคร การลำดับเวลา การหักเหประเด็นและการไขปมปัญหา

อารมณ์ขึ้นในสื่อสร้างขึ้นจากภาษา การแสดงและบริบททางสังคม ซึ่งแต่ละสื่อเลือกใช้เทคนิคที่เหมาะสมกับรูปแบบการนำเสนอของตน ตลกหกฉากเป็นรูปแบบหนึ่งที่สร้างอารมณ์ขึ้นเป็นตลกสถานการณ์ผสมวไรตี้ กล่าวคือเน้นการสร้างอารมณ์ขึ้นในสถานการณ์ต่างๆ เน้นวัฒนธรรม มีความเป็นวไรตี้หรือเกมโชว์ ซึ่งใช้การแสดง และบทบาทอย่างหลากหลาย ประเด็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นในรายการตลกหกฉาก : กรณีศึกษาจากโรงเรียน เป็นประเด็นที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ แนวคิดอารมณ์ขัน และภูมิหลังรายการตลกหกกาก

สำหรับบทนี้จะกล่าวถึงความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขันทั้งความหมาย ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ เนื้อหา และแนวคิดของอารมณ์ขัน เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิเคราะห์ทำความเข้าใจรายการตลกหกกาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ซึ่งจะนำเสนอต่อไปในบทที่ 3-4

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ (Situational Comedy)

หัวข้อนี้จะกล่าวถึงความหมาย และแนวคิดของตลกสถานการณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และนำเสนอในบทที่ 3-4 ต่อไป

1.1 ความหมายของตลกสถานการณ์ (Situational Comedy)

หนังสือศิลปะการละครเบื้องต้น 1-2 ตอนที่ 1 ของกรมวิชาการ (2531 : 15) กล่าวถึงตลกสถานการณ์ว่า ความตลกประเภทนี้อยู่ในลักษณะตลกชั้นต่ำ ความตลกจะเกิดขึ้นจากเรื่องราวที่สับสนอลเวงประเภทแผลผิพาด ส่วนใหญ่เป็นเรื่องบังเอิญโดยทั้งสิ้น มีความใกล้เคียงกับตลกประเภทโปกฮาตรงที่เรื่องราวเป็นไปในทางที่เหลือเชื่อ

ตลกสถานการณ์ (Sit-com) เป็นละครแนวสนุกสนานมีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น เป็นละครจบในแต่ละตอน แต่ใช้นักแสดงชุดเดียวกับที่เล่นบทบาทเดิม ตลกสถานการณ์หมายความว่า ความขบขันที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ตลกสถานการณ์เน้นเรื่องสถานการณ์เป็นหลัก ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวละครกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมจริง (กาญจนา แก้วเทพ, 2547 : 285)

กรวิชญ์ อุดมทรัพย์ (2556 : 26) กล่าวถึงตลกสถานการณ์ว่า หมายถึง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่สร้างความตลกขบขัน สถานการณ์สำหรับละคร คือ สถานการณ์ที่ไม่ปกติเกิดขึ้นโดยที่ตัวละครไม่คาดฝันทำให้เกิดเรื่องราวชวนตลกขบขันขึ้นต่างๆ เป็นละครตลกที่พล็อตเรื่องเกิดจากสถานการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นโดยกะทันหันหรือควบคุมไม่ได้ และนำไปสู่เรื่องมากมายยุ่งเหยิงพล้วกันไปหมด ทำให้ตัวละครต้องทำอะไรที่บุคคลไม่เคยทำเพื่อเป็นการแก้ปัญหา และความตลกก็อยู่ตรงนี้เอง

ชยพล สุทธิโยธิน และสันติ เกษมสิริทัศน์ (2548 : 64) กล่าวว่าตลกประเภทสถานการณ์เป็นละครที่มีความตลกที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเรื่องราวสับสนอลเวงผิพาดผิพาดตัว ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่

เกิดขึ้นโดยบังเอิญ การดำเนินเรื่องมักมีการสร้างตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเฉพาะขึ้นมาทำให้นำไปสู่การกระทำที่ตลกขบขันชวนหัว เช่น ละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง รักหมัดใจยัยกะล่อน ฯลฯ

จึงหยู ลู่และธีรโชติ เกิดแก้ว (2566:271) กล่าวว่า Sit-com (Situation Comedy) หมายถึง ตลกสถานการณ์ เป็นละครโทรทัศน์แนวสนุกสนาน มีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น เนื้อหาที่มีความหลากหลาย มีความสัมพันธ์หลายรูปแบบ หลายกลุ่มคน และมีอารมณ์แบบขบขันเป็นขั้นพื้นฐาน และก็มีอารมณ์อื่น ๆ แทรกเข้ามา เกิดเป็นอารมณ์สในการรับชม ทำให้มีความสนุกสนานติดตาม หากมองวิธีการจัดลำดับตอนแล้ว ตลกสถานการณ์จะเป็นละครจบในตอน แต่ละตอนมีสถานการณ์ไม่เหมือนกัน แต่ใช้นักแสดงชุดเดียวกันและ ทุกคนยังคงเล่นบทบาทเดิม การดำเนินเรื่องเร็วเพื่อให้จบได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้อย่างสั้น ๆ

Smith (1999, อ้างถึงใน ปาลีตา วานิชย์เจริญการ, 2560 : 15) กล่าวว่า ลักษณะของตลกสถานการณ์ คือ การนำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละครจากสถานการณ์จำลองที่มีมุมมองเกี่ยวกับในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อนหรือผู้ร่วมงาน โดยผูกเรื่องราวการแสดงแบบตัวละครนำเรื่อง (Character-Driver) เพื่อให้เกิดความสนุกในลักษณะของเรื่องราววนวายของตัวละครที่มีความสัมพันธ์ที่มีความใกล้ชิดกัน เช่น สามภรรยา เพื่อนสนิท เพื่อนบ้านหรือพี่น้อง เป็นต้น ซึ่งการใช้มุขตลกประจำของตัวละครซ้ำ (Running Gags) ในตลอดของเรื่อง

ปาลีตา วานิชย์เจริญการ (2560:15) กล่าวว่า Sit มาจาก Situation ตลกสถานการณ์ เป็นการหยิบยกสถานการณ์ เพื่อนำมาล้อเลียนและส่วนใหญ่เป็นสถานการณ์ที่ทำให้เกิดปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอสถานการณ์ล้อเลียน เช่น ชีวิตครอบครัว หรือความสัมพันธ์ระหว่างชนบทกับเมือง การสะท้อนสภาพการณ์ทางสังคม เป็นต้น คำว่า Com มาจากคำว่า Comedy ซึ่งมีความหมายว่าการแสดงออกของตัวละครที่มีต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาหรือวิกฤตมากเพียงใดอะไรก็ตาม จะต้องออกมาในแนวขบขันและการล้อเลียนเสียดสีเสมอ

สรุปได้ว่า ตลกสถานการณ์เป็นละครหรือการแสดงแนวสนุกสนานที่สร้างอารมณ์ขันจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ ไม่ปกติ หรือควบคุมไม่ได้ เรื่องราวมักสะท้อน ชีวิตจริง เช่น ครอบครัว เพื่อน เพื่อนบ้าน การทำงาน หรือสังคมทั่วไป แต่ละตอนมัก จบในตอน ใช้นักแสดงชุดเดิม เล่นบทบาทเดิม ความตลกเกิดจาก ความสับสนอลเวง ผิดฝาผิดตัว เรื่องบังเอิญ ตัวละครมักมี บุคลิกชัดเจน เพื่อให้ผู้ชมคาดเดาพฤติกรรมและตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และพฤติกรรมเกินจริงทำให้ชวนหัว มักใช้มุขซ้ำประจำ (Running Gags) เพื่อสร้างความต่อเนื่องและคุ้นเคยกับผู้ชม แต่ละตอนมักมีเรื่องราวสมบูรณ์ในตอนเดียว มักสะท้อนวิถีชีวิต หรือประเด็นทางสังคมอย่างอ้อม ๆ

1.2 แนวคิดของตลกสถานการณ์ (Situational Comedy)

แนวตลกสถานการณ์ อารมณ์ขันได้ถูกพัฒนาและถ่ายทอดออกมาในหลากหลายรูปแบบดังที่กรมวิชาการ (2531, อ้างถึงใน เมธา เสรีธนาวงศ์, 2539 : 19) หนังสือศิลปะการละครเบื้องต้น 1-2

ตอนที่ 1 กล่าวว่าตลกมีหลายประเภท มีทั้งตลกสุขนาฏกรรม (Romantic Comedy) ตลกชั้นสูง (High Comedy) ตลกเสียดสี (Satiric Comedy) ตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) ตลกโครมคราม (Slapstick Comedy) ตลกกระจุ่มกระจิม (Sentimental Comedy) และตลกเคล้าน้ำตา (Tearful Comedy) ตลกความคิด (Comedy of Ideas)

“ตลกสถานการณ์” (Situation Comedy หรือ Sitcom) ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง การสร้างเสียงหัวเราะในตลกสถานการณ์ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไร้แบบแผน แต่ตั้งอยู่บนแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอารมณ์ขัน ซึ่งช่วยอธิบายกลไกและเหตุผลว่าทำไมผู้ชมจึงเกิดความรู้สึกสนุกสนานขบขัน และติดตามได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ก่อนที่จะทำความเข้าใจความเป็นตลกหกฉาก การศึกษาถึง “แนวคิดของอารมณ์ขัน” จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้เห็นถึงรากฐานทางทฤษฎีที่นำไปสู่การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และวิธีการสร้างความขบขันในละครตลกประเภทนี้ได้อย่างลึกซึ้ง

กรวิชัย อุตมทรัพย์ (2556 : 26) กล่าวถึงแนวคิดของตลกสถานการณ์ สรุปได้ว่า ตัวละครจะอยู่ในสถานการณ์จำลองเดียวกันจากตอนหนึ่งไปตอนถัดไป สถานการณ์จำลองมักจะเป็นในครอบครัว ที่ทำงาน หรือในวงเพื่อน มุกตลกในตลกสถานการณ์มีหลากหลาย แต่ปกติแล้วจะมีลักษณะเป็นแบบตัวละครนำเรื่องไป (Character-driven) นำมาซึ่งการใช้ Running Gags (มุกซ้ำๆ ประจำตัวละคร ย้ำเรื่อยๆ ตลอดเรื่อง) เพื่อที่จะรักษาสถานการณ์ให้คงที่ตลอดจำนวนตอนที่มากมายในตลกสถานการณ์ต่างๆ ตัวละครจึงมักมีความเป็นไปที่คงที่ เช่น ถ้าเป็นเรื่องความรักก็จะเป็นความรักในแต่ละตอนมากนัก ทำให้ความสัมพันธ์ของตัวละครคงเดิมเหตุการณ์ในแต่ละตอนก็จะมีบทสรุปภายในตอน และมีไม่บ่อยนักที่จะเกี่ยวโยงข้ามตอน อาจมีการดำเนินเรื่องระหว่างกลุ่มตัวละคร โดยตัวละครมีความหลากหลายทั้งในแง่ของเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รูปร่าง หน้าตา เพื่อให้ตัวละครแต่ละตัวเป็นต้นแบบของผู้ชม แล้วนำไปเปรียบเทียบกับชีวิตประจำวันของผู้ชม

กรวิชัย อุตมทรัพย์ (2556:27-28) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า องค์ประกอบของตลกสถานการณ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) ด้านเนื้อหาหลากหลาย มีความสัมพันธ์หลายกลุ่มหลายบุคคล 2) รูปแบบการนำเสนอ ไม่สมจริง แต่เนื้อหามาจากความจริง 3) จังหวะและการดำเนินเรื่องรวดเร็ว จบตามเวลา 4) พื้นฐานทางอารมณ์ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครตามสูตรแน่นอน 6) ตัวละครมีลักษณะเหมือนจริง 7) การแบ่งแยกวงใน และวงนอก คือ ระหว่างนักแสดงประจำกับนักแสดงรับเชิญ

นอกจากนี้ Berlo (1960 : 73, อ้างถึงใน กรวิชัย อุตมทรัพย์, 2556 :28-30) กล่าวถึงกระบวนการสื่อสาร (S M C R) ว่าสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตลกสถานการณ์ได้ดังนี้

1) ผู้ส่ง (Source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถในการเข้ารหัส (Encode) เนื้อหาข่าวสารมีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสารมีความรู้้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่ง และควรมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและ

ง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับตลอดจนมีพื้นฐานทางสังคม และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับด้วย ผู้ผลิตมีความตั้งใจจะส่งสารอะไรให้กับผู้ชมเพราะเหตุใดจึงเลือก “สถานการณ์” หนึ่งๆมาเป็นแก่นเรื่อง เพราะเหตุใดจึงเลือกนำเสนอรูปแบบตลกสถานการณ์ กระบวนการและขั้นตอนของการผลิตเป็นอย่างไร

2) ข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องกับทางด้านเนื้อหาสัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสารนั้นๆ ด้านเนื้อหาสาระเป็นองค์ประกอบที่มีการศึกษากันมากที่สุด เนื่องจากเอกลักษณ์ของตลกสถานการณ์ คือ ละครที่หยิบยกสถานการณ์ที่เป็นจริงในช่วงเวลาหนึ่งๆ มาพูดถึงในรูปแบบของละคร เพราะฉะนั้นจึงมักนิยมวิเคราะห์ความหมายที่แฝงอยู่ในตัวละคร เช่น เนื้อหาสาระที่อยู่ในตัวละครสะท้อนอะไรในสังคม ความสมจริงมากน้อยเพียงใด มีปัญหาอะไรที่ถูกนำมากล่าวถึง ฯลฯ

3) ช่องทางในการส่ง (Channels) หมายถึง วิธีการที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับข่าวสารผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การฟังการดูการสัมผัสการลิ้มรสหรือการได้กลิ่นในฐานะที่ตลกสถานการณ์เป็นละครโทรทัศน์ประเภทหนึ่ง การวิเคราะห์ช่องทางการเผยแพร่ ไม่ว่าจะเป็นภาพลักษณ์ของสถานี หรือช่วงเวลาที่จะเผยแพร่ จะเป็นตัวบ่งบอกบางสิ่งบางอย่างได้ ตลกสถานการณ์มีลักษณะความทันสมัย เป็นละครสำหรับคนรุ่นใหม่ มีสถานการณ์ใหม่ๆ สอดแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องตลอดเวลา ดังนั้น สถานีที่มีละครประเภทนี้จึงน่าจะเป็นสถานการณ์ที่มีกลุ่มผู้รับสารเป็นคนรุ่นใหม่ด้วย

4) ผู้รับสาร (Receiver) ตลกสถานการณ์นั้นผู้รับ ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถในการถอดรหัสสาร (Decode) เป็นผู้มีความรู้ระดับความรู้ และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อสารนั้นได้ผล

กาญจนา แก้วเทพ (2547 : 50) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ว่า เป็นละครแนวสนุกสนานที่มีลักษณะล้อเลียนสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น และมีลักษณะที่แตกต่างกับละครประเภทอื่นเป็นอย่างมาก คือ 1) วิธีการจัดลำดับตอน ตลกสถานการณ์จะมีเนื้อหาในตอนเริ่มต้น และตอนจบทำอยู่ในตอนเดียวกัน การเล่าเรื่องในแต่ละตอนไม่ค่อยมีความต่อเนื่องกัน 2) เรื่องราวในตลกสถานการณ์มักเป็นบรรยากาศภายในบ้านและที่ทำงาน เนื่องจากสถาบันครอบครัวและสถานที่ทำงานมีความผูกพันกับผู้ชมมากที่สุดในชีวิตประจำวัน 3) เนื้อหาที่มีความหลากหลาย มีความสัมพันธ์หลายรูปแบบ หลายกลุ่มคน เนื้อหาที่หยิบมามีพื้นฐานความเป็นจริง แม้ว่ามีรูปแบบการแสดงเกินจริง แต่ก็สะท้อนภาพของเรื่องราวต่างๆ ในสังคมให้เกิดขบคิดไตร่ตรอง

กาญจนา แก้วเทพ (2547 : 342-344) กล่าวว่า คำว่า “สถานการณ์” ซึ่งเป็นประเด็นที่นำมาล้อเลียนให้สนุกสนานนั้น มักเป็นสถานการณ์ที่จะมีปัญหาต่อไปในอนาคต โดยอาจหมายรวมถึงทั้งปัญหาแบบเก่า และแบบใหม่ ตัวอย่างสถานการณ์ที่อาจนำมาเป็นเรื่องล้อเลียนได้ ได้แก่ ชีวิตครอบครัว เป็นสถานการณ์ที่น่าล้อเลียนมากที่สุด แสดงให้เห็นสถานการณ์ของชีวิตครอบครัวใน

รูปแบบที่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างชนบท-เมือง การสะท้อนสภาพการณ์ของสังคมอย่างประชาชนชาวแฟลต สถานการณ์ที่สนุกสนาน เนื้อหาที่นำเอาสถานการณ์ในชีวิตประจำวันในด้านต่างๆ มาล้อเลียน แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นเสมือนเครื่องมือหยั่งปฏิกิริยาของผู้ชมต่อสถานการณ์ต่างๆ ว่าเป็นไปในทิศทางใดได้บ้างพอสมควร

1) สถานการณ์ที่เกี่ยวกับบ้าน มีความสนใจที่จะศึกษาว่า บ้านถูกนำเสนอออกมาในสถานการณ์อย่างไรบ้าง ไม่ว่าจะเป็นบ้านคือวิมาน บ้านเป็นที่หลบภัยจากปัญหาภายนอก บ้านเป็นที่พักพิงเป็นที่แก้ปัญหาสารพัด หรือบ้านเป็นเพียงความหามาแค่สมาชิกภายในครอบครัว หรือเป็นความหมายกว้างซึ่งแสดงถึงบริเวณภายนอก เป็นต้น

2) สถานการณ์ที่เกี่ยวกับที่ทำงาน การมีสถานการณ์ที่ทำงานนั้นเป็นตามลักษณะที่มีมาตั้งแต่แรกเริ่มในประวัติของละครตลกสถานการณ์ คือ การพาผู้หญิงออกจากบ้านไปสู่โลกของการทำงาน แสดงปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาของแต่ละอาชีพ เช่น อาชีพขายของ อาชีพเจ้าของร้านสะดวกซื้อ มักเป็นปัญหาที่มีพื้นฐานความเป็นจริงรองรับอยู่ อย่างเจ้าของร้านต้องพบปัญหาจากลูกค้าที่เบียดง่าย ค่าของ ค่าอาหาร

3) สถานการณ์ที่เป็นรอยต่อระหว่างบ้านกับที่ทำงาน หมายความว่าตัวละครจะนำเอาปัญหาจากที่ทำงานมาปรึกษาหรือแก้ไขที่บ้าน

4) สถานการณ์ของครอบครัวแบบใหม่ เมื่อกล่าวถึงคำว่า ครอบครัว หมายถึง ครอบครัวตามแบบดั้งเดิมที่ต้องประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก ซึ่งบุคคลจะพบว่ามีสถานการณ์ที่มีสถานการณ์ที่ดูคล้ายๆจะเป็นครอบครัว เพราะมีคนกลุ่มหนึ่งมาอยู่ร่วมกันภายใต้ร่มไม้ชายคาเดียวกัน แต่คนเหล่านั้นมิได้เป็นพ่อ แม่ ลูก ตามแบบเดิม พวกเขาอาจจะจะเป็นเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อนร่วมโรงเรียนในเวลาเดียวกันสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเหล่านี้เปลี่ยนไปด้วยความรัก ความห่วงใย เอื้ออาทรต่อกัน

Mills (2009, อ้างถึงใน ปาลิตา วานิชย์เจริญการ, 2560:15) กล่าวถึงมุมมองตลกสถานการณ์ 3 ด้าน ดังนี้ 1) มุมมองฉากและสถานการณ์ ตลกสถานการณ์เกิดขึ้นในสถานที่เดิมๆ ไม่ว่าจะเรื่องราวและตัวละครเดิม เช่น ละครเรื่องเป็นต่อ จะมีเพียงฉากหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นหลักๆ คือ คอนโดเป็นต่อ มินิมาร์ทบางบาร์ และออฟฟิศ ฯลฯ 2) โครงเรื่องของตลกสถานการณ์มีความเป็นสุนทรียศาสตร์อย่างหนึ่ง เป็นข้อความที่ถูกสร้างขึ้นในรูปแบบเฉพาะตัวของตลกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นฮู้ดโนเป็นต่อ ฮู้ดจะมีวลีประจำตัวคือ “พี่...น้องครับ” ที่ลักษณะคล้ายนักร้องเพื่อชีวิต 3) ถ้าสังเกตการเล่าเรื่องของตลกสถานการณ์จะเห็นว่าเป็นเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่ยุ่ยากเกิดขึ้น ดังนั้นคือ ละครตลกเบาสมอง (Comedy) ประเภทหนึ่ง โครงเรื่องของตลกสถานการณ์เกิดจากความผิดพลาดการกระทำของตัวละครในสถานการณ์นั้นๆ โดยฉากละครตอนหนึ่งมีเพียงไม่กี่ฉากในเรื่องจะเป็นการแทรกมุขตลกผ่านกิริยาท่าทาง อารมณ์ บทสนทนา ซึ่งรับรู้ได้ถึงเอกลักษณ์ของตัวละครตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง

กาญจนา แก้วเทพ (2547 :295-296) กล่าวถึงลักษณะของตลกสถานการณ์ว่า ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่

1) ความขัดแย้งมี 2 ลักษณะ ลักษณะแรกมีความต่อเนื่องและมีความเปลี่ยนแปลง ตัวละคร อุปนิสัย ฉาก หรืออื่นๆ มีลักษณะต่อเนื่องกัน มีผลทำให้ผู้รับชมนั้นรู้สึกคุ้นเคย สามารถคาดเดาและติดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครได้ อีกลักษณะหนึ่งเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่องในแต่ละตอน สถานการณ์ และตัวละครที่เป็นแขกรับเชิญ ซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการสร้างความแปลกใหม่และทำให้ละครมีความน่าสนใจที่จะติดตามเรื่องราวของละครมากยิ่งขึ้น

2) ขาดการพัฒนา (Lack of Development) คือเรื่องราวที่จบในแต่ละตอน อาจไม่มีความต่อเนื่องตัวละครต้องไม่มีการพัฒนาการหรือเกิดการเข้าใจชีวิตมากขึ้น ในเวลาเดียวกันก็ต้องไม่รู้สึกเหนื่อยหรือท้อแท้กับปัญหาในชีวิตที่ประดังเข้ามา ทุกอย่างในแต่ละตอนจะต้องกระจ่างในตอนให้จบสิ้นไป ไม่มีการติดค้างเอาไว้และเมื่อเริ่มตอนใหม่ทุกอย่างก็จะเริ่มต้นใหม่ทุกครั้ง ลักษณะจึงเป็นการขาดพัฒนาการ จึงกลายเป็นตัวโครงสร้างภายในของละครตลกสถานการณ์

3) การติดอยู่กับกฎ (Keeping in the Rules) ต่อเนื่องมาจากการขาดพัฒนาการจึงเป็นการติดอยู่กับกฎที่ว่า ตัวละครในแต่ละตอนไม่เคยเรียนรู้หรือจดจำจากประสบการณ์ที่เจอมา อาจไม่สร้างให้ตัวละครมีความต่อเนื่องในตอนต่อไป ทุกตอนอาจเป็นการกลับไปเริ่มต้นใหม่เกือบทุกครั้ง

4) การปิดฉากจบ (Closure) กล่าวคือเป็นแบบฉบับที่แน่นอนและชัดเจนว่า การจบลงในแต่ละตอนจะต้องเปิดโอกาสให้ตัวละครนั้น ได้เล่นต่อในตอนต่อไปเหมือนเดิม ไม่มีการปิดฉากจบหรือจัดตัวละครออกไป เช่น คู่สามีภรรยาที่เป็นตัวหลักไม่หน้าร้างกัน ฯลฯ และเนื่องจากมีความเป็นตลกควรมีเรื่องราวที่จบอย่างสนุกสนานหรือมีความสุข

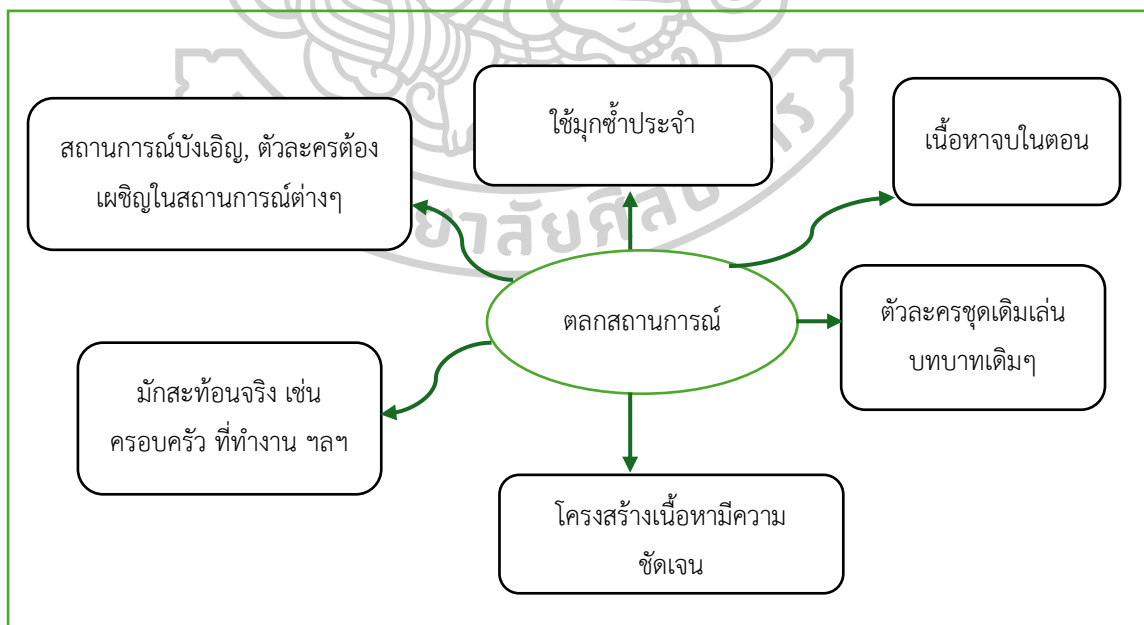
5) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร กล่าวคือ ปฏิบัติการที่ตัวละครหลักของเรื่องมีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

6) ลักษณะ Stereotype ของตัวละคร คือ การสร้างลักษณะตัวละครให้เป็นแบบภาพเหมารวมหรือภาพตัวแทน คือการนำเสนอลักษณะของคนบางกลุ่มที่แสดงภาพเหมารวมเป็นลักษณะทั่วไป ภาพเหมารวมหรือภาพตัวแทนต้องสร้างความแปลกใหม่ให้แก่รายการเพื่อต้องการหนีจากความซ้ำซาก แต่ในทางตรงกันข้ามละครตลกสถานการณ์กลับใช้ลักษณะของภาพเหมารวมให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ของการสร้างตัวละครขึ้นมา ตัวละครมีลักษณะภาพเหมารวมจะช่วยง่ายต่อการจดจำของผู้ชม รวมถึงการสร้างมุขตลกให้เกิดขึ้นนั้น การล้อเลียนก็เป็นอีกลักษณะของภาพเหมารวมเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดวิธีหนึ่ง

7) การแบ่งลักษณะของวงใน (Inside) และวงนอก (Outside) ได้อย่างชัดเจน ตลกสถานการณ์มีการกำหนดตัวละครหลักถือว่าเป็นตัวยืนของวงในที่แน่นอนชัดเจน มีสถานที่ ฉาก เป็นอีกตัวยืนที่แน่นอนชัดเจน ถ้าพูดถึงเนื้อหาหรือแก่นเรื่อง (Theme) เป็นส่วนหนึ่งที่มีความแน่นอน

อีกเช่นกัน อาจมีตัวละครและฉากนอกสอตแทรกเข้ามาเพื่อเพิ่มสีสันความสนุกให้แปลกตาออกไปได้เหมือนกัน ตลกสถานการณ์ถูกกำหนดหรือมีกฎเกณฑ์ภายใน (Internal Rules) ภายในตัวของสถานการณ์แบบไหน ควรวางตัวละครวางในอย่างไรต้องมีปฏิริยาโต้ตอบที่เป็นแบบแผนแน่นอน ทำให้ผู้ชมสามารถคาดเดาล่วงหน้าได้ แต่ในทางตรงกันข้ามปฏิริยาของตัวละครวางนอกสามารถเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และชวนให้ผู้ชมนั้นคอยติดตามและคอยลุ้นคาดเดาตลอดเวลา ไม่อาจทำนายล่วงหน้าได้เลย องค์ประกอบของตลกสถานการณ์ประกอบไปด้วยลักษณะ 2 ด้านที่ตรงกันข้ามแต่มาอยู่ร่วมกันเสมอไป

สรุปได้ว่า ตลกสถานการณ์เป็นละครที่ใช้ตัวละครนำเรื่อง (Character-driven) ใช้ภาพของคนบางกลุ่มในสังคมมาสร้างเป็นตัวละครเพื่อให้ผู้ชมรายการจดจำได้ง่าย สถานการณ์มีความคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมาก มักใช้ความผิดพลาดของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ มาสร้างความขบขัน มีการใช้มุกตลกซ้ำๆ (Running Gags) ตัวละครแต่ละตัวมักมีมุกเฉพาะ เช่น วลีติดปาก ท่าทาง เป็นต้น องค์ประกอบสำคัญของตลกสถานการณ์ ได้แก่ เนื้อหาที่หลากหลาย มีความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนหลายแบบ รูปแบบไม่สมจริง แต่มีรากฐานจากความจริง ดำเนินเรื่องรวดเร็ว จบภายในตอน ความสัมพันธ์ตัวละครแน่นอนตามสูตร มีการแบ่งระหว่างวงใน (นักแสดงประจำ) ซึ่งมีความคงที่ และวงนอก (นักแสดงรับเชิญ) เพื่อเพิ่มสีสันให้กับเรื่อง โครงเรื่องไม่ค่อยมีความชัดเจน บางครั้งจะพบว่าเนื้อหายังไม่ทันได้คลี่คลายแต่เนื้อหาก็จบลงอย่างตื้อๆ

ภาพที่ 2 สรุปลักษณะของตลกสถานการณ์

2. แนวคิดด้านอารมณ์ขัน

การวิเคราะห์รายการตลกหกฉากนั้นนอกจากต้องทำความเข้าใจความหมายและแนวคิดของตลกสถานการณ์แล้ว ยังต้องเข้าใจแนวคิดด้านอารมณ์ขันอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความหมาย ความสำคัญ บทบาทหน้าที่ เนื้อหาหรือประเด็นที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน และแนวคิดการสร้างอารมณ์ขัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ความหมายของอารมณ์ขัน

รุ่งอรุณ ฉัตรวิเศษ (2553 : 29) กล่าวถึงความหมายของอารมณ์ขันไว้ว่า อารมณ์ขันต้องมีเหตุการณ์ภายนอกบางอย่างมากระตุ้นสภาพจิตใจ เป็นกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของคน ประเมินผลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นและส่งผลให้เกิดอารมณ์ครั้นคร่งในจิตใจ อีกทั้งมีพฤติกรรมบางอย่างแสดงออกของสภาพจิตใจ ที่ครั้นคร่งในรูปแบบของการยิ้ม หัวเราะ มนุษย์สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ไม่ว่าจะป็นความรู้สึกโกรธ ยิ้ม หัวเราะ หรือร้องไห้ อารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้ล้วนมาจากสิ่งที่มีมนุษย์นั้นได้พบเห็นหรือประสบพบเจอมาแล้วกระทบกระเทือนต่อจิตใจของมนุษย์

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2528 : 82) ให้ความหมายไว้ว่า อารมณ์ขัน คือ คุณสมบัติประการหนึ่งในวรรณคดีซึ่งเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียด อารมณ์ และสร้างความบันเทิงได้ดียิ่ง คำว่าอารมณ์ขันในทางวรรณคดี หมายถึง อารมณ์ที่ทำให้มนุษย์มีความสุขสนุกสนาน หรือทำให้ยิ้มหรือหัวเราะได้อย่างร่าเริง ในการแต่งวรรณคดีอารมณ์ขันจะมีปรากฏในการใช้ถ้อยคำในสภาพการณ์ตามเนื้อเรื่อง ในลักษณะตัวละครหรือในพฤติกรรมของตัวละครนั้นๆ

เจตนา นาควัชระ (2521 : 87) ให้ความเห็นเกี่ยวกับอารมณ์ขันในวรรณคดีไว้ว่า อารมณ์ขันเป็นสิ่งที่อยู่ในวิสัยของมนุษย์และการแสดงออกซึ่งอารมณ์ขันในงานศิลปะนั้นกระทำได้หลายทางต้องอาศัยการฝึกฝนและพัฒนา ผู้เขียนสามารถสร้างอารมณ์ขันได้หลายทางอาจจะเป็นการสร้างตัวละครที่ตลก ด้วยวัตถุหรือสิ่งของที่มีลักษณะชวนขัน เหตุการณ์ที่ตลก หรือคำพูดที่เรียกเสียงหัวเราะก็ได้

ทัศนีย์ กระต่ายอินทร์ (2521 : 11) กล่าวว่า อารมณ์ขัน หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์ วรรณกรรม อารมณ์ขันจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปการหัวเราะ อย่างไรก็ตาม การหัวเราะไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่มาจากอารมณ์ขันเพียงอย่างเดียว การหัวเราะอาจเกิดมาจากความรู้สึกแหย่หยัน ความแค้น หรือความเศร้าก็ได้

ศศิวิมล สงวนพงษ์ (2563 :15) สรุปความหมายของอารมณ์ขัน ว่า เป็นความรู้สึกทางอารมณ์อย่างหนึ่งของมนุษย์ในลักษณะกระตุ้นให้เกิดความขบขันหัวเราะซึ่งเกิดขึ้นจากการได้ประสบกับสิ่งที่ไม่สอดคล้องหรือเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติที่สังคมยอมรับ โดยอารมณ์ขันนั้นถือเป็นเครื่องผ่อนคลายความตึงเครียดและเป็นผลดีที่มีคุณค่าต่อสุขภาพจิตของมนุษย์

เจตนา นาควัชระ (2521:46) กล่าวว่า การแสดงออกซึ่งอารมณ์ชั้นในงานศิลปะนั้น กระทำได้หลายทาง อาจจะเป็นด้วยการสร้างตัวละครตลก ด้วยวัตถุหรือสิ่งของที่มีลักษณะชวนขัน ด้วยเหตุการณ์ที่ตลกหรือด้วยคำพูดที่เรียกเสียงหัวเราะได้ บางครั้งศิลปินก็อาจใช้วิธีการต่างๆ นี้โดยลำพัง บางครั้งก็นำวิธีการหลายแบบมาใช้ร่วมกัน นอกจากนั้นยังได้กล่าวถึงคุณค่าของเรื่องชวนขันไว้ด้วยว่า เรื่องตลกชวนขันมีจำเป็นเสมอไปที่จะต้องเป็นสิ่งที่แต่งขึ้นเพื่อสำเร็จอารมณ์เท่านั้น มีนักเขียนเป็นจำนวนมากไม่น้อยที่พยายามสื่อความคิดและพยายามสร้างอิทธิพลต่อสังคมด้วยการเขียนเรื่องตลก

สุทธภา อินทรศิลป์ (2564 : 333) กล่าวว่า อารมณ์ชั้นเป็นหนึ่งในอารมณ์ที่หลากหลายของมนุษย์ที่สื่อสารผ่าน “ภาษา” ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด ภาษาภาพ ภาษาเขียน หรือภาษาในรูปแบบสัญลักษณ์อื่นๆ อารมณ์ชั้นต้องสื่อสารโดยมีผู้ส่งสารและผู้รับสาร มีทั้งความเป็นสากล และลักษณะเฉพาะ เพราะอารมณ์ชั้นเป็นผลมาจากปัจจัยทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นเฉพาะเวลาและพื้นที่ ดังนั้นในแต่ละสังคมจึงมีอารมณ์ชั้นที่มีลักษณะเฉพาะที่คนในสังคมนั้นรับรู้ร่วมกัน การศึกษาเรื่องอารมณ์ชั้นต้องใช้ศาสตร์หลายแขนงมาช่วยอธิบายทั้งปรัชญา ภาษาศาสตร์ จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา คติชนวิทยา และประวัติศาสตร์ ดังนั้นความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาอารมณ์ชั้นสามารถสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมและสภาพสังคมที่อารมณ์ชั้นนั้นดำรงอยู่

อุบลรัตน์ ศิริวุศักดิ์ (2536 : 15) ได้อธิบายว่า เรื่องตลกขำขันเกิดขึ้นจากการเล่นกับความหมายรูปแบบต่างๆ คือ การทำให้เรื่องที่เสนอผิดไปจากความหมายโดยทั่วไป เรื่องตลกมักจะเอาเรื่องราวต่างๆ มาล้อเลียนทำให้ความหมายเปลี่ยนไป หรือกลับหน้าเป็นหลังเสีย ซึ่งเรื่องธรรมดาๆ ก็กลายเป็นเรื่องตลกขึ้นมาได้ ความหมายที่เรากล่าวถึงในที่นี้ หมายถึง ระบบสัญลักษณ์ต่างๆ อาทิ ภาษา ดนตรี การแต่งกาย กริยาท่าทาง เป็นต้น ที่เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความหมาย ความคิด และอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลและของสังคมส่วนรวม

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2559 : 63) อารมณ์ชั้นของคนเรามากเกิดจากการสังเกตข้อบกพร่องและความน่าเกลียดบางประการในชีวิตที่เป็นจริงของมนุษย์ และข้อบกพร่องของชีวิตในแง่ของหัตถนิยานั้นเกิดจากความไร้เดียงสาและความเป็นของผู้คน ความไร้เดียงสาเป็นความบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ตั้งงามเป็นพรหมจรรย์ ไม่มีบาป ไม่มีพิษไม่มีภัย แต่ก็สามารถทำให้เกิดความเป็นทั้งหลายทั้งปวง เช่น ความเชื่อซ่า โง่เขลา ปล่อยหัวแค้น ทำอะไรเขยๆ ทำในสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกของคนทั่วไป และทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับตัวเอง และเพราะความเป็นของคนเรานี่เองที่เป็นที่มาของเรื่องชวนหัว นิทานตลกจี๋เสี้ยน

จะเห็นได้ว่า อารมณ์ชั้นคือกระบวนการทางจิตใจที่ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ ทำให้เกิดอารมณ์ครั้งแรก และแสดงออกทางพฤติกรรม เช่น การหัวเราะ การยิ้ม เป็นต้น ผ่านทางความหมาย ซึ่งเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์ความรู้สึก อารมณ์ชั้นในวรรณคดีคือเครื่องมือผ่อน

คลายความเครียด ทำให้เกิดความสุข สนุกสนานผ่านคำพูด สถานการณ์ หรือพฤติกรรมของตัวละคร อารมณ์ขันเป็นการสื่อสารทางภาษา ทั้งภาษาพูด เขียน หรือภาพ มีทั้งลักษณะเฉพาะตามวัฒนธรรม และลักษณะสากล ต้องเข้าใจจากหลายศาสตร์ เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เป็นต้น อารมณ์ขันเข้าใจได้ผ่านบริบททางวัฒนธรรมที่ผู้รับสามารถเข้าใจและรู้สึกร่วมได้ และสามารถใช้เพื่อสะท้อนแนวคิดหรือวิจารณ์สังคมได้ อารมณ์ขันนั้นสามารถแสดงออกผ่านตัวละคร อุปกรณ์ประกอบ เหตุการณ์ในเรื่อง คำพูด หรืออาจใช้หลายวิธีร่วมกัน

2.2 ความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของอารมณ์ขัน

ทัศนีย์ กระจ่างอินทร์ (2521 : 14) ได้รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของ อารมณ์ขันจากนักปรัชญาต่างๆ ดังนี้ คนที่ 1 อริสโตเติล (Aristotle) กล่าวว่า เรื่องของสุขนาฏกรรม คือความบกพร่องหรือความน่าขง แต่ไม่ร้ายกาจถึงขนาดที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดรวดร้าว ผู้หัวเราะ จะอยู่ในสถานะที่เหนือกว่า คนที่ 2 โทมัส ฮอบบ์ (Thomas Hobbes) กล่าวว่า การทำให้พอใจในตน หรือความพึงใจที่ได้รับในฉับพลัน ทำให้เกิดการหัวเราะ แอนโทนี ลูโดวิชิ (Anthony Ludovici) เห็น ด้วยกับโทมัส ฮอบบ์ ในเรื่องความพึงใจในตน (Self-Glory) ทั้งนี้สนับสนุนถึงการปรับตัวเพราะภาวะที่ ต่ำต้อยกว่าด้วย คนที่ 3 ฮันส์ เบร์กซง (Henn Bergson) กล่าวว่า การหัวเราะเปรียบเสมือนอาวุธที่ใช้ลงโทษพวกหัวเก่าในสังคม คนที่ 4 ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) กล่าวว่า การผ่อนคลาย ภาวะบีบคั้นทางเพศหรือการแสดงความก้าวร้าว(ในบางครั้ง) จากภาวะควบคุมทางจิตทำให้คนหัวเราะ คนที่ 5 คานท์ (Kant) โชเพินฮาว์ (Schopenhauer) เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer) กล่าวว่า การถูกปลดปล่อยจากภาวะแห่งความขัดแย้ง ความเครียดหรือความผิดหวังในบางสิ่ง บางอย่างทำให้คนหัวเราะ

Farb (1981 : 763-768) ได้กล่าวถึงอารมณ์ขันไว้ว่า อารมณ์ขันมีหน้าที่ทางสังคม 6 ประการ ดังนี้

- 1) อารมณ์ขันบรรเทาความตึงเครียดในกลุ่มด้วยการให้พื้นที่สำหรับการแสดงความสงสัย เกี่ยวกับสังคมในทางที่สังคมยอมรับ
- 2) อารมณ์ขันช่วยเสริมภาพที่สังคมยึดถือไว้
- 3) อารมณ์ขันช่วยลดความก้าวร้าวในสังคม และด้วยเหตุนี้อารมณ์ขันจึงช่วยลดหรือ กำจัดความขัดแย้งได้
- 4) อารมณ์ขันเป็นเครื่องต่อต้านบุคคลกลุ่มอื่นและสนับสนุนความเป็นปึกแผ่นภายใน กลุ่มบุคคลที่ได้ร่วมหัวเราะด้วยกัน
- 5) อารมณ์ขันสามารถลดความหวาดกลัวและความกังวลต่ออิทธิพลภายนอกได้ ดังเห็น ได้จากในสงครามต่างๆ ครั้ง

6) อารมณ์ขันทำให้การสื่อสารง่ายขึ้นด้วยการหัวเราะในเรื่องที่ไม่สามารถกล่าวออกมาเป็นคำพูดตรงๆ ได้

วีณา วุฒิจำนงค์ (2565 : 99) ศึกษางานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับอารมณ์ขันในบริบทความตึงเครียดหรือโศกเศร้าพบว่า อารมณ์ขันมีหน้าที่ต่างๆ เช่น กล่าวถึงเรื่องเพศ การขบถาย หรือเรื่องต้องห้ามในทางที่สังคมยอมรับ แสดงความโกรธและความก้าวร้าว กัดคนผู้ที่กดขี่ประชาชน แสดงความมีอิสระจากผู้ที่ถูกกดขี่ สร้างการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้อื่นพิจารณาตนเอง ลดน้ำหนัก การวิพากษ์วิจารณ์ ลดความขัดแย้งในการปฏิสัมพันธ์ ลดอำนาจที่ไม่เท่ากันของกลุ่มคน เป็นต้น

สรุปความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของอารมณ์ขันได้ว่า อารมณ์ขันเป็นเรื่องของความบันเทิง และยังมีความหมายเชิงจิตวิทยา สังคม และจริยธรรม ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่สังคมยึดถือไว้ ลดความขัดแย้งในสังคม สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันกลุ่ม ช่วยให้การสื่อสารเรื่องต้องห้ามหรือเรื่องละเอียดอ่อนได้ง่ายขึ้น เป็นวิธีหนึ่งในการแสดงความต้องการหรือแสดงความคิด สร้างความสัมพันธ์ในการสนทนา อารมณ์ขันจึงเป็นเครื่องมือทางอำนาจ (เหนือกว่า) วิธีการเยยวยาจิตใจ (ปลดปล่อย) เครื่องมือวิพากษ์สังคม (ลงโทษ) และเป็นปรากฏการณ์ทางปัญญา (รับรู้ความไม่สมเหตุสมผล) ความเข้าใจในเรื่องของความสำคัญและบทบาทหน้าที่ของอารมณ์ขันนั้นมีส่วนช่วยในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจการสร้างอารมณ์ขันได้ดียิ่งขึ้น

2.3 เนื้อหาหรือประเด็นที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน

ศิริพร ณ ถลาง (2546:112) ได้เสนอเนื้อหาทางสังคมที่สะท้อนผ่านมุขตลกมี 4 ประเด็นดังนี้

1) เรื่องเพศ เป็นเนื้อหาที่สำคัญในนิทานมุขตลกโดยสากล ในสังคมไทยนั้นเป็นเรื่องของบุคคล 2 ประเภท คือ บุคคลในครอบครัว เช่น พี่เขยกับน้องเมีย กับบุคคลทางศาสนา เช่น เรื่องต้องห้ามทางเพศของพระ-ชี ซึ่งเรียกว่า ตาเถร-ยายชี

2) เรื่องพระ มุขตลกเกี่ยวกับพระมิได้มีเฉพาะเรื่องเพศเท่านั้น ยังมีเรื่องอื่นๆ อีก เช่น การผิตศีล ตัณหา ความโลภ เป็นต้น

3) เรื่องผู้มีอำนาจ สะท้อนการใช้ปัญญาหลอกผู้มีอำนาจ เพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่มีศักดินา มีผู้ใหญ่-ผู้น้อย มีนาย-ไพร่ คนที่เป็นผู้น้อยมักมีความคับข้องใจจึงอยากเอาชนะ เมื่อชนะได้ก็รู้สึกสะใจ เช่น นิทานเรื่องศรีธนญชัย ที่ใช้ปัญหาเอาชนะบุคคลต่างๆ เพราะความเป็นจริงในสังคมผู้น้อยไม่สามารถทำอย่างนี้ได้ เมื่อศรีธนญชัยทำสิ่งที่ผิดไปจากมาตรฐานสังคม จึงเกิดการหัวเราะได้

4) เรื่องคนต่างถิ่นต่างชาติพันธุ์ ในสังคมไทยเห็นว่าคนที่ไม่ใช่คนเมืองมักจะชื่อและหลอกลาย จึงเกิดความขบขัน เช่น คนขมุ ลัวะ ม้ง กะเหรี่ยง เป็นต้น คนเหล่านี้แสดงอาการไม่ค่อยรู้เรื่อง หรือหลอกลายในสายตาคนเมืองก็สื่อความหมายตลกได้

Farb (1981 : 769-770) ได้กล่าวถึงประเด็นที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน โดยอธิบายไว้ว่าที่ผ่านมามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้มนุษย์หัวเราะ และสรุปได้ว่ามนุษย์จะหัวเราะกับประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) การเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้นกับสิ่งที่คุ้นเคย
- 2) พฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎและธรรมเนียมของสังคม
- 3) เรื่องอนาจาร
- 4) การจัดวางสถานการณ์หนึ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอีกสถานการณ์หนึ่งจึงทำให้เกิดการหักมุม

- 5) การสร้างปลอมเป็นอย่างอื่นซึ่งตามความจริงแล้วไม่ได้เป็น
- 6) การเล่นทางภาษา
- 7) เรื่องเหลวไหลและเรื่องไร้สาระ
- 8) เคราะห์ร้าย
- 9) ความเขลาของผู้อื่น
- 10) ความแฝงการดูหมิ่น

นิสา เมลานนท์ (2541 : 30-31) ได้สรุปสาเหตุของการหัวเราะว่ามาจาก 2 ประเด็นหลัก คือ การดูหมิ่นและความเห็นใจ ซึ่งมักสร้างขึ้นจากสถานการณ์นาฏกรรม ได้แก่ ความไม่คาดคิด ความรุนแรง ความต่ำทราม ความกลัว ความตื่นเต้น ความผิดหวัง ความเข้าใจผิด การเสียหน้า การเสแสร้ง ความบกพร่องทางกาย ความบกพร่องในนิสัย และเรื่องเพศ

สุวรรณี อุตมผล (2532:ก) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์นิยมนำมาใช้เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน ได้แก่ ความตื่นเต้นตกใจ ความตึงเครียด ความรักความคิดถึง ความหึง ความขลาด การอ้อวอด ความโกรธ ความไม่เจียมตน ความขัดแย้ง การทำร้าย การประชด ความบกพร่องบางอย่าง การล้อสังคม คำพูด เป็นต้น

สรุปได้ว่า เนื้อหาหรือประเด็นที่นำมาสร้างอารมณ์ขันนั้นมีหลายประเด็น ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องเพศ ศาสนา ผู้มีอำนาจในการปกครอง เรื่องของชาติพันธุ์หรือความต่างถิ่นต่างแดน และฐานะทางสังคม โดยมีการสร้างสถานการณ์ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการต้องเผชิญกับสิ่งที่ตนเองไม่คุ้นเคย การฝ่าฝืนกฎระเบียบ เรื่องอนาจาร การหักมุม การสร้างเป็นอย่างอื่น ความไร้สาระ ความเคราะห์ร้าย ความเกียจคร้าน ความง้อเขลา การดูหมิ่น การเห็นใจ การโกหก การแก้แค้น การพนัน ความรุนแรง ความต่ำทราม ความบกพร่องต่างๆ จากประเด็นและสถานการณ์ดังที่ได้สรุปมานี้สามารถนำมาวิเคราะห์ประเด็นที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการตลกหกอากได้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างอารมณ์ขัน

Cicero (as quoted in Dukore, 1974) นักปรัชญาคนสำคัญของโลกได้แยกส่วนประกอบของตลกออกเป็น 4 ส่วน คือ โพรลือค (Prologue) ที่นำเสนอเพียงข้อขัดแย้ง โพรตาซิส (Protasis) เป็นส่วนเริ่มของการแสดงและบางส่วนของข้อความขัดแย้งถูกนำมาถึงความสนใจมากขึ้น เอพิตาซิส (Epitasis) เป็นพัฒนาการของความขัดแย้งและความซับซ้อนของโครงเรื่อง และคาตาสโตรฟี (Catastrophe) เป็นบทสรุปที่ทำให้คนเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น

พรรณทิพา อุปวรรณ (2540 : 14-22) ได้กล่าวถึงวิธีเล่นตลกหรือการสร้างความตลกต้องอาศัยหลัก สรุปได้ดังนี้ คือ

1) การเล่นตลกกับภาษา การล้อเกิดขึ้นจากการเทียบเคียงรูปแบบใหม่กับรูปแบบเก่า ความหมายที่สร้างขึ้นใหม่นี้เป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความหมายเดิม เราจะเข้าใจการเล่นตลกนี้ได้ต่อเมื่อ เราเข้าใจคู่ความหมายที่ถูกยกมาไว้ด้วยกัน (แต่ถูกกลับหลังเสีย) อย่างไรก็ตามการเล่นตลกจะไร้ความหมายไปทันทีถ้าเราเข้าใจว่า ผู้ล้อมีเจตนาจะเลียนแบบสำนวนของใคร หรือลีลาแบบไหนแต่ถ้าเราสื่อสาร กับการล้อเลียนประเภทนี้ได้ เราก็จะหัวเราะไปกับความไร้สาระของการเล่นตลกกับภาษาได้อย่างเต็มที่

2) การเล่นตลกกับสามัญสำนึก เข้าทำนองเป็นเรื่องที่รู้กันอยู่แล้วว่าเป็นไปไม่ได้ เป็นการแหวกแนวกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยเล่นกับความคิดที่โง่หรือบ้ามากๆ หรือเล่นตลกโดยใช้ตรรกะแบบฉลาดแกมโกง นักเล่าเรื่องตลกตัวฉกาจมักจะชอบการเล่นตลกแบบนี้เพราะเราสามารถเสนอมุขตลกที่คมคายชนิดที่คนฟังมักคาดไม่ถึง

3) การเล่นตลกกับอารมณ์และความรู้สึก

4) การเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน

5) การเล่นตลกกับกลไกชีวิต คือ การทำให้แบบแผนที่ซ้ำซากเสมือนหนึ่งการทำงานของเครื่องจักรเกิดอาการสะดุด หรือหันเหไปจากทิศทางที่คาดเอาไว้ อารมณ์ขันจึงทำให้ระบบที่เป็นอยู่รวนไปชั่วขณะหนึ่ง เช่น การกลับบทบาทระหว่างหมอกับคนไข้ แม่กับลูก เป็นต้น อารมณ์ขันในลักษณะนี้คือการใส่ชีวิตเข้าไปในแบบแผนที่ซ้ำซาก

Thompson (1946) ได้กล่าวถึงบันไดตลก (Ladder of Comedy) ไว้ว่า ตลกมีหลายชั้นได้แก่

1) ความลามกอนาจาร (Obscenity) ถือเป็นลักษณะของตลกชั้นต่ำสุดที่ไม่จำเป็นต้องอธิบายถึง ซึ่งในสังคมก็มีการให้ความสำคัญในเรื่องของการเปลือยกายแตกต่างกัน และทุกวันนี้ความลามกอนาจารก็เป็นเรื่องยากที่จะกำหนดได้ ช่องว่างระหว่างวัย รสนิยมเฉพาะตัว ความแตกต่างในภูมิปัญญาทำให้พิจารณาเรื่องนี้กันไปประเด็นต่างๆ

2) เคราะห์หามยามร้ายทางร่างกาย (Physical Mishap) เป็นลักษณะตลกเจ็บตัวประเภทหนึ่ง เช่น การกระชากเก้าอี้ออกจากตัวละครที่กำลังนั่ง การลื่นล้มเพราะเปลือกกล้วย การปาหน้าด้วยเค้ก ตลกประเภทนี้เป็นลักษณะตลกประเภทโครมคราม

3) กลไกของเรื่อง (Plot Device) มีลักษณะคล้ายคลึงกับตลกสถานการณ์ ซึ่งจะสร้างเสียงหัวเราะได้ก็ต่อเมื่อแสดงเรื่องเหลือเชื่อหรือเรื่องบังเอิญให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริง รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ความปรารถนาที่สวนทางกัน ความไม่ถูกกาลเทศะหรือเหตุการณ์ที่ระอัครระอ่วนใจ

4) ไหวพริบคำคม (Verbal wit) ความขบขันเกิดจากภาษา คำพูด เจรจา ลักษณะทั้ง 4 ประเภทที่ได้กล่าวมานี้ถือได้ว่าเป็นคุณสมบัติที่จะชี้ชัดว่าเป็นตลกไปกษา สำหรับลักษณะที่แสดงถึงความขบขันของตลกชนหัว ได้แก่

5) ความลึกลับในการเสนอตัวละคร (Inconsistency of Character) เป็นการกระทำหรือคำพูดที่ทำให้ประหลาดใจเพราะตรงกันข้ามกับที่เห็น อาจมาจากการแสร้งทำ หรือบุคลิกที่แท้จริงของตัวละคร

6) ตลกความคิดและเสียดสี (Comedy of Ideas and Satire) เป็นการล้อเลียนเสียดสีชีวิตจริง สามารถทำให้หัวเราะได้กับเรื่องเครียดหรือเกี่ยวกับชีวิตตัวเอง

Elmer M. Blisten (1985: 563-564, อ้างถึงใน วรพร อินทเชื้อ, 2526: 51-52) แบ่งแนวคิดอารมณ์ขันออกเป็น 3 แนวคิด สรุปได้ดังต่อไปนี้

1) แนวคิดกลุ่มความเหนือกว่าและการทำให้ต่ำต้อยกว่า (Superiority and Degradation) ผู้หัวเราะจะมีความรู้สึกว่าตนเองอยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่า สิ่งที่น่ามาหัวเราะจะอยู่ในตำแหน่งที่ได้รับการดูหมิ่น เหยียดหยาม นักคิดในกลุ่มนี้มีหลายคนเริ่มตั้งแต่พลาโต (Plato) อริสโตเติล (Aristotle) ซีเซโร (Cicero) ควินทิลเลียน (Quintillian) ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) โทมัส ฮอบบ์ (Thomas Hobbes) เป็นต้น

2) แนวคิดกลุ่มความไปด้วยกันไม่ได้ หรือเข้ากันไม่ได้ ความคับข้องใจจากความผิดหวังในสิ่งที่คาดหวัง และความเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้ (Incongruity Frustration of expectation and dissociation) นักคิดในกลุ่มนี้มีหลายคน ได้แก่ เซอร์ ฟิลลิป ซิดนีย์ (Sir Philip Sidney) กล่าวว่า ความขบขันเกิดจากสิ่งไม่ได้ผสมผสานกับตัวเรากับธรรมชาติ ซิดนีย์ สมิธ (Sidney Smith) นักวิจารณ์วรรณคดีชาวอังกฤษ มีความเห็นว่าสาเหตุของการหัวเราะนั้นอยู่ที่ความไปด้วยกันไม่ได้ ซึ่งทำให้เกิดความประหลาดใจ วิลเลียม แฮซลิต (William Hazlitt) นักวิจารณ์วรรณคดีชาวอังกฤษ ถือว่าสาระสำคัญของการหัวเราะนั้นอยู่ที่ความไปด้วยกันไม่ได้และความไม่ปะติดปะต่อกันของความคิดหนึ่งกับอีกความคิดหนึ่ง หรือความขัดแย้งระหว่างความรู้สึกหนึ่งกับความรู้สึกอีกอย่างหนึ่ง แนวคิดความไปด้วยกันไม่ได้หรือเข้ากันไม่ได้นั้น ยังมีทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้ (Theory of Bisociation) ของอาร์เธอร์ เคอสเลอร์ (Arthur Koestler) อีกด้วย

โดยกล่าวว่าเมื่อเหตุการณ์อย่างหนึ่งสามารถมีความหมายที่แตกต่างกันไปสองอย่าง และความหมายอย่างหนึ่งของเหตุการณ์นั้นถูกเข้าใจไปเป็นอีกความหมายหนึ่งในทันทีทันใด พลังความรู้สึกคาดหวังของผู้พูดซึ่งหวังในความหมายอย่างหนึ่ง แต่กลับถูกเข้าใจไปในอีกแง่หนึ่ง จะถูกปล่อยออกมาในรูปของการหัวเราะ

3) แนวคิดกลุ่มเกี่ยวกับการผ่อนคลายจากความตึงเครียดและการหลุดพ้นจากความไม่กล้าแสดงออก (Relief of Tension and Release from Inhibition) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนี้ได้แก่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ชาร์ล แบร์ นาร์ต เรอโนเวียร์ (Charles Bernard Renouvier) ออกุสเตเพนจอน (Auguste Penjon) และจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) กลุ่มนี้เชื่อว่า การหัวเราะเป็นสัญลักษณ์ของความโล่งใจ เกิดขึ้นจากพลังจิตได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการเก็บกด ความรู้สึกนึกคิดที่ต้องห้าม ความเป็นอิสระจากการเก็บกด และความเป็นอิสระทางความคิดนั้นทำให้เกิดความรู้สึกปีติอย่างมากจนระบายออกมาในรูปของการหัวเราะอย่างสุขใจ

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2559, 63-67) กล่าวว่า แนวคิดอารมณ์ขันมี 2 ลักษณะ คือ อารมณ์ขันเป็นการก้าวร้าวดูหมิ่นและอารมณ์ขันเป็นสิ่งบริสุทธิ์ เป็นความสนุกสนาน จากแนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขัน 2 ลักษณะดังกล่าว ทำให้เกิดทฤษฎีเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดอารมณ์ขันเป็น 3 ทฤษฎีต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความเหนือกว่าและความต่ำกว่า หรือทฤษฎีข่มท่าน แนวคิดนี้เชื่อว่า อารมณ์ขันเกิดจากการเปรียบเทียบตนเองกับผู้ที่ต่อยกว่า เป็นความรู้สึกที่มองว่าตนมีฐานะเหนือกว่าบุคคลอื่น

แนวคิดเกี่ยวกับความไม่ลงรอยกัน ความผิดหวังจากสิ่งที่คาดหวัง และความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้ หรือทฤษฎีผิดฝาผิดตัวนักทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อในหลักการของความไม่ลงรอยกันสิ่งที่ไม่สามารถไปด้วยกันได้หรือสิ่งที่ไม่สอดคล้องกัน การหัวเราะส่วนใหญ่มักเกิดจากสิ่งที่ไม่ได้สัดส่วนกับตนเองและธรรมชาติ รวมทั้งความผิดหวังจากสิ่งที่คาดหวัง อาจเป็นการไม่เชื่อมโยงกันของความคิดหนึ่งกับอีกความคิดหนึ่ง หรือมีความขัดแย้งกันระหว่างความรู้สึกหนึ่งกับอีกความรู้สึกหนึ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับการผ่อนคลายจากความเครียดและการหลุดพ้นจากความยับยั้งชั่งใจ หรือแนวคิดปลดปล่อย ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการหัวเราะและการยิ้มเป็นสัญลักษณ์ของความโล่งใจซึ่งเป็นการผ่อนคลายอย่างหนึ่งที่เกิดจากการพยายามกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ประสบความสำเร็จ

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2559 : 462-464) ยังกล่าวถึงทฤษฎีแนวคิดอารมณ์ขันอีกว่า แนวคิดอารมณ์ขันทั้งสามแนวคิด แนวคิดที่ 1 ความเหนือกว่าต่ำกว่า ปรากฏอยู่ในการแสดงอารมณ์ขันของงานเขียนทุกประเภท ทั้งสารคดี บทความ และคอลัมน์ โดยสอดแทรกอยู่ในโครงสร้างต่างๆ ของงานเขียนประเภทนั้นๆ ข้อเท็จจริงนี้สะท้อนถึงสภาพจริงของสังคมมนุษย์ได้อย่างชัดเจนว่าเป็น

ธรรมชาติของมนุษย์ที่มักเห็นแก่ตนเองก่อนผู้อื่น ย่อมถือตนว่ามีความสำคัญกว่า ดีกว่า และอะไรต่างๆ ที่แสดงถึงลักษณะเป็นผู้เหนือกว่าผู้อื่น จึงมักมองผู้อื่นว่าต่ำกว่า ต้อยกว่า แม้ตามความเป็นจริง อาจมิได้เหนือกว่าในทุกเรื่องทุกด้าน อาจต้อยกว่าหรือต่ำกว่าผู้อื่นในบางเรื่องด้วยซ้ำไป อาจเป็นสาเหตุให้นำมาเป็นแง่มุมในการล้อเลียน กระทบเข้าเหย้าเหยื่อ หรือถึงขั้นเสียดสี ประชดประชัน แนวคิดที่ 2 ความผิดฝาผิดตัว สะท้อนถึงการมองแง่มุมของสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือสิ่งต่างๆ ที่ไม่ปกติหรือผิดปกติวิสัย เป็นความผิดพลาด ความประหลาดใจ กลายเป็นการแสดงอารมณ์ขันวิธีต่างๆ ที่สอดคล้องกับแนวคิดนี้ เช่น การเล่นมุขในการแสดงที่ทำให้ผู้ดูคาดไม่ถึง หรือการหักมุมและพลิกความคาดหมายในหัตสนิยาย แนวคิดที่ 3 ความปลดปล่อย สังคมมักไม่เอื้อให้มีการแสดงออกในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดที่ 3 ความปลดปล่อยมีสาเหตุหลักมาจากความกดดันในเรื่องทางเพศและความก้าวร้าว เป็นต้น พฤติกรรมการแสดงออกตามแนวคิดที่ 3 จะเกี่ยวข้องกับการทำเรื่องต่างๆ ให้มีความโน้มน้าไปยังไปในเรื่องเพศหรือเรื่องสัปดนในแง่มุมหลากหลาย เช่น การพูดติดตลกในเชิงสองแง่สองง่าม หรือใช้คำพวนที่เกี่ยวกับเรื่องเพศหรือเรื่องสัปดน เป็นต้น

วิชา วุฒิจำนงค์ (2563 : 29) กล่าวว่า ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้เสนอทฤษฎีปลดปล่อยและผ่อนคลายอารมณ์ที่รุนแรง (release and relief Theory) อารมณ์ขันทำให้พลังงานสูงที่ถูกเก็บไว้หรือแรงกระตุ้นที่ถูกระงับไว้นั้นได้ปลดปล่อยออกมา จึงทำให้เกิดภาวะที่จิตใจร่าเริงเบิกบาน อารมณ์ขันเป็นการผ่อนคลายพลังงานที่มีมากเกินไป อารมณ์ขันและเสียงหัวเราะนำไปสู่ภาวะความสมดุลทางจิตวิทยาหรือทางกายภาพ

นาริรัตน์ บุญช่วย (2540 : 263) ได้กล่าวถึงลักษณะเนื้อหาที่สร้างความตลก จำแนกได้เป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ความไม่เข้ากันของรูปลักษณะ ทั้งลักษณะที่ปรากฏให้เห็นภายนอก และบุคลิกลักษณะ
- 2) ความไม่เข้ากันของเนื้อหา คือ เกิดจากเนื้อหาสาระหรือใจความของเรื่อง มี 4 ลักษณะ คือ ตลกล้อเลียน นำเอาลักษณะเด่นและต้อยมาล้อ ตลกต้องห้าม เป็นการกล่าวคำต้องห้ามที่ถือว่าเป็นคำไม่สุภาพตามมารยาทสังคม ตลกร้าย คือ ก้าวร้าว รุนแรง เจ็บปวด พุดจาที่มุ่งแทงผู้อื่นด้วยติดตลก ตลกบริสุทธิ์ ซึ่งแสดงถึงความไม่เข้ากันเป็นสำคัญ

- 3) ความไม่เข้ากันทางวาจา มี 7 ลักษณะ คือ การเล่นคำ การใช้คำพวน การพูดสองแง่สองง่าม การพูดเกินความเป็นจริง การใช้ความเปรียบ การใช้ปริศนาคำทาย การให้สิ่งผิดไปจากที่ผู้ฟังคาดเดา

ธิดา โมสิกรัตน์ (2526 : 427-438) กล่าวถึงกลวิธีการแต่งวรรณคดีสี่อารมณ์ขัน มีดังนี้

- 1) การยั่วล้อ เป็นการเสนอเรื่องราวที่แฝงการเสียดสี เหน็บแนม ประชดประชัน และเยาะเย้ย มี 2 วิธี คือ วิธียั่วล้อตรงๆ ผู้แต่งจะเขียนคำหนิตรงไปตรงมาอย่างเฉียบขาด ซึ่งบางครั้งค่อนข้างรุนแรงก้าวร้าว โดยที่ผู้แต่งหยิบยกสิ่งที่บกพร่องมาเขียน เน้นให้เห็นว่าเป็นสิ่งน่าขัน ส่วนเรื่อง

ที่ดีผู้แต่งจะไม่กล่าวถึง และอีกวิธีหนึ่งของการยั่วล้อ คือ การยั่วล้อโดยอ้อม ผู้แต่งจะเสียดสีเหน็บแนมด้วยการสร้างเรื่องสั้นแล้วนำพฤติกรรมหรือเหตุการณ์มาใส่เป็นบุคลิกตัวละครหรือเนื้อเรื่องที่ทำให้อารมณ์ขัน

2) สร้างเรื่องให้เกินจริง หรือเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้ เหลวไหล เป็นไปไม่ได้ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขันโดยไม่ได้คำนึงถึงเหตุผลแต่อย่างใด

3) ทำให้เป็นเรื่องสัปดน เป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจ พร้อมทั้งจะรับรู้ได้ทันที โดยผู้เขียนไม่ต้องปูพื้นฐานมาตั้งแต่ต้น นอกจากนี้เรื่องสัปดนซึ่งพาดพิงเรื่องเพศเป็นมุขตลกที่เรียกอารมณ์ขันได้ง่าย และเป็นกลวิธีการแต่งที่สามารถเปลี่ยนบรรยากาศจากเรื่องที่เคร่งเครียด น่าเบื่อหน่ายให้น่าสนใจ การเขียนเรื่องสัปดน ผู้แต่งต้องระมัดระวังไม่ให้เรื่องสื่อเจตนาไปในทางลามก อนาจาร หรือหยาบโลน แต่ใช้วิธีพูดสัปดนแต่พองามและให้แง่คิด ที่ทำให้ผู้อ่านคิดลึกจากข้อความและเนื้อเรื่อง

4) ล้อวรรณคดี ผู้แต่งเขียนวรรณกรรมที่สร้างความขบขันด้วยการล้อเลียนวรรณคดีซึ่งนิยมแพร่หลาย เรื่องที่แต่งล้อวรรณคดีเป็นเรื่องใหม่ที่มีแนวซ้ำกัน การล้อวรรณคดีมีวิธีต่างๆ กัน เช่น ล้อเนื้อเรื่อง ล้อบุคลิกพฤติกรรมของตัวละคร ล้อการใช้ภาษา และล้อธรรมเนียมนิยมการแต่งประพันธ์

5) ใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อที่แทนความคิด หรือลักษณะบางประการของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้แต่งบางคนใช้สัญลักษณ์สื่ออารมณ์ขัน สื่อความหมาย และบอกลักษณะบางอย่างที่ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจ ถ้าผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกผู้แต่งเขียนถึง ผู้อ่านจะตีความสัญลักษณ์ได้ถูกต้อง และเกิดความขบขันได้

6) สร้างความขัดแย้ง ผู้แต่งสร้างความขัดแย้งให้เป็นจุดสร้างอารมณ์ขันโดยเขียนให้ตัวละครหรือบุคคลในเรื่องแสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งอย่างที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง หรือในทำนองที่ไม่น่าจะเป็นไปได้

7) ใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขัน ผู้แต่งวรรณกรรมสื่ออารมณ์ขันมักเลือกใช้คำที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความขำขันด้วยวิธีต่างๆ ดังนี้ ใช้ภาษาต่างประเทศ ใช้ภาษาถิ่นซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศพื้นบ้าน ใช้คำบรรยายให้เกิดภาพพจน์ โดยเฉพาะเสียงและความหมาย ใช้คำหรือตัวเลขแทนเสียง ทำให้เรื่องจบแบบผิดความคาดหมาย ตอนจบผู้แต่งจะเปลี่ยนทิศทางให้เรื่องจบลงอย่างที่ไม่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างอารมณ์ขันโดยภาพรวมได้ว่า ความตลกมีขึ้นจากต่ำไปสูง ได้แก่ ความลามกอนาจาร (Obscenity) ตลกเจ็บตัว ลื่นลื่น โดนเค็กปา (Physical Mishap) เรื่องเหลือเชื่อ บังเอิญ เข้าใจผิด (Plot Device) คำคม ไหวพริบทางภาษา (Verbal Wit) ตัวละครทำในสิ่งที่ไม่คาดคิด (Inconsistency of Character) ล้อเลียนความจริง เสียดสีชีวิต (Comedy of Ideas and Satire) แนวคิดอารมณ์ขันมี 3 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่า (Superiority) หัวเราะเพราะรู้สึกตนอยู่เหนือกว่า แนวคิดความไม่เข้ากัน (Incongruity) หัวเราะเพราะเหตุการณ์ไม่คาดคิด

หรือผิดฝาผิดตัว ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องรูปลักษณ์ เนื้อหา และวาจา แนวคิดความอ่อนคลายและปลดปล่อย(Relief) หัวเราะเพราะปลดปล่อยจากความเครียดหรือแรงกดดัน จากแนวคิดดังกล่าวเราสามารถวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างอารมณ์ขันในวรรณกรรมได้หลากหลายวิธีผ่านองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง ภาษา และตัวละคร เช่น การยั่วล้อ ทั้งทางตรงและทางอ้อม (เสียดสี, เหน็บแนม) การสร้างเรื่องเกินจริง (เรื่องเหลวไหล ไม่สมเหตุสมผล) การทำให้เป็นเรื่องสัปดน (มักเกี่ยวกับเพศ แต่ต้องสื่ออย่างมีศิลปะ) การสร้างความขัดแย้ง (ให้ตัวละครทำในสิ่งที่ไม่ควรจะทำ) การใช้ภาษา (เลือกคำหรือเสียงที่สร้างภาพขบขัน) เป็นต้น อารมณ์ขันจะสอดแทรกอยู่ในวรรณกรรมต่างๆ ตามพัฒนาการของสื่อแต่ละยุคสมัยที่แตกต่างกันออกไป จากแนวคิดทั้งหมดนี้สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉากได้

3. ภูมิหลังของรายการตลกหกฉาก

ผู้วิจัยได้รวบรวมและศึกษารายการตลกหกฉาก พบว่ามีลักษณะเป็นรายการวาไรตี้⁴ผสมตลกสถานการณ์ เป็นตลกขนาดสั้นจบในตอนเดียว เนื้อหาไม่ข้ามตอน ตลกหกฉากมีการผสมผสานการแสดงที่หลากหลาย เช่น เกมโชว์ เพลง ดนตรี ฯลฯ รายการนี้ผลิตโดยบริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด(มหาชน) ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และช่องเวิร์คพอยท์ เริ่มออกอากาศตั้งแต่วันที่ 21 ตุลาคม 2550 เรื่อยมาจนถึงปี 2565 ละครจะเน้นความขำขัน ใช้เวลาแต่ละตอนสั้นๆ ประมาณ 10 นาที แต่ละตอนไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้ผู้ชมรายการสามารถรับชมเข้าใจง่าย โดยไม่จำเป็นต้องติดตามเนื้อหาก่อนหน้านี้ รายการตลกหกฉากจะมีสโลแกนว่า “จะฉากอะไรในชีวิต ก็คิดให้มันเป็นเรื่อง..ตลก” ซึ่งคนไทยได้ยินกันจนคุ้นชินทางโทรทัศน์

รายการตลกหกฉาก ถือเป็นรายการแรกของประเทศไทยที่ได้รับรางวัลจาก เวที อินเตอร์เนชั่นแนล เอมี อวอร์ดส รางวัลโทรทัศน์ระดับโลก ในพ.ศ. 2565 โดยเป็นหนึ่งในผู้เข้าชิงรางวัล แต่ละครฉากของรายการมีเนื้อเรื่องที่แตกต่างกันไป ตลกหกฉากได้ออกอากาศมาเป็นเวลา 15 ปี ก่อนจะปิดตัวลง โดยตอนสุดท้ายของการออกอากาศ คือ วันที่ 26 มีนาคม 2565

รายการตลกหกฉาก ถือว่าเป็นรายการที่มีผู้ให้ความสนใจ และมีผู้ติดตามมาก ถึงแม้รายการจะมีระยะเวลาในการดำเนินเรื่องยาวนาน แต่ก็สามารถทำให้ผู้ชมรายการไม่รู้สึกเบื่อ ในรายการตลกหกฉากมีการแบ่งช่วงในการดำเนินเรื่องในระยะแรกเป็น 6 ฉากใน 1 ตอน ซึ่งตรงกับชื่อรายการ

⁴ รายการปิกนิก (Variety Program) เป็นรายการที่มีการนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบรายการหลายๆ อย่างมารวมไว้ด้วยกัน มีความหลากหลายเช่นเดียวกับรายการนิตยสาร แต่ไม่จำเป็นต้องเชื่อมโยงหรือร้อยเรียงกันแต่ละช่วงหรือละครตอนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มักใช้รูปแบบรายการปิกนิกในการเสนอเพลง ดนตรี การแสดงตลก (อุษณีย์ ศิริสุนทรไพบูลย์, 2552 : 242)

“ตลก 6 ฉาก” (จุฑามาศ เทพณรงค์, 2564 : 951) เช่น ฉากร้านกาแฟ ฉากโรงพยาบาล ฉากในพิตเนส ฉากในซูเปอร์มาเก็ต เป็นต้น จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพบว่า แต่ละฉากก็มีความตลกและรูปแบบฉากที่แตกต่างกัน ระยะเวลาต่อมาได้ปรับเพิ่มฉากให้มากขึ้น เช่น ฉากออฟฟิศจิตป่วน ฉากข่าวด่วนชวนยิ้ม ฉากรถไฟฟ้า เป็นต้น ฉากห้องเรียนได้มีการปรับเปลี่ยนมาเป็นรายการ "หกฉากครับจารย์" และ ครูเพ็ญศรีกับเลดี้ปอบ” เนื่องจากรายการทั้งสองนี้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาจากที่เน้นพื้นที่โรงเรียนเปลี่ยนไปเน้นพื้นที่อื่นๆ เช่น หอพัก โรงอาหาร ห้องพยาบาล ฯลฯ มีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย จากเดิมที่มุ่งเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับครูและการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ฉากต่างๆ ที่สำคัญและเนื้อหาโดยรวม มีดังต่อไปนี้

1. ฉากห้องเรียน มีเนื้อหาเกี่ยวกับเหตุการณ์ในห้องเรียนที่แตกต่างกันไป ผู้เขียนบทสร้างให้สถานการณ์เป็นห้องเรียนของชั้น ม.6/3 โรงเรียน ต.ล.ก. มีตัวละครสำคัญ คือ ครูเพ็ญศรี วัฒนาวงศ์วานร และนักเรียนที่เป็นตัวละครสำคัญในเรื่องได้แก่ อาร์ต ตะ นุ่น ครูเพ็ญศรีเป็นครูประจำวิชาเพาะชำ แต่สถานการณ์ในเรื่องมักสร้างให้ครูวิชาอื่นๆ ขาดสอนบ่อยครั้งจนครูเพ็ญศรีต้องสอนแทนในหลายๆ วิชา มากกว่าสอนวิชาเพาะชำของตนเอง เช่น วิชาภาษาอังกฤษ ก็จะสอนให้อ่านเขียนแบบไม่ถูกต้องตามมาตรฐานการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนสับสนตลอดเวลา เป็นต้น

2. ฉากเกี่ยวกับร้านค้า ได้แก่ ฉากร้านสะดวกซื้อ มีตัวละครหลักคือ เฮียไผ่ซึ่งเป็นเจ้าของร้านสะดวกซื้อ มีนีสัยเจ้าชู้ มีตัวละครเจ๊หมึก-ภรรยา และ แป้ง เฮียไผ่มักจะหาทางใกล้ชิดคนที่ตนแอบรักก็คือแป้งอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ถูกเจ๊หมึกจับได้เกือบทุกครั้ง อีกทั้งยังมีฉากคาเฟ่ เดอ ฮา (เดิมชื่อแมวมองคอร์เนอร์) เรื่องราวในร้านกาแฟ มีพนักงานในร้านชื่อ เอ ปกติจะมีตัวละครเจนนีมารับประทานกาแฟที่ร้านนี้ เธอมักจะพูดคุยเรื่องในวงการบันเทิงอยู่เสมอ ฉากร้านค้าปลอดภาษี เป็นเรื่องราวในร้านค้าปลอดภาษี KING POWER ร้านนี้ตั้งอยู่ในสนามบิน จะมีลูกค้าหลายประเภทเข้ามาซื้อสินค้าและมีเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับร้านนี้ ฉากร้านชำสำราญ เรื่องราวในมินิมาร์ทแห่งหนึ่งที่น่าวางขายโลชั่นและสเปรย์กันยุงซอฟเฟิล โดยจะมีลูกค้าหลายประเภทและมีเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในแต่ละตอน มีตัวละครฝน นลินทิพย์ และท้อพีพีซึ่งเป็นพนักงาน

3. ฉากเกี่ยวกับโรงพยาบาล ได้แก่ ฉาก ICU มหาสนุก คลินิกแห่งหนึ่งมีตัวละครสำคัญ ได้แก่ หมอ พยาบาลเปิ้ล และพยาบาลตุ๊ก มีคนไข้เข้ามารับการรักษาเป็นประจำแต่ก็ไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้องเลย อีกทั้งหมอก็กี่ไม่เคยเรียกชื่อพยาบาลเปิ้ลได้ถูกต้องอีกด้วย ตลอดจนฉากโรงพยาบาลชีวาวย สถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับหมอ คนไข้ พยาบาลในโรงพยาบาล

4. ฉากเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ได้แก่ ฉากลิสซิ่ง สถานการณ์ในแหล่งให้บริการสินเชื่อกรุงไทยธุรกิจลิสซิ่ง ฉากนี้มีลูกค้าหลายประเภทและมีเหตุการณ์ต่างกันในแต่ละสถานการณ์ ฉากร้านบริการสินเชื่อทะเบียนรถยนต์ มีบริการสินเชื่อเงินด่วน จะมีผู้ใช้บริการหลากหลายบุคคลมาสอบถามเรื่องสินเชื่อและสนทนาเรื่องราวต่าง ๆ

5. ฉากเกี่ยวกับบริษัทหรือสำนักงาน ได้แก่ ฉากออฟฟิศจิตป่วน เรื่องราวการประชุมภายในออฟฟิศตอนกลางคืนของบริษัทแห่งหนึ่ง โดยมีตัวละครบอส เดือน พรพรรณ ณวัฒน์ แมนเมือง โดยฉากนี้ ช่วงต้นๆ บอสมักจะพูดประโยคที่ว่า “ทำไมบริษัทของเรา ถึงไม่เจริญสักที” เป็นการเปิดประเด็นปัญหาทุกครั้ง และลงเอยด้วยสาเหตุของปัญหาคือพนักงาน

6. ฉากเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม ได้แก่ ฉากบ้าน เป็นเรื่องราวในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ฉากข่าวด่วนชนวนฮิม เป็นการรายงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 6 ผู้ประกาศข่าว คือ สุรพันธ์ ชาวบางกะปิ บางช่วงเวลามีโก๊ะตี้ น้อย EFM ตุกกี้ และอาร์ต ศิลป์ หมุนเวียนกันมาทำหน้าที่ ในรายการข่าวมักจะโฆษณาผู้สนับสนุนรายการแนวตลก เช่น มรสุมแอร์ไลน์ หักคานทองทัวร์ ไวน์มองดูวิวบนระเบียง ฯลฯ

สรุปได้ว่ารายการตลกทุกฉากมีลักษณะเป็นรายการวาไรตี้ผสมกับตลกสถานการณ์ (sitcom ขนาดสั้น) จบในตอนเอง เนื้อหาแต่ละตอนไม่ต่อเนื่องกัน ออกอากาศโดยช่องเวิร์คพอยท์ มากกว่า 15 ปี เคยได้รับรางวัลระดับเวทีโลก เมื่อ พ.ศ. 2565 ในระยะเริ่มแรกมี 6 ฉาก ต่อมาได้มีการเพิ่มจำนวนฉากให้มากขึ้น รายการตลกทุกฉากมีฉากที่สำคัญๆ เช่น ฉากห้องเรียน ฉากโรงพยาบาล ฉากเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ฉากเกี่ยวกับบริษัทหรือที่การทำงาน ฉากที่เกี่ยวกับครอบครัว เป็นต้น ทำให้ได้รับความนิยมและการยอมรับมายาวนาน

4. บทสรุป

ตลกสถานการณ์ คือการแสดงที่ใช้เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน ที่ทำงาน เป็นต้น มาสร้างความขบขัน โดยตัวละครและฉากดำเนินต่อเนื่องไปในแต่ละตอน โดยไม่ต่อเนื่องกัน แนวคิดของอารมณ์ขัน เป็นแนวคิดที่ใช้อธิบายพฤติกรรมหรือการสื่อสารที่ก่อให้เกิดเสียงหัวเราะและความสุขแก่ผู้รับสาร แนวคิดอารมณ์ขันนั้นเป็นที่มาของกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ เช่น ความขัดแย้ง ความไม่เข้ากัน การหักมุม เป็นต้น และยังเป็นที่มาของกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา เช่น การเล่นคำ สองแง่สองง่าม การเลียนเสียง เป็นต้น การผสมผสานตลกสถานการณ์กับอารมณ์ขันทำให้รายการตลกทุกฉาก สามารถเข้าถึงผู้ชมรายการได้มาเป็นเวลานาน

ทั้งแนวคิดตลกสถานการณ์ แนวคิดอารมณ์ขัน และภูมิหลังรายการตลกทุกฉากล้วนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกทุกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนได้โดยง่าย ทำให้เข้าใจตัวบท เข้าใจบริบทสังคม ผู้เขียนบท และผู้ชมรายการ อันทำให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง

บทที่ 3

เนื้อหาการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

ตลกหกฉากเป็นรายการตลกสถานการณ์ผสมวไรตี้ แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสร้างสถานการณ์นำมาจากสิ่งต่างๆ รอบตัวของผู้กำกับและผู้เขียนบท ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน สังคม และค่านิยมต่างๆ แต่ทว่าฉากในโรงเรียนนี้เป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวกับอาชีพครู ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนบทและผู้ชมรายการรู้จักกันเป็นอย่างดี จึงพบสถานการณ์ต่างๆ มากมายในฉากนี้ ที่เป็นประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้เขียนบทและผู้ชมรายการ

รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนี้ มุ่งเพื่อนำเสนออารมณ์ขันโดยมีการปรับเปลี่ยนสถานการณ์ในเรื่องให้แตกต่างกันไปในแต่ละตอน มีตัวละครที่สำคัญคือ ครูเพ็ญศรี เป็นแกนในการดำเนินเรื่อง อีกทั้งยังมีตัวละครนักเรียน และครูคนอื่นๆ เป็นตัวละครประกอบ ตัวละครแต่ละตัวมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีพื้นฐานมาจากสังคมที่มีอยู่จริง แต่สถานการณ์นั้นมีความเกินจริง อีกทั้งยังมีตัวละครเพิ่มเติมที่นำมาร่วมแสดงในแต่ละตอนเพื่อเป็นการสร้างสีสันในเรื่องอีกด้วย เช่น นักเรียนใหม่ กรรมการประเมินจากภายนอกโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน เป็นต้น

จากการศึกษารายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ซึ่งมีทั้งสิ้น 37 ตอนนี้ ผู้วิจัยพบเนื้อหาการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณสมบัติของผู้สอน ด้านประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านผลลัพธ์การศึกษา และด้านองค์กรทางการศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความถี่เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน	จำนวนที่พบ (ตอน)	ร้อยละ (%)
1. ด้านคุณสมบัติของครูผู้สอน	21	56.76
1.1 จริยธรรมจรรยาบรรณของครู	13	35.13
1.2 ความรู้ความสามารถของครู	8	21.62
2. ด้านประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน	6	16.22
3. ด้านการบริหารองค์กรทางการศึกษา	4	10.81
4. ด้านผลลัพธ์จากการจัดการศึกษา	6	16.22
รวม	37	100.00

ตารางที่ 3 เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ชั้นที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

ตอน/เนื้อหา	1.คุณสมบัติของครูผู้สอน		2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้	3. การบริหารองค์กร	4. ผลลัพธ์
	1.1 ความรู้ความสามารถ	1.2 จริยธรรมจรรยาบรรณ			
1.การบ้านที่ไม่ได้สั่ง [ครูสับสนในการวัดประเมินผล]			✓ (วัดประเมินผล)		
2.ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2 [ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด]	✓ (สะกดคำอังกฤษ)				
3.สุมเลขที่ ทำไมโดนตลอด[สุมนักเรียนร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน]			✓ (การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน)		
4.เคยเป็นกันใช่ไหม[ครูไม่เป็นแบบอย่างในการแต่งกาย]		✓ (แบบอย่าง)			
5.สุดสะเทือนใจ ไหว้ครูไม่ได้สำคัญที่พาน [การจัดกิจกรรมในโรงเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์]			✓ (การจัดกิจกรรม)		
6. ร่างกายผู้ปกครองเขาอยากปะทะ [ผู้ปกครองไม่มีเหตุผลเข้าข้างบุตรหลานตนเอง-มีเหตุมาจากนักเรียนขัดแย้งในห้องเรียน]					✓ (ผู้ปกครอง)
7.ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ คำนี้มันจุก [ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด]	✓ (สะกดคำอังกฤษ)				
8.อ่านออกเสียง [ผู้เรียนอ่านหนังสือไทยไม่ออก]					✓ (ผู้เรียน)

ตารางที่ 3 เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ชั้นที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/เนื้อหา	1.คุณสมบัติของครูผู้สอน		2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้	3. การบริหารองค์กร	4. ผลลัพธ์
	1.1 ความรู้ความสามารถ	1.2 จริยธรรมจรรยาบรรณ			
9. ยืมมือครูล้อชื่อพ่อแม่ [นักเรียนล้อชื่อพ่อแม่กัน]					✓ (ผู้เรียน)
10. เสียงประชาสัมพันธ์จังหวัดนรก [การดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพ]				✓ (การดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพ)	
11. ครูสั่งก็คือต้องทำ [การวัดประเมินผลไม่ชัดเจน]			✓ (วัดประเมินผล)		
12. คลิปหลุดครับอาจารย์ [ครูไม่มีความรอบคอบ]		✓ (ความรอบคอบ)			
13. ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษสุภาพสุดๆ [ครูสั่นสนในเนื้อหาวิชา]	✓ (คำศัพท์อังกฤษ)				
14. ครูเพ็ญศรีทรงผมสะท้านโลก [ครูไม่ตั้งใจสอน]			✓ (การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน)		
15. ครูเพ็ญศรีคัดดรัมเมเยอร์ [ครูไม่มีความยุติธรรมแก่ผู้เรียน]		✓ (ความยุติธรรม)			
16. ครูเพ็ญศรีสอนอ่านจังหวัด [ครูสั่นสนในเนื้อหาวิชา]	✓ (คำศัพท์อังกฤษ)				

ตารางที่ 3 เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/เนื้อหา	1.คุณสมบัติของครูผู้สอน		2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้	3. การบริหารองค์กร	4. ผลลัพธ์
	1.1 ความรู้ความสามารถ	1.2 จริยธรรมจรรยาบรรณ			
17.ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ชื่อ ดาราดัง [ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด]	✓ (สะกดคำอังกฤษ)				
18.เมื่อครูเพ็ญศรีอ่านข้อสอบอ้วนมันใช่เลยอะ[ผู้เรียนไม่มีความรู้ในการทำข้อสอบ]					✓ (ผู้เรียน)
19.ไม่กวนการเรียนแน่นอน ครูรับประกัน[ครูละเลยต่อหน้าที่การสอน]		✓ (ความรับผิดชอบ)			
20.ไม่เห็นหนัก [วัดประเมินผลบกพร่อง]			✓ (วัดประเมินผล)		
21.ครูเพ็ญศรีสอนเคมี[ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด]	✓ (แปลสูตรเคมี)				
22.การพูดโน้มน้าว [ครูวางตัวไม่เหมาะสม]		✓ (การวางตัว)			
23.ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ [คณะกรรมการประเมินโรงเรียนไม่มีความสามารถเพียงพอ]				✓ (กรรมการประเมินบกพร่อง)	
24.วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี[ครูและผู้บริหารประพฤติดันทำนองซู้สาวในโรงเรียน]		✓ (แบบอย่าง)			

ตารางที่ 3 เนื้อหาด้านการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/เนื้อหา	1.คุณสมบัติของครูผู้สอน		2.ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้	3.การบริหารองค์กร	4.ผลลัพธ์
	1.1 ความรู้ความสามารถ	1.2 จริยธรรมจรรยาบรรณ			
25. พวกเราจะคิดถึงครูเพ็ญศรี[ความอยู่ดีธรรมในโรงเรียน ลูกผู้บริหารมีอภิสิทธิ์เหนือผู้อื่นในโรงเรียน]		✓ (ความอยู่ดีธรรม-ผลประโยชน์)			
26. วันนี้เราจะไม่มีการเรียนการสอนกัน [ครูประพฤติตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]		✓ (แบบอย่าง)			
27. เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นพนัน [ครูประพฤติตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]		✓ (แบบอย่าง)			
28. ยี่มดยี่มดหน้อยอย่าบ่น [ครูประพฤติตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]		✓ (แบบอย่าง)			
29. อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี[ครูมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับสถานภาพ-ไม่มีเหตุผล]		✓ (แบบอย่าง)			
30. วันประชุมคือวันอวดลูก [ผู้ปกครองขัดแย้งกันในการประชุม]					✓ (ผู้ปกครอง)
31. อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน[ครูกลบเกลื่อนความผิดตนเอง]		✓ (จริงจังต่อศิษย์)			

ตารางที่ 3 เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ชั้นที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/เนื้อหา	1.คุณสมบัติของครูผู้สอน		2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้อ	3. การบริหารองค์กร	4. ผลลัพธ์
	1.1 ความรู้ความสามารถ	1.2 จริยธรรมจรรยาบรรณ			
32.มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรี[ครูสอนอ่านอักษรโรมันผิดพลาด]	✓ (สะกดคำอังกฤษ)				
33.ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป [นโยบายการบริหารทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันในองค์กร]				✓ (นโยบายทำให้เหลื่อมล้ำกัน)	
34.คำถามแบบโอปโป้[ครูละเอียดหน้าที่การสอน]		✓ (ความรับผิดชอบ)			
35.เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ ฮาระดับโลก[ครูสอนภาษาอังกฤษผิดพลาด]	✓ (สะกดคำอังกฤษ)				
36.ตีแผ่จดชื่อคนคุย[นักเรียนกลั่นแกล้งเพื่อผลประโยชน์ตนเอง]					✓ (ผู้เรียน)
37.ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง [ผู้บริหารจัดกิจกรรมการกุศลเพื่อหาผลประโยชน์เข้าโรงเรียน]				✓ (ผลประโยชน์แอบแฝง)	
พบจำนวน (ทั้งหมด 37 ตอน)	8	13	6	4	6
ร้อยละ	21.62	35.14	16.22	10.81	16.22

การวิเคราะห์ตารางที่ 2-3 ผู้วิจัยได้ศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่ทำให้เกิดอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์จากองค์ประกอบต่างๆ ในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ พฤติกรรม การกระทำ คำพูด สีหน้าท่าทางของตัวละคร และบทสนทนา ได้ผลการวิจัยทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ด้านที่ 1 คุณสมบัติของครูผู้สอน พบร้อยละ 56.79 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านจริยธรรมจรรยาบรรณของครู พบร้อยละ 35.13 ด้านความรู้ความสามารถของครู พบร้อยละ 21.62 ด้านที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน พบร้อยละ 16.22 ด้านที่ 3 การบริหารองค์กรทางการศึกษา พบร้อยละ 10.81 ด้านที่ 4 ผลผลิตจาก

การจัดการศึกษา พบร้อยละ 16.22 ด้านที่พบมากที่สุดคือด้านที่ 1 คุณสมบัตินี้ของครูผู้สอน และด้านที่พบน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 4 การบริหารองค์กรทางการศึกษา จะขยายความเพิ่มเติมเนื้อหาในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณสมบัตินี้ของครูผู้สอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ให้ความหมายของคำว่า “ครู” ว่าเป็นบุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชน อีกทั้งคุรุสภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ.2556 เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และสังคม โดยจรรยาบรรณต่อตนเอง ต้องมีวินัย พัฒนาคณะและบุคลิกภาพ มีวิสัยทัศน์ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ต้องรักศรัทธา รับผิดชอบต่อวิชาชีพ ส่วนจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ต้องรักเมตตา เอาใจใส่ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และมินิสัยที่ดีงาม เป็นแบบอย่าง ไม่เรียกรับผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่

ขณะที่รังสรรค์ แสงสุข (2550 : 38) กล่าวว่า ครูจะต้องมีความรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ครูที่ดีจะต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู ไม่ปิดบังความรู้ ไม่ลำเอียงและเปียดเบียนศิษย์ ฉัตรชัย หวังมีจมี และองอาจ นัยพัฒน์ (2560 : 57-58) ได้กล่าวว่า ครูต้องเป็นต้นแบบของศิษย์ การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของครูที่นักเรียนสามารถสังเกตรับรู้ได้เอง เพื่อให้ผู้เรียนยึดถือและนำไปปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ทั้งกาย วาจา และใจ

จากคำกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่สร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก พบเนื้อหาคุณสมบัตินี้ของครูที่นำเสนอผ่านอารมณ์ขัน ได้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านจริยธรรมจรรยาบรรณของครู และด้านความรู้ความสามารถของครู

1.1 จริยธรรมและจรรยาบรรณของครู

ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 234) ให้ความหมายของคำว่า “จริยธรรม” ว่า “หลักแห่งความประพฤติที่ดีงาม” ซึ่งเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของบุคคลเพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่ตนเอง และสังคมโดยรวม พระราชวรมุนี (ประยูรค์ ปยุตโต, 2559: 45) อธิบายเพิ่มเติมว่า จริยธรรมคือหลักเกณฑ์แห่งความประพฤติที่ดีงามอันเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมุ่งให้บุคคลรู้จักแยกแยะความถูกต้อง ความดีงาม และความชั่วร้าย เพื่อให้เกิดความสมดุลทางศีลธรรมในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จริยธรรมจึงเป็น หลักความดีงามทั่วไปที่ใช้ได้กับทุกคนในสังคม เช่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความเมตตา และความยุติธรรม ซึ่งถือเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในทุกวิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาชีพครู

สำหรับคำว่า “จรรยาบรรณ” นั้น ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 235) ให้ความหมายไว้ว่า “ข้อประพฤติปฏิบัติที่ถือเป็นแบบแผนของคนในอาชีพเดียวกัน” ซึ่งหมายถึง แนวทางหรือหลักเกณฑ์ในการประพฤติปฏิบัติที่กำหนดไว้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อให้ยึดถือเป็นแบบอย่างเดียวกัน อันจะนำไปสู่การรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้รับบริการและสังคมโดยรวม พระราชวรมณี (ประยูรธ ายุโต, 2559: 53) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า จรรยาบรรณคือจริยธรรมเฉพาะทางของวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้อบังคับทางศีลธรรมที่กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม ทั้งต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ ผู้รับบริการ และสังคมโดยรวม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพยึดมั่นในความถูกต้อง ซื่อสัตย์ และมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนจากความหมายข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า จรรยาบรรณเป็นหลักศีลธรรมที่กำหนดขึ้นอย่างเป็นแบบแผนในแต่ละวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ดำรงตนด้วยความรับผิดชอบ และไม่ประพฤติในทางที่เสื่อมเสียต่อเกียรติของอาชีพ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการธำรงรักษามาตรฐานและความน่าเชื่อถือของวิชาชีพนั้น ๆ ตัวอย่างของจรรยาบรรณในวิชาชีพครู ได้แก่ การไม่ลำเอียงต่อนักเรียน การไม่เรียกรับผลประโยชน์จากผู้ปกครอง การรักษาความลับของศิษย์ เป็นต้น

สำหรับงานวิจัยนี้ใช้คำว่า จริยธรรมและจรรยาบรรณ เนื่องจากจริยธรรมของครูเป็นรากฐานของจรรยาบรรณครูนั่นเอง ถ้าครูมีจริยธรรมย่อมหนีไม่พ้นที่มีจรรยาบรรณตามมา จริยธรรมคือคุณธรรมภายในของครูซึ่งปฏิบัติตามแนวทางของจรรยาบรรณที่วิชาชีพกำหนดไว้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบว่ามีเนื้อหาด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณหลายประเด็น ล้วนเป็นเรื่องราวที่แสดงออกทางพฤติกรรม การกระทำ คำพูด สีหน้า ท่าทางต่างๆ รวมถึงพฤติกรรมของครูเมื่อแสดงออกกับผู้รับบริการหรือผู้เรียน ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณเป็นสิ่งที่คนทั่วไปให้ความสำคัญแก่อาชีพครูค่อนข้างมาก เพราะครูเปรียบดั่งแม่พิมพ์ของชาติ เมื่อพิมพ์ดีสิ่งที่ผลิตออกมามีคุณภาพดีตามแม่พิมพ์ เรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณนั้นจึงเป็นเรื่องที่วิชาชีพครูพึงมีเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาคุณสมบัติของครู รายการตลกหกฉากนั้นเราพบการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องความเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเป็นแบบอย่างในเรื่องการแต่งกาย การไม่ประพฤติชั่วสาว ความกล้าหาญ การไม่มัวเมาอวดบารมี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการยอมรับความจริง รองลงมาคือความยุติธรรมต่อศิษย์ และความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอน

เรื่องการเป็นแบบอย่างนั้น พบในตอนที่ 24 วาเลนใหม่ของครูเพ็ญศรี ตอนที่ 4 เคยเป็นกันใช่ไหม ตอนที่ 26 วันนี้เราจะไม่มีการเรียนการสอนกัน ตอนที่ 27 เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นการพนัน ตอนที่ 28 ยี่มชนิดยี่มหน้อยอย่างบน ตอนที่ 29 อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี การสร้างอารมณ์ขันในเรื่องการสร้างคุณธรรมเสมอภาคต่อศิษย์ พบในตอนที่ 15 ครูเพ็ญศรีคัดดรัมเมเยอร์ ตอนที่ 25 พวกเราจะคิดถึงครูเพ็ญศรี การสร้างอารมณ์ขันในเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่สอน พบในตอนที่

19 ไม่กวนการเรียนแน่นอนครูรับประกัน และตอนที่ 34 คำถามแบบโอปโป้ การสร้างสถานการณ์แต่ ละตอนนั้น ผู้เขียนบทและผู้กำกับมุ่งสร้างอารมณ์ขันที่ตัวละครครู มีการเผยให้เห็นบุคลิกต่างๆ ของ ครูตามสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างขึ้นอันมีที่มาจากบริบทของสังคมไทยใน ช่วงเวลานั้น ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างบทบาทของครูเพ็ญศรีให้กระทำต่างๆ ที่ขัดกับสถานภาพที่ ควรจะเป็น เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกถึงความไม่เข้ากัน เพื่อเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชม ตัวอย่างดังบทสนทนาใน ตอนที่ 27 เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นการพนัน ดังต่อไปนี้

อาร์ตพลันแย้งว่า “ผมไม่ได้เข้าใจผิดครับ ครูพนันกับเพื่อนด้วย
ครูซื้อหวยด้วย”

ครูเพ็ญศรีแก้ตัว “เขาไม่ได้เรียกว่าการพนัน”

นักเรียนถามด้วยความอยากรู้ “แล้วเรียกว่าอะไร”

ครูเฉเช่นเคย “แสวงโชค มันคือการแสวงโชคของกลางก็ไม่มี”

(ตอนที่ 27 เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นการพนัน)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีเข้าห้องเรียนเห็นนักเรียนกำลังเล่นพนัน ครูทำสีหน้า เคร่งเครียด ดุดัน น้ำเสียงไม่พอใจกับการกระทำของผู้เรียน ครูสอนให้นักเรียนไม่เล่นการพนัน เมื่อ เหตุการณ์ผ่านไปกลางคาบเรียน เหตุการณ์กลับตรงกันข้าม กลายเป็นว่าครูโทรศัพท์ไปเสี่ยงโชคกับ เจ้ามือหวยนอกระบบหรือหวยใต้ดินจนนักเรียนได้ยื่น นักเรียนจึงต้องถามครูด้วยความสงสัย ครูเพ็ญศรีบ่นเปียงว่าเป็นการแสวงโชคเพื่อต้องการรักษาหน้าของตนเอง ท้ายตอนครูเพ็ญศรีและผอ. ต่างนำตำแหน่งหน้าที่การงานมาเติมพินอีกด้วย

ผู้เขียนบทนำสถานการณ์ในชีวิตจริงที่พบได้ทั่วไปในสังคมไทยก็คือการเสี่ยงโชคหวยนอกระบบซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายมาสร้างเนื้อหาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน ผู้เขียนบทสร้างให้ตัวละครในเรื่อง มีสีหน้าท่าทางที่สมจริงเพื่อให้เห็นว่าครูมีความจริงจัง แต่แฝงไปด้วยสิ่งตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง ทำให้ รู้สึกถึงความไม่เข้ากันกับสถานภาพทางสังคมที่ควรจะเป็น จริยธรรมและจรรยาบรรณของครูถือเป็น เรื่องหนึ่งที่สำคัญของอาชีพครูที่ควรกระทำตนเป็นแบบอย่าง ครูเปรียบเสมือนแม่พิมพ์ของชาติที่เป็น เช่นไร ศิษย์หรือคนในชาติก็จะเป็นเช่นนั้น ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นถึงมุมมองของผู้เขียนบทที่ว่าครู ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียน การนำเรื่องการพนันซึ่งเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปมาใช้นำเสนอ จริยธรรมจรรยาบรรณดังกล่าวทำให้ผู้ชมรายการเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ครูเพ็ญศรีพยายามรักษา ภาพลักษณ์ของตนเองเสมือนว่าเป็นครูที่มีจริยธรรมจรรยาบรรณสมบูรณ์แบบ แต่ก็เผลอประหลาดตน ในบางสถานการณ์ที่ขัดกับสถานภาพของครู จึงเป็นที่ขบขันของผู้ชมรายการ ถือได้ว่าผู้เขียนบทรู้จัก เลือกเนื้อหาที่นำมาเสนออารมณ์ขันให้ตอบรับกับประสบการณ์ของผู้ชมรายการส่วนใหญ่ได้ดี พอสมควร

จากความคาดหวังในตัวครูที่มากเช่นนี้ย่อมเป็นที่น่าจับตามองและให้ความสนใจค่อนข้างมากจากสังคม การที่ครูประพฤติตนผิดแผกไปจากสิ่งที่ควรจะเป็นจึงเกิดความเข้ากันไม่ได้ เกิดอารมณ์ขันตามมา อีกทั้งการที่อาชีพครูปกติแล้วต้องมีความประพฤติที่ดีแต่กลับประพฤติตนที่ผิดแผกจากกรอบทางสังคม ผู้ชมรายการจึงรู้สึกปลดปล่อยผ่อนคลายจึงรู้สึกขบขัน ผู้วิจัยเห็นว่าการนำเรื่องราวของการเสี่ยงโชคหายนอกระบบมาสร้างความขบขันนั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมรายการสนใจได้ดีพอสมควรเนื่องจากการเสี่ยงโชคหายนอกระบบนี้เป็นประสบการณ์ร่วมที่ผู้ชมรายการส่วนใหญ่เข้าใจและเคยได้สัมผัส

นอกจากนี้พบเนื้อหาจริยธรรมและจรรยาบรรณของครู ในตอนที่ 22 การพูดโน้มน้าวดังต่อไปนี้

(ในชั้นเรียนก่อนที่ครูเพ็ญศรีจะเข้าสอน)

ตอบว่า “ฉันมีเงินนะ มันเหมือนเครียดๆ เรื่องครูเพ็ญศรีอะสิ”

เพื่อนๆถามพร้อมกันว่า “ทำไมวะ”

ตะเล่าให้เพื่อนฟังว่า “เมื่อวานแก็ไปซื้อของร้านแม่ฉันแล้วแก็ติดแม่ฉัน แล้วแม่ฉันก็เลยบอกมาให้มาทวงเงินครูคนนี้ด้วยนะ ถ้าทวงไม่ได้จะไม่ให้เข้าบ้านจะไม่ให้กินข้าว”

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นได้พูดว่า “แก็วันนี้ก็เจอครูเพ็ญศรี”

อาร์ตก็บอกว่า “เออเรื่องปกติ”

ตะพูดว่า “ไม่กล้าทวง”

...

(เมื่อครูเพ็ญศรีเข้ามาสอน เธอให้นักเรียนฝึกพูดโน้มน้าวใจหน้าชั้นเรียนทีละคน)

ครูเรียก “นายตะมา”

ตะพูดว่า “ครอบครัวของผมครับ ปลุกฝังให้ผมเป็นคนที่ดีตั้งแต่เด็กๆ ในเรื่องการใช้เงินให้รู้คุณค่าทุกบาททุกสตางค์

โดยเฉพาะคุณแม่ เพราะฉะนั้นแล้ว ผมอยากให้คุณเพ็ญศรีช่วยจ่ายค่าของที่ติดเมื่อวานด้วยครับ”

ครูเพ็ญศรีทำท่าทางตกใจ ทำอะไรไม่ถูก สายตามองที่ตะ

“ตะครูติดเงินแม่เธอเมื่อวานเท่าไร”

ตะพูดว่า “420 ผัดกะหล่ำปลี ค่าข้าว ค่าน้ำมัน”

ครูพูดว่า “แล้วมันใช้เวลาไหม มาทวงตอนนี้”

ตะพูดว่า “ผมกำลังพูดโน้มน้าวใจ”

ครูบอกว่า “เพื่อนเต็มห้องอะ เพื่อนต้องรู้ใหม่ ทำไมไม่โทรคุยครู 2 ต่อ 2 อันนี้มันรู้สึกไม่โน้มน้ำมันเป็นคือการประจานครู และนี่วันนี้มันฟัง 28 เงินเดือนครูออกหรือเปล่านั้น ไปนั่งเลย”

(ตอนที่ 22 การพูดโน้มน้ำ)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีซื้อของที่ร้านขายของชำของผู้ปกครองนักเรียน แต่เธออ้างคหชำระผู้ปกครองนักเรียนเป็นเวลานาน จนผู้ปกครองต้องให้นักเรียนมาทวงเงินจากครู วิธีที่นักเรียนทวงเงินจากครู คือ ใช้สถานการณ์ที่ครูให้นักเรียนออกมาพูดโน้มน้ำวใจหน้าชั้นเรียนเป็นการพูดทวงเงินครู ครูเพ็ญศรีโกรธเคืองนักเรียนมากเพราะเธอรู้สึกว่านักเรียนไม่ไว้หน้าเธอ

ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์เกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณของครูเพื่อให้เป็นที่น่าสนใจ โดยปกติแล้วครูเป็นผู้ที่มีจริยธรรมเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์ แต่สถานการณ์ดังกล่าวสร้างให้ตัวละครครูเพ็ญศรีซึ่งเป็นตัวละครหลักประพุดติดขัดกับจรรยาบรรณ เนื้อหาดังกล่าวดึงดูดความสนใจผู้ชมรายการค่อนข้างมาก เพราะแตกต่างจากจรรยาบรรณครูที่ควรจะเป็น เราจะพบว่าผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างให้ครูเพ็ญศรีมีสีหน้า แววตา ที่บ่งบอกถึงความโกรธที่รู้สึกเสียหน้า ที่การกระทำของตนเองที่ต้องการปิดบังแต่กลับถูกเปิดเผยแก่ศิษย์ในชั้นเรียน ดังบทสนทนาของครูเพ็ญศรีที่ว่า “เพื่อนเต็มห้องอะ เพื่อนต้องรู้ใหม่ ทำไมไม่โทรคุยครู 2 ต่อ 2 อันนี้มันรู้สึกไม่โน้มน้ำมันเป็นคือการประจาน” ผู้เขียนบทนำเสนอให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครูที่ขัดสนได้ดีพอสมควร ผู้เขียนบทแทรกเนื้อหาด้วยอารมณ์ขันเพื่อไม่ให้รุนแรงจนเกินไป ถ้าไม่ใช้อารมณ์ขันในการนำเสนอการวิพากษ์สังคมตรงนี้จะตึงเครียดจนเกินไป ไม่เกิดความลื่นไหล

นอกจากนี้เรายังพบเนื้อหาด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณของครู ในตอนที่ 25 พวกเขาจะคิดถึงครูเพ็ญศรี ดังตัวบทที่ยกตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

หลังจากที่ครูเพ็ญศรีคุยโทรศัพท์กับผอ.เสร็จ ก็หันมาบอกพลุกว่า

“พ่อเธอคือใคร”

“ผอ.”

“ผอ.ไม่ได้เรียกเธอ เรียกใคร”

“เรียกครูครับ”

ครูเพ็ญศรีเก็บของเตรียมออกนอกห้องเรียน

ตะหยอกล้อครูว่า “ครูกำลังจะไปไหนครับ”

ครูตอบว่า “ครูจะโดนย้ายให้คิดถึงครู”

อาร์ตถามตะว่า “ตะหาสมุดเล่มเหลืองซี”

ตะถามว่า “ทำไมวะ”

อาร์ตตอบ “หาโรงเรียนใหม่กันเถอะ”

อาร์ตหันไปลานุ่น “ถ้าฉันไม่อยู่ ให้คิดถึงฉันด้วยนะเว้ย”
 จากนั้นทั้งสองก็รีบเดินออกไป ฟลุคยิ้มแบบมีความสุข
 สักพักครูเพ็ญศรีก็วิ่งกลับมาจูงมือพร้อมกับขอร้องฟลุคว่า
 “ฟลุคๆ มานี่หน่อย บอกพ่อเธอหน่อย อย่าไล่ครูออก”

(ตอนที่ 25 พวกเราจะคิดถึงครูเพ็ญศรี)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีกำลังสอนหนังสือ นักเรียนใหม่คนหนึ่งชื่อว่า “ฟลุค” ได้เดินมาในห้องเรียน ครูให้นักเรียนใหม่แนะนำตนเองและให้นั่งเรียนกับเพื่อนๆ ตามปกติ ระหว่างที่ฟลุคซึ่งเป็นนักเรียนใหม่กำลังเรียนอยู่นั้น ตะและอาร์ตก็แกล้งฟลุคต่างๆ และใส่ร้ายว่าฟลุคเป็นคนทำความวุ่นวายในห้อง ครูเพ็ญศรีเองก็เชื่อตามด้วยเช่นกันจึงลงโทษฟลุคด้วยการตี สักพักหนึ่งมีสายเรียกเข้าจากผู้อำนวยการตั้งที่โทรศัพท์มือถือครูเพ็ญศรี ผู้อำนวยการสั่งให้ครูเพ็ญศรีลงไปหา แต่ครูเพ็ญศรีกลับเข้าใจผิดว่าให้ฟลุคลงไปเพื่อที่จะทำโทษเขา เมื่อฟลุคลงไปห้องผู้อำนวยการได้ไม่นาน จากนั้นขึ้นมาบอกครูเพ็ญศรีว่า “พ่อไม่ได้เรียกผม...เรียกครู” ถ้อยคำนี้ทำให้ครูเพ็ญศรีถึงกับตกใจและลนลานเพราะเกรงว่าจะถูกไล่ออกจากราชการ พฤติกรรมการแสดงออกของครูเพ็ญศรีและเพื่อนๆ ก่อนและหลังรู้ความจริงนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์เกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาบรรณของครูเพื่อให้เป็นที่น่าสนใจ ปกติแล้วตามจรรยาบรรณครูเป็นผู้มีความยุติธรรมมีความเสมอภาคต่อศิษย์โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง แต่ผู้เขียนบทสร้างให้ครูเพ็ญศรีประพฤติตนขัดกับจรรยาบรรณ ไม่มีความเสมอภาคต่อศิษย์เลือกปฏิบัติกับผู้เรียนที่มีผลประโยชน์แก่ตน สังเกตจากคำพูด สีหน้าท่าทาง แววตาของครูที่กระทำต่อศิษย์ก่อนและหลังรู้ความจริงว่าเป็นลูกผู้อำนวยการอย่างเห็นได้ชัด พฤติกรรมเช่นนี้เป็นที่ขบขันของผู้ชมรายการเนื่องจากแตกต่างจากภาพของครูที่คนทั่วไปเข้าใจ ประเด็นนี้เรียกความสนใจได้ค่อนข้างมาก เพราะปรากฏในสังคมจริงๆ ผู้เขียนบทและผู้ชมรายการเกิดประสบการณ์ร่วมกัน ผู้ชมรายการเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนบทสื่อในลักษณะการวิพากษ์วิจารณ์สังคมอย่างเห็นได้ชัด ผู้เขียนบทนำเสนอสังคมที่เห็นแก่อำนาจ เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าความถูกต้อง แม้กระทั่งครูซึ่งเป็นวิชาชีพที่มีจรรยาบรรณก็ยังประพฤติตนลำเอียง ถือได้ว่าผู้กำกับและผู้เขียนบทรู้จักใช้บทบาทของครูที่เหนือกว่ามาพลิกให้กลายเป็นเรื่องขำขันขึ้นมา ถือได้ว่ารู้จักเน้นประเด็นที่นำมาตอกย้ำอารมณ์ขันของผู้ชมรายการได้ดีเลยทีเดียว

1.2 ความรู้ความสามารถของครู

ความรู้ความสามารถของครูเป็นเรื่องหนึ่งที่ได้รับการนำมาสร้างอารมณ์ขัน อาจเนื่องจากสังคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับอาชีพครูว่าจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ มีความรู้ความเข้าใจเจนจัดในวิชาความรู้มากกว่าคนทั่วไป แต่ผู้เขียนบทสร้างตัวละครครูในเรื่องนี้หลายๆ ตัวให้มีความรู้ความสามารถที่บกพร่องเพื่อให้เกิดความตลกขบขันที่ขัดกับความป็นจริง

ผู้เขียนบทเลือกสร้างอารมณ์ขันในประเด็นของวิชาภาษาอังกฤษเสียเป็นส่วนใหญ่ พบเล็กน้อยในรายวิชาอื่น เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาของกลุ่มคนมีการศึกษา ครูถือได้ว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงจบการศึกษาระดับปริญญา ดังนั้นความรู้ทางภาษาอังกฤษย่อมต้องดีกว่าอาชีพอื่นๆ ทัวไป แต่ก็ไม่ใช่ว่าครูทุกคนจะเป็นเช่นนี้ ตัวละครครูเพ็ญศรีเป็นครูที่ไม่มีความรู้ความสามารถ การนำความบกพร่องทางความรู้ของครูมาเป็นเนื้อหาในการสร้างอารมณ์ขันนั้น ถือได้ว่าผู้เขียนบทรู้จักเลือกได้เป็นอย่างดีและสามารถครองใจผู้ชมรายการตลกหกฉากได้มาเป็นเวลานาน

ผู้วิจัยพบว่า การนำความบกพร่องทางภาษาอังกฤษของครูมาสร้างความขบขันนั้นพบอยู่หลายตอน พบมากในเรื่องการการอ่านคำภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ความหมายศัพท์อังกฤษ การสร้างอารมณ์ขันในด้านการอ่านคำภาษาอังกฤษ พบในตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2 ตอนที่ 7 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ คำนี้มันจุก ตอนที่ 17 ครูเพ็ญศรีภาษาอังกฤษชื่อดารา ดัง ตอน 32 มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรี และตอนที่ 35 เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ ฮาระดับโลก สำหรับการสร้างอารมณ์ขันเกี่ยวกับความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น พบในตอนที่ 13 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษสุภาพแบบสุดๆ และตอนที่ 16 ครูเพ็ญศรีสอนอ่านจังหวัด

ผู้เขียนบทสร้างอารมณ์ขันด้วยการให้ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจในการถอดถอดอักษรโรมันนั้น ดังบทสนทนาในตอนที่ 32 มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรีไหม ดังต่อไปนี้

“ทำต่อไปนะลูกอ่านเสียงดังฟังชัด” ครูผู้สอนว่าพยางค์ไปที่คำว่า Sueksa บนกระดาน นักเรียนอ่านว่า “ศึกษา”

ครูนั่งกับคำอ่านของผู้เรียนจึงสั่งว่า “อีกทีสิ”

นักเรียนพลันตอบครูพร้อมๆกัน “ศึกษา”

ครูเพ็ญศรีเฉลยด้วยความมั่นใจ “ผิด คำนี้อ่านว่าสุเอสะ”

ตะลุมตะลองด้วยความสงสัยว่า “ครูครับจะอ่านให้มันยากทำไมละครับครู”

(ตอนที่ 32 มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรีไหม)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีสอนนักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า Sueksa บนกระดาน นักเรียนอ่านว่า **ศึกษา** ซึ่งอ่านได้ถูกต้องแล้ว แต่ผู้เขียนบทสร้างตัวละครครูให้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการถอดอักษรโรมันจึงสอนนักเรียนอ่านผิดว่า **สุเอสะ** ราชบัณฑิตยสถาน (2542: 4) กล่าวถึง หลักเกณฑ์ การถอดอักษรโรมันและอักษรไทยไว้ว่า อักษรโรมัน /ue/ เทียบได้กับหน่วยเสียงสระ อี, อี ในภาษาไทย แต่ครูออกเสียงตามเสียงภาษาญี่ปุ่นเป็น สุเอสะ

สถานการณ์ข้างต้นเป็นการสร้างความขบขันในเรื่องความรู้ความสามารถของครูที่ผู้ชมรายการให้ความสนใจค่อนข้างมาก เนื่องด้วยสถานภาพครู ผู้คนให้ความเคารพนับถือว่าเป็นผู้มีความรู้

ดีและมีความใกล้ชิดกับคนในสังคม เมื่อสังเกตจากคำพูดของครูเพ็ญศรี จะพบว่ามีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเองมาก แต่ความจริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น ครูออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ ซึ่งเข้ากันไม่ได้กับสถานการณ์การเรียนการสอนในสังคมจริง ผู้เขียนบทสร้างให้ตัวละครครูเพ็ญศรีอ่านอักษรโรมันไม่ถูกต้อง จากคำว่า ศึกษา อ่านเป็นคำว่า สุเอสะ ที่มีเสียงคล้ายภาษาญี่ปุ่น การที่ครูไม่มีความรู้ในเนื้อหาการสอนจึงผิดแปลกจากสิ่งที่ควรจะเป็น อีกทั้งเนื้อหาในตัวอย่างนี้ยังแฝงไปด้วยความนิยมวัฒนธรรมต่างประเทศอีกด้วย โดยเฉพาะวัฒนธรรมญี่ปุ่น เนื้อหาดังกล่าวจึงถูกหยิบยกนำมาสร้างอารมณ์ขันเพื่อเรียกเสียงหัวเราะได้

นอกจากนี้พบเนื้อหาความรู้ความสามารถของครูในตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษภาค 2 ดังตัวบทดังต่อไปนี้

“คำต่อไปคะ” ครูเพ็ญศรีพูดพลางใช้ไม้เรียวชี้ไปที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ Spaghetti

จอยอ่านด้วยความมั่นใจว่า “สปาเก็ตตี้”

และแล้วครูก็ทำท่าเช่นเดิมพร้อมพูดว่า “หา...”

ครูเพ็ญศรีตินักเรียนว่า “การออกเสียงคำภาษาอังกฤษดี แต่เธออ่านผิด มานี้ครูจะสอนอ่าน สปาเฮ็ตตี”

“สปาเฮ็ตตี” นักเรียนว่าตาม

จอยงุนงงจึงถามว่า “ใช่หรือคะครู”

...

(ถึงแม้จอยจะค้านครูเพียงไร ครูเพ็ญศรีก็ไม่สนใจ ยังคงให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามที่ตนเองเข้าใจ)

จอยปวดหัวรีบลุกขึ้นแล้วบอกว่า “หนูจะไปเรียนคอนแวนต์ หนูจะลาออกเลยคะ”

ตะริบตะโกนตามว่า “เรียกว่าคอนแวนต์เฉยๆ ไม่ได้ ต้องเรียกว่าคอนแวนต์ดี”

“อะไรของเธอเนี่ยนั่งจอย” ครูเพ็ญศรีตะโกนตาม

(ตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษภาค 2)

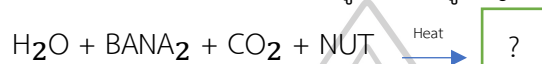
บทสนทนาข้างต้นครูเพ็ญศรีสอนนักเรียนอ่านออกเสียงคำว่า Spaghetti บนกระดาน นักเรียนอ่านว่า สปาเก็ตตี้ ซึ่งอ่านได้ถูกต้องแล้ว แต่ผู้เขียนบทให้ครูอ่านผิดว่า สปาเฮ็ตตี สีน้าท่าทาง และน้ำเสียงของครูเพ็ญศรีบ่งบอกความมั่นใจในการสอนของตนเองอย่างมาก แต่แท้จริงแล้วครูแบ่งอักษรผิด กล่าวคือแยกระหว่าง g และ h เป็น spag-hetti

สถานการณ์ข้างต้นแสดงถึงการสร้างความขบขันเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของครู เป็นเนื้อหาที่ผู้ชมรายการให้ความสนใจเนื่องด้วยครูเป็นสถานภาพที่ผู้คนให้ความเชื่อมั่นว่าเป็นผู้มีความรู้ดี การที่ครูเพ็ญศรีมีความมั่นใจมากในการสอน จากสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียงของตัวละคร แต่กลับอ่านคำว่า Spaghetti ไม่ถูกต้อง แสดงถึงการไม่มีความรู้ในการสอน จึงผิดแปลกจาก

ความคาดหวังในสังคม และผู้ชมรายการได้เคยสัมผัสกับรายวิชาภาษาอังกฤษในระบบโรงเรียน
ขั้นพื้นฐานด้วยกันทุกคน จึงก่อให้เกิดความขบขันขึ้น การใช้เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมาสร้าง
ความขำขัน ผู้เขียนสามารถเลือกเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ผู้ชมรายการให้ความนิยมและติดตามมา
เป็นเวลานาน จะพบว่ามีกรนำเนื้อหาภาษาอังกฤษมาสร้างความขบขันหลายตอน บ่งบอกว่าผู้ชม
รายการมีความนิยมในการสร้างความขำขันในรายวิชาดังกล่าว

นอกจากนี้พบเนื้อหาความรู้ความสามารถของครูในตอนที 21 ครูเพ็ญศรีสอนเคมี
ดังตัวบทตัวอย่างในตอนต่อไป

“อาร์ตจงบอกความหมายของสูตรนี้” ครูเพ็ญศรีสั่งอาร์ต

อาร์ตตกใจ ครูบอกว่า “ตอบได้ก็จะได้ไปพักเที่ยง ถ้าตอบไม่ได้ก็จะได้นั่งต่อ ตอบผิดก็
โดนตี มันมีอยู่แค่นั้น”

อาร์ตอ่านสูตรไม่เป็นตอบแบบเดา

“เธอหิว” ครูถาม

“เปล่าครับ” อาร์ตตอบ

“ความหมายของเขาคือ...กล้วยบวชชี” ครูเฉลย

อาร์ตเถียงว่า “ครูก็มั่วเหมือนกันแหละครับ”

“H₂O” ครูถาม

อาร์ตตอบ “น้ำ”

ครูชี้ที่คำศัพท์ “นี่คือกล้วย BANA₂ บานา มันมันเลข 2 บานานา”

CO₂ “โคโค NUT Coconut นั่นคือ มะพร้าว”

“Heat คืออะไร ฮีต คือ ความร้อน”

ครูสรุปว่า “กลายเป็นกล้วยบวชชี”

(ตอนที่ 21 ครูเพ็ญศรีสอนเคมี)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีมาสอนแทนครูประจำวิชาเคมี ครูเพ็ญศรีเป็นครูประจำวิชา
เพาะชำ จึงไม่มีความรู้ในวิชาดังกล่าว ครูสอนให้นักเรียนถอดสูตรเคมีบนกระดานที่ว่า
 $\text{H}_2\text{O} + \text{BANA}_2 + \text{CO}_2 + \text{NUT} \xrightarrow{\text{Heat}} \boxed{?}$ สูตรเคมีดังกล่าวไม่มีอยู่จริงในวงการวิทยาศาสตร์
แต่เป็นสูตรที่ครูเพ็ญศรีเขียนผิด อย่างเช่น BANA₂ ไม่มีการใช้จริงทางเคมี แต่ครูเพ็ญศรีถอดสูตร
ออกมามีความหมายว่า กล้วย (Banana) ความหมายรวมทั้งหมดของสูตรนี้ แปลความว่า กล้วยบวชชี

ซึ่งเป็นการสอนที่ผิดจากมาตรฐานเนื้อหาการสอน อาร์ตซึ่งเป็นนักเรียนคนหนึ่งในชั้นเรียนได้แย้งว่า ครูเพ็ญศรีสอนแบบเดา แต่ครูเพ็ญศรีก็ยังคงยืนยันว่าเนื้อหาที่ตนเองสอนนั้นถูกต้อง

สถานการณ์ข้างต้นแสดงถึงการสร้างความซับซ้อนในเนื้อหาความรู้ความสามารถของครูที่ผู้ชมรายการให้ความสนใจค่อนข้างมาก เนื้อหาที่นำมาสร้างอารมณ์ขันคือการที่ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การที่ผู้สอนไม่มีความรู้กลับต้องมาสอนวิชานี้แบบผิดๆ จึงก่อให้เกิดความขำขันขึ้น เป็นการพลิกบทบาทครูเฉพาะชำพืชมมาเป็นครูวิทยาศาสตร์ ผู้ชมรายการยังจำภาพของครูสอนเฉพาะชำตลกขำขัน แต่อีกตอนหนึ่งต้องพลิกสถานการณ์มาสอนสูตรวิทยาศาสตร์ เป็นสิ่งที่เข้ากันไม่ได้ ผู้เขียนบทสามารถนำเนื้อหาความรู้ความสามารถครูมาเป็นลูกเล่นในการนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ ถือเป็นการเล่นบทบาทของครูในสังคมจริงที่มีความเหนือกว่าให้ดูลดน้อยลง

2. ด้านประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนจากเดิม ครู-หนังสือเรียน-นักเรียน เป็นวิธีการสอนแบบใหม่ คือ นักเรียน-หนังสือเรียน-ครู ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง (Kabalia & Garakanidze, 2010) ครูคือผู้มีบทบาทสำคัญที่ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงได้เรียนรู้กับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกเหนือจากครู ครูต้องคอยให้คำแนะนำและคอยเสริมความรู้โดยที่ยังไม่บอกคำตอบให้กับนักเรียนโดยทันที เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนตนเอง โดยครูจะต้องเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ เปลี่ยนจากผู้สอนเป็นผู้ฝึก และทำหน้าที่อำนวยความสะดวก (ฉัตรชัย หวังมีจิมมี และองอาจ นัยพัฒน์, 2560:56) แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของผู้เรียนเอง

ด้านการวัดประเมินผลในศตวรรษที่ 21 นั้นกระบวนการเรียนการสอน การได้รับความรู้ และการตรวจสอบความรู้เกิดขึ้นพร้อมๆ กันเป็นกระบวนการเดียวกันในขณะที่มีการเรียนการสอนเกิดขึ้น การประเมินไม่ใช่เพียงการทดสอบเท่านั้น แต่ยังมี การสังเกตผู้เรียน ดูการทำงานของผู้เรียน และประเมินถึงมุมมองของผู้เรียนด้วย (วิจารณ์ พานิช, 2558) เป็นการตีค่าข้อมูล หรือปรากฏการณ์ของสิ่งที่เราต้องการประเมิน โดยมีการเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วใช้ผลการวัดนั้นไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ได้ว่า รายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนมีการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และเรื่องการวัดประเมินผลผู้เรียน สองเรื่องนี้ถูกนำมาใช้สร้างความขบขันและได้รับความสนใจจากผู้ชมรายการเรื่องการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่ได้มาตรฐาน ดังตัวอย่างบทสนทนาในตอนที่ 3 สุ่มเลขที่ทำไม่โดนตลอด ดังต่อไปนี้

“หมายเลข 6” ครูกล่าว

โอ้ไม่ลืมนะ “ใครอะหมายเลข 6”

...

ตะพุดว่า “หวยลือกซัดๆ ครับครู”

ครูแย้งว่า “ลือกได้ยังไง ไม่ได้ลือก”

(ตอนที่ 3 สุ่มเลขที่ทำไม่โดนตลอด)

บทสนทนาข้างต้นเป็นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ครูเพ็ญศรีสุ่มเลขที่นักเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูเพ็ญศรีตั้งใจหรือจงใจเลือกนักเรียนคนเดิมด้วยการสุ่มเลขที่เดิมๆ ซ้ำๆ จนกระทั่งจบตอนก็ไม่ได้มีสิ่งใดคืบหน้า นักเรียนได้ประชดประชันผู้สอนโดยใช้สถานการณ์สังคมปัจจุบันเป็นสิ่งเปรียบเทียบก็คือ “หวยลือก” ซึ่งหมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่เสี่ยงหมายเลขสลากกินแบ่งรัฐบาลเสี่ยงได้หมายเลขเดิมๆ หรือใกล้เคียงซ้ำๆ บ่อยครั้งจนผิดปกติและเกิดการวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ผู้ซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล

อาชีพครูนอกจากเรื่องคุณสมบัติของครูจะเป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจแล้ว ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ได้รับคามสนใจไม่แพ้คุณสมบัติของครู ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนมีผลต่อคุณภาพของผู้เรียนหรือผลผลิตทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นตามมา การจัดการเรียนการสอนมีหลายขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นการทบทวนเนื้อหา การนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการสอนหรือขั้นพัฒนาผู้เรียน ขั้นสรุปหรือรวบยอด การสุ่มนักเรียนเรียกเพื่อตอบคำถาม อาจถือได้ว่าเป็นขั้นตอนการดำเนินการสอนหรือการพัฒนาผู้เรียน และอาจเป็นวิธีหนึ่งของการวัดประเมินผลผู้เรียนด้วย การที่ผู้เขียนบทความการสุ่มนักเรียนมาใช้ในเรื่อง เป็นการเข้าแห่การสร้างกฎเกณฑ์ปลอมๆ ในสถาบันการศึกษาที่เราพบเห็นกันอยู่ทั่วไปในสังคม ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือการวัดประเมินผลที่ไม่มีมาตรฐานและความเที่ยงธรรม กฎเกณฑ์ถูกสร้างขึ้นแบบหลอกๆ ไม่ใช่เพื่อต้องการพัฒนาคุณภาพเยาวชนอย่างแท้จริง การที่นักเรียนใช้คำว่า “หวยลือก” เปรียบกับการกระทำของครูเพ็ญศรีที่จงใจเรียกนักเรียนคนเดิมซ้ำๆ เป็นลักษณะการประชดประชันครูผู้สอน ที่ใช้วิธีการสุ่มเรียกชื่อนักเรียนให้ได้เลขที่เดิม โดยไม่มีความโปร่งใสในการสุ่มเลขที่

จากตัวบทดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนบทความต้องการวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานในองค์กรการศึกษาพร้อมๆ กับการพาดพิงถึงความไม่โปร่งใสในการออกหมายเลขสลากของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เลขที่ที่สุ่มได้ของครูเปรียบกับหมายเลขสลากกินแบ่งรัฐบาลที่มาจาก การสุ่มลูกบอลออกรางวัล ผู้ซื้อสลากฯเปรียบดังผู้เรียนที่ไม่สามารถเรียกร้องความยุติธรรมใดๆ ให้แก่ตนเองได้ เนื่องจากไม่มีอำนาจใดที่จะเรียกร้องสิทธิ์ของตนเอง

นอกจากยังพบเนื้อหาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ในตอนที่ 14 ครูเพ็ญศรี
ทรงผมสะท้านโลก ดังตัวบทดังต่อไปนี้

ตะยอกล้อครูเพ็ญศรีอีก “ใช้หัวปรับหรือมีทางครับผม”

ครูเพ็ญศรีทนไม่ได้กับเรื่องนี้จึงหันมาสนทนากับตะอย่างสนุก

“ถูกแล้วละหวีห่าง หวีขึ้น ไปก่อน เพราะมันห่างออกไป ห่างไป พอตั้งขึ้นแล้วก็เปลี่ยนเป็นหวีห่าง
จากนั้นก็หวีแบบถี่ๆ เอาเจลปาดขึ้นปาดขึ้นไปก่อน

เพราะมันนอนลงนอนลง ครูนึกถึงช่างที่บ้านครู เอาไดร์เป่าตรงเลย เดี่ยวนี้ดีมากเลยสีฟ้ามา 168”

ขณะที่ครูเพ็ญศรีกำลังพูดอยู่นั้น มีเสียงออกหมดเวลาดังขึ้น

“อ้าวนักเรียนครับลากระบังครูครับผม”

“ไม่ใช่ เรียกให้ถูก ครูให้เรียกครูว่า ท่านรอง หนึ่ง สอง สาม”

“ท่านรอง” นักเรียนพูด

ครูพูดว่า “สวัสดีครับท่านรอง หนึ่ง สอง สาม”

“สวัสดีครับท่านรองครูเพ็ญศรี”

ครูเพ็ญศรีหยุดหงิดจึงพูดใหม่ว่า “ไม่มีคำว่าครู หนึ่ง สอง สาม”

“สวัสดีครับท่านรอง”

“เพ็ญศรีด้วย” ครูบอก

“เพ็ญศรี”

ครูเพ็ญศรีเดินออกไปแล้วก็เดินกลับมาคุยกับตะอีกว่า “แม่เธออะถ้าจะซื้อบอกครูเลย เจลสีฟ้า”

(ตอนที่ 14 ครูเพ็ญศรีทรงผมสะท้านโลก)

ภาพที่ 3 ครูเพ็ญศรีหว่งทรงผมจนไม่สนใจสอน

ที่มา : ตอน ครูเพ็ญศรีทรงผมสะท้านโลก

บทสนทนาข้างต้นเป็นการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์ให้ครู เพ็ญศรีทำผมทรงกระบังที่ดูแปลกกว่าหลายๆ ตอน ครูทำผมทรงผมตั้งขึ้นสูง เมื่อเธอเข้ามาในห้องก็ มักจะบอกนักเรียนอยู่เสมอๆ ว่าให้เรียกเธอว่า ท่านรองเพ็ญศรี และเมื่อครูขยับตัวไปมา ครูก็หว่งแต่ ทรงผมจะเสียจนไม่เป็นธรรมชาติ ดะซึ่งเป็นนักเรียนคนหนึ่งได้หยอกครูเพ็ญศรีให้ครูสอนนอกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับทรงผมของครู ครูเพ็ญศรีก็เผลอคุยกับดะตลอด ไม่มีความก้าวหน้าในการเรียน การสอนจนกระทั่งเสียงออดหมดเวลาเรียน

นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในตอนที่ 11 ครูสั่งก็คือต้อง ทำ ดังตัวอย่างตัวบทดังต่อไปนี้

ดะพูดว่า “สีชมพูกับสีเหลืองก็ทำ สีน้ำเงินไม่ทำได้อะ”

ครูพูดว่า “การขึ้นเสียงเนี่ยเป็นสิ่งที่ครู...”

ดะพูดด้วยท่าทางสงบเสียงว่า “ครูครับ ผมสีชมพูได้งาน สีเหลืองได้งาน แล้วทำไมสีฟ้า ถึงไม่ได้ทำครับ”

ครูเพ็ญศรีมีสีหน้าระอาใจ แล้วพูดว่า “ทำก็ได้”

ครูพูดว่า “สีน้ำเงินทำพูนะ ทำเยอะๆ เลย ให้พอดิ Stand”

อาร์ตแย้งว่า “ครูครับ ผมว่ามันไม่ยุติธรรมเลยนะครับ ผมทำแกะสลัก แต่นี่ทำฟูเชียร์เหรอครับ

(ตอนที่ 11 ครูสั่งก็คือต้องทำ)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำชิ้นงานมาส่ง ภาระงานที่ครูเพ็ญศรี มอบหมายนั้นแต่ละกลุ่มความยากง่ายไม่เท่ากัน ปกติการมอบหมายงานพิจารณาจากตัวชีวิตแล้ว นำมาออกแบบงานให้สอดคล้องกับตัวชีวิตนั้นๆ การมอบหมายงานต้องสอดคล้องกับกระบวนการ จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน นักเรียนต้องเข้าใจและเห็นตัวอย่างเพียงพอจนสามารถปฏิบัติภาระ งานนั้นได้ โดยมีคะแนนเป็นเกณฑ์ชี้บอกระดับคุณภาพผู้เรียน แต่ทว่าในตอนนี้นักเรียนสั่งงานยาก ง่ายไม่เท่ากัน ดังที่อาร์ตได้แย้งครูว่า “...ผมทำแกะสลัก แต่นี่ทำฟูเชียร์เหรอครับ” การทำรูปแกะสลัก มีความแตกต่างจากฟูเชียร์อย่างชัดเจน ชิ้นงานทั้งสองนำมาวัดประเมินความรู้ความสามารถก็เป็นไป ได้ยาก แม้กระทั่งนักเรียนแย้งอย่างไรก็ไม่ประสบผลสำเร็จจนกระทั่งจบตอน

จากตัวบทข้างต้น ผู้เขียนบทใช้เนื้อหาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนมาสร้างความ ตลกขำขัน โดยสร้างให้ครูขาดประสิทธิภาพในการมอบหมายงาน การวัดประเมินผล รวมถึงจริยธรรม จรรยาบรรณ สิ่งนี้ได้ก่อให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ชม การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เรียกความสนใจ ผู้ชมรายการได้ดีเลยทีเดียว ผู้เขียนบทนำสิ่งที่เป็นจุดเน้นของวิชาชีพนี้มาสร้างเนื้อเรื่องให้ผู้ชมรายการ สนใจติดตามได้เป็นอย่างดี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายการตลกหกฉากทั้ง 37 ตอน พบเนื้อหาคุณสมบัติของครูผู้สอน และประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนดังที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ผู้วิจัยยังพบเนื้อหาผลลัพธ์จากการ จัดการศึกษาอีกด้วย โดยพบว่ามุ่งไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ชมรายการให้ความสนใจค่อนข้างมาก

เนื่องจากการจัดการศึกษาทุกวันนี้เรามุ่งหวังที่คุณภาพผู้เรียนที่จบการศึกษาเป็นหลักซึ่งจะเป็นประชาชนสำคัญของชาติ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการนำเสนอเนื้อหาด้านการอ่านออกเขียนได้ และคุณภาพผู้เรียนจากการเรียนการสอน

ตอนที่ 18 เมื่อครูเพ็ญศรีอ่านข้อสอบอัตนัยมันใช่เลยอะ เนื้อหาของรายการนำเสนอว่า นักเรียนหลายคนตอบข้อสอบไม่ได้หลังจากเรียนไปแล้ว นักเรียนบางคนไม่ได้ตอบเนื้อหาความรู้ใดๆ แต่กลับเขียนคำตอบที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคำถามและที่เรียน ผู้เรียนบางคนเข้าใจว่าการเขียนเนื้อหาได้ก็ ได้ให้มีจำนวนบรรทัดมากๆ ก็ได้คะแนนค่าน้ำหมึก

เนื้อหาดังกล่าวเป็นการเข้าแห่ค่านิยมในสังคมไทยโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่มีความเข้าใจที่ผิดๆ อีกทั้งการที่ผู้เรียนตอบข้อสอบในเชิงเกี่ยวพาราสิครูก็เป็นสิ่งที่เข้ากันไม่ได้กับสภาพของผู้เรียนผู้สอนที่ผู้เรียนควรให้ความเคารพนับถือครู ถือเป็นความสามารถของผู้เขียนบทที่ นำการตอบข้อสอบของนักเรียนมาเป็นแกนในการดำเนินเรื่อง ครูอ่านข้อสอบของนักเรียนไปที่ละคน ข้อสอบเผยให้เห็นพฤติกรรมของผู้เรียนดีบ้างเสียบ้างไปจนกระทั่งจบตอน เราพบว่ามีกรนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับผลผลิตทางการศึกษาหรือผู้เรียนมาใช้ในรายการเท่าๆ กับเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเลยทีเดียว

3. ด้านการบริหารองค์การการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (2552:15-16) กล่าวถึงหลักการ บริหารองค์การโดยสรุปว่า หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) หมายถึง หลักในการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองคลองธรรม สำหรับด้านหลักความโปร่งใส(Transparency) เป็นกระบวนการ เปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย ตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม (Participation) เป็นกระบวนการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมเสนอปัญหาที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมแก้ไขปัญหาตัดสินใจ และร่วมพัฒนา หลักนิติธรรม (Rule of Law) เป็นการใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และหลักความ เสมอภาค (Equity) ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจมาสร้างอารมณ์ขันคือ การบริหารองค์การทางการศึกษา สำหรับเนื้อหาประเด็นนี้ เราพบการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องนโยบายการบริหาร การดำเนินงานในองค์กร และการประเมิน บุคลากร ผลการวิเคราะห์รายการตลกหกฉากทั้ง 37 ตอน พบเรื่องการบริหารองค์การทางการศึกษา น้อยที่สุด อาจเนื่องด้วยเมื่อกล่าวถึงการศึกษาแล้ว คนทั่วไปมุ่งให้ความสำคัญกับครูและผู้เรียน

มากกว่าการบริหาร เพราะแทบทุกคนใกล้ชิดกับครูมากกว่าการบริหารองค์กร การบริหารจึงเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมีประสบการณ์น้อยกว่าครู ด้วยเหตุดังกล่าวผู้เขียนบทจึงมีแนวโน้มที่จะนำเรื่องการบริหารองค์กรมาใช้ในรายการค่อนข้างน้อย

พบว่ามีการนำเรื่องนโยบายการบริหารมาสร้างอารมณ์ขัน เพราะนโยบายการบริหารก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญและเกิดผลกระทบต่อผู้เรียน รวมถึงเรื่องการดำเนินงานในองค์กร และเรื่องการประชุมบุคลากรก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สามารถเรียกเสียงหัวเราะได้พอสมควร ดังที่พบในตอนที่ 37 ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง ตอนที่ 33 ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป ตอนที่ 10 เสียงประชาสัมพันธ์จังหวัดหะนรก และตอนที่ 23 ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ ดังตัวอย่างในตัวอย่างในตอนที่ 37 ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง ดังต่อไปนี้

“เป็นโต๊ะนี้ก็ 15,000 ค่ะ เราไม่ขายเป็นบัตร เราขายเป็นโต๊ะค่ะ” ครูเพ็ญศรี
ชี้แจงผู้ปกครอง

...

ครูอธิบายเพิ่มเติม“โต๊ะละ 15,000 ถ้ามา 10 คน ถ้ามา 2 คนก็ต้องซื้อเหมาโต๊ะอะ”

พ่อหนุ่มงุง “เรามีกัน 2 คนจะนั่งทำไม 10 เก้าอี้”

พ่อตะแคง “รายได้ผมเนี่ยวันละ 40 บาท กว่าผมจะเก็บได้แต่ละพินเนี่ย ผมต้องรวบรวมเอาเงินมาซื้อโต๊ะ 15,000”

(ตอนที่ 37 ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง)

บทสนทนาข้างต้น โรงเรียน ต.ล.ก. มีนโยบายเรียกรายเงินเพื่อพัฒนาโรงเรียน มีการจัดกินเลี้ยงในลักษณะโต๊ะจีน โรงเรียนเชิญชวนผู้ปกครองร่วมกันจองโต๊ะจีน แต่โรงเรียนมีนโยบายไม่ขายเป็นที่นั่งเดียว แต่ขายทีเดียวทั้งโต๊ะ คุณพ่อของตะแคงและหนุ่มต่างตกใจในค่าจองโต๊ะจีนดังกล่าว ซึ่งสูงถึงโต๊ะละ 15,000 บาท แต่ถึงแม้ผู้ปกครองจะพูดอย่างไร ค่าโต๊ะจีนขายยกโต๊ะก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่ประการใด

ผู้เขียนบทสร้างอารมณ์ขันด้วยเรื่องนโยบายการบริหาร ดังในตอนที่ 37 ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง เป็นการเข้าแหย่การบริหารที่เอื้อประโยชน์ต่อองค์กร ผู้เขียนบทต้องการเข้าแหย่เชิงวิพากษ์สังคมไทยเกี่ยวกับรายได้หรือค่าแรงต่อวันที่มีจำนวนน้อย สืบเนื่องจากคำพูดของพ่อตะแคงกล่าวถึงผู้มีรายได้น้อยว่า “กว่าจะรวบรวมเงินให้ได้ปริมาณมากนั้นเป็นสิ่งที่ยากลำบากยิ่ง” ผู้เขียนบทรู้จักนำโต๊ะจีนและการเรียกรายเงินมาสร้างเนื้อเรื่องให้เห็นถึงความเอาเปรียบ เพราะโต๊ะจีนและการเรียกรายเงินเป็นสิ่งที่คนทั่วไปมีประสบการณ์เห็นได้ในสังคม เนื้อหาข้างต้นยังสะท้อนถึงองค์กรภาครัฐที่ขาดการพัฒนา โรงเรียนที่ขาดงบประมาณหรือบกร่องในการบริหารจัดการจนต้องหันไป

ฟังชุมชนและภาคเอกชนภายนอกหน่วยงาน เนื้อหาที่สร้างจากสังคมจริงนี้ช่วยให้เกิดอารมณ์ขันแก่ผู้ชมรายการเพราะมีประสบการณ์ร่วมกัน

นอกจากนี้พบนโยบายการบริหาร ดังบทสนทนา ในตอนที่ 33 ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูปลดต่อไป

รองผอ. “ผมไม่รู้หรอกว่าคุณจะสอนหรือไม่สอน เพราะผมไม่ได้มานั่งดูคุณ แต่หนึ่งภาพที่เป็นสักขีพยาน...บอกกับทุกคนว่าคุณไม่ได้มาทำงาน ...และมีผลต่อเงินเดือนของคุณที่ควรจะได้รับ...”

(ตอนที่ 33 ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป)

บทสนทนาข้างต้น รองผู้อำนวยการขัดแย้งกับครูผู้สอนซึ่งมีปัญหามาจากนโยบายการบริหาร โดยผู้บริหารให้บุคลากรในหน่วยงานลงเวลาปฏิบัติหน้าที่ด้วยการถ่ายภาพเป็นหลักฐาน แต่ครูเพ็ญศรีเสียเวลากับการเรียนการสอนจนไม่มีเวลาถ่ายภาพแทนการลงชื่อปฏิบัติงานได้ จึงทำให้เธอขาดงานและมีผลต่อการประเมินการขึ้นเงินเดือน แม้กระทั่งตอนท้ายของตอนก็ไม่ได้นำเสนอสถานการณ์ใดๆ ที่ดีขึ้นสำหรับเธอเลย

ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้มีการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันด้วยการถ่ายภาพ ผู้เขียนบทนำเสนอว่าการศึกษาในระบบราชการไม่เอื้อให้ครูทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพราะครูต้องถ่ายภาพงานทุกอย่าง กรณีนี้เฉพาะภาพถ่ายการมาปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน แต่ยังมีกิจกรรมและโครงการต่างๆ ต้องถ่ายภาพเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานอีกจำนวนมาก ครูต้องเสียเวลาเก็บภาพถ่ายมากกว่าการทุ่มเทเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ ผู้เขียนบทใช้คำพูดของรองผู้อำนวยการที่ดูไม่ใส่ใจกับผู้ใต้บังคับบัญชามากนัก ดังคำพูดที่ว่า “ผมไม่รู้หรอกว่าคุณจะสอนหรือไม่สอน...” แสดงให้เห็นถึงนโยบายการบริหารที่บกพร่องไม่มีประสิทธิภาพ และขาดการโอบอ้อมอารีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

นอกจากนี้ยังพบเนื้อหาการประเมินบุคลากร ดังตัวอย่างตัวบทต่อไปนี้

กรรมการประเมินใช้ไม้เรียวชี้ที่กระดาน จากนั้นอ่านให้ครูเพ็ญศรีฟัง

“ครูลองอ่านตามนะครับ ปลอด-โป-รุ่ง หวังว่าคราวหน้า ถ้าผมมาตรวจงาน ผมจะไม่เจอนักเรียนที่อ่านหนังสือแยกขนาดนี้อีก ฝากคุณครูไว้ด้วย ผมผิดหวังมากกับการมาตรวจงานในครั้งนี้ อาร์ตกับตะนะครับ ผมจะบอกว่า”

กรรมการประเมินกำมือขวาขึ้นเพื่อชมเชยนักเรียนที่อ่านผิด 2 คนนี้ว่าดีเยี่ยม

ครูเพ็ญศรีมองกรรมการลับสายตาไปแล้ว หันกลับมาบ่นอย่างประหลาดใจว่า “บ้านพ่อมันสอนแบบนี้หรือ ครูงมงาย”

(เสียงหัวเราะ)

(ตอน ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ)

บทสนทนาข้างต้น โรงเรียน ต.ล.ก.มีการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยกรรมการประเมินจากภายนอกได้เข้านิเทศการเรียนการสอนของครูเพ็ญศรี ระหว่างการนิเทศในคาบเรียนภาษาไทยนั้น กรรมการไม่มีความรู้มากพอที่จะวัดประเมินผลคุณภาพการเรียนการสอนได้ ดังตัวอย่างที่นำมาพิจารณาข้างต้นนี้ ครูเพ็ญศรีสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า พลอดโปรง นักเรียนอ่านคำนี้ถูกต้องแล้วว่า พลอด-โปรง แต่กรรมการกลับประเมินครูเพ็ญศรีว่าจัดการเรียนการสอนบกพร่องทำให้นักเรียนอ่านภาษาไทยไม่ถูกต้อง เนื่องจากกรรมการเข้าใจว่าคำนี้อ่านว่า พลอด-โป-รง

การประเมินบุคลากรถือเป็นเรื่องหนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้นโยบายการบริหาร และการดำเนินงานในองค์กร เนื่องจาก การประเมินการปฏิบัติงานที่ขาดมาตรฐานนั้นค่อนข้างเห็นได้ชัดในหลายๆ องค์กร โดยเฉพาะโรงเรียนรัฐบาล การประเมินการปฏิบัติงานที่ขาดประสิทธิภาพดังกล่าวมีส่วนทำให้องค์กรภาครัฐไม่เกิดการพัฒนาไม่ก้าวหน้า

ปกติแล้วกรรมการประเมินต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญในสิ่งที่วัดประเมินผล เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นว่า กรรมการประเมินขาดประสิทธิภาพไม่สามารถดำเนินการตามหน้าที่ให้ลุล่วงไปได้ การสร้างสถานการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าเรียกเสียงหัวเราะได้มากพอสมควร ผู้เขียนบทสร้างตัวละคร กรรมการประเมินมีความบกพร่องแม้กระทั่งการอ่านภาษาไทยง่ายๆ ก็ยังอ่านไม่ได้ ประกอบกับสีหน้าของครูเพ็ญศรีผู้รับการประเมินเมื่อได้รู้ดังนั้นก็ทำสีหน้าดูแปลกใจและงุนงงกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังจากรับการประเมินแล้ว

4. บทสรุป

ผู้วิจัยได้นำทุกตอนมาวิเคราะห์ร้อยเรียงด้วยกัน พบว่าเนื้อหาเกี่ยวกับครูหรือผู้สอนจำนวนมากที่นำมาสร้างความตลกในรายการนี้ เนื่องจากครูเป็นอาชีพที่คนส่วนใหญ่คุ้นเคยมีประสบการณ์ร่วมด้วยกันทุกคน โดยเฉพาะจริยธรรมจรรยาบรรณและความรู้ความสามารถของครูที่สังคมส่วนใหญ่มองคาคาดหวัง จะพบว่าผู้เขียนบทนำเสนอเนื้อหามุ่งไปที่จริยธรรมจรรยาบรรณและความรู้ความสามารถของครูเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นความไม่เป็นแบบอย่าง ความไม่รอบคอบ ความไม่ยุติธรรม การวางตัว หรือความไม่รับผิดชอบในการสอน ล้วนแล้วแต่แสดงออกมาท่ามกลางสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เขียนบทสร้างขึ้นมานำเสนอในแต่ละตอน เพื่อเผยให้เห็นถึงบุคลิกและพฤติกรรมของตัวละคร ตลอดจนการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ โดยเน้นตัวละครครูเพ็ญศรีเสียเป็นส่วนใหญ่ ด้านความรู้ความสามารถของครู ให้ความสนใจความรู้ทางภาษาอังกฤษค่อนข้างมากในฐานะภาษาของกลุ่มคนมีการศึกษา และภาษาที่เกือบทุกคนจะต้องเคยสัมผัสในโรงเรียนชั้นพื้นฐาน ด้านประสิทธิภาพการเรียนการสอนก็เป็นประเด็นที่ถูกนำมาสร้างความขำขันในรายการ เนื่องจากเมื่อกล่าวถึงอาชีพครูหรือห้องเรียนแล้ว คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เราจะให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนรวมถึงผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการศึกษา สำหรับประเด็นการบริหารองค์กรนั้น ได้รับการ

กล่าวถึงน้อยกว่าเนื้อหาเกี่ยวกับครูอย่างเห็นได้ชัด อาจเนื่องจากบริบทของฉากห้องเรียนซึ่งเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นในรายการจึงมีข้อจำกัดที่จะนำเสนอเนื้อหาการบริหารองค์กร อีกทั้งการบริหารก็เน้นไปที่นโยบาย และการดำเนินงานมากกว่าเน้นไปที่ตัวผู้บริหาร การบริหารเป็นสิ่งที่คนเราใกล้ชิดน้อยกว่าครูผู้สอนที่เราารู้สึกคุ้นเคยมากกว่า สถานภาพครูจึงเป็นประเด็นที่ถูกนำมาใช้สร้างอารมณ์ขันอย่างหลากหลายอย่างเห็นได้ชัดผ่านตัวละครครูเพ็ญศรีที่ครองใจผู้ชมมาอย่างยาวนาน

บทที่ 4

กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

แนวคิดการสร้างอารมณ์ชั้นในของเอลเมอร์ (1985 : 125) ได้กล่าวถึง 3 แนวคิด ได้แก่ แนวคิด ความไม่เข้ากัน แนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่า และแนวคิดความผ่อนคลาย ทั้ง 3 แนวคิดนี้ก่อให้เกิด กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสถานการณ์ให้เกินจริง การหักมุมหรือ พลิกความคาดหมาย การเข้าเหย่ การทำให้ผิดจากมาตรฐานปกติ การเบี่ยงเบนประเด็น กลวิธีทาง ภาษา เป็นต้น ละครหรือรายการตลกจำนวนมาก โดยเฉพาะทางโทรทัศน์แฝงด้วยแนวคิดและกลวิธี การสร้างอารมณ์ชั้นดังที่กล่าวไปข้างต้น

ปัจจุบันรายการโทรทัศน์ที่เน้นความบันเทิงยังคงมีบทบาทสำคัญในการสร้างรอยยิ้มและ คลายความตึงเครียดให้แก่ผู้ชมรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการตลกที่สามารถเข้าถึงผู้คนได้ทุกเพศ ทุกวัย หนึ่งในรายการที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนานคือ “ตลกหกอาก” ซึ่งออกอากาศมาเป็นเวลา 15 ปี (ตั้งแต่พ.ศ.2550-2565) มีกลุ่มผู้ชมเหนียวแน่นมาเป็นเวลานาน สิ่งที่ทำให้รายการนี้น่าสนใจ ไม่ได้อยู่เพียงแค่ตลกหรือการแสดงของนักแสดงเท่านั้น แต่อยู่ที่กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นที่ถูก นำมาใช้อย่างแยบยลและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานการณ์ งานวิจัยนี้จึงมุ่งวิเคราะห์กลวิธี ต่าง ๆ ที่รายการ “ตลกหกอาก” ใช้ในการสร้างเสียงหัวเราะ ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีทางสถานการณ์ และ กลวิธีทางภาษา

จากการวิเคราะห์รายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียนทั้งสิ้น 37 ตอนนั้น พบกลวิธีการ สร้างอารมณ์ชั้น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทางสถานการณ์ และกลวิธีการ สร้างอารมณ์ชั้นทางภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทางสถานการณ์

คำว่า “สถานการณ์” ในตลกสถานการณ์นั้น หมายถึง สถานการณ์ที่จะเป็นปัญหาต่อไปใน อนาคต ทั้งปัญหาแบบเก่าและปัญหาแบบใหม่ เช่น การนอกใจสามีหรือการเรียกร้องสิทธิสตรี ฯลฯ หมายถึงสถานการณ์ที่เกี่ยวกับบ้าน ที่ทำงาน แสดงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของแต่ละวิชา สถานการณ์ที่เป็นรอยต่อระหว่างบ้านและที่ทำงาน หมายความว่าตัวละครจะนำเอาปัญหาจากที่ ทำงานมาปรึกษาหรือแก้ไขที่บ้านหรือในทางกลับกัน หมายถึงสถานการณ์ของครอบครัวแบบใหม่ เรา จะพบว่าในตลกสถานการณ์นั้นมีสถานการณ์ที่ดูคล้ายจะเป็นครอบครัว เพราะมีคนกลุ่มหนึ่งมาอยู่ ร่วมกันภายใต้ร่มไม้ชายคาเดียวกัน แต่คนเหล่านั้นมิได้เป็นพ่อแม่ลูกตามแบบเดิม แต่พวกเขาอาจจะ เป็นญาติเป็นเพื่อนร่วมงาน ร่วมโรงเรียน ในเวลาเดียวกันสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเหล่านี้ก็เปี่ยมไป

ด้วยความรักความห่วงใย เอื้ออาทรต่อกันเช่นเดียวกับครอบครัวแบบดั้งเดิม (กาญจนา แก้วเทพ, 2547 : 342)

คำว่า “กลวิธี” หมายถึง วิธีพลิกแพลงโดยอาศัยความชำนาญ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 73) กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน จะต้องประกอบด้วยการตัดแปลง เปลี่ยนแปลง และยกย้ายถ่ายเทจากสิ่งปกติธรรมดา ให้กลายเป็นสิ่งแปลกแตกต่างไปจากปกติธรรมดาหรือธรรมชาติ โดยให้เฉพาะให้ผิดแผกแตกต่างไปจากความเป็นจริงโดยทั่วไปซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญของการสื่ออารมณ์ขัน (เถลิงพันธุ์เถลิงอมร, 2559 : 107-108) ดังนั้น กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ จึงหมายถึง การสร้างอารมณ์ขันด้วยวิธีพลิกแพลงทางสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องจากบริบท เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งกลวิธีนี้มักพบในบทละคร รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือวรรณกรรม รายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนี้พบกลวิธีทางสถานการณ์มากมาย ตามลำดับมากน้อย ได้แก่ กลวิธีการเข้าแหย่ กลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย กลวิธีสร้างเรื่องเกินจริง กลวิธีสร้างสถานการณ์ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม กลวิธีการสร้างสถานการณ์ผิดจากมาตรฐานปกติ กลวิธีสร้างสถานการณ์ไม่เข้ากันหรือไปด้วยกันไม่ได้ กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น และ กลวิธีสร้างสถานการณ์ให้ตีความสองแง่สองง่าม ดังตารางสรุปวิเคราะห์กลวิธีทางสถานการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 4 ความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

กลวิธีทางสถานการณ์	จำนวนที่พบ (ประเด็น)	ร้อยละ (%)
1. กลวิธีการเข้าแหย่	12	35.29
1.1 สัจคม	9	
1.2 รูปลักษณ์	2	
1.3 พฤติกรรม/การกระทำ	1	
2. กลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย	7	20.59
3. กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง	5	14.17
4. กลวิธีการผิดจากมาตรฐาน	3	8.82
5. กลวิธีความขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	3	8.82
6. กลวิธีความไม่เข้ากัน	2	5.88
7. กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น	1	2.94
8. กลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม	1	2.94
รวม	34	100.00

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน แสดงเป็นรายตอน

ตอน/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
1.การบ้านที่ไม่ได้สั่ง [ครูสับสนในการวัดประเมินผล]	✓ แกล้งเพื่อนว่าครูให้ทำการบ้าน นึกว่าเพื่อนจะถูครูดู แต่กลายเป็นครูเข้าใจผิดด้วยเหมือนกัน									
2.ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษภาค 2 [ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด]										

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบทฤษฎีบทเฉพาะกรณีในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
3. คู่เลขที่ ทำไม่โดนตลอด [คู่สนั้นก็เรียนร่วม กิจกรรมในชั้น เรียน]					✓ คู่สนั้นก็เรียน เพื่อร่วม กิจกรรมในชั้น เรียน แต่ปรากฏ ว่าคู่สนั้นได้ ไม่เรียนคนเดียว ตลอด					
4. เคยเป็นกันใจ "โหมใครไม่ แบบอย่างใน การแต่งกาย"	✓ นร. 2 กลุ่ม เอาชนะกันเรื่อง ชุดที่แต่งว่าถูก หรือผิด สุดท้ายครูก็ เสียเอง									

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอบ/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
5. สุดตะเทือนใจ "ไหวคิ้วไม่ได้" สำคัญที่พาน [การจัดกิจกรรมในโรงเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์]										
6. ร่างกาย ผู้ปกครองเขาอยากปะทะ [นร. ขัดแย้งกัน แต่ปลค. กลับเข้าข้างบุตรหลานของตน]					✓ มีการสร้างสถานการณ์ให้มีกรทะเลาะกัน จนรุนแรงเกินกว่าความเป็นจริง					

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีการ สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
7.ครูเพ็ญศรี สอน ภาษาอังกฤษ คำนั้นมันจุก [ครูสอน เนื้อหาวิชา ผิดพลาด]										
8.อ่านออกเสียง [ผู้เรียนอ่าน หนังสือไทยไม่ ออก]					✓ นร.อ่านผิดบ่อย จนตอนหลังครูก็ เริ่มสับสนและ อ่านผิดตามนร.					
9. ยืมมือครูถือ ชื่อพ่อแม่ [นักเรียนล้อชื่อ พ่อแม่กัน]										

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
13.ครูเพ็ญศรี สอน ภาษาอังกฤษ สุภาพสุดๆ [ครูสันสนใน เนื้อหาวิชา]										
14.ครูเพ็ญศรี ทรงผมสะท้าน โลก [ครูไม่ตั้งใจ สอน]			✓	ทรงผมครู เพ็ญศรี						
15.ครูเพ็ญศรี คัดตรีแมเยอร์ [ครูไม่มีความ ยุติธรรมแก่ ผู้เรียน]			✓	สีลาทำทาง ประกวด ตรีแมเยอร์	✓	ความยุติธรรม ของครู				

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกทลกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
16.ครูเพ็ญศรี สอนอ่านเงืงหวัด [ครูสั้นสนใน เนื้อหาวิชา]										
17.ครูเพ็ญศรี สอน ภาษาอังกฤษ ชื่อดาวดัง [ครูสอน เนื้อหาวิชา ผิดพลาด]										

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกัน ข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
18.เมื่อครูเพีย ศรีอ่านข้อสอบ อ้วนัย มันใช่ เลยอะ[ผู้เรียน 'ไม่มีความรู้ใน การทำข้อสอบ]							✓ บรรยากาศไม่เข้า กันนร.ไม่ตอบ ข้อสอบแต่เขียนคุย เล่นและเกี่ยว พาราสิศูรี ✓ ครูลืมเปลี่ยน รองเท้า โดยใส่ รองเท้าข้างดาวเข้า มาในห้องเรียน			
19.ไม่กวนการ เรียนแน่นอน ครูรับประกัน [ครูละเลยต่อ หน้าที่การสอน]				✓ ภาวะ ครอบคร้ว						

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
20.ไม่เห็นหน้า [วัดประเมินผล บกพร่อง]				✓ การลงโทษ นักเรียนมาก จนเกินความ เป็นจริง						
21.ครูพิเศษ สอนเคมี[ครู สอนเนื้อหาวิชา ผิดพลาด]				✓ การทดสอบ โอเน็ตเป็นสิ่ง สำคัญ	✓ เนื้อหาที่สอน ไม่ได้มาตรฐาน สูตรเคมีแปลผิด รวมถึงการ ลงโทษนร.ไม่ได้ มาตรฐาน					

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีการ สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
22.การพูดโน้มน้าว [ครูวางตัวไม่เหมาะสม]				✓ ปัญหาเศรษฐกิจในครัวเรือน			✓ พูดหนักขึ้นเรียนแต่กลายเป็นพูดประเด็นอื่นที่ไม่เข้ากัน คือ โน้มน้าวให้ครูเพียงศรีศึบเงินแม่ตะ			
23.ครูพูดคุยกับภาษาไทย วิบัติ [คณะกรรมการประเมินไม่มีโรงเรียนมีความสามารถเพียงพอ]	✓ นรอ่านผิด แทนที่จะถูก กรรมการ วิจารณ์ แต่ กลายเป็นว่า กรรมการก็ไม่มี ความรู้ในการ อ่านเช่นกัน			✓ กรรมการประเมินที่ไม่มีประสิทธิภาพ						

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดลองทหกจาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าแท้ย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
24.วาเลนไทน์ ของครูเพ็ญศรี [ครูและผู้บริหาร ประพฤติน ทำนองใช้สวใน โรงเรียน]	✓ ผอ.เกี้ยวพา ราศีครูเพ็ญศรี แต่ตอนหลังครู บอกว่า “ภรรยา” ู้ หรือยัง ทำให้ บรรยากาศ เปลี่ยน		✓ ความสัมพันธ์ เชิงผู้สวใน โรงเรียน							
25.พวกเราจะ คิดถึงครูเพ็ญศรี [ความอยู่ดีธรรม ในโรงเรียน ลูก ผู้บริหารมี อภิสิทธิ์เหนือ ผู้อื่นในโรงเรียน]	✓ นร.ใหม่ที่ถูกตี และถูกเพื่อน กลั่นแกล้ง สุดท้ายคือถูก ผอ.		✓ การแบ่งชน ชั้น							

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางสถานการณ์	ทัศนคติ/พฤติกรรม/ความคาดหวัง	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิก/บุคคล	สังคม						
26.วันนี้เราจะไม่มีการเรียนการสอนกัน [ครูประพฤติตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]	✓ ครูสอนให้นักเรียนไม่กลัวเข้มงวดแต่ครูกลัวเอง									
27.เมื่อครูเพยศรีใจเด็กเล่นพิน [ครูประพฤติตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]				✓ การเป็นแบบอย่างที่ดีของครู				✓ ครูสอนไม่ได้ให้นักเรียนเล่นการพนันแต่ครูเล่นเอง		

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอบ/กลวิธีทาง สถานการณ์	หักมุม/พลิก ความ คาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
28. ยี่มนิดยี่ม หนอย่อยายน [ครูประพุดิติน ตรงกันข้ามที่ ตนเองสอน]					✓ นักเรียนมี สิ่งของเพื่อน ในห้องเรียน ด้วยกันมาก เต็มกระเป่า จนเกินกว่า ปกติ			✓ ครูสอนศิษย์ ให้ใจกว้างแต่ ครูใจแคบ		
29. อย่าดูถูก ฝีมือครูเพ็ญศรี [ครูมีพฤติกรรม ไม่เหมาะสมกับ สถานภาพ-ไม่มี เหตุผล]										✓ ครูเพ็ญศรีวาด รูปคล้ายกันเป็น กลายเกลียวว่า คือชมพุทธรูป คือชมพุทธรูป

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
30. วันประชุมคือวันอดลูกผู้ปกครองขัดแย้งกันในการประชุม]					✓ ครูจัดประชุมผู้ปกครองโดยไม่มีลูกให้ถือการทะเลาะกันจนเกินความเป็นจริง					
31.อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน [ครูกลบเกลื่อนความผิดตนเอง]									✓ ครูเพิกเฉยเอาปากกานู่นไปแต่พอนู่นจับได้ ก็บ่ายเบี่ยงว่าทดสอบนู่น	

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการการตกหกจาก เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

คอม/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
32.มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรีครูสอนอ่านอักษรโรมันผิดพลาด]										
33.ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูปนโยบายการบริหารทำให้เกิดความเพื่อสลักในองค์กร]				✓ การใช้การบริหารหลักฐานรูปถ่าย	✓ สร้างสถานการณ์ให้ครูเพ็ญศรีไม่ได้ถ่ายรูปปฏิบัติหน้าที่จนดูมีความผิดเกินไป					

ตารางที่ 5 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบภาคเฉพาะภาคในโรงเรียน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีการ สถานการณ์	ทักษะ/พหุ ความ คาตหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่อง เกินจริง	ผิดจาก มาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้ง หรือ ตรงกันข้าม	การ เบี่ยงเบน ประเด็น	ตีความสองแง่ สองง่าม
		พฤติกรรม/ การกระทำ บุคคล	บุคลิก บุคคล	สังคม						
34. คำถามแบบ โอบป้า[ครู ละเลยหน้าที่ การสอน]										
35. เรียน ภาษาอังกฤษกับ ตุ๊กกี้ ฮาระดับ โลก[ครูสอน ภาษาอังกฤษ ผิดพลาด]										
36. ตีแม่จืดชื่อ คนคุยไปไม่เรียน กัณฑ์แก่งเพื่อ ผลประโยชน์ ตนเอง]								✓ ดะสั่งให้เพื่อน ทำงานแทนการถูก จืดชื่อ แต่สุดท้าย เพื่อน ๆ ทุกคนใน ห้องไม่มีใครทำตาม ดะเลย		

ตารางที่ 5 กลวิธีสร้างอารมณ์ขึ้นทางสถานการณ์ที่พบในรายการทดสอบทฤษฎี เฉพาะฉากในโรงเรียน (ต่อ)

ตอม/กลวิธีทางสถานการณ์	หักมุม/พลิกความคาดหมาย	การเข้าเหย			สร้างเรื่องเกินจริง	ผิดจากมาตรฐานปกติ	ไม่เข้ากัน	ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม	การเบี่ยงเบนประเด็น	ตีความสองแง่สองง่าม
		พฤติกรรม/การกระทำบุคคล	บุคลิกบุคคล	สังคม						
37.ร่วมด้วยช่วยกันนะคะ ผู้ปกครอง ผู้บริหารจัดกิจกรรมการกุศลเพื่อหาผลประโยชน์เข้าโรงเรียน]										
รวม (34)	7	1	2	9	5	3	2	3	1	1
			12							
ร้อยละ (100)	20.59		35.29		14.71	8.82	5.88	8.82	2.94	2.94

การวิเคราะห์ตารางที่ 4-5 ผู้วิจัยศึกษาวัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 2 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ ในรายการตลกหกอากฯทั้งสิ้น 8 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การเข้าแหย่ พบร้อยละ 35.29 แบ่งเป็นการเข้าแหย่สังคม การเข้าแหย่รูปลักษณ์ และการเข้าแหย่พฤติกรรมหรือการกระทำ กลวิธีที่ 2 การหักมุมและพลิกความคาดหมาย พบร้อยละ 20.59 กลวิธีที่ 3 การสร้างเรื่องเกินจริง พบร้อยละ 14.17 กลวิธีที่ 4 การผิดจากมาตรฐาน พบร้อยละ 8.82 กลวิธีที่ 5 ความขัดแย้งหรือตรงกันข้าม พบร้อยละ 8.82 กลวิธีที่ 6 ความไม่เข้ากัน พบร้อยละ 5.88 กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น พบร้อยละ 2.94 และกลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม พบร้อยละ 2.94 โดยกลวิธีที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการเข้าแหย่ โดยเฉพาะการเข้าแหย่สังคม รองลงมาคือกลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย พบร้อยละ 20.59 และกลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง พบร้อยละ 14.17 กลวิธีที่พบน้อยที่สุด คือ กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น พบร้อยละ 2.94 และกลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม พบร้อยละ 2.94

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ เป็นกลวิธีทำให้เกิดความขบขันจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เกิดจากบริบท เหตุการณ์ พฤติกรรมของตัวละครในสถานการณ์ต่างๆ ผู้วิจัยจะขออธิบายขยายความเพิ่มแสดงถึงกลวิธีการสร้างอารมณ์ทางสถานการณ์ที่ผู้เขียนบทและผู้กำกับใช้ในรายการตลกหกอาก โดยแยกเป็นหัวข้อตามลำดับการพบจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้

1.1 กลวิธีการเข้าแหย่

กลวิธีการเข้าแหย่⁵ คือ คือ การหยอกล้อเป็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันที่แสดงความสัมพันธ์เชิงบวกในสังคมไทย โดยผู้พูดไม่ได้มีเจตนาร้าย หากต้องการให้เกิดความสนิทสนมและผ่อนคลายในการสื่อสาร (สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา, 2554 :85-86) การเข้าแหย่เป็นวิธีการพูดหรือกระทำอย่างขบขัน เพื่อแสดงความสนิทสนมหรือหยอกล้อกันโดยไม่มุ่งร้าย มักใช้ในเชิงเล่นคำ ล้อเลียน หรือหยอกเบาๆ เพื่อสร้างความสนุกสนาน หรือคลายความตึงเครียดในบทสนทนา โดยไม่ทำให้ผู้ถูกเข้าแหย่รู้สึกเสียใจหรือเจ็บปวด สำหรับรายการตลกหกอาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนั้น พบกลวิธีการเข้าแหย่ใน 3 ลักษณะ คือ การเข้าแหย่สังคม การเข้าแหย่รูปลักษณ์ และการเข้าแหย่พฤติกรรมหรือการกระทำ ดังจะอธิบายดังต่อไปนี้

⁵ การเข้าแหย่ ต่างจากการล้อเลียน สรุปได้ว่าการล้อเลียนคือ การเลียนแบบหรือทำซ้ำพฤติกรรม คำพูด เสียง ท่าทาง หรือบุคลิกของใครบางคน (หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง) เพื่อให้เกิดความตลกขบขัน มักใช้ในการแสดงตลก การ์ตูนล้อ หรือการวิพากษ์วิจารณ์เชิงขำขัน ส่วนการเข้าแหย่ คือ การพูดหรือกระทำในลักษณะหยอกล้อ พูดเล่น หรือกวนเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้ผู้ถูกแหย่และคนรอบข้างขำขัน มักจะเบากว่า น้ำหนักจะไปทางการหยอกล้อเล่น ๆ มากกว่าการเสียดสี

1.1.1 การเข้าเหย้าสังคม

กลวิธีการเข้าเหย้าสังคม เป็นการหยอกล้อปรากฏการณ์ ค่านิยม หรือพฤติกรรม ในสังคม โดยเจตนาให้เกิดความขำขัน คลายเครียด หรือสะท้อนมุมมองบางอย่าง แต่ไม่ถึงกับใช้ ถ้อยคำหรือท่าทีรุนแรงแบบ “เสียดสี” หรือ “ล้อเลียนประชดประชัน” พบได้ในตอนที่ 15 ครูพี่ญศรี คัดครัมเมเยอร์ ดังตัวบทต่อไปนี้

นนท์ เดินออกมา

“นนท์หุ่นยาวเข่าดี สำคัญกว่านั่นคือ เวลาเธอลือคทาสง่างามมาก”

ตะแย่งว่า “ครูครับ คุณพ่อแต่งกวางขาบอกว่า เตี้ยจะเอาเงินบริจาคให้โรงเรียน นะแสนนิง แล้วก็ให้รถประจำส่วนตัวครูครับหนึ่งคัน พร้อมสระว่ายน้ำอีกหนึ่งบ่อ สร้างบันไดเลื่อนจากที่พักครูจนถึงโรงอาหารเลยครับผม”

ครูพี่ญศรีพูดว่า “นนท์เหมาะสมมากครัมเมเยอร์ฝั่งผู้ชาย แต่ป็นไม่ใช่นนท์”

“นายตะเชิญ เทรนหัวฟูกำลังมา เทรนเกาหลิอะมันไปตั้งแต่ปี 2014 แล้ว ทุกคน ปรบมือให้ตะ ปรบมือให้ตะ”

เพื่อนในห้องปรบมือพร้อมกัน

(ตอนที่ 15 ครูพี่ญศรีคัดครัมเมเยอร์)

บทสนทนาข้างต้น โรงเรียนมีการประกวดครัมเมเยอร์ชายและหญิงเพื่อจัดงาน กีฬาสีของโรงเรียน โดยหนูนาและตะควงคทาเก้ๆ กังๆ ต่างจากการประกวดครัมเมเยอร์ในสังคม ส่วนนนท์และนุ่น ควงคทาได้สวยงามเหมาะสมที่จะได้รับรางวัลชนะเลิศ แต่ครูพี่ญศรีกลับให้หนูนา และตะเป็นฝ่ายชนะการประกวด เนื่องจากผลประโยชน์ที่ผู้ปกครองของแต่ละฝ่ายให้แก่โรงเรียน ถึงแม้จะมีนักเรียนในห้องประชดประชันผู้ตัดสิน แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขสิ่งไรขึ้นมาได้

นนท์และนุ่นตั้งใจประกวดอย่างเต็มที่แต่กลายเป็นว่าตนเองเป็นฝ่ายแพ้จึงทำสี หน้าสับสนงุนงงกับสิ่งที่เกิดขึ้น ฝ่ายตะและหนูนาที่ทำท่าทางเก้ๆ กังๆ ซึ่งไม่สามารถชนะการประกวด ได้แน่นอน กลับได้รับการตัดสินให้ชนะเลิศทำหน้าตาดีใจ เนื่องด้วยผลประโยชน์ที่ผู้ปกครองตนเองได้ ทำไว้ให้แก่โรงเรียน เมื่อชมรายการแล้วรู้สึกถึงความเหลื่อมล้ำทางสังคม ความอยุติธรรม ผู้กำกับหรือ ผู้เขียนบทมีเจตนาวิพากษ์สังคมไทยในลักษณะหยิกแกลมหยอกเพื่อลดความรุนแรงของเนื้อหา ผ่านบท สนทนา น้ำเสียง สีหน้าของตัวละครในเรื่อง โดยเฉพาะการประชดประชันที่ว่า “เตี้ยจะเอาเงิน บริจาคให้โรงเรียนนะแสนนิง แล้วก็ให้รถประจำส่วนตัวครูครับหนึ่งคัน พร้อมสระว่ายน้ำอีกหนึ่ง บันไดเลื่อนจากที่พักครูจนถึงโรงอาหารเลยครับผม” ถึงแม้คำพูดจะดูเกินจริงเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน ไม่ สามารถเป็นจริงได้ แต่การประชดนั้นบ่งบอกถึงการวิพากษ์ความอยุติธรรมในสังคม การตัดสินที่ จอมปลอมมีเงื่อนไขไม่โปร่งใส ผู้เขียนบทสามารถใช้เรื่องกีฬาสีที่ผู้ชมรายการรู้จักกันดีมีประสบการณ์ ร่วมกันมาถ่ายทอดความเหลื่อมล้ำทางสังคมเช่นนี้ ถือได้ว่าผู้เขียนบทรู้จักเลือกเนื้อหาที่จูงใจผู้ชม รายการได้ดีพอสมควร เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิดอารมณ์ขัน เพราะผู้ชมเห็นความไปด้วยกันไม่ได้

ระหว่างผลตัดสินกับลีลาของผู้เข้าประกวดย่อมเกิดอารมณ์ขันตามแนวคิดความเข้ากันไม่ได้ของเอลเมอร์ ผู้เขียนบทสามารถหาจุดตรงข้ามมาใช้เปรียบเทียบ เพิ่มน้ำหนักการเข้าเหย้าให้มากขึ้น ตอบรับกับความนิยมของผู้ชมรายการได้เป็นอย่างดี

1.1.2 การเข้าเหย้ารูปลักษณะบุคคล

การเข้าเหย้ารูปลักษณะบุคคล เป็นการหยอกล้อหรือแสดงอารมณ์ขัน โดยมุ่งไปที่รูปลักษณะภายนอกของบุคคลนั้น เช่น หน้าตา รูปร่าง การแต่งกาย ลักษณะเด่นเฉพาะตัว เป็นต้น โดยมีเจตนาให้ขบขันหรือแสดงความสนิทสนม ไม่ใช่เพื่อดูหมิ่นหรือทำให้ผู้ถูกเหย้ารู้สึกอับอาย

รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนเกือบทุกตอนมีการสร้างรูปลักษณะของตัวละครครูเพ็ญศรีให้มีทรงผมเป็นกระบัง ดัดก็ฟจำนวนมาก บางตอนมีไฟเม็ดโตผุดปกติ สิ่งนี้เป็นการเข้าเหย้ารูปลักษณะของบุคคลในสังคม กล่าวคือ สังคมของครูอาจารย์ที่นิยมการทำทรงผมเป็นกระบัง เพื่อให้ดูมีสง่าราศีและน่าเกรงขาม ผู้เขียนบทนำรูปลักษณะในสังคมจริงๆ ดังกล่าวมาเข้าเหย้าในลักษณะที่เกินความเป็นจริงเพื่อให้เกิดความขำขัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดอารมณ์ขันในเรื่องความไม่เข้ากัน เนื่องจากชีวิตจริงเราไม่ได้พบบุคคลที่แต่งตัวเกินเหตุเช่นนี้ ดังในตอนที่ 14 ทรงผมสะท้านโลก ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาพร้อมกับทรงผมเป็นกระบัง

...

ครูเพ็ญศรีพูดเสียงดังมาก “หยุด Stop หยุดสนใจทรงผมของครู แล้วต่อไปนี้ให้

เลิกเรียกครูว่าครูเพ็ญศรี ครูมีตำแหน่งใหม่ซึ่งท่านผอ. มอบหมายให้ครู ทุกคน

ต้องเรียกครูเพ็ญศรีว่าท่านรองเพ็ญศรี”

...

ตะหยอกล้อครูว่า “ทรงนี้ทำนานไหมครับ”

“ตั้งแต่ ตี 5” ครูตอบ

ตะก็แก้งถามครูอีก “แล้วใช้อะไรเช็ดล่ะครับ”

“นายตะมันต้องเอาหวีตั้งขึ้นก่อนอยู่แล้ว พอหวีใส่ปุ๊บเนี่ยแล้วก็ทาเจลขึ้นไปก่อน”

จากนั้นครูเพ็ญศรีกำลังจะลงมือเขียนแต่ตะก็แก้งถามครูอีกว่า “กระปุกนึ่งหรือ

ครึ่งกระปุกครับ”

ครูเพ็ญศรีสนใจเรื่องทรงผมทนกับคำถามไม่ได้จึงหันมาตอบ “กระปุกนึ่ง”

ตะก็ถามครูอีก “สีฟ้าหรือสีแดงครับครู”

ครูหันมาตอบตะเบาๆ ด้วยความสนใจว่า “สีฟ้า”

(ตอนที่ 14 ทรงผมสะท้านโลก)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้ครูเพ็ญศรีสนใจแต่เรื่องทรงผมตนเอง เพื่อให้ตนเองดูน่าเกรงขามสง่างามเหมือนผู้บริหารโรงเรียนจนละเอียดหน้าทีสอน สังคมไทยตอนนั้น ครูอาจารย์มักจะทำผมทรงกระบังมาสอนหนังสือเนื่องจากเป็นทรงผมที่ได้รับความนิยมในกลุ่มคุณหญิงคุณนายขณะนั้น อีกทั้งข้าราชการครูหลายคนต้องการเลื่อนฐานะของตนจากครูเป็นผู้บริหาร ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์ให้ครูเพ็ญศรีสนใจแต่การคุยกับนักเรียนนอกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการจัดทรงผมจนไม่เป็นอันเรียนอันสอน อีกทั้งยังย้ำให้นักเรียนเรียกตนเองว่า รองเพ็ญศรี สืบเกิดจากบุคลิก สีหน้า ท่าทาง การสนทนาของครูในชั้นเรียน ผู้กำกับและผู้เขียนบททำให้เนื้อหาในตอนดังกล่าวรวมถึงการแสดงมีความต่อเนื่องลื่นไหลทำให้ผู้ชมรายการเห็นภาพได้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 14 ทรงผมสะท้อนโลกนี้สร้างให้ครูเพ็ญศรีมีรูปลักษณ์ และพฤติกรรมเกินกว่าความเป็นจริง พฤติกรรมหรือการกระทำของตัวละครดูน่าขบขัน ไม่ว่าจะทรงผมของครูที่ดูเกินงาม คุณหญิงคุณนายเขาทำผมจริงแต่ไม่ตั้งสูงขนาดครูเพ็ญศรี พอมันตั้งสูง ครูกลัวว่าก้มลงผมจะตกเลยต้องยืนแบบคอตัง หรือนั่งแบบค้อยๆ ย่อ ยิ่งทำให้บุคลิกครูดูตลก ขัดกับการยืน เดิน นั่ง ของคนปกติ ผู้กำกับและผู้เขียนบทมีเจตนาต้องการเข้าหาบุคลิกของครู ด้วยการสร้างรูปลักษณ์ให้ตัวละครต่อเนื่องกันไปในทุกๆตอน เมื่อผู้ชมรายการรับชมจึงรู้สึกถึงความซ้ำกันในรูปลักษณ์ดังกล่าว เพราะสามารถสะกิดใจผู้ชมได้ เนื่องจากมีประสบการณ์ร่วมเคยเห็นรูปลักษณ์ในลักษณะนี้ในสังคมจริง ชื่อตอนที่ตั้งว่า “ทรงผมสะท้อนโลก” เป็นเสมือนการเข้าหาถึงประเด็นว่าทรงผมกระบังมีอำนาจทำให้คนทั้งโลกเกรงกลัว ความซ้ำกันที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากัน ที่ตัวละครครูที่ดูภูมิฐานมีฐานะแต่กลับถูกนำมาเข้าหาในรายการตลกที่ดูเกินไปจากความปกติที่เราพบเห็นการสร้างเนื้อหาและตัวละคร

บ่งบอกว่าผู้เขียนบทมีประสบการณ์สังคมโรงเรียนมากพอสมควรจึงสามารถนำบทบาทของครูที่มีสถานภาพเหนือกว่ามาพลิกสลับบทบาทลงให้ดูซ้ำกัน ผู้เขียนบทและผู้กำกับสามารถถ่ายทอดความคิดและประสบการณ์แก่ผู้ชมรายการได้เป็นอย่างดี

1.1.3 การเข้าหาพฤติกรรมหรือการกระทำ

การเข้าหาพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล เป็นการหยอกล้อหรือล้อเลียนในเชิงซ้ำกันเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลนั้นแสดงออกมาทางพฤติกรรมหรือการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นท่าทาง การพูด การเดิน หรืออุปนิสัยบางอย่าง โดยมีเจตนาให้ซ้ำกัน สนุกสนาน ไม่ได้ต้องการให้ผู้ถูกเข้าหาเสียใจหรืออับอาย พบการเข้าหาพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลในตอนที่ 12 คลิปหลุดครีบกจารย์ ดังตัวบทต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีเข้ามาสอนในห้องเรียน ปรากฏว่าครูเพ็ญศรีทำเอกสารตกลงพื้นจนคลิปหนีบกระดาษหลุดออกมา

นุ่นหยิบมาคืนครูด้วยความหวังดี แล้วบอกว่า “ครูคะครูทำคลิปหลุดคะ”

แต่ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดคิดว่าเป็นคลิปลับของตนเอง

“อย่าบอกใครนะ ครูขอร้องเถอะ” ครูเพ็ญศรีกระซิบบอกนุ่นเบาๆ

“พวกเธอได้ยินอะไรไหมอะ” ครูถามนักเรียนในห้อง เพราะกลัวได้ยินที่ได้คุยกับนุ่นไป

“รู้ทั้งห้องเลยเธอ”

...

“อย่าบอกใครนะและก็อย่าแชร์ ขอร้องเถอะ เรื่องแบบนี้ะ ถ้าใครรู้ต้องเป็นเรื่องใหญ่แน่เลย ที่สำคัญกว่านั้นนะ

ครูฝากเลย นีนายคะ”

“อะไรครับครู”

“นายคะเธอไปพันธุทิพย์”

“เธอเธอไปพอร์จน ชั้น 4 ไปตักเขาเลยว่าจะใครจะปล่อย”

“นุ่นเธอไปเมเจอร์ ครูไหว้ละครูไหว้”

“อย่าแชร์ อย่าโลก ขอร้องเถอะ”

(ตอนที่ 12 คลิปหลุดครีบกจารย์)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดคิดว่าคลิปลับของตนเองนั้นหลุดไปสู่โลกโซเชียล ครูเพ็ญศรีวิตกกังวลอย่างมาก จนลนลานและให้นักเรียนช่วยกันป้องกันไม่ให้คลิปหลุดไปยังหมู่ชน ด้วยการให้นักเรียนไปยังสถานที่ต่างๆ ที่มีผู้คนพลุกพล่าน เพื่อแจ้งไม่ให้ปล่อยคลิปก่อนนี้ สุดท้ายนักเรียนได้บอกความจริงว่าครูเข้าใจผิด คลิปที่กล่าวถึงไม่ใช่คลิปลับ แต่เป็นคลิปหนีบกระดาษที่ครูทำหล่น

สถานการณ์ดังกล่าว สร้างให้ครูเพ็ญศรีซึ่งปกติก็มีนิสัยไม่รอบคอบ หลงๆ ลืมๆ ต้องมาอยู่ในสถานการณ์คลิปลับหลุด ครูเพ็ญศรีรู้สึกวิตกกังวลจนถึงลนลานในลักษณะคนขาดสติ สังเกตจากหน้าสี แหวงตา อารมณ์ คำพูด การแก้ปัญหาของครูที่สื่ออย่างเห็นได้ชัด การแสดงออกของครูมีลักษณะเคร่งเครียดจนดูเกินความเป็นจริง ผู้เขียนบทนำปัญหาทางสังคมในช่วงเวลานั้นเรื่องคลิปหลุดหรือปัญหาการถูกแอบถ่ายคลิปต่างๆ มาทำให้เกิดอารมณ์ขัน จะพบว่าการแสดงออกของตัวละครก่อให้เกิดอารมณ์ขันตามแนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่า ที่ผู้ชมรายการรู้สึกเหนือกว่าตัวละคร ตรงที่ตนเองเป็นผู้รู้ทุกอย่างในเรื่อง และตัวละครที่ดูลนลานก็อยู่ในสถานะต่ำกว่าคือ ไม่รู้ว่าความจริงเป็นคลิปหนีบกระดาษ เนื้อความในตอนดังกล่าวเป็นลักษณะของการเข้าเหย้าพฤติกรรมและการกระทำของครูที่ในสังคมจริงมีสถานภาพที่เหนือกว่า ภูมิความรู้กว่า แต่ต้องมาอยู่ในสถานการณ์คับขัน เช่นนี้ แต่การเข้าเหย้านี้ก็ไม่ได้พุ่งเป้าให้เจ็บปวดแต่อย่างใด เป็นลักษณะหยิกแกมหยอกในฐานะครูที่คุ้นเคย

1.2 กลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย

การหักมุมและพลิกความคาดหมาย หมายถึง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่จบหรือสิ้นสุดอย่างที่ไม่เป็นไปตามความคิด ความเข้าใจ หรือความคาดหมายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า แต่กลับจบ

หรือสิ้นสุดแบบผิดหรือพลิกความหมาย มีจำนวนไม่น้อยที่จับแบบชวนหัวหรือตลกขบขัน ทว่าการหักมุมและการทำให้พลิกความหมาย ก็เป็นกลวิธีที่ทำให้แสดงอารมณ์ขันได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นในตลกจบ หรือปิดเรื่อง นอกจากนี้ลักษณะการกลับตาลปัตร ก็มี ความหมายไม่แตกต่างกัน (เถลิง พันธุ์เถลิงอมร, 2559 :197) ดังตัวอย่างในตอนี่ 4 เคยเป็นกันใช่ไหม ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีเห็นบรรยากาศในห้องเรียนที่มีกลุ่มนักเรียนเอาชนะกัน จึงบอกนักเรียนว่า “โหวกโหวก โวยวาย เสียงดัง ที่สำคัญบางคนใส่ชุดนักเรียนบางคนใส่ชุดพละ น้อย่าบอกนะว่าเธออยู่แค่ ม.6 หรือจะแบ่งพรรคแบ่งพวกนะ”

อาร์ตถามครูเพ็ญศรีว่า “ครูครับ ครูช่วยบอกพวกนอกคอกพวกนี้ที่ว่า วันนี้ใส่ชุดพละเพราะมันมีเรียน”

ครูเพ็ญศรีแย้งด้วยเสียงดังกว่า “ผิด วันนี้วันไหว้ครู เขาใส่ชุดนักเรียนกันทั้งโรงเรียน อีบ้า”

ตะแย้งว่า “แล้วครูใส่ชุดพละทำไมอะ”

เพ็ญศรีพูดแบบเก๋ๆ กังๆ ว่า “ใครผิด ครูใส่ชุดพละมาตั้งแต่เช้าเนี่ย โอ้โห! ครูอายุมาก คุณครูใส่ชุดเต็มรูปแบบข้าราชการ เนี่ยครูให้ผิวครูไปเอามาให้แล้ว พ่อแม่เธออยู่ไหนเนี่ย” ครูเพ็ญศรีถามอาร์ตกับตะ

(ตอนที่ 4 เคยเป็นกันใช่ไหม)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้นักเรียน 2 กลุ่มแต่งกายมาโรงเรียนผิดกลุ่มหนึ่งแต่งชุดนักเรียน อีกกลุ่มหนึ่งแต่งชุดพละ ด้วยเหตุนี้ทำให้ทั้งสองกลุ่มต้องการเอาชนะกัน สุดท้ายครูเพ็ญศรีใส่ชุดพละเข้ามาในห้องเรียน ทุกคนจึงเข้าใจว่าชุดพละคือชุดที่ถูกต้องในการแต่งกายวันนี้ แต่ความจริงแล้วครูเพ็ญศรีก็แต่งกายผิดมาเช่นกัน คือต้องแต่งชุดข้าราชการ และนักเรียนต้องใส่ชุดนักเรียน เพราะวันนี้เป็นวันไหว้ครู

ตอนที่ 4 เคยเป็นกันใช่ไหม สร้างสถานการณ์ให้ครูเพ็ญศรีปกติมีบุคลิกชอบหลงลืม ต้องอยู่ในบริบทที่ต้องสวมใส่ชุดข้าราชการเพื่อเข้าร่วมพิธี การแต่งกายที่หลงๆ ลืมๆ คล้ายนิสัยนักเรียน ถูกนำมาสร้างให้เป็นนิสัยของครูเพ็ญศรี เนื้อเรื่องสร้างให้ผู้ชมรายการมุ่งความสนใจไปที่นักเรียนว่ามีความสะเพร่าไม่มีความรับผิดชอบ เมื่อครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องด้วยชุดพละ ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างเนื้อหาให้ผู้ชมรายการคิดว่าการใส่ชุดพละเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แต่เรื่องกลับหักมุมกลายเป็นว่าครูแต่งกายผิดซึ่งความจริงครูต้องแต่งกายชุดข้าราชการสักก็ ผู้เขียนยังสร้างให้ตัวละครครูเพ็ญศรีมีการแสดงออกเปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือ มีการแสดงออกคล้ายนักเรียนที่ใส่ชุดผิดวันมาโรงเรียน ลนลานอับอายเพื่อนและกลัวผู้อื่นจะรู้ความจริงเมื่อขึ้นหอประชุม จะพบว่าทั้งเนื้อเรื่อง คำพูด บุคลิก อากัปกริยาของตัวละครล้วนก่อให้เกิดความขบขัน ผู้เขียนบทรู้จักนำเรื่องที่มีประสบการณ์ร่วมกับผู้ชมรายการมานำเสนอ ดังในตอนี่นำเรื่องของการแต่งกายที่ดูธรรมดาแต่กลับไม่ธรรมดา มาใส่กลวิธีหักมุมลงไป ผู้เขียนบทนำเสนอบุคลิกครูเพ็ญศรี 2 บุคลิก ระหว่างครูที่ดูน่าเกรงขามสั่งสอนศิษย์กับครูที่หลงลืมคล้ายกับนักเรียนที่ไม่มีความรับผิดชอบ

กลวิธีสร้างสถานการณ์หักมุมและพลิกความคาดหมายข้างต้นนี้สอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากัน ที่ครูไม่ได้เป็นแบบอย่างดังเช่นในสังคมจริง และสอดคล้องกับแนวคิดความผ่อนคลายกับกรอบสังคม ตรงที่บทบาทครูอยู่สถานะผู้ปกครองแต่กลับกระทำตนคล้ายกับนักเรียนที่เป็นผู้ได้ปกครอง เนื้อเรื่องนี้จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันขึ้น

1.3 กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง

กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง หมายถึง การสร้างเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นได้ เหลวไหล เป็นไปไม่ได้ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลอย่างใด (ธิดา โมสิกรัตน์, 2526 : 427) เป็นการนำเสนอเหตุการณ์ บุคลิกตัวละคร หรือสิ่งต่าง ๆ ให้เกินจากความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านขนาด จำนวน ความสามารถ หรือผลลัพธ์ เพื่อสร้างความตลก ความน่าอัศจรรย์ หรือเพื่อนำอารมณ์ ความคิด และจุดประสงค์ของเรื่องให้ชัดเจนขึ้น กลวิธีการทำให้เป็นเรื่องเกินจริงพบมากมายในวรรณกรรมประเภทต่างๆ ผ่านองค์ประกอบตัวละคร เนื้อเรื่อง บทสนทนา บรรยายภาคตลอดอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง ดังตัวบทตัวอย่างในตอนที่ 20 ไม่เห็นหนัก ดังต่อไปนี้

ตะบอกล่าว “ไม่จริงครับครูกับ ผมไม่เห็นเป็นอะไรเลยครับครู”

“นั่นไงไม่เห็นเป็นอะไรเลย” ครูกล่าว

อาร์ตบอกล่าว “มันจะเป็นยังไงได้ล่ะครับครู มันไม่เคยเอาการบ้านกลับไปทำไงครับ กระเป๋ามันยังไม่เคยแบกไปโรงเรียนเลยครู”

ครูบอกล่าว “เดี๋ยวหยุดก่อน เอาอย่างนี้แล้วกัน ในวันนี้ครูจะไม่สั่งการบ้าน”

นักเรียนดีใจกันทั้งห้อง

“ยกเว้นนายตะ” ครูพูด

“ทำไมล่ะครับครูเมื่อกี้ผมกำลังจะออกตัวไปร้านเกมเลยครับเนี่ย” ตะถาม

“นายตะเธอต้องแบกหินไปกลับบ้านสิบกิโล”

“หลังผมไม่เอเป็นกั๋งเลยหรือครับ” ตะบอ

ครูบอกล่าว “เธอจะรู้ไรเงว เพื่อนเขาปวดหลังยังเงว”

(ตอนที่ 20 ไม่เห็นหนัก)

เนื้อเรื่องข้างต้น ปกติแล้วตะบอจะไม่เคยทำการบ้านมาส่งครูเลยส่วนเพื่อนๆ ทำการบ้านกันจนปวดหลัง วันหนึ่งในชั้นเรียนวิชาครูเพ็ญศรี ครูจะสั่งการบ้าน เพื่อนๆ บ่นว่าปวดหลัง แต่ตะคนเดียวที่บอกว่าไม่ปวด เมื่อครูรู้ว่าตะไม่เคยทำงานส่ง ครูจึงลงโทษตะด้วยการให้ตะแบกหินกลับบ้าน 10 กิโล

สถานการณ์ดังกล่าวสร้างให้ตัวละครตะ ปกติแล้วมีนิสัยไม่ตั้งใจเรียนอยู่แล้ว สร้างให้ตะมาอยู่ในสถานการณ์ที่โรงเรียนสั่งการบ้านจำนวนมาก ตะที่มีนิสัยเช่นนี้ไม่สามารถประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนได้และเมื่อพิจารณาจากคำพูดคำจาก็ไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนหนังสือจนครูเพ็ญศรีต้องทำโทษตะด้วยการให้แบกหินกลับบ้าน 10 กิโลเพื่อให้รู้ว่าเพื่อนที่แบกหนังสือและ

งานกลับไปทำที่บ้านมีความรู้สึกเช่นไร สถานการณ์ดังกล่าวเป็นการใช้การสร้างเรื่องเกินจริง กล่าวคือ ปกติแล้วการทำโทษนักเรียนจะให้นักเรียนทำงานที่เกิดประโยชน์ต่อสังคม หรือให้ทำการบ้านเพิ่ม เพื่อให้รู้ค่าของสิ่งที่ตนเอง奢พร่าหละหลวม เพื่อเป็นการลดพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บางอย่าง แต่การลงโทษของครูครั้งนี้กลับให้แบกหินกลับบ้านซึ่งเป็นการลงโทษที่ไม่สอดคล้อง ไม่ใช่แนวทางในการลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ อีกทั้งการที่เพื่อนในห้องบอกครูว่า ตะไม่ทำการบ้าน มา และครูเองก็เชื่อนักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเลยโดยไม่มีการสอบถามตะก่อน นั่นก็เป็นลักษณะของการปกครองชั้นเรียนที่เกินเป็นจริง ความคิดการตัดสินใจและการแสดงออกของครูเพ็ญศรีที่ดูขัดกับความ เป็นจริงของครูในสังคม จึงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความตลกขบขันตรงกับแนวคิดอารมณ์ขันในเรื่อง ความไม่เข้ากัน

1.4 กลวิธีสร้างสถานการณ์ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม

กลวิธีสร้างอารมณ์ขันประเภทหนึ่งคือ “ การแสดงสิ่งที่ไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกันใน สถานการณ์เดียว ” เช่น การนำเหตุการณ์ที่จริงจิงมาผสมกับสิ่งไร้สาระ หรือการใช้เหตุผลไม่สัมพันธ์ กับผลลัพธ์ เพื่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดและนำไปสู่ความขบขัน (พุทธชาติ สุขรอด, 2545 : 85–87). กลวิธีสร้างสถานการณ์ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม เป็นการสร้างเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ ขัดแย้งกัน อยู่ร่วมกันในสถานการณ์เดียวกันอย่างไม่ลงตัวหรือไม่กลมกลืนกัน เพื่อสร้างความรู้สึก แปลกประหลาด ตลกขบขัน หรือเน้นย้ำความขัดแย้ง เราจะพบกลวิธีสร้างสถานการณ์ขัดแย้งหรือ ตรงกันข้าม ในตัวบทสนทนาตอนที่ 27 เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นพนัน ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีคุยโทรศัพท์ “ รูปไหน รูปที่มันลงกับผู้ชายใส่หมวกใช้ไหม แพนใหม่มัน แกวกั เดือนฉันทาสอง ห้าเลยหรือ ลงเลยนะ ร้อยเลยนะ อ้อๆ ฉันทสิมไป แกได้ซื้อให้ฉันไหมอะ 85 กับ 86 อะ ล่างบนเลยนะ อันไหนที่บอกไม่ออกมันจะออกเว้ย ร้อยคุณร้อยเลิศ ok แค่นี้จะจะ ”

นุ่นถามครูเพ็ญศรีว่า “ ครูเพ็ญศรีคะ ไหนครูบอกว่าการพนันมันไม่ดีใจคะ ”

ครูบอกว่า “ การพนันมันไม่ได้อยู่แล้วลูก ”

“ แต่เมื่อไหร่เป็นการพนันเต็มๆ เลยนะครี ” อาร์ตพูด

ครูบอกว่า “ เธอเข้าใจผิดครู ”

อาร์ตบอกว่า “ ผมไม่ได้เข้าใจผิดครับครูพนันกับเพื่อนด้วย ครูซื้อหวยด้วย ”

(ตอนที่ 27 เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นพนัน)

บทสนทนาข้างต้น นักเรียนเล่นพนันในห้องเรียน ครูเพ็ญศรีเข้ามาเห็นจึงสอนนักเรียน อบรม และบอกถึงโทษของการพนัน แต่แล้วขณะที่กำลังสอน ครูโทรศัพท์ไปเสียงโชคหวนนอกระบบ เสียเองในห้องเรียนให้นักเรียนได้ยิน นักเรียนจึงแย้งครูว่า “ ไหนครูบอกว่าการพนันมันไม่ดีใจคะ ” แต่ ครูได้บายเบี่ยงว่าสิ่งนี้คือการแสวงโชค ท้ายตอนเป็นการนำเสนอเรื่องการพนันระหว่างครูกับ ผู้อำนวยการโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงานเป็นเดิมพัน

สิ่งนี้เป็นพฤติกรรมที่ขัดแย้งหรือตรงกันข้าม ก่อนหน้านั้นครูสอนนักเรียนไม่ให้เล่นการพนัน เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่กลายเป็นว่าครูโทรศัพท์ไปเสี่ยงโชคหยวนนอกระบบกับเพื่อนในขณะที่กำลังสอนในชั้นเรียน ผู้เขียนบทสร้างให้ครูเพ็ญศรีมีนิสัยชอบเล่นการพนัน แต่ครูเพ็ญศรีจำยอมต้องมาอยู่ในสถานการณ์ที่เรียกได้ว่าขัดแย้งกับตนเองในสถานภาพครูในชั้นเรียน เมื่อครูเห็นเด็กเล่นกันพนัน ครูจึงอดใจไม่ได้ ใช้เวลาระหว่างที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยการโทรศัพท์ไปเสี่ยงโชคหยวนนอกระบบกับเพื่อน ครูไม่ควรประพฤติตนดังกล่าว โดยเฉพาะในชั้นเรียนที่มีศิษย์ จะเห็นได้ว่านิสัยและการแสดงออก และความขัดแย้งในตัวตนของครูเพ็ญศรีทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้น สถานการณ์ดังกล่าวมีความขัดแย้งกัน ทั้งเรื่องของตัวละคร สถานการณ์ ถ้อยคำของครูในชั้นเรียน อารมณ์ขันที่เกิดขึ้นนี้สอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากันของเอลเมอร์

อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดความหลุดพ้นจากกรอบสังคมอีกด้วย เนื่องจากปกติแล้วแนวคิดนี้จะเป็นการเปลี่ยนกรอบจากเรื่องเพศสามกษัตริย์ไปอยู่ในกรอบทางสังคมที่มีความเป็นทางการ อารมณ์ขันจึงเกิดขึ้น แต่สำหรับรายการนี้ ปกติครูจะมีกรอบที่ดีเป็นแบบอย่างแก่ศิษย์ สถานภาพของครูที่ดูเป็นบุคคลที่สูงกว่า เหนือกว่า ดีกว่าต้องมาอยู่ในกรอบของอบายมุขที่ดูขัดกับการกระทำที่ควรจะเป็น ครูเสี่ยงโชคหยวนนอกระบบในชั้นเรียนที่ไม่ควรเป็นเช่นนี้ อารมณ์ก็เกิดขึ้นได้เช่นกัน

จะพบว่าตอนดังกล่าวนี้มีเนื้อหาในเชิงวิพากษ์วิจารณ์สังคมถึงการพฤติกรรมการเล่นการพนันในสังคมไทย แม้ว่าครูซึ่งมีสถานภาพที่ควรเป็นแบบอย่างแก่ลูกศิษย์ก็ยังมีนิสัยเล่นการพนันดังกล่าว เนื้อหาตอนนี้ถึงแม้จะเป็นแค่รายการตลกที่ดูไร้สาระ แต่ก็เป็เสียงเล็กๆ ที่พยายามให้ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ศิษย์ น้ำเสียงคำพูดของศิษย์แสดงให้เห็นว่าครูไม่ควรประพฤติตนเช่นนั้น ดังบทสนทนาครูบอกว่า “เธอเข้าใจผิดครู” อาร์ตบอกว่า “ผมไม่ได้เข้าใจผิดครับครูพนันกับเพื่อนด้วย ครูซื้อหวยด้วย” น้ำเสียงตรงนี้เมื่อได้ชมวีดิทัศน์แล้วจะรู้สึกได้ทันทีว่านักเรียนเสียความรู้สึกและผิดหวังในตัวครูผู้สอนอย่างเห็นได้ชัด การใช้เนื้อหาเรื่องหยวนนอกระบบ (หวยใต้ดิน) มาใช้ในเรื่องถือได้ว่า ผู้เขียนบทรู้จักเลือกเนื้อหาที่ผู้ชมรายการมีประสบการณ์ร่วมและเข้าใจได้โดยง่าย

1.5 กลวิธีสร้างสถานการณ์ผิดจากมาตรฐานปกติ

การทำให้เรื่องที่น่ามาเสนอผิดไปจากมาตรฐานของสังคมหรือความน่าจะเป็นเพื่อทำให้เกิดอารมณ์ขันโดยการเบี่ยงเบนข้อเท็จจริงต่างๆไป ความเชื่อความศรัทธา และค่านิยมแนวทางปฏิบัติ (ฐานิตย์ เอี่ยมมอตุม, 2551: 70) ดังนั้นกลวิธีสร้างสถานการณ์ผิดจากมาตรฐานปกติ จึงเป็นการสร้างเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากสิ่งที่จะเป็นตามหลักความเป็นจริงหรือสามัญสำนึกของคนทั่วไป เพื่อให้เกิดความขบขัน เพื่อให้เห็นความย้อนแย้งของเหตุการณ์นั้น ดังตัวอย่างในตอนที่ 21 ครูเพ็ญศรีสอนเคมี ดังต่อไปนี้

อาร์ตอ่านสูตรไม่เป็นตอบแบบสุ่มเดา

...

“ความหมายของเขาคือ...กล้วยบวชชี” ครูเฉลย

อาร์ตเถียงว่า “ครูก็มั่วเหมือนกันแหละครับ”

“H₂O” ครูถาม

อาร์ตตอบ “น้ำ”

ครูชี้ที่คำศัพท์ BANA₂ “นี่คือกล้วย บานา มันมันเลข 2 บานาน่า”

CO₂ “โคโค NUT Coconut นั่นคือ มะพร้าว”

“Heat คืออะไร ฮีต คือ ความร้อน”

ครูสรุปว่า “กลายเป็นกล้วยบวชชี”

(ตอนที่ 21 ครูเพ็ญศรีสอนเคมี)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีซึ่งเป็นครูสอนวิชาเพาะชำต้องมาสอนวิชาเคมี ครูเพ็ญศรีเขียนสูตรเคมีบนกระดานที่ว่า $H_2O + BANA_2 + CO_2 + NUT \xrightarrow{\text{Heat}} ?$ สูตรเคมีดังกล่าวไม่ถูกต้องในวงการวิทยาศาสตร์ แต่เป็นสูตรที่ครูเพ็ญศรีเขียนผิด อย่างเช่น BANA₂ ไม่มีสูตรนี้จริงๆ ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างสถานการณ์ให้ครูเพ็ญศรีสอนวิชาเคมีแทนครูท่านอื่นที่ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ แต่ครูเพ็ญศรีไม่มีความรู้ทางเคมีจึงเขียนสูตรและถอดออกมาแบบผิดๆ ตามความเข้าใจของตนเอง โดยครูเพ็ญศรียังเฉลยสูตรที่เขียนผิดของตนนั้นว่าเป็น กล้วยบวชชี

สถานการณ์ข้างต้นเป็นการใช้กลวิธีสร้างสถานการณ์ผิดจากมาตรฐานปกติ ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างสถานการณ์ให้มีการสอนเคมีโดยใช้ครูวิชาเพาะชำมาสอน ดังนั้นความตลกขบขันจึงเกิดขึ้น ด้วยครูวิชาเพาะชำสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด ตั้งแต่ตั้งโจทย์สูตรเคมีที่ไม่ถูกต้อง การเฉลยสูตรก็ไม่ได้อยู่จริง การแสดงออกของครูเพ็ญศรีที่มีสีหน้า ท่าทางที่ดูมั่นใจจนเกินเหตุทั้งๆที่สอนเนื้อหาวิชาที่ผิดและไม่ใช่วิชาเอกของตน จึงทำให้เกิดความขบขันตามมา สอดคล้องกับแนวคิดอารมณ์ขันเรื่องความไม่เข้ากันที่ครูเพาะชำสอนวิชาเคมี และยังสอดคล้องกับแนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่าที่สถานภาพครูจากที่เคยเหนือกว่ากลับดูไม่มีความสามารถ

1.6 กลวิธีสร้างสถานการณ์ไม่เข้ากันหรือไปด้วยกันไม่ได้

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา (2554: 36) กล่าวว่า ความไม่สอดคล้อง (Incongruity) ก่อให้เกิดอารมณ์ขันในบริบทสังคมไทย การนำความขัดแย้งมาไว้ร่วมกันแต่ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตราย จะก่อให้เกิดความขบขันมากกว่าความขุ่นเคือง ดังนั้นกลวิธีสร้างสถานการณ์ไม่เข้ากันหรือไปด้วยกันไม่ได้ จึงเป็นการจัดวางสิ่งที่มีลักษณะขัดแย้งกันให้อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน เพื่อสร้างอารมณ์ขัน หรือความย้อนแย้ง ดังตัวอย่างในตัวอย่างของตอนที่ 18 ครูเพ็ญศรีตอบข้อสอบอัตนัยมันใช่เลยอะดังต่อไปนี้

ระหว่างที่นักเรียนกำลังรอครูประจำวิชาเข้าสอนนั้น พวกเขาคุยหยอกล้อกัน
 ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาที่หน้าชั้นเรียน
 “นักเรียนทุกคนทำความเคารพคุณครู” หัวหน้าห้องกล่าว
 อาร์ตถามด้วยความแปลกใจว่า “ครูรับทำไม วันนี้ทำไมครูใส่เกือก
ข้างความมาครับ เนี่ย”
 ครูเพ็ญศรีตอบด้วยความอายว่า “ครูมาจากห้องพักครู ลืมเลยนะเนี่ย มิน่าล่ะทำไม
 กระโปรงตุลากๆ”

(ตอนที่ 18 ครูเพ็ญศรีอ่านข้อสอบอัตนัยมันไข่เลยอะ)

ภาพที่ 4 สถานการณ์ไม่เข้ากันครูสวมรองเท้าข้างดาวในชั้นเรียน
 ที่มา : ตอน ครูเพ็ญศรีตอบข้อสอบอัตนัยมันไข่เลยอะ

บทสนทนาข้างต้น คาบวิชาเพาะชำ ครูเพ็ญศรีสอนวิชาของตนเองนั่นก็คือวิชาเพาะชำ
 โดยเปลือยรองเท้าข้างดาวที่ไม่เป็นทางการเข้ามาในชั้นเรียน อาร์ตเห็นดังนั้นจึงถามครูด้วยความ
 แปลกใจว่า “...วันนี้ทำไมครูใส่เกือกข้างดาวมาครับ เนี่ย...” ครูให้เหตุผลว่าลืม เพราะเพิ่งมาจาก
 ห้องพักครู

สถานการณ์ข้างต้นเป็นการนำสิ่งที่ไปด้วยกันไม่ได้มาไว้ด้วยกันเพื่อความขบขัน ผู้เขียน
 บทนำรองเท้าข้างดาวซึ่งใช้ที่บ้านให้ผู้สอนสวมใส่มาในชั้นเรียน ครูเดินเข้ามาในห้องเรียนดูเป็นปกติ
 มีความมั่นใจเหมือนไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น แต่ทว่ามีนักเรียนคนหนึ่งได้สังเกตเห็นรองเท้าครูจึงถามด้วย
 ความแปลกใจ ส่วนครูเองก็ตอบนักเรียนเหมือนไม่มีสิ่งใดผิดปกติในการกระทำของตนว่า “ลืม”
 การนำสิ่งที่ไม่เป็นทางการมาไว้ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ รวมถึงบุคลิกครูและนักเรียน คำพูด
 สีนัยท่าทางก่อให้เกิดอารมณ์ขันขึ้นตามแนวคิดความไม่เข้ากันหรือการผิดฝาผิดตัว

1.7 กลวิธีการบ่ายเบี่ยงประเด็น

กลวิธีการบ่ายเบี่ยง เป็นกลวิธีที่ผู้แต่งสร้างเนื้อหาให้ตัวละครตัดสินใจหรือกระทำบางสิ่งบางอย่างที่เผลอออกนอกจากเหตุผลเพื่อเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่างๆ เป็นวิธีการหลีกเลี่ยงหรือไม่ตอบตรงคำถามหรือประเด็นที่ถูกพูดถึง โดยการเปลี่ยนเรื่อง เลี่ยงคำตอบ หรือพูดเรื่องอื่นแทน เพื่อไม่ต้องรับความกดดัน ความรับผิดชอบ หรือไม่ต้องเผชิญหน้ากับสิ่งนั้นโดยตรง ดังตัวอย่างในตอนที่ 31 อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน ดังต่อไปนี้

นุ่นพยายามเอาปากกานั้นมาแกะรูปครูเพ็ญศรีออก ปรากฏว่าได้รูปนั้นมีชื่อนุ่นติดอยู่บนชู Liquid ที่มีชื่อนุ่นให้ครูเพ็ญศรีดู “เนียครูเป็นชื่อหนู”
“ครูติดทับได้ยังไงเนีย”

ครูเพ็ญศรีทำเป็นแก้สถานการณ์พูดว่า “อย่านั่งดูตายปรบมือคะ ปรบมือให้นุ่นเลย”
อาร์ตถามว่า “เพื่ออะไรครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นี่คือครูกำลังเข้าสู่บททดสอบความรอบคอบในชีวิตประจำวัน”

นักเรียนในห้องปรบมือพร้อมๆกัน แล้วพูดคำว่า “อ้อ” ด้วยความตั้งใจพร้อมๆกัน

(ตอนที่ 31 อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีนำลึกลับของนุ่นไป โดยเธอใช้รูปของตนเองติดที่ลึกลับดังกล่าวเพื่อเป็นการกลบเกลื่อนให้เสมือนเป็นลึกลับของเธอเอง ไม่ให้นักเรียนรู้ว่าเป็นลึกลับของผู้อื่น แต่นุ่นซึ่งเป็นเจ้าของได้ใช้ไหวพริบนำรูปครูเพ็ญศรีออก จึงเห็นว่าลึกลับนั้นมีชื่อนุ่นติดอยู่ ครูเพ็ญศรีบ่ายเบี่ยงว่าตนเองไม่ได้ขโมยแต่ต้องการทดสอบนุ่นว่ามีไหวพริบน้อยเพียงใด เธอสั่งให้เพื่อนๆ ในห้องทุกคนปรบมือชมเชยนุ่น ครูเพ็ญศรีพลิกสถานการณ์ให้ตนเองไม่มีความผิด

สถานการณ์ดังกล่าว ผู้เขียนบทสร้างให้ครูเพ็ญศรีมีนิสัยลึกลับขโมยน้อย แม้กระทั่งลึกลับของศิษย์ก็ขโมย เมื่อศิษย์ทวง เธอก็ทำท่าทีโกรธเคืองว่าเธอจะเอาไปได้อย่างไร น้ำเสียงคำพูด พฤติกรรมแฉกเช่นคนที่ไม่มีวุฒิภาวะที่กลัวว่าความผิดของตนเองจะถูกเปิดเผย แต่แล้วนุ่นก็หาวิธียืนยันได้ว่าลึกลับเป็นของนุ่นจริงๆ ครูเมื่อรู้ดังนั้น ก็บ่ายเบี่ยงเอาตัวรอดบอกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพียงการทดสอบ ครูชมเชยนุ่นว่าเป็นนักเรียนที่เก่ง ที่สามารถหาหลักฐานมายืนยันได้ การที่ครูเพ็ญศรีอยู่ในสถานการณ์คับขันและสามารถแก้สถานการณ์เอาตัวรอดได้เช่นนี้ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันตามมา จากชื่อเรื่อง “อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน” จะเห็นว่าเป็นการสร้างความตลกโดยการนำตัวละครครูมาประชดประชันให้เกิดความขำขันว่า ไม่เพียงแต่นักเรียนเพื่อนๆ ในห้องเท่านั้น แม้กระทั่งครูก็มีนิสัยเช่นนี้เสียเอง ยังต้องหาหลักฐานเพื่อเอาผิด ไม่ใช่ลักษณะการวิพากษ์วิจารณ์ครู แต่เป็นการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องเท่านั้น กลวิธีบ่ายเบี่ยงนี้สอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากันระหว่างเรื่องที่ตัวละครครูที่ขัดกับความเป็นจริงในสังคม และการกระทำที่ควรจะยอมรับผิดและแก้ไขตนเอง กลับกลายเป็นเอาตัวรอดเพื่อไม่ให้ผู้ใดรู้ความผิดของตน จะเห็นได้ว่านิสัย และการแก้ปัญหาของตัวละครครูเพ็ญศรีทำให้เกิดความตลกขบขัน

1.8 กลวิธีสร้างสถานการณ์ให้ตีความสองแง่สองง่าม

คำสองแง่สองง่าม หมายถึง คำที่มีความหมายตีได้เป็น 2 นัย ทั้งความหมายธรรมดาและความหมายที่สื่อไปในทางหยาบโลน มักใช้ในปริศนาคำทาย เป็นการใช้คำกำกวมเพื่อเลี่ยงการกล่าวคำหยาบโลนตรงไปตรงมา มีความหมายแฝง ทำให้คำส่วนใหญ่มักจะตีความหมายก่อนเสมอ (ศศิวิมล สงวนพงษ์, 2563 : 82) เป็นการนำเสนอในลักษณะกำกวม มีเงื่อนไขเข้าใจหรือตีความหมายได้หลายแง่มุม อาจทำให้ผู้ฟังคิดไปเองว่าไม่สุภาพแน่ๆ กลวิธีนี้ทำได้ง่ายแต่มีความเสี่ยงต่อภาพลักษณ์ของผู้นำเสนอสูง จึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษโดยต้องนำเสนออย่างมีศิลปะมีชั้นนัยนั้นอาจกลายเป็นลามก สัปดน หรืออนาจารจึงควรยึดหลักการนำเสนอที่สุภาพไม่มีคำหยาบ ให้ผู้ฟังคิดไปเอง และมีทางออกหรือแก้ข้อเข้าใจผิดที่สุภาพไม่ได้หยาบอย่างที่ผู้ฟังคิดไว้เฉยด้วย (พงศ์พันธ์ อันตะวิภาณนท์, 2544 : 65)

ดังนั้นกลวิธีสร้างสถานการณ์ให้ตีความสองแง่สองง่ามจึงหมายถึง การสร้างพฤติกรรมเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ให้มีความหมายหรือตีความได้มากกว่าหนึ่งนัย หรือมีความกำกวมซึ่งสามารถตีความได้ในเชิงปกติ (ตรงไปตรงมา) และในเชิงอื่น เป็นการแฝงความหมายล่อแหลมเพื่อให้ผู้ชมหรือผู้อ่าน คิดวิเคราะห์ หรือข้ามใจไปกับความหมายซ่อนเร้นนั้น พบกลวิธีดังกล่าวในตอน ที่ 29 อย่างดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“วันนี้ครูจะสอนเรื่องรูปทรงและแสงเงา เดี่ยวครูจะวาดรูปให้นักเรียนดูนะ และนักเรียนก็ทายว่ามันคือรูปอะไร”

ครูเพ็ญศรีวาดรูปคล้ายๆ อวัยวะในร่างกายที่เรียกว่า ก้น

นักเรียนบางคนอึ้ง บางคนหัวเราะ

นุ่นถามครูว่า “พวกเราไม่เข้าใจอะคะว่า ครูวาดรูปดูดีไปทำไมคะ”

ครูถามว่า “เดี๋ยวก่อนนักเรียนมองเป็น...”

“ดูครับ”

“แสดงว่าครูต้องเพิ่ม เพิ่มอีก เพิ่มอีก”

ครูเพ็ญศรีวาดต่อคล้ายกับมีขงงอกออกมาจากก้น

นักเรียนหัวเราะ

(ตอนที่ 29 อย่างดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีเข้าสอนแทนวิชาศิลปะ ครูเพ็ญศรีสอนเรื่องรูปทรงและแสงเงา ครูวาดรูปให้นักเรียนดูเพื่อให้ทายว่าเป็นรูปอะไร แต่ปรากฏว่านักเรียนทายเป็นรูปก้น ครูเพ็ญศรีก็วาดต่อเติมไปเรื่อยๆ รูปที่วาดก็ยิ่งน่าเกลียดเหมือนรูปก้นยิ่งกว่าเดิม นักเรียนพากันขวนขวาน ครูจึงไม่พอใจนักเรียนจึงไปฟ้องผู้บริหาร แต่เมื่อผู้บริหารมาที่ชั้นเรียนได้พิจารณารูปที่ครูเพ็ญศรีวาด ก็มองว่าเป็นรูปก้นเช่นเดียวกับนักเรียน

ปกติครูเพ็ญศรีมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวคือไม่มีความสามารถในสิ่งต่างๆ ครูเพ็ญศรีต้องมารับหน้าที่สอนศิลปะในแทนครูที่ไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ ครูเพ็ญศรีวาดรูปไม่สวย ครูวาดรูปนักเรียนก็ตีความสองแง่สองง่ามเป็นรูปกัน เมื่อครูเพ็ญศรียิ่งวาดอีก รูปที่วาดกลับเหมือนกันมากกว่าเดิมไม่มีนักเรียนคนใดมองเป็นรูปอื่นเลย ถึงแม้จะพยายามมองเป็นอย่างอื่นด้วยรูปลักษณะที่ครูเพ็ญศรีวาดถึงอย่างไรก็มองว่าเป็นกัน แม้กระทั่งผู้อำนวยการมาเห็นรูปก็มองเป็นแบบเดียวกับนักเรียนมอง ความขบขันมันจึงเกิดขึ้นตรงนี้

ผู้เขียนบทและผู้กำกับทำให้ตัวละครครูเพ็ญศรีแทบจะไม่สามารถเลยไม่ว่าสอนวิชาใดก็ตาม สิ่งนี้ขัดกับครูจริงๆ ในสังคมที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ ผู้เขียนบทและผู้กำกับนำเรื่องที่ต้องปกปิดมากล่าวถึงในชั้นเรียน ผ่านตัวละครครูและรูปลักษณะ ครูเพ็ญศรีตั้งใจวาดรูป เธอตั้งใจว่าจะจัดกิจกรรมขายชื่อจากภาพให้นักเรียน แต่ทว่ากิจกรรมไม่สามารถดำเนินให้ลุล่วงได้ จากสถานการณ์ที่ดูเป็นทางการ เมื่อนำสิ่งสัปดนสองแง่สองง่ามมาไว้ด้วยกันกับความเป็นชั้นเรียนที่เป็นทางการเป็นสิ่งที่เข้ากันไม่ได้ ชื่อเรื่อง “อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี” ก็เป็นการประชดประชันผู้สอนว่า ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะเป็นครูได้ แต่ใช้ภาษาเลื่องไม่พูดโดยตรง สถานการณ์เช่นนี้ทำให้เกิดอารมณ์ขันขึ้นตามแนวคิดผ่อนคลายจากกรอบของสังคม การนำสิ่งที่ควรปกปิดมาเปิดเผยในสถานการณ์ที่ดูสุภาพ เป็นสิ่งที่หลุดจากกรอบของตัวเอง แต่ผู้เขียนบทและผู้กำกับก็สามารถนำเสนอเรื่องสองแง่สองง่ามได้อย่างไม่เคอะเขินแต่ประการใด ด้วยเหตุที่มีการเฉลยภาพของกันกลับกลายเป็นผลไม่ขมพู่ที่ดูห่างไกลกัน

รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนี้ พบว่ามีกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อทำให้ผู้ชมรายการตราตรึงใจได้ ผู้เขียนบทนำตัวละครไม่ว่าจะเป็นบุคลิกการแสดงออกของตัวละคร บทสนทนา จังหวะในการแสดง บรรยากาศหรือแม้กระทั่งเสียงหัวเราะประกอบละคร ล้วนผสมผสานจนทำให้ตลกหกฉากนี้สามารถสร้างเสน่ห์ดึงดูดใจผู้ชมรายการได้นับสิบปี สถานการณ์ที่แตกต่างกันล้วนทำให้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์มีความแตกต่างกันออกไป สถานการณ์ความเป็นห้องเรียนหรือโรงเรียนที่มีความเป็นวิชาการ แต่ถูกสร้างตัวละคร สร้างเนื้อเรื่องที่ดูขัดกับความเป็นวิชาการ จึงก่อให้เกิดความตลกขบขันขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนิสัย สีหน้า น้ำเสียงอารมณ์ พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครที่ต้องไปอยู่ในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

กลวิธีหนึ่งที่น่ามาใช้กันอย่างแพร่หลายในรายการนี้คือ กลวิธีการเข้าเหย้า การเข้าเหย้านั้นพบได้ทั้งการเข้าเหย้าสังคม รูปลักษณะ และพฤติกรรมการกระทำ ด้วยเหตุที่เนื้อหาของรายการนี้มีลักษณะของความเป็นชั้นเรียน มีสถานภาพของครูและศิษย์ซึ่งแสดงถึงผู้ปกครองที่เหนือกว่าและผู้ใต้ปกครองที่ต่ำกว่า ประกอบกับผู้ชมรายการแทบทุกคนย่อมมีประสบการณ์ร่วมในฐานะสถานภาพนักเรียนในโรงเรียนชั้นพื้นฐาน จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้เขียนบทจะนำเรื่องราวในชั้นเรียนมาเข้าเหย้าในรายการนี้ ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งชั้นชั้น ความยุติธรรมของครู การประพาดพิงสาวในโรงเรียน เป็นต้น

การเข้าห้อย่อมต้องเกิดขึ้นและนำมาใช้อย่างโดดเด่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ทว่าเรื่องราวความเข้มข้นดังกล่าวมีพื้นฐานเพื่อมุ่งอารมณ์ขันแนวหยิกแกมหยอก ไม่ให้พุ่งเป้าให้เกิดความเจ็บปวด แต่ทว่าบางตอนอาจแฝงเนื้อหาการวิพากษ์สังคมซึ่งเป็นเรื่องปกติของการสื่อสารในสังคมที่ยังมีพลวัต

2. กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา

Joel Sherzer(2002, อ้างถึงใน ชาลีนี้ สำนราญอินทร์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐและคณะ, 2557 : 197) อธิบายเกี่ยวกับกลวิธีทางภาษาไว้ว่า การเล่นทางภาษาเป็นการจัดการหรือเล่นกับองค์ประกอบของภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นๆ และในแง่ที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมการใช้ภาษานั้นๆ

กลวิธีการใช้ภาษา หมายถึง ลักษณะหรือวิธีการทางภาษาที่ผู้พูดใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร (นัฐริกา คงเมือง และนนทชา คัยนันท์, 2563 : 91) การเล่นทางภาษามีทั้งการเล่นพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ รวมไปถึงการเล่นคำ หรือเล่นความหมายซ้อนของคำนั้นๆ (ชาลีนี้ สำนราญอินทร์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐและคณะ, 2557 : 197) เป็นวิธีหรือเทคนิคที่ผู้พูดหรือผู้เขียนใช้ภาษามาพลิกแพลงทำให้เกิดความขบขัน โดยอาศัยการเล่นกับโครงสร้าง ความหมาย และเสียงของภาษาเอง ไม่ได้พึ่งพาปัจจัยภายนอก เช่น สีหน้า ท่าทาง สถานการณ์ เป็นต้น

ความสามารถสร้างผ่านการเล่นถ้อยคำ คำคม การใช้ความเปรียบ การเล่นสำนวนโวหาร การใช้คำพวน ผ่านการแสดง กิริยาท่าทาง การพูด การกระทำในสถานการณ์นั้นๆ ผ่านการนำเสนอคำหรือข้อความในหน้าจอโทรทัศน์ หรือการใส่เสียงพิเศษผ่านกระบวนการตัดต่อ ผ่านการใช้ความหมายของคำที่มีเสียงเทียบเคียงกัน (ปวริศ มินา, 2561 : 2304-2305) แต่ละสถานการณ์ที่สร้างความขบขันมักเกิดจากการทำงานร่วมกันของกลวิธีการใช้ภาษาหลายๆ กลวิธี รวมทั้งการแสดงของนักแสดงที่กลมกลืนเป็นธรรมชาติ จึงจะทำให้สถานการณ์นั้นๆ ประสบความสำเร็จในการสร้างเสียงหัวเราะได้ (อันธิยา หล่อเรื่องศิลป์, 2547 : ง)

จากการศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาจำนวนทั้งสิ้น 10 กลวิธี ดังนี้ 1) กลวิธีออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน 2) กลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน 3) กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก 4) กลวิธีการใช้ความเปรียบ 5) กลวิธีเทียบเสียงต่างภาษา 6) กลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ 7) กลวิธีตั้งใจใช้ถ้อยคำผิด 8) กลวิธีการปะปนภาษาถิ่น 9) กลวิธีการใช้คำพวน 10) กลวิธีการใช้คำกำกวม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทางภาษาที่พบในรายการตลกหูกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

กลวิธีทางภาษา	จำนวนที่พบ	ร้อยละ (%)
1. กลวิธีการออกเสียงผิดจากมาตรฐาน	15	25.00
2. กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	12	20.00
3. กลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน	10	16.67
4. กลวิธีการใช้ความเปรียบ	7	11.67
5. กลวิธีการเทียบเสียงต่างภาษา	5	8.33
6. กลวิธีการดัดแปลงสำนวนวลี	4	6.67
7. กลวิธีการจงใจใช้ถ้อยคำผิด	3	5.00
8. กลวิธีการปะปนภาษาถิ่น	2	3.33
9. กลวิธีการใช้คำพวน	1	1.67
10. กลวิธีการใช้คำกำกวม	1	1.67
รวม	60	100.00

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การตีความเปลี่ยนจำนวนวลิตั้งในสังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเคียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
1.การบ้านที่ไม่ได้สั่ง [ครูสั่งสอนในการวัดประเมินผล]										
2.ครูเพี้ยนศรีสอนภาษาอังกฤษภาค 2 [ครูสอนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์]	✓ ครูทวนอีลา ครูเพี้ยนศรีจึงต้องสอนแทน จึงใช้การประชดประชัน	✓ ครูเพี้ยนศรีสอนให้อ่านคำผิดๆ ทวนซ้ำท้ายคาบเรียน		✓ ตอนที่สอนอ่านภาษาอังกฤษ หรือสะกดคำอักษรโรมัน ซีน spaghetti เป็น spaghetti ปุพเพต์ เป็นปัฟเพต์, เดบัวด์ เป็น เต็บปุต, เพมัส อ่านเป็น เพโมเอส						
3.ผู้มเลขที่ทำไมโดนตลอด [สุมนักเรียนร่วมกิจกรรมในวันเรียน]										

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกหูกนก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/วิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การดัดแปลงสำนวน วลีดั้งเดิม สันตมาภิไธยใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
4. เคยเป็นกันไหม [ครูไม่] เป็นแบบอย่างในการแต่งกาย]										
5. สุดสะทือนใจ ไหว้ครูไม่ได้สักผู้ที่พาน [การจัดกิจกรรมในโรงเรียนไม่บรรลุ วัตถุประสงค์]			✓ งาช้างงอกออกจากปากสุนัข							
6. ร่างกายผู้ปกครองเขาอยากปะทะ [ผู้ปกครองไม่มีเหตุผล เข้าข้างบุตรหลานตนเอง- มีเหตุมาจากนักเรียน ชัดแจ้งในท้องเรียน]			✓ คนไร้สาระอยู่คิดสิ่งที่ดีได้ เหมือนงาช้างที่งอกจากปากสุนัข							
			✓ หน้าปลาหลด, ไอ้สิงโต (ปะทะกัน)							

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทลกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การดัดแปลงสำนวน วลีดั้งเดิม สันตมาภิไศน์ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
7. ครูพี่ญศรีสอนภาษาอังกฤษ คำมีมันจุก [ครูสอนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์]	✓ ครูท่านอื่นลา ครูพี่ญศรีจึงต้องสอนแทนจึงใช้การประชดประชัน	✓ ครูพี่ญศรีสอนภาษาอังกฤษให้ออกเสียงผิดๆ		✓ ตอนที่สอนอ่านภาษาอังกฤษหรือสะกดคำอักษรโรมัน เช่น เขา, อะวิเซม, ประซิไซ, จะนาวเล็ดเจ้, เอ็ดดูเคทไอออน) เอ็ดดูเคทไอออนที่อ่านผิดอยู่ แล้วก็แปลความลากให้มีความหมายว่า แมว, ลิงโต		✓ Stand by แทนที่เป็น stand up (ใช้คำจำกัดความเดียวกันผิด)				
8. อ่านออกเสียง [ผู้เรียนอ่านหนังสือไทยไม่ออก]	✓ ครูท่านอื่นลา ครูพี่ญศรีจึงต้องสอนแทนจึงใช้การประชดประชัน	✓ ครูพี่ญศรีสอนภาษาอังกฤษให้ออกเสียงผิดๆ		✓ ตอนที่อ่านภาษาไทยผิด เช่น บล็อก-ล้วย, เร็ว-กว่า, เชื้อ-ก-กล้วย, ตา-กลม ปีก-ล้วย = ปีกไม้, เร็ว-กว่า = เร็ว...						

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ชื่นชมทางภาษาในรายการตลกหูกนก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กรวิธี ทางภาษา	ใช้ถ้อยคำ ประชด ประชัน	การกล่าว ถ้อยคำ ซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจาก มาตรฐานปกติ	การประปน ภาษาถิ่น	การจงใจใช้ ถ้อยคำผิด	การดัดแปลง สำนวน วลีตั้งใน สังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเสียง ต่างภาษา	การใช้คำ กำกวม	การใช้คำ ผวน	การใช้คำ กำกวม
9. ยืมเมื่อครูล้อ ชื่อพ่อแม่ ให้นักเรียนล้อ ชื่อพ่อแม่กัน	✓ ครูท่านอื่น ลา ครูพี่ ศรีจึงต้อง สอนแทน จึงใช้การ ประชด ประชัน	✓ ตอนล้อชื่อ พ่อแม่หลอก ให้ครูพูดชื่อ พ่อแม่ซ้ำๆ แตงกวางและ มระ									
10. เสียง ประชาสัมพันธ์ จังหวัดนรก [การ ดำเนินงาน ไม่มี ประสิทธิภาพ]	✓ ครูท่านอื่น ลา ครูพี่ ศรีจึงต้อง สอนแทน จึงใช้การ ประชด ประชัน	✓ ให้ตัวละคร นำถ้อยคำที่ พูดแล้ว ในช่วงต้น มาพูดซ้ำอีก			✓ ครูพี่ศรีพูด อีสานใน ห้องเรียน เช่น จอกหลอก แจกหลอก			✓ พัวในภาษา อีสาน = พาวลใน อังกฤษ			

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีทิ้งในสังคมที่ใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
11.ครูสั่งก็คือต้องทำ [กรวัด ประเมินผล ไม่ชัดเจน]	✓ ครูท่านอื่น ลา ครูเพ็ญ ศรีจึงต้อง สอนแทน จึงใช้การ ประชด ประชัน									
12.กลับไปหลุด ศรีอาจารย์ [ครูไม่มีความ รอบคอบ]										✓ เข้าใจว่ากลับไป หมิ่นเกรงตาชคือ กลับไป
13.ครูเพ็ญศรี สอน ภาษาอังกฤษ สุภาพสุดๆ [ครูสนั่นใน เนื้อหาวิชา]	✓ ครูท่านอื่น ลา ครูเพ็ญ ศรีจึงต้อง สอนแทน จึงใช้การ ประชด ประชัน	✓ ครูเพ็ญศรี สอนให้ ทบทวน คำศัพท์ผิดๆ ท้ายคาบ เรียน						✓ เข้าใจว่า E ใน ภาษาอังกฤษไม่ สุภาพให้ เปลี่ยนเป็นคน ตลอดจนคำอื่นๆ ด้วย		

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทลกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/ลหุวิธี ทางภาษา	ใช้ถ้อยคำ ประชด ประชัน	การกล่าว ถ้อยคำ ซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจาก มาตรฐานปกติ	การปะปน ภาษาถิ่น	การจงใจใช้ ถ้อยคำผิด	การดัดแปลง สำนวน วลีดั้งเดิม สังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเสียง ต่างภาษา	การใช้คำ ผวน	การใช้คำ กำกวม
14.ครูเพ็ญศรี ทรงผม สะท้อนโลก [ครูไม่ตั้งใจ สอน]		✓ ให้ตัวละคร นำถ้อยคำที่ พูดแล้ว ในช่วงต้น มาพูดซ้ำอีก	✓ 1.กระบังผมเป็น คางคาวห้อยหัว 2.เป็นเทร็ด 3.กระบังผมเป็นสีนํ้ามี	✓ ทำให้เสียงสูงขึ้นหรือ ต่ำลง เช่น GAT- PAT						
15.ครูเพ็ญศรี คิด ดรัมเมเยอร์ [ครูไม่มีความ ยุติธรรมแก่ ผู้เรียน]			✓ 1.ต่อสู้กับกระเซ้ 2.คงศททอย่างกับ ไซอิ๋ว 3.คงศททเป็น ขบวนการสัตว์ป่า 4.พวกได้รางวัลคง ศททมาเท่าเป็นร้อย ตัว							

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประเภทประชันประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การคิดแปลงสำนวน วลีตั้งในสังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเคียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
16.ครูเพ็ญศรีสอนอ่านจังหวัด [ครูสันสนในเนื้อหาวิจา]				✓ ทำให้เสียงสูงสั้นหรือต่ำลง เช่น ทักทาย ต้นข้าวไม่ช่วยเสียงสูง, พูดคำว่า Today เสียงสูงกว่าปกติ		✓ นร.ทักทาย ภาษาอังกฤษ ฟรุ้งฟริ้งกัน (see you tomorrow) แต่ ครูบอกว่า ไม่ขอบคุณ		✓ 1.ปริศนาคำทักทาย โท...ระพา โท คืออาการตกใจ 2.อยุธยา เข้าใจว่าคือ อยุธยา 3.สระปรี อันเดียวกับสระหน้า 4.พงด่วน story tollway , not sad = อโศก, beautiful cycle = งามวงศ์วาน		

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีพังในสังคมที่ใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
17.ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษชื่อตารางตั้ง [ครูสอนเนื้อหาวิชาผิดพลาด				✓ ทำให้เสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง เช่น ทักทายต้นข้าวม่วงด้วยเสียงสูง, พูดคำว่า Today เสียงสูงกว่าปกติ				✓ เมืองคือตอด = ช่องคตลอด (ทั้งผิด), ต้มมี = ชื่อไฟ, Ellie = อีหลี (ภ.อีสาน), กุลตั้ง = ร้านลูกชิ้นชื่อดัง		
18.เมื่อครูเพ็ญศรีอ่านข้อสอบอ้วนัย มั่นใจเลยอะ [ผู้เรียนไม่มีความรู้ในการทำข้อสอบ]				✓ ตอนที่สอนอ่านภาษาอังกฤษหรือสะกดคำอักษรโรมัน						

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกหูกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ย้อยคำประชันประชัน	การกล่าวย้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ย้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีคั้งในสังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
19.ไม่กวนการเรียนแน่นอน ครูรับประกัน [ครูคะเสียดอหน้าทีการสอน]		✓ ให้ตัวละครนำย้อยคำที่พูดแล้วในช่วงต้นมากพูดซ้ำอีก								
20.ไม่เห็นหนัก [วัดประเมินผลบกพร่อง]							✓ รักดีห้ามแก้ว รักชั่วทามดิน			
21.ครูเพ็ญศรีสอนเคมี[ครูสอนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์]	✓ ครูท่านอื่นลา ครูเพ็ญศรีจึงต้องสอนแทน จึงใช้การประชันประชัน			✓ ตอนที่สอนผิดจากมาตรฐานวิชาการ						

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชดประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การสะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การคิดแปลงส่วนวลิตั้งในสังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
22.การพูดไม่มีน้ำ [ครูวางตัวไม่เหมาะสม]		✓ ให้ตัวละครนำถ้อยคำที่พูดแล้วในช่วงต้น มาพูดซ้ำอีก								
23.ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ [คณะกรรมการประเมินโรงเรียนไม่มีความสามารถเพียงพอ]				✓ ตอนอ่านภาษาไทยผิด						
24.วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี [ครูและผู้บริหารประพืดิตนทำนองซู่สาวในโรงเรียน]					✓ ครูเพ็ญศรีพูดอีสานในห้องเรียน เช่น จอกดอก แจกแหกลก		✓ เด็กคืออนาคตของชาติ แต่ถ้าไม่พลาดผมคืออนาคตของคุณ	✓ เมื่อซ่าไม่สบาย ไอ ไอ เลิฟ ยู	✓ มกรา = มา กระรัก, ไทย อยู่ในเงอ เรออยู่ใจ	

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกจาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประเภทประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีคั้งในสังคมมาใช้ใหม่	การเขียนเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
25. พวกเรา จะคิดถึงครู เพ็ญศรี [ความเอ ยุติธรรมใน โรงเรียน ลูก โรงเรียน] มี ผู้บริหารมี อภิสิทธิ์เหนือ ผู้อื่นใน โรงเรียน]										
26. วันนี้เรา จะไม่มีการ เรียนการ สอนกัน [ครูประพฤติ ตนตรงกัน ข้ามที่ตนเอง สอน]			✓ ครูหรือถึงแก่อีส	✓ ตอนพู่ต๋า ภาษาอังกฤษ Make = Made						

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/วิธีการทางภาษา	ใช้ล้อยคำประชัน	การกล่าวล้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ล้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีที่ในสังคมใช้ใหม่	การเขียนเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
27.เมื่อครูเพ็ญศรีใจเต๋กเล่นพ่น [ครูประพเทิตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]										
28.ยืมนิคิมหนอยอย่าบัน [ครูประพเทิตนตรงกันข้ามที่ตนเองสอน]										
29.อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี [ครูมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับสถานภาพ-ไม่มีเหตุผล]	✓ ครูท่านอื่นลาครูเพ็ญศรีจึงต้องสอนแทน จึงใช้การประชัน					✓ ใช้คำว่า ตูตุดแทนคำว่า กัน				

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกหูกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประเภทประชันประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การดัดแปลงสำนวน วลีที่ในสังคมมาใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
30. วันประชุมคือวันอวดลูก ผู้ปกครองขัดแย้งกันใน การประชุม]										
31.อย่าปรับปรับเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐานใครกลบเกลื่อนความผิดตนเอง]										
32.มีอะไรโปรดทักว่า การเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพื่อครู [ครูสอนอ่านอักษรโรมันผิดพลาด]		✓ ครูเพื่อครูสอนให้ ทบทวน คำศัพท์ผิดๆ ท้ายคาบเรียน		✓ ทำให้เสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง						
				✓ ตอนที่สอนอ่านภาษาอังกฤษ หรือสะกดคำอักษรโรมัน						

ตารางที่ 7 กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกหูกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กลวิธีทางภาษา	ใช้ถ้อยคำประชันประชัน	การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจากมาตรฐานปกติ	การปะปนภาษาถิ่น	การจงใจใช้ถ้อยคำผิด	การตีแปลงสำนวน วลีทิ้งในสังคมที่ใช้ใหม่	การเทียบเสียงต่างภาษา	การใช้คำผวน	การใช้คำกำกวม
33. ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป นโยบายการบริหารทำให้ เกิดความเหลื่อมล้ำกัน ในองค์กร		✓ ให้ตัวละครนำถ้อยคำที่พูดแล้วในช่วงต้นมากพูดซ้ำอีก	✓ การบ้าน เป็นรนาหูที่ทำให้ห้องไม่สว่าง							
34. คำถามแบบโอบป่า [ครูละเอียดหน้าทำการสอน]										
35. เรียบนภาษาอังกฤษกับตุ๊กก็ฮา ระดับโลก[ครูสอน ภาษาอังกฤษผิดพลาด]	✓ ครูทำคนอื่นลา ครูเพ็ญศรีจึงต้องสอนแทนจึงใช้การประชันประชัน	✓ ครูเพ็ญศรีสอนให้ทบทวนคำศัพท์ผิดๆ ท้ายคาบเรียน		✓ ทำให้เสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง						

ตารางที่ 7 กลวิธีสร้างอารมณ์ขันทางภาษาในรายการตลกทหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียนในแต่ละตอน (ต่อ)

ตอน/กรวิธี ทางภาษา	ใช้ถ้อยคำ ประชด ประชัน	การกล่าว ถ้อยคำ ซ้ำซาก	ความเปรียบ	ออกเสียงผิดจาก มาตรฐานปกติ	การปะปน ภาษาถิ่น	การจงใจใช้ ถ้อยคำผิด	การตีแปลง สำนวน วลีทิ้งใน สังคมมาใช้ใหม่	การเขียนเสียง ต่างภาษา	การใช้คำ ผวน	การใช้คำ กำกวม
36.ตีแผ่จุด ข้อคนคุย [นักเรียนกลั่น แกล้งเพื่อ ผลประโยชน์ ตนเอง]							✓ สงเสียมเจียมตัว ไว้เนื้อเชื้อใจ ใช้ผิด บริบท ✓ ตะพระเขนง พอทุก สถาบัน. พอไม่ได้ สอนเทอโตมาไม่ให้ โกง			
37.รวมตัว ช่วยกันนะคะ ผู้ปกครอง ผู้บริหารจัด กิจกรรมการ กุศลเพื่อหา ผลประโยชน์ เข้าโรงเรียน]		✓ ให้ตัวละคร นำถ้อยคำที่ พูดแล้ว ในช่วงต้น มาพูดซ้ำอีก								
รวม(60)	10	12	7	15	2	3	4	5	1	1
ร้อยละ	16.67	20.00	11.67	25.00	3.33	5.00	6.66	8.33	1.67	1.67

การวิเคราะห์ตารางที่ 6-7 ผู้วิจัยศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 กลวิธีการสร้างอารมณ์
 ชั้นในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน นอกจากจะพบกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทาง
 สถานการณ์ดังที่ได้นำเสนอไปแล้ว ยังพบกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทางภาษาอีกเช่นกันทั้งสิ้น 10
 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การออกเสียงผิดจากมาตรฐาน พบร้อยละ 25.00 กลวิธีที่ 2 การกล่าวถ้อยคำ
 ซ้ำซาก พบร้อยละ 20.00 กลวิธีที่ 3 การใช้ถ้อยคำประชดประชัน พบร้อยละ 16.67 กลวิธีที่ 4
 การใช้ความเปรียบ พบร้อยละ 11.67 กลวิธีที่ 5 การเทียบเสียงต่างภาษา พบร้อยละ 8.33 กลวิธีที่ 6
 การดัดแปลงสำนวนหรือวลีดั้งมาใช้ใหม่ พบร้อยละ 6.67 กลวิธีที่ 7 การจงใจใช้ถ้อยคำผิด พบร้อยละ
 5.00 กลวิธีที่ 8 การปะปนภาษาถิ่น พบร้อยละ 3.33 กลวิธีที่ 9 การใช้คำพวน พบร้อยละ 1.67 และ
 กลวิธีที่ 10 การใช้คำกำกวม พบร้อยละ 1.67 โดยกลวิธีทางภาษาที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการออก
 เสียงผิดจากปกติมาตรฐาน รองลงมาคือกลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก และกลวิธีการใช้ถ้อยคำประชด
 ประชัน ส่วนกลวิธีทางภาษาที่พบน้อยที่สุด คือ กลวิธีการใช้คำพวน และกลวิธีการใช้คำกำกวม
 ผู้วิจัยจะขออธิบายรายละเอียดทั้ง 10 กลวิธีที่พบเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1 กลวิธีออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน

พงศ์พันธ์ อันตะวิภาณนธ์ (2544 : 64 อ้างถึงใน วิภาพร กล้าวิทย์กิจ, 2548 : 13) ได้
 กล่าวถึง การผิดเพี้ยนว่า เป็นการนำเสนอโดยการพูดผิดพูดถูกหรือพลาดจากคำจริงโดยความตั้งใจ
 เพื่อสร้างอารมณ์ชั้น และถ้าเป็นไปโดยนำเสนอโดยไม่รู้ตัว การใช้วิธีนี้สามารถสร้างอารมณ์ชั้นได้ง่าย
 หากผู้นำเสนอเลือกใช้ในจังหวะที่เหมาะสม และใช้ลีลาท่าทางประกอบด้วย ดังนั้นกลวิธีออกเสียงผิด
 จากปกติมาตรฐานจึงหมายถึง การจงใจออกเสียงคำพูดหรือเสียงในแบบที่ผิดไปจากเสียงปกติหรือ
 เสียงมาตรฐานของภาษา เพื่อสร้างความขบขัน หรือนำอารมณ์เฉพาะอย่างในบทสนทนา หรืองาน
 เขียน เช่น การเพี้ยนเสียง เปลี่ยนสำเนียง การพูดแบบเด็กเล็ก พูดติดอ่าง การเลียนเสียงของคนอื่น
 เป็นต้น พบว่ามีการเปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เปลี่ยนเสียงสระ และเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ดังตัวอย่างใน
 ตอนที่ 8 อ่านออกเสียง ดังต่อไปนี้

ตะอ่านข้อความภาษาไทย “เรีย-กว่า”

นุ่นหัวเราะที่ตะอ่านผิด

...

ตะอ่านคำว่าเชือกกล้วยเป็น “เชื่อ-กอ-กล้วย”

...

ตะอ่านว่า “เราต้องนำเชือกกล้วยไปตว-กลม”

(ตอนที่ 8 อ่านออกเสียง)

บทสนทนาข้างต้น ครูภาษาไทยสอนแทนครูพิเศษศรีในวิชาเพาะชำ เนื่องจากครูพิเศษศรี
 ไม่ได้มาสอน ครูภาษาไทยจึงสอนวิชาเพาะชำในลักษณะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับ

เพาะชำ โดยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงคำว่า เรียกว่า, เชือกกล้วย และ ตากลม ปรากฏว่านักเรียนอ่านสะกดผิดทั้งหมด กล่าวคือนักเรียนออกเสียงว่า เรีย-กว่า, เชือ-ก-กล้วย และ ตา-กลม

ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์ให้ครูวิชาภาษาไทยมาสอนวิชาเพาะชำแทนครูพิเศษศรีเมื่อครูสอนภาษาไทยต้องมาสอนเนื้อหาวิชาการเพาะปลูกพืชจึงไม่มีความถนัด เขาจึงให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์เพาะชำแทน ในเรื่องผู้เขียนบทสร้างให้นักเรียนอ่านออกหนังสือไม่แตกแม้แต่คำภาษาไทยพื้นฐานง่ายๆ ทั้งๆ ที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนอาจจะเคยพบคำง่ายๆ มาก่อนเมื่อมาอ่านคำที่ยากเมื่อมีหลายๆ พยางค์จึงทำให้ไม่สามารถแบ่งพยางค์ที่ถูกต้องได้

ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างอารมณ์ขันโดยใช้กลวิธีทางภาษาเรื่องคำพ้องรูป หรือการอ่านแบ่งวรรคผิดมาทำให้เกิดความขบขัน การอ่านผิดในลักษณะดังกล่าวของนักเรียนเป็นลักษณะของกลวิธีออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากันกับการอ่านสะกดที่ถูกต้องจริงในการเรียนการสอน ลักษณะดังกล่าวจึงก่อให้เกิดอารมณ์ขัน การสร้างอารมณ์ขันดังกล่าวแฝงด้วยการวิพากษ์วิจารณ์การศึกษาไทยที่นักเรียนไทยในยุคปัจจุบันอ่านหนังสือไม่แตก โดยใช้อารมณ์ขันช่วยลดความรุนแรงในการวิจารณ์ดังกล่าว

นอกจากนี้ยังพบกลวิธีการทำให้ออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานในตอนที่ 35 เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ฮาระดับโลก ดังต่อไปนี้

“คำสุดท้ายนะคะ เสร็จสิ้นจาก 6 คำนี้แล้วหลังคาบนี้ไปสอบกับครูนะคะ คำสุดท้าย

ซีต๊ับ” ครูพิเศษศรีชี้ไปที่คำว่า Setup บนกระดาน

“ซีต๊ับ”

“Do you know /se/?”

“ซี”

“ต๊ับ”

“ซี”

(ตอนที่ 35 เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ฮาระดับโลก)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทและผู้กำกับสร้างสถานการณ์ให้ครูพิเศษศรีซึ่งเป็นครูวิชาเพาะชำต้องเข้าสอนแทนครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ โดยครูพิเศษศรีสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำทุกคำสะกดผิดหมด เช่น Setup แทนที่จะสะกดว่า เซ็ตอัพ แต่ครูพิเศษศรีสะกดผิดเป็น ซีต๊ับ เป็นต้น

สถานการณ์ดังกล่าวคล้ายคลึงกับตัวอย่างก่อนหน้านี้นี้ ตรงที่ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์ให้ครูเพาะชำต้องมาสอนภาษาอังกฤษ เป็นสถานการณ์ที่เราไม่ค่อยพบในการเรียนการสอนจริง ผู้เขียนบทสร้างให้ครูพิเศษศรีสอนภาษาอังกฤษแบบผิดๆ และด้วยความที่มีบุคลิกเป็นคนมั่นใจในตนเองก็ยิ่งทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้นในสิ่งที่กำลังสอน ผู้เขียนบทใช้กลวิธีออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน เมื่อผู้ชมได้ฟังก็รู้สึกไม่คุ้นหู เพราะคงไม่มีผู้ใดออกเสียง /เซตอัพ/ เป็น /ซีต๊ับ/

อย่างแน่นนอน โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากัน และแนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่าตรงที่ผู้ชมรายการรู้ว่าตนเองรู้เรื่องทุกอย่างมากกว่าครูที่เคยมีสถานภาพหรือบทบาทที่สูงกว่า จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันเกิดขึ้น ผ่านทางภาษาและบุคลิกลักษณะของตัวละคร

กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน พบมากที่สุดในกลวิธีทางภาษาทั้งหมด อาจเนื่องด้วยบริบทของความเป็นชั้นเรียนที่สามารถใช้กลวิธีนี้ได้หลากหลายและแพร่พรามากกว่าทุกกลวิธี ในบริบทของการศึกษาในฐานะผู้สอนจะต้องมีมาตรฐาน แบบแผน หรือสิ่งที่ใช้วัดความถูกต้อง

2.2 กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก

กลวิธีกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก เป็นการใช้คำ วลี หรือประโยคซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่องในบทพูดหรือเนื้อเรื่อง เพื่อเน้นย้ำความสำคัญ ทำให้เกิดจังหวะ หรือสร้างอารมณ์บางอย่าง เช่น ความจริงจัง ความตลก ความรำคาญ เป็นต้น สมพร มั่นตะสูตร กล่าวถึง การซ้ำคำซ้ำความว่าเพื่อให้ความหมายหนักแน่นขึ้นกว่าเดิม บางครั้งซ้อนทั้งคำและความ คือไม่ซ้ำเฉพาะคำหรือสองคำ แต่ซ้ำข้อความซึ่งไม่ยาวเกินไปนัก การซ้ำคำเพื่อสร้างความรู้สึกให้กระจำชัด คำเหล่านี้ส่วนมากใช้การสร้างความรู้สึกและอารมณ์ ดังตัวอย่างในตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2 ดังต่อไปนี้

“อะนักเรียนอ่านอีกครั้งหนึ่ง”

“ซาอุซาเกะ”

“ข้างบนล่ะ”

“ฟาโมอุส บัพเฟต”

(ตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้ครูเพ็ญศรีสอนแทนในวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีการออกเสียงคำอักษรโรมันทีละคำ โดยครูสอนสะกดคำผิดทุกคำ เมื่อจบชั้นเรียน ครูให้นักเรียนทวนคำอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง ทั้งๆที่ไม่รู้ว่าคำอ่านที่ตนเองสอนนั้นผิดหมด การทวนคำอีกครั้งหนึ่งนี้เป็นลักษณะของกลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซากเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน

จะพบว่า ครูเพ็ญศรีที่มีบุคลิกภาพมั่นใจในตนเองเมื่อมารับหน้าที่ในการสอนแทนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยความเป็นครูจึงต้องรักษาหน้าของตนไว้ จนลืมไปว่าสิ่งที่ตนเองสอนอยู่นั้นไม่ถูกต้องถึงแม้นักเรียนจะแย้งอย่างไรครูเพ็ญศรีก็ไม่ฟังผู้เรียน นักเรียนบางคนไม่รู้เสียงอ่านที่ถูกก็เชื่อตามที่ครูสอน แต่นักเรียนคนใดรู้ทันก็จะแสดงสีหน้างุนงงยิ่งทำให้สร้างอารมณ์ขันมากขึ้น

สถานการณ์สร้างให้ครูสั่งนักเรียนทวนคำอ่านอีกครั้งหนึ่งๆ ที่ตนเองก็ไม่ทราบว่าคุณค่าเหล่านี้เสียงผิดทั้งหมด สิ่งนี้ตรงกันข้ามกับชีวิตประจำวันที่ครูจะต้องเข้าใจเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างถูกต้อง แสดงว่าผู้เขียนบทมีความเข้าใจในสถานการณ์ห้องเรียน (ฉากโรงเรียน) และสามารถใช้กลวิธีได้เหมาะสมกับความเป็นชั้นเรียนอีกด้วย จะพบว่ากลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซากในข้างต้นนี้สอดคล้อง

กับแนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่า เนื่องจากผู้ชมรายการรู้สึกขำขันที่ครูผู้สอนให้นักเรียนทบทวนคำอ่านผิด ๆ สิ่งนี้จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันขึ้น โดยผ่านทางภาษาและการกระทำของตัวละคร อันมาจากประสบการณ์ร่วมของผู้เขียนบทและผู้ชมรายการ

ผู้วิจัยพบว่า กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซากนี้จะพบในส่วนการปิดเรื่องค่อนข้างมาก เป็นลักษณะของการทวนซ้ำมุกตลกที่ใช้ไปแล้วในตอนดำเนินเรื่อง เพื่อเป็นการตอกย้ำให้ผู้ชมรายการสามารถจดจำมุกเหล่านี้ได้ การซ้ำซากดังกล่าวเป็นการย้ำทวนอารมณ์ขันให้เกิดเป็นเสน่ห์ในการปิดเรื่องของรายการนี้อีกด้วย

2.3 กลวิธีใช้ถ้อยคำประชดประชัน

เถลิง พันธุ์เถลิงอมร (2559 : 173) ได้ให้ความหมายของการประชดประชันไว้ว่า คือ การพูดหรือกระทำเป็นเชิงกระทบกระทั่งแตกตั้น ส่วนการประชดคือแกล้งทำให้เกินควร หรือพูดแตกตั้นเพราะความไม่พอใจ ดังนั้น กลวิธีการแสดงอารมณ์ขันด้วยการประชดประชันจึงมีความหมายครอบคลุมถึงการพูดแตกหรือแตกตั้น พูดกระทบกระทั่งเปรียบเปรย รวมทั้งการพูดเหน็บหรือเหน็บแนม ซึ่งหมายถึง การพูดเสียดสีแคะไค้ ถ้าสื่อถึงความรู้สึกเชิงบวก ก็จะเข้าลักษณะการแสดงอารมณ์ขันด้วยการประชดประชันและเหน็บแนม

กลวิธีใช้ถ้อยคำประชดประชัน เป็นการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับสิ่งที่ต้องการสื่อ เพื่อแสดงความไม่เห็นด้วย หรือเสียดสีอย่างแรง แต่เป็นในรูปแบบที่แฝงความขบขันหรือเจ็บแสบ เป็นการพูดในลักษณะคล้ายชมเชยหรือพูดดี แต่ความจริงต้องการสื่อความหมายในทางลบหรือตำหนิอย่างแรง อย่างการใช้คำพูดที่เกินจริงหรือขัดแย้งกับความจริง เพื่อเน้นความไม่พอใจ พบการใช้ถ้อยคำประชดประชันการบริหารจัดการครูเข้าสอนแทนไม่ตรงกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในหลายๆ ตอน ได้แก่ 2, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 21, 22, 29 และ 35 ขอยกตัวอย่างในตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ครูอรรณคลอดลูกคนที่ 4 ครูจึงต้องมาสอน(ภาษาอังกฤษ) แทนค่ะ แต่ครูก็ยังไม่

ไม่มีวิชาเพาะชำที่ต้องสอนนักเรียนอยู่ ทุกวันนี้ก็สามารถสอนทุกคนได้

(ตอนที่ 2 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ภาค 2)

บทสนทนาข้างต้น ครูอรรณคลซึ่งเป็นครูประจำวิชาภาษาอังกฤษไม่มาปฏิบัติหน้าที่ ครูเพ็ญศรีซึ่งเป็นครูประจำวิชาเพาะชำ จึงต้องเข้าสอนแทนในสถานการณ์ที่ตนเองไม่คุ้นเคย โดยการสอนภาษาอังกฤษเป็นลักษณะแบบผิดๆ ง่ายๆ เนื่องจากครูไม่แม่นในวิชาความรู้ดังกล่าว ครูเพ็ญศรีรู้สึกคับอกคับใจกับการบริหารดังกล่าวจึงได้ประชดประชันด้วยการพูดว่า “แต่ครูก็ยังไม่ไม่มีวิชาเพาะชำที่ต้องสอนนักเรียนอยู่ ทุกวันนี้ก็สามารถสอนทุกคนได้”

บทสนทนาข้างต้น มีการนำถ้อยคำภาษามาใช้ซ้ำๆ เดิมๆ โดยมักจะใช้ช่วงต้นของตอน เป็นเสมือนการเปิดเรื่อง พร้อมๆ กับการประชดประชันการบริหารโรงเรียน โดยตอนนี้ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ครูก็ยังไม่ลืมนิวิชาเพาะชำ...ทุกวันนี้ก็สามารถสอนได้” บทสนทนาตรงนี้เป็น การประชดประชันว่า ครูเพ็ญศรีสอนแทนวิชาอื่น จนแทบจะลืมนิวิชาเพาะชำของตนเอง ความเป็นจริงแล้วครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ใดไม่มาปฏิบัติหน้าที่ต้องให้ครูกลุ่มสาระฯ นั้นเข้าสอนแทน ข้อความดังกล่าวสะท้อนน้ำเสียงคับข้องใจ น้ำเสียงน้อยเนื้อต่ำใจที่ตนเองต้องมารับหน้าที่นี้ซ้ำๆ ซากๆ โดยที่ตนเองไม่ต้องการ การพูดของครูเพ็ญศรีดูเหมือนจะเรียกความสงสารจากผู้ชมรายการ แต่กลับตรงกันข้ามครูเพ็ญศรีพูดประโยคนี้อีก ซากๆ เมื่อเปิดเรื่องหรือช่วงต้นของตอนกลายเป็นความขบขันแทนความสงสาร และความขำขันนั้นเหมือนตอกย้ำการบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพในเรื่องของการจัดครูเข้าสอนอีกด้วย อารมณ์ขันที่เกิดขึ้นกับคนดูสอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากัน และความรู้สึกเหนือกว่าต่ำกว่า ตรงที่ครูเพ็ญศรีอยู่ในสถานะที่ต่ำกว่าถูกกระทำในเรื่องของการเข้าสอนไม่เว้นแต่ละวัน การที่ครูเข้าสอนแทนอยู่เป็นประจำถือได้ว่าเป็นจุดเด่นที่ถูกนำมาใช้ในช่วงเปิดเรื่องของรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน

2.4 กลวิธีการใช้ความเปรียบ

การใช้ความเปรียบ หมายถึง การกล่าวถึงสิ่งสองสิ่ง โดยสิ่งหนึ่งเป็นแบบหรือแนวที่ใช้เปรียบเทียบกับ ส่วนอีกสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ (ชาลีณี สำราญอินทร์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ และชญญา ลีศัตรูพาย, 2557: 198) เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น เห็นภาพชัดเจนขึ้น หรือรู้สึกคล้อยตามมากขึ้น โดยมักจะใช้สิ่งที่คุ้นเคยมาอธิบายสิ่งที่ซับซ้อนหรือนามธรรม การนำสิ่งหนึ่งมาเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อช่วยให้เห็นภาพเข้าใจง่ายขึ้น หรือตอกย้ำความหมายให้เด่นชัด เป็นการเพิ่มความงามทางภาษาให้เกิดความประทับใจ ดังตัวอย่างตัวบทสนทนาใน ตอนที่ 6 ร่างกายผู้ปกครองเขาอยากปะทะกัน ดังต่อไปนี้

พ่อตะบอกพ่ออาร์ตว่า “นี่ลูกใครหน้าปลาหลดนะ”

พ่ออาร์ตปะทะคารมตอบพ่อตะเช่นกันว่า “ไอ้สิ่งโตทะเล”

(ตอนที่ 6 ร่างกายผู้ปกครองเขาอยากปะทะกัน)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้มีการทะเลาะกันระหว่างผู้ปกครองนักเรียนด้วยกัน โดยผู้ปกครองของตะเรียกอีกฝ่ายว่า “หน้าปลาหลด” ปลาหลดเป็นชื่อปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง ส่วนผู้ปกครองอาร์ตก็เรียกอีกฝ่ายหนึ่งว่า “หน้าสิ่งโตทะเล” สิ่งโตทะเลเป็นชื่อสัตว์เลื้อยคลานด้วยนมชนิดหนึ่ง การใช้สัตว์มาแทนอีกหนึ่งนั้นเป็นการเปรียบเทียบให้เกิดความขำขัน

ตอนดังกล่าว เนื่องจากมีการประชุมผู้ปกครอง มีการโอ้อวดและต่อว่ากัน จึงเกิดการทะเลาะวิวาทกัน มีการใช้สัตว์มาเปรียบเทียบกับแต่ละฝ่าย ในลักษณะที่เป็นไปไม่ได้ การใช้ความเปรียบที่ปกติจะต้องมีความคล้ายคลึงหรือลักษณะร่วมกับสิ่งที่นำมาเปรียบ แต่ตอนนี้กลับเปรียบคน

กับปลาหลดหรือสิงโตทะเลเพื่อให้เกิดความคับแค้นใจในลักษณะหยิกแกมหยอกในแบบการเข้าแหย่มากกว่าจะเป็นการล้อเลียนหรือเสียดสีให้เกิดความเจ็บปวด ซึ่งคนกับปลาและสิงโตเป็นสัตว์คนละสายพันธุ์ ไม่มีความเป็นไปได้ที่จะมาเป็นสิ่งเดียวกัน ลักษณะนี้เป็นการใช้ความเปรียบเพื่อช่วยเพิ่มมิติผ่านการเชื่อมโยงภาพ ให้เกิดความดึงดูดใจผู้ชมรายการและสร้างความสนุกสนานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดอารมณ์ขันเรื่อง ความไม่เข้ากัน ผู้เขียนบทสามารถนำสิ่งที่ไม่น่าเปรียบเทียบได้มาเปรียบเทียบไว้ในที่นี้จนทำให้ผู้ชมรายการเกิดความขำขันตามมา

นอกจากนี้ยังพบกลวิธีการใช้ความเปรียบได้ในตอนที่ 15 ครูเพ็ญศรีคัดตรีเมเยอร์ ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

อาร์ตบอกว่า “อะไรละ อย่างกับไซอิ๋วได้เฉยเลยอะ”

ตะวิจารย์ว่า “ต่อสู้กับจระเข้หรืออะเนี่ย”

...

ตะหอยกหนูนาวา “คุณครูครับนี่เขาจะไปต่อสู้กับจระเข้หรือครับ”

(ตอนที่ 15 ครูเพ็ญศรีคัดตรีเมเยอร์)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้โรงเรียนมีการประกวดตรีเมเยอร์ ปรากฏว่าหนูนาวาซึ่งเป็นผู้เข้าประกวดคนหนึ่งควงคว้าแบบเก๋ๆ กังๆ อาร์ตซึ่งเป็นนักเรียนที่ชมการประกวดอยู่นั้นก็หยอกว่า “อย่างกับไซอิ๋ว...” เนื่องจากมีท่าทางคล้ายกับการสู้รบกำลังภายในของจีนในวรรณกรรมไซอิ๋ว ซึ่งเป็นวรรณกรรมแนวการผจญภัยมีการต่อสู้เพื่ออัญเชิญพระคัมภีร์

สถานการณ์ข้างต้นเป็นการใช้ภาษาในแบบกลวิธีความเปรียบ เมื่อนักเรียนที่ควงคว้าไม่เป็นกลับต้องมาประกวดในงานกีฬาสิ่ อีกทั้งยังได้รางวัลชนะเลิศการประกวดอีกด้วย เป็นลักษณะของแนวคิดอารมณ์ขันเรื่องความเข้ากันไม่ได้ เนื่องจากไซอิ๋วเป็นตัวละครในวรรณกรรมจีนที่มุ่งการผจญภัยแต่ถูกนำมากล่าวถึงในการประกวดตรีเมเยอร์ในโรงเรียนที่มุ่งความสวยงาม บริบทสองสิ่งมีความแตกต่างกัน ตัวละครผจญภัย กับผู้เข้าประกวดตรีเมเยอร์ไม่สามารถไปด้วยกันได้ กลวิธีการใช้ความเปรียบจึงทำให้รู้สึกถึงความไม่เข้ากัน ตามแนวคิดการสร้างอารมณ์ขันของเอลเมอร์

2.5 กลวิธีเทียบเสียงต่างภาษา

กลวิธีเทียบเสียงต่างภาษาในการอารมณ์ขัน หมายถึง การนำเสียงจากภาษาหนึ่งมาเปรียบเทียบกับหรือแปลงเสียงในอีกภาษา โดยตั้งใจให้เกิดความรู้สึกขบขันตลกด้วยการใช้เสียงที่ฟังดูคล้ายกัน แต่ให้ความหมายที่ต่างออกไป จากความคล้ายกันของเสียง หรือความหมายที่พลิกกลับหรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดแบบมีเจตนาเพื่อสร้าง “มุกตลก” ดังตัวอย่างในตอน 13 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษสุภาพแบบสุดๆ ดังต่อไปนี้

“อีเป็นคำหยาบ เราจะเรียกเขาว่าอีไม่ได้ เราต้องเรียกเขาว่า คุณ คนที่เราไม่รู้จักให้
เรียกว่าคุณ อ่านพร้อมกันใหม่ หนึ่ง สอง สาม” ครูให้ความกระจ่างนักเรียน
นักเรียนอ่านตามที่ครูเพ็ญศรีชี้ที่คำศัพท์ “คุณเลิศรอนิก/”

(ตอนที่ 13 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษแบบสุภาพ)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างเนื้อหาให้ครูเพ็ญศรีซึ่งสอนเพาะชมต้องเข้าสอนแทน
ครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ แต่ครูไม่มีความรู้ทางภาษานี้ จึงเข้าใจว่า e (อี) ซึ่งเป็น prefix ใน
ภาษาอังกฤษเมื่อเทียบเสียงกับคำไทยแล้วพ้องกับคำว่า “อี” ซึ่งเป็นคำไม่สุภาพ (ใช้นำหน้าชื่อบุคคล
อื่นในลักษณะดูถูก) ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดจึงให้เปลี่ยนจาก e (อี) เป็น คุณ ในการเรียนการสอนในชั้น
เรียน อีกทั้งคำว่า creative ครูเพ็ญศรีเข้าใจว่าเป็นคำเดียวกับคำว่า “ถีบ” ในภาษาไทย จึงให้เปลี่ยน
จาก ครีเอทีฟ เป็น ครีเอยัน

สถานการณ์ดังกล่าว ครูเพ็ญศรีที่มีความมั่นใจในตนเองสูง และมักจะรักษาหน้าของ
ตนเองต่างๆ ที่ไม่มีความรู้ใดๆเลย ในเรื่องเธอต้องมาสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสอนนักเรียนอ่านคำ
อังกฤษผิดทุกคำ พยางค์ที่มีความหมายปกติในภาษาอังกฤษ ก็ถูกปรับเปลี่ยนไปเป็นคำในภาษาไทย
ในเนื้อหาการสอน เมื่อนักเรียนอ่านผิดทุกครั้งก็จะมีนักเรียนบางคนที่ยุ้ยทำหน้างั้น แผลงใจไปกับ
เนื้อหาที่เรียน การแสดงท่าทีประกอบของผู้เรียนยิ่งทำให้เสริมอารมณ์ขันมากขึ้น เนื้อหานี้สอดคล้อง
กับแนวคิดความเข้ากันไม่ได้ ในทางภาษาที่จะอ่านออกเสียงในลักษณะดังกล่าวได้ เป็นลักษณะของ
การใช้ที่ข้ามภาษากัน และการให้ความรู้สึกที่เหนือกว่าครูเพ็ญศรีก็ทำให้รู้สึกขำขัน ผู้เขียนบทใช้ความ
เทียบต่างมาทำให้เกิดความขบขัน ชื่อเรื่อง “ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษแบบสุภาพ” เป็นลักษณะ
ของการประชดประชันผู้สอนว่าสอนดี ดูสุภาพเรียบร้อย ไม่พูดคำหยาบ แต่ทว่ากลับสอนเนื้อหาผิด
จากหลักวิชาการเพราะเทียบคำภาษาอังกฤษกับภาษาอื่น

นอกจากนี้ยังพบการเทียบผิดระหว่างภาษา ในตอนที่ 10 เสียงประชดสัมพันธ์จังหวะ
นรก ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีรับโทรศัพท์ คุณเป็นภาษาอีสาน “เจ้าฟ้าวบ (เฮอริบหรือ) ข่อยสอนอยู่
รบกวนจนเหลือเกิน แล้วค่อยโทรกลับซำนี้ได้”
ตะหยอกครูว่า “ครูครับ นักฟุตบอลโทรมาหะหรือครับ ทำไม่ได้ยินอะไรฟ้าว”

(ตอนที่ 10 เสียงประชดสัมพันธ์จังหวะนรก)

บทสนทนาข้างต้น ผู้เขียนบทสร้างสถานการณ์ให้ในขณะที่ครูเพ็ญศรีกำลังสอนอยู่นั้น
ญาติที่พูดทางภาคอีสานโทรศัพท์มาหาครู เธอตอบโทรศัพท์ถึงญาติไปเป็นภาษาอีสาน ทั้งๆที่อยู่ในชั้น
เรียนที่ต้องใช้ภาษาไทยมาตรฐาน โดยมีคำหนึ่งคือคำว่า “ฟ้าว” ในภาษาอีสาน ซึ่งแปลว่า รีบ แต่
นักเรียนฟังเป็นคำว่า “ฟาวล์” (foul) ในภาษาอังกฤษ ที่แปลว่า การทำผิดกติกา นักเรียนจึงหยอกครู
ว่า “นักฟุตบอลโทรมาหะหรือครับ...” คำยี้มอังกฤษกับคำภาษาอีสานมีความแตกต่างกัน

สถานการณ์ดังกล่าวเป็นตอนที่ครูเพ็ญศรีกำลังสอนในชั้นเรียนด้วยภาษาไทยมาตรฐาน แต่ผู้เขียนบทและผู้กำกับให้มีการใช้ภาษาถิ่นเกิดขึ้นในชั้นเรียน ด้วยการให้ญาติของครูเพ็ญศรี โทรศัพท์มาในระหว่างการสอน ครูเพ็ญศรีรับสายและพูดด้วยภาษาอีสาน เหตุการณ์นี้มีนักเรียนในห้องหยอกครูเพราะฟังจากข่าวผิดเป็นข่าว ทำให้ผู้ชมรายการรู้สึกขำขัน เป็นลักษณะของกลวิธีการเทียบเสียงต่างภาษา เพราะคนไทยออกเสียงคำว่า ฟ้าว และ ฟาวต่างกันเพียงเสียงวรรณยุกต์ สอดคล้องกับแนวคิดอารมณ์ขันความไม่เข้ากัน ผู้เขียนบทรู้จักเลือกคำที่มีเสียงคล้ายกันแต่ต่างภาษากันนำมาอยู่ในสถานการณ์เดียวกันได้อย่างกลมกลืน

ตัวอย่างหนึ่งในตอนที่ 17 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษชื่อดาราตั้ง ที่ใช้กลวิธีเทียบต่างภาษา ดังต่อไปนี้

“ฌ็อง-คล็อด แวน แดมม์คะครู” (Jean-Claude Van Damme)

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ผิด”

“อย่าไปอ่านที่ไหนอีกนะ อายเขานะเนีย” ครูเพ็ญศรีขู่

“อายเขาทำไมอะครับครู”

“คนที่ไหนเอาเรื่องช่องคลอดมาพูดกันอะฮะ” ครูเข้าใจผิด

(ตอนที่ 17 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษ ชื่อดารารตั้ง)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีสอนแทนครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ ครูเพ็ญศรีให้นักเรียนอ่านคำว่า Jean-Claude Van Damme นักเรียนอ่านเป็น ฌ็อง-คล็อด แวน แดมม์ ซึ่งอ่านได้ถูกต้องแล้ว แต่ครูฟังผิดจากคำว่า “ฌ็อง-คล็อด” เป็นคำว่า “ช่องคลอด” ซึ่งมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่ต่างกันที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ครูจึงคิดว่านักเรียนอ่านผิด

สถานการณ์ข้างต้นเป็นการสร้างความขำขันจากการฟังผิดอันมาจากการเทียบเสียงต่างภาษา จากบริบทของภาษาต่างประเทศ กลายเป็นคำในบริบทของภาษาไทย อีกทั้งยังเป็นคำที่สมควรปกปิด เนื่องจากเป็นคำเกี่ยวข้องกับเพศ สถานการณ์ดังกล่าวนี้ นักเรียนอ่านถูกต้องแล้ว แต่ครูเพ็ญศรีมีความมั่นใจในตนเองสูงจึงฟังเป็นคำว่า ช่องคลอด และยังให้นักเรียนอย่าไปอ่านคำว่า ฌ็อง-คล็อด ที่ไหนเพราะเป็นคำอ่านที่ไม่เหมาะสมไม่สุภาพ เมื่อนักเรียนได้ยินที่ครูพูดดังนั้นก็ทำสีหน้าต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความหลุดพ้นจากกรอบตรงที่นำคำที่เกี่ยวข้องกับเพศที่อยู่ในกรอบที่ควรปกปิดมาใช้ในบริบทความเป็นวิชาการในชั้นเรียนที่ต้องการความสุภาพ อารมณ์ขันจึงเกิดขึ้น

2.6 กลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีตั้งในสังคมมาใช้ใหม่

กลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีตั้งในสังคมมาใช้ใหม่ หมายถึง การนำสำนวน คำพูด หรือวลีที่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในสังคม (วลีฮิต คำพูดติดปาก หรือคำจากสื่อ) มาปรับเปลี่ยน แก้ไข

หรือต่อยอดให้มีความหมายใหม่ เพื่อให้เหมาะกับบริบทที่ต้องการสื่อ เช่น เพื่อเข้าหาเหย่ สร้างอารมณ์ขัน สะท้อนปัญหาสังคม เป็นต้น มักมีลักษณะของความร่วมสมัย และเชื่อมโยงกับบริบทสังคม การดัดแปลงสำนวนช่วยกระตุ้นอารมณ์ขันและดึงดูดความสนใจของผู้ชมรายการได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

วิภาพร กล้าวิทย์กิจ (2548 : 52) กล่าวว่า การเล่นสำนวน เป็นการนำสำนวนที่มีอยู่มาเรียบเรียงใหม่เพื่อให้มีความแปลกขบขัน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

(1) การเล่นสำนวนแบบตรงตัว หมายถึง การนำสำนวนเดิมมาอธิบาย แต่เพิ่มความหมายจากเดิมออกไป

(2) การเล่นสำนวนโดยเลียนแบบสำนวนเดิม หมายถึง การนำสำนวนเดิมมาดัดแปลงเป็นสำนวนใหม่ แต่ยังคงเค้าสำนวนเดิม

(3) การเล่นสำนวนโดยเลียนแบบสำนวนสมัยใหม่ หมายถึง การนำสำนวนที่คิดขึ้นใหม่ในสมัยนิยมใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่สำนวนไทยแต่เก่าก่อน นำมาดัดแปลงเรียบเรียงใหม่

เราพบกลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ดังตัวบทตัวอย่างในตอนที่ไม่เห็นหน้า ดังต่อไปนี้

ครูเพ็ญศรีบอกนักเรียนว่า “เธอจะได้อู้งว่า เพื่อนเขาปวดหลังยังไง ...เธอเคยได้ยินสุภาภิตไทยใหม่ รักดีหามจั่ว รักชั่วหามหิน”

(ตอนที่ 20 ไม่เห็นหน้า)

บทสนทนาข้างต้น ในชั้นเรียนครูเพ็ญศรีจะให้การบ้านนักเรียน แต่นักเรียนบ่นว่าปวดหลังเนื่องจากการบ้านมีปริมาณมากต้องสพายแบกกลับบ้านอยู่บ่อยครั้ง แต่ตะกลบบอกว่าไม่ปวดเนื่องจากไม่เคยทำการบ้านมาส่ง ครูเพ็ญศรีจึงลงโทษด้วยการให้ตะแบกหินไปกลับบ้าน โดยครูได้ใช้สำนวนว่า “รักดีหามจั่ว รักชั่วหามหิน” แต่สำนวนที่ถูกต้องคือ “รักดีหามจั่ว รักชั่วหามเสา”

ครูเพ็ญศรีจะให้การบ้านนักเรียน แต่นักเรียนทั้งห้องเรียนบ่นว่าไม่ไหวเนื่องจากปวดหลังมีเพียงตะผู้เดียวเท่านั้นที่พูดว่า “ไม่เห็นหน้า” ดังนั้นครูเพ็ญศรีจึงทำโทษด้วยการให้หามหินกลับบ้าน 10 กิโลกรัมเพื่อเป็นการลงโทษ โดยครูพูดว่า “รักดีหามจั่ว รักชั่วหามหิน” มีการเปลี่ยนจากคำว่า เสา เป็นคำว่า หิน เนื่องจากครูให้นักเรียนแบกหิน สำนวนจึงถูกเปลี่ยนให้เข้ากับบริบท ผู้ฟังไม่เคยได้ยินสำนวนนี้มาก่อนจึงเกิดอารมณ์ขันขึ้น การใช้ภาษาดังกล่าวเป็นลักษณะของกลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความเข้ากันไม่ได้ กับความเป็นปกติในสังคมจริงที่จะมีสำนวนเช่นนี้ จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขัน

นอกจากนี้ยังพบกลวิธีดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ในตอนที่ไม่เห็นหน้า 36 ดีแม่จาดชื่อคนคุย ดังตัวบทดังต่อไปนี้

ตะย้าเพิ่มว่า “นี่ครั้งที่ 2 แล้วนะจะให้มีครั้งที่ 3 มาหรือ”

นุ่นบอกว่า “พูดเล่นใช้ไหม”

ตะบอกว่า “เอาจริง”

นุ่นก็บอกว่า “แล้วให้ทำไง”

ตะบอกว่า “ก็แค่ทำการบ้านคณิตศาสตร์ของฉันทัน”

นุ่นบอกว่า “เออๆ เดียวทำให้”

ตะบอกว่า “โอเคนะ”

ตะบอกว่า “ยิ่งใหญ่ที่สุดในโรงเรียนเว้ยตะพระโขนง พ่อทุกสถาบันรู้จักหรือเปล่า”

...

ครูเพ็ญศรีเดินออกไปนอกห้อง

อาร์ตหยอกตะว่า “พ่อไม่ได้สอนหรือ โตไปไม่ให้โกง”

(ตอนที่ 36 ตีแม่จตชื้อคนคุย)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีติดภารกิจไม่สามารถเข้าสอนได้ จึงมอบหมายให้ตะมีหน้าที่จดชื่อเพื่อนที่คุยในชั้นเรียนเพื่อที่จะนำรายชื่อนักเรียนมาลงโทษ ตะหลงในอำนาจหน้าที่ที่ตนเองได้รับ และต้องการหาผลประโยชน์จากหน้าที่นี้ จึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้เพื่อนหลุดพูดออกมาให้ได้ จากนั้นจึงให้เพื่อนที่เฉลียวพูดออกมานั้น ช่วยทำงานหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแลกเปลี่ยนให้แก่ตน ตะตระหนงตัวว่าตนเองยิ่งใหญ่ที่สุดในห้องเรียนจึงพูดด้วยสีหน้าและแววตาที่แข็งกร้าวไม่เกรงผู้ใดว่า “ตะพระโขนง พ่อทุกสถาบันรู้จักหรือเปล่า” แต่ในท้ายที่สุดเพื่อนๆ ที่ถูกจดชื่อต่างพากันหักหลังตะไม่ช่วยทำการบ้านตามคำสัญญา อาร์ตได้เข้าแหย่ตะว่า “พ่อไม่ได้สอนหรือ โตไปไม่ให้โกง”

คำพูดของตัวละครที่ว่า “ตะพระโขนง พ่อทุกสถาบัน” คำพูดนี้น่าจะปรับมาจากกลุ่มวัยรุ่นนักร้องที่เรียนช่างในแต่ละสถาบันการศึกษา คำว่า “ตะพระโขนง, พ่อทุกสถาบัน” ในเนื้อเรื่องบ่งบอกถึงความคิดของตะที่คิดว่าตนยิ่งใหญ่กว่าใครๆ ในห้องเรียน และสำนวนภาษา “พ่อไม่ได้สอนหรือ โตมาไม่ให้โกง” เป็นวลีหรือคำพูดในลักษณะเสียดสีการทุจริต การฉ้อโกง วลีนี้ใช้กันมาช่วงหนึ่งมักปรากฏในสื่อโซเชียล หรือการแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมือง ภาษาดังกล่าวเป็นภาษาที่ใช้เลียนแบบกันในสังคม ผู้เขียนบทและผู้กำกับนำภาษาดังกล่าวมาใช้ในรายการตลกหูกฉาก ถือได้ว่าเป็นกลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ เป็นลักษณะของแนวคิดอารมณ์ขันความเข้ากันไม่ได้ เพราะภาษาเหล่านี้ไม่น่าจะนำมาใช้ในกลุ่มนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียน จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันเกิดขึ้น มีการใช้คำพูดสีหน้าแววตาของนักเรียนช่างมาใช้กับนักเรียนมัธยมชั้นพื้นฐานเป็นสิ่งที่ไปด้วยกันไม่ได้ หรือแม้แต่การวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมืองด้วยประโยคที่ว่า “โตไปไม่ให้โกง...” มาใช้กับพฤติกรรมนักเรียนมัธยมก็ไปด้วยกันไม่ได้เช่นเดียวกัน ประโยคที่ว่า “โตไปไม่ให้โกง...” สอดคล้องกับชื่อเรื่อง “ตีแม่จตชื้อคนคุย” เพื่อนวิเคราะห์พฤติกรรมของตะว่าคตโกงไม่ชื้อตรงต่อหน้าที่ที่ครูมอบหมาย เสมือนกับการคตโกงเพื่อนร่วมประเทศในชาติที่

ถูกเปิดโปง จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ดังกล่าวเป็นการใช้ภาษาล้อเลียนสังคม โดยเฉพาะสถาบันข้างผู้เขียนบทความสามารถปรับจากสถานการณ์ห้องเรียนที่เป็นวิชาการ ไปเป็นบรรยากาศอื่นๆ ที่นอกเหนือออกไปจนผู้ชมรายการคาดไม่ถึง

นอกจากนี้ยังพบกลวิธีนี้ในตอนี่ 24 วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี ดังตัวอย่างตัวบทต่อไปนี้
 อาร์ตเดินไปมอบดอกกุหลาบนักเรียนหญิงคนหนึ่งในห้องว่าแล้วพูดว่า “ถึงแม้เราจะดูเซอร์ๆ แต่เราก็มี Line มีเบอร์ แคมพ์โทรศัพท์เราฟังนะจ๊ะ”

...

ตะหยอกนุ่่นว่า คุณนุ่่นครับ เขาบอกว่าเด็กเนี่ยคืออนาคตของชาติ แต่ถ้าไม่ผิดพลาด
เนี่ยผมคืออนาคตของคุณนะครับผม

(ตอนที่ 24 วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี)

บทสนทนาข้างต้น นักเรียนสนทนาในลักษณะเกี่ยวพาราสิในชั้นเรียน อาร์ตและตะหยอกในเชิงเกี่ยวพาราสินักเรียนหญิงในลักษณะใช้คำที่มีเสียงสัมผัสคล้องจองที่ว่า “เด็กเนี่ยคืออนาคตของชาติ แต่ถ้าไม่ผิดพลาดเนี่ยผมคืออนาคตของคุณนะครับผม”

เนื้อหาดังกล่าวเป็นการใช้วลีดังในสังคมที่ว่า “เด็กคืออนาคตของชาติ” มาปรับเปลี่ยนใหม่ในบริบทความรักของชายหนุ่มหญิงสาว ที่ชายหนุ่มคิดว่าตนเองคืออนาคตที่จะทำให้หญิงสาวมีความสุขในชีวิตได้ เป็นลักษณะของกลวิธีการดัดแปลงสำนวนหรือวลีดังในสังคมมาใช้ใหม่ในสังคมเด็กที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ทำให้ชาติเจริญก้าวหน้ามากขึ้นแค่นั้นก็อยู่ที่เด็กในวันนี้ ความสำคัญนั้นยิ่งใหญ่ไม่แพ้ชายหนุ่มที่จะมีต่อหญิงสาวที่ตนเองหลงรักในอนาคตเฉกเช่นเดียวกัน การปรับเปลี่ยนดังกล่าวก่อให้เกิดอารมณ์ขันตามแนวคิดความไม่เข้ากัน ความไม่เข้ากันตรงนี้เป็นความไม่เข้ากันในเรื่องของบริบทที่นำมาพูด เนื่องจากความเป็นเด็กที่สำคัญต่อความเป็นไปของชาติ กลับกลายเป็น ฝ่ายชายที่เพ้อฝันว่าตนเองมีความสำคัญและยิ่งใหญ่ต่อชีวิตฝ่ายหญิงได้ในอนาคต

2.7 กลวิธีการจงใจใช้ถ้อยคำผิด

กลวิธีการจงใจใช้ถ้อยคำผิด หมายถึง การตั้งใจใช้คำผิดจากความหมายเดิมหรือผิดจากหลักภาษา เพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างอารมณ์ขัน ในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน บางครั้งผู้เขียนหรือผู้พูดจงใจใช้คำผิดไม่ใช่เพราะไม่รู้ แต่เพื่อให้เกิดผลทางความหมาย โดยเฉพาะในงานที่ต้องการความขบขันหรือเสียดสีสังคม จุดประสงค์อาจเนื่องด้วยต้องการสะท้อนตัวตนของตัวเอง และเพื่อให้เป็นจุดเด่นในการจดจำของผู้ชมรายการ พงศ์พันธ์ อันตะวิภาณนธ์ (2544 : 63-65) กล่าวถึงการใช้คำผิดเพี้ยนสรุปได้ว่า เป็นการนำเสนอโดยการพูดผิดถูก หรือพลาดจากคำจริง โดยความตั้งใจเพื่อสร้างอารมณ์ขัน และถ้าเป็นไปโดยผู้แนะนำเสนอไม่รู้ตัว การใช้กลวิธีนี้สามารถสร้างอารมณ์ขันได้ง่ายหากผู้แนะนำเสนอเลือกใช้ในจังหวะที่เหมาะสม และใช้ลีลาท่าทางประกอบด้วย

พบกลวิธีดังกล่าวในตอนที่ 7 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก ดั่งตัวบทที่ยกตัวอย่างมา ดังต่อไปนี้

หัวหน้าห้องพูดว่า “Please stand by เ๊ยย Please stand up”

นักเรียนทุกคนพูดพร้อมกันว่า “Good Morning Teacher.”

ครูเพ็ญศรีตอบเป็นภาษาอังกฤษว่า “How are you today?”

(ตอนที่ 7 ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีมีรับหน้าที่สอนแทนในวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าชั้นบอกเพื่อนทำความเคารพครูเป็นภาษาอังกฤษ แต่หัวหน้าชั้นพูดผิดเป็น “Please stand by” หมายถึงการยืนเคียงข้าง แทนที่จะพูดว่า “Please stand up” หมายถึงการลุกขึ้นยืน

คำว่า stand by และ stand up เป็นการใช้คำจากกลุ่มเดียวกัน การใช้คำว่า stand by แทนคำว่า stand up ถือเป็นกลวิธีใจใช้ถ้อยคำผิด กล่าวคือเมื่อครูเข้ามาในห้องนักเรียนต้องยืนขึ้นเพื่อทำความเคารพครู ไม่ใช่ให้มายืนเคียงข้างครู ซึ่งเป็นไปไม่ได้ สถานการณ์นี้สอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากัน การใช้คำดังกล่าวไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในการสนทนา ความไม่เข้ากันนั้นเป็นลักษณะของความเผลอเผลอในการสนทนา หรือความหลงลืมทางภาษาจึงทำให้เกิดลักษณะผิดพลาดผิดตัวเกิดขึ้น จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันตามมา

2.8 กลวิธีปะปนภาษาถิ่น

การปะปนภาษา คือ การใช้ภาษาหนึ่งในทุกระดับหรือทุกรูปแบบปนกับอีกภาษาหนึ่งของผู้พูด เช่น การใช้คำ วลี ลักษณะทางเสียง ประโยคหรือข้อความ เป็นต้น (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2548 : 91) กลวิธีปะปนภาษาถิ่น คือ การใช้ภาษาถิ่นทำให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมาย การใช้ระดับเสียงที่ผิด โดยนำมาเป็นเรื่องล้อเลียนเสียง ดังตัวอย่างในตอนที่ 10 เสียงประสาสัมพันธ์ จังหวะนรก ดังต่อไปนี้

สักพักหนึ่งมือถือครูเพ็ญศรีก็ตั้งขึ้น ครูรับโทรศัพท์พูดเป็นภาษาอีสานว่า

“ว่าจั่งได้ข้อยสอนอยู่ แคนี่แหละ”

ตะหยอกครูว่า “โทรมาจากที่ไหนครับ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “โทรมาจากอุดร ต่อค่ะต่อค่ะ”

(ตอนที่ 10 เสียงประสาสัมพันธ์จังหวะนรก)

บทสนทนาข้างต้น ระหว่างที่ครูเพ็ญศรีกำลังสอน ญาติหรือคนรู้จักทางภาคอีสาน โทรศัพท์มาหาครูเพ็ญศรี ครูเพ็ญศรีขณะที่กำลังสอนในชั้นเรียนด้วยภาษาไทยมาตรฐานอยู่นั้นก็ตอบกลับไปเป็นภาษาอีสานว่า “จั่งได้ข้อยสอนอยู่” จั่งได้ หมายถึง อย่างไร, แบบไหน ข้อย หมายถึง ข้าพเจ้า (สรรพนามบุรุษที่ 1) เพราะฉะนั้น “จั่งได้ข้อยสอนอยู่” หมายถึง “ฉันก็กำลังสอนอยู่นี่แหละ”

สถานการณ์ข้างต้นนำความเป็นท้องถิ่นอีสานมาใช้ในชั้นเรียนที่ต่างสังคมวัฒนธรรมกัน ขณะที่ผู้เรียนกำลังรับความรู้ในท้องถิ่นเป็นภาษาไทยมาตรฐานคู่มือความเป็นวิชาการมีมาตรฐาน ครูก็แต่งกายดูดี แต่กลับพูดเป็นภาษาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่เข้าไม่ได้กับบริบทความเป็นวิชาการในชั้นเรียน การใช้ภาษาดังกล่าวเป็นลักษณะของกลวิธีการปะปนภาษาถิ่น ประกอบกับบุคลิกและนิสัยของตัวละครที่ไม่มีกาลเทศะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวอยู่แล้ว ยิ่งทำให้เกิดอารมณ์ขันมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความไม่เข้ากันตามแนวคิดอารมณ์ขันของเอลเมอร์

2.9 กลวิธีการใช้คำผวน

คำว่า “ผวน” หมายถึง หวน หรือกลับ คำผวนหรือผวนคำ จึงหมายถึงการหวนหรือกลับคำ โดยสลับให้ออกเสียงพยัญชนะและสระตรงข้ามกับคำเดิม แต่ยังคงเสียงพยัญชนะไว้ในตำแหน่งเดิม ส่วนเสียงวรรณยุกต์อาจคงเสียงไว้ในตำแหน่งเดิมหรือสลับตำแหน่ง รวมทั้งอาจเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ได้บ้าง แต่ไม่มีใครปรากฏนัก คำผวนส่วนใหญ่จะมีเสียงวรรณยุกต์คงอยู่ในตำแหน่งเดิม ทำให้เกิดเป็นคำใหม่ที่มีความหมายเปลี่ยนไปจากคำเดิม เช่น สอยดาว ผวนเป็น สาวดอย เป็นต้น (เถกิง พันธุ์เถกิงอมร, 2559 : 248) คำผวนเป็นการใช้ภาษาที่พบมากในภาษาพูด แสดงให้เห็นถึงปฏิภาณไหวพริบของผู้พูดและผู้ฟัง หากผู้ฟังสามารถตีความตามคำผวนได้อย่างรวดเร็วก็แสดงว่ามีความเข้าใจการพลิกแพลงทางภาษาได้ทัดเทียมผู้พูด (ศศวิมล สงวนพงษ์, 2563 : 80) การใช้คำผวนก่อให้เกิดความสับสนไหลในบทสนทนา มีมิติของความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และสร้างความน่าจดจำให้แก่รายการตลกหยาก ดังตัวอย่างตัวบทในตอนที่ 24 วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี ดังต่อไปนี้

ตะทำทำทางส่งดอกกุหลาบให้หนู จากนั้นเพื่อนๆ ต่างพากันโห่ เพื่อเป็นการหยอกทั้งสอง

“จริงๆ อะเดือนแห่งความรักมันไม่ใช่เดือนกุมภาพันธ์ มันคือเดือนมกรา”

อาร์ตถามว่า “เพราะอะไร”

“มกรา มากะรักครับผม” ตะตอบ

...

หนูหันหน้าไปทางหนึ่งด้วยความเขินแบบเกินจริง

ครูเพ็ญศรีครับ “อังกฤษนี้อยู่ยุโรปหรือเปล่าครับ”

ครูตอบว่า “ใช่ค่ะ”

ผอ.ถามว่า “แล้วไทยอะครับ อยู่ไหนครับ”

ครูตอบว่า “ไทยก็อยู่นี่สิคะ”

ผอ.ตอบว่า “ไทยอยู่ในเจอครับ”

ครูผวนว่า เธออยู่ในใจ

(ตอนที่ 24 วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี)

บทสนทนาข้างต้น นักเรียนสนทนาในลักษณะของการเกี่ยวพาราสิในท้องถิ่น อาร์ตและตะพูดในเชิงเกี่ยวพาราสิด้วยคำผวน ที่ว่า “มกรา” ผวนเป็น “มากะรัก” และผู้อ่านวยการได้

พูดกับครูเพ็ญศรีในเชิงขู่ว่า “ไทยอยู่ในใจ” ครูเพ็ญศรีผวนเป็น “เธออยู่ในใจ” ครูทำท่าทางอายนวการอย่างเห็นได้ชัด บรรยากาศในตอนนี้เป็นในลักษณะหวานแหววคู่รักแบบหนุ่มสาว

คำว่า “มกรา” สื่อความหมายถึง เดือนมกราคม แต่ทว่าผวนเป็น “มากระรัก” เดือนมกราคมไม่ใช่เดือนที่เกี่ยวข้องกับความรัก แต่ผู้เขียนบทก็ใช้กลวิธีคำผวนให้เดือนมกราคมเป็นเดือนที่สัมพันธ์กับความรักให้ได้ ทั้งๆ ที่ความจริงแล้วควรเป็นเดือนกุมภาพันธ์จึงจะสัมพันธ์กัน ขณะเดียวกันผู้อำนวยการได้พูดกับครูเพ็ญศรีถึงประเทศไทยว่าตั้งอยู่ที่ใด ครูเพ็ญศรีตอบว่าตั้งอยู่ที่นี้ประเทศไทย แต่ผู้อำนวยการก็ผวนคำจากที่ตั้งของประเทศไทย เป็นการที่ครูเพ็ญศรีอยู่ในใจของเขา การใช้ภาษาดังกล่าวเป็นสิ่งที่เข้ากันไม่ได้ในภาษาแต่ผู้เขียนบทสามารถทำให้คำในสองบริบทที่ต่างกันมาอยู่ด้วยกันได้ด้วยกลวิธีการผวนคำ ทำให้ความไม่เข้ากันนั้นกลายเป็นความลงตัวและเกิดความประทับใจแก่ผู้ชมรายการ ความตลกที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับแนวความคิดอารมณ์ขันความไม่เข้ากัน

2.10 กลวิธีการใช้คำกำกวม

การใช้คำกำกวม (Ambiguity) คือ การใช้เสียงหรือคำสื่อความหมายที่ไม่ชัดเจน โดยความหมายนั้นต้องอาศัยการตีความเพื่อให้เข้าใจความหมายตามเจตนาผู้พูด (ฐานนี้ สีทาจันทร์ และคณะ, 2564 : 289) เพื่อสร้างอารมณ์ขัน ความเข้าใจผิดอย่างน่าขบขัน หรือชี้ให้เห็นความแตกต่างทางความคิดระหว่างผู้สื่อสารกล่าวอีกนัยหนึ่ง กลวิธีนี้อาศัย การเล่นคำ (pun) หรือ การใช้ภาษาที่มีความหมายสองนัยเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในทางที่ตลกขบขัน ดังตัวอย่างตัวบทในตอนที่ 12 คลิป หลุดครับจรรย์ ดังต่อไปนี้

“อย่าแซร์ อย่าโลก์ ขอร้องเถอะ”

สักพักก็นำคลิปหนีบกระดาษมาคืนให้ครูเพ็ญศรี

“คุณครูคะ คีนคลิปคะ”

ครูเพ็ญศรีทำหน้าตาเหมือนจะเป็นลม เพราะความเหนื่อย

“คลิปที่ครูหนีบกระดาษมันหลุดครับ” ตะบอกครู

“คลิปครูได้คืนแล้วเนอะ ตายละ เมื่อกี้เล่นละครเวที”

จากนั้นครูได้เดินมาเก็บเงินจากนักเรียนทุกคนคืน

...

“โถ! ไม่ต้องไปอยู่ไกลแค่นี้ไปเมื่อไรก็ได้ คลิปนี้เหอ” ครูพูดกลางหีบคลิปขึ้นมาดูด้วยความสบายใจ

“ครูคิดว่า คลิปอะไรละครับ” อาร์ทถาม

“ครูอัดคลิปไว้เยะ”

“คลิปนี้”

“ใส่”

“เฮ้อ!” ครูเพ็ญศรีร้องด้วยความเหนื่อย

(ตอนที่ 12 คลิปหลุดครับจรรย์)

บทสนทนาข้างต้น ครูเพ็ญศรีทำคลิปหลุด เธอเข้าใจผิดคิดว่าคลิปลับของตนเองจะหลุดไปในโลกโซเชียล ครูจึงจ้างนักเรียนไปยังสถานที่ต่างๆ ที่มีคนพลุกพล่าน เช่น พันธุ์ทิพย์ ฟอรัจูน เป็นต้น เพื่อไปแจ้งไม่ให้มีการปล่อยคลิป จนสุดท้ายย่นได้มาเฉลยว่าคลิปที่ครูกำลังหาอยู่นั้นเป็นคลิปหนีบกระดาษที่ครูทำหล่นเมื่อช่วงต้นคาบเรียน

ครูเพ็ญศรีมีสีหน้าท่าทางตกใจระวนระวายใจเมื่อเข้าใจว่าคลิปลับของตนเองหลุดในโลกโซเชียล แต่เมื่อภายหลัง นักเรียนเฉลยว่า “คลิปหลุด” ที่ครูเข้าใจผิด คือ คลิปหนีบกระดาษที่หลุดจากแฟ้มที่ครูถือมา คลิปที่เป็นอุปกรณ์เครื่องเขียน กับคลิปวิดีโอลับไม่ต้องการปกปิดตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง แต่ผู้เขียนสามารถนำสิ่ง 2 สิ่งที่ต่างกันมาไว้ด้วยกันด้วยการใช้วิธีคำกำกวม ความตลกจึงเกิดขึ้น แม้กระทั่งชื่อตอน “คลิปหลุดครีบกจารย์” ก็มีความกำกวมแล้ว สามารถตีความได้หลายความหมาย ชื่อตอนนั้นถือได้ว่าตั้งได้ดี เพราะตรงกับเนื้อหาในเรื่องที่ต้องการเสนอความกำกวมของคำ สีหน้า ท่าทีของตัวละครครูเพ็ญศรียิ่งเสริมให้เห็นถึงความตลกได้ดี เป็นการนำเสนอความขำขันผ่านอุปกรณ์ประกอบ บทสนทนาและตัวละครในเรื่อง โดยใช้กรอบของความเป็นชั้นเรียน มีการเผยให้เห็นการแสดงออกและการแก้ปัญหาของตัวละคร เมื่อต้องไปอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไปพบว่าตอนดังกล่าวสัมพันธ์กับสภาพสังคมวัฒนธรรมช่วงเวลานั้น เนื่องจากการอัดคลิปและคลิปหลุดในโลกโซเชียลเป็นปัญหาค่อนข้างมากในสังคม เนื้อหาดังกล่าวจึงสอดคล้องกับแนวคิดอารมณ์ขันในเรื่องความไม่เข้ากันหรือผิดฝาผิดตัว

จะเห็นได้ว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษานั้นเป็นวิธีหนึ่งซึ่งทำให้เกิดความตลกขบขันในรายการได้ สามารถทำให้ผู้ชมเกิดความสะเทือนอารมณ์ได้ กลวิธีทางภาษามีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาในการนำเสนอ รายการตลกหกลก เฉพาะฉากในโรงเรียนมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพครู และห้องเรียน ดังนั้นกลวิธีในการใช้ภาษาที่โดดเด่นที่สุดคือ การออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานซึ่งสอดคล้องกับความเป็นห้องเรียนหรือชั้นเรียน ซึ่งต้องมีมาตรฐานมีความถูกต้อง การออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานเป็นกลวิธีที่ถูกนำมาใช้อย่างแพร่พรราวในฉากหรือสถานการณ์ในโรงเรียนนี้ โดยเฉพาะตัวละครครูผู้สอนที่ไม่ได้มีความเจตนาในเนื้อหาวิชาที่ต้องมาสอนความขำขันจึงเกิดขึ้น แต่ถึงอย่างไรกลวิธีอื่นๆ ทางภาษาก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก การใช้ถ้อยคำประชดประชัน หรือการเทียบเสียงต่างภาษาก็ล้วนเติมเต็มให้รายการตลกหกลกสามารถบรรลุวัตถุประสงค์คือการสร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้ชมรายการได้ ไม่แพ้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ รายการนี้แสดงให้เห็นถึงหน้าที่ของภาษาที่มีความสำคัญสามารถทำให้ผู้รับสารหัวเราะได้ เศร้าได้ก็อยู่ที่การใช้ภาษา เสริมเข้าด้วยกันกับท่าทีการแสดงออกนักแสดงตลอดจนฉาก บรรยากาศล้วนหล่อหลอมให้รายการนี้สามารถตราตรึงใจผู้ชม เรียกเสียงหัวเราะมาเป็นเวลายาวนานสืบกว่าปี

บทสรุป

การสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน อาศัยทั้งกลวิธีทางสถานการณ์และกลวิธีทางภาษาอย่างสอดคล้องกัน ภายใต้ความเป็นฉากหรือสถานการณ์ในห้องเรียน (ชั้นเรียน) ซึ่งเป็นบริบทสำคัญ กลวิธีทางสถานการณ์ เช่น การเข้าแหย่ทั้งสังคม รูปลักษณ์ และพฤติกรรม การหักมุมหรือพลิกความคาดหมาย การสร้างเรื่องให้เกินจริง เป็นต้น และกลวิธีทางภาษา เช่น การออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก การใช้ถ้อยคำประชดประชัน เป็นต้น ผสมผสานกันถูกนำเสนอผ่านองค์ประกอบต่างๆ ในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกนิสัย ความคิด การแสดงออกของตัวละคร บทสนทนาในเรื่อง โดยอาศัยความขัดแย้งระหว่างความเป็นวิชาการที่ต้องมีมาตรฐาน กับพฤติกรรมและบุคลิกของตัวละครที่ดูไม่สอดคล้องกัน ประกอบกับบทบาทของครูที่มีสถานะเหนือกว่า และนักเรียนซึ่งมีสถานะต่ำกว่า เมื่อบทบาททั้งสองต้องมาอยู่ในสถานการณ์อย่างตลกหกฉากแล้ว ได้ส่งผลให้เกิดความขบขันที่แตกต่างจากฉากอื่นๆ ในรายการ กลวิธีที่หลากหลายเหล่านี้ถูกนำมาใช้สร้างอารมณ์ขันท่ามกลางประสบการณ์ร่วมระหว่างผู้เขียนบทหรือผู้กำกับ และผู้ชมรายการที่คุ้นเคยในฐานะนักเรียนในโรงเรียนชั้นพื้นฐาน ส่งผลให้รายการตลกหกฉากนี้ได้รับความนิยมจากผู้ชมรายการอย่างต่อเนื่องและยาวนาน แต่ทว่าเรื่องราวความขำขันดังกล่าวมีพื้นฐานเพื่อมุ่งหยิกแถมหยอก ไม่ให้ฟังเข้าใจหรือเสียดสีให้เกิดความเจ็บปวด แต่บางตอนอาจแฝงเนื้อหาการวิพากษ์วิจารณ์สังคมซึ่งเป็นเรื่องปกติของการสื่อสารในสังคมที่ยังคงมีพลวัตหรือการปฏิสัมพันธ์อยู่

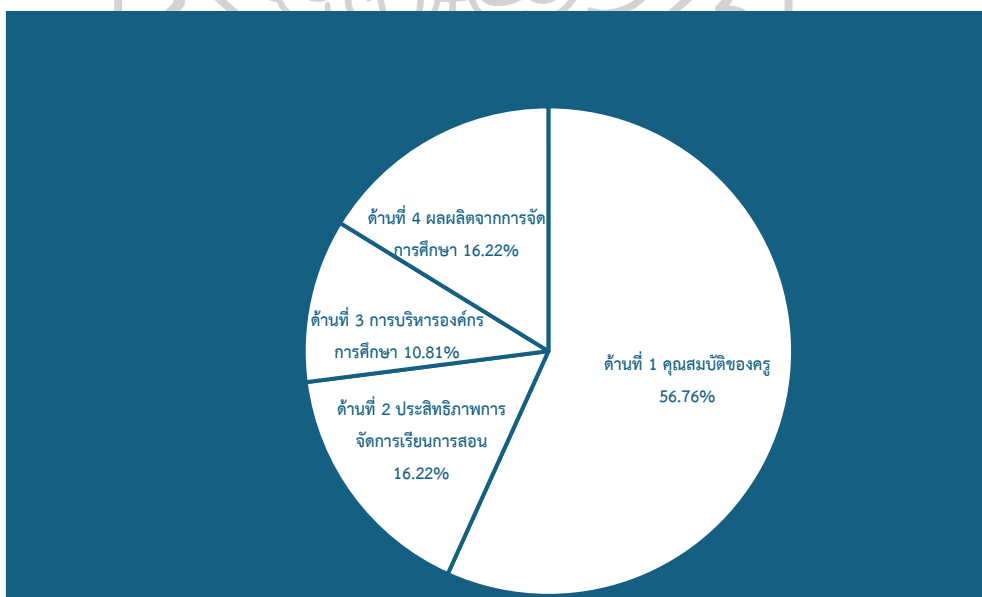
บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยเรื่อง “กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก : กรณีศึกษาจากโรงเรียน” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่สร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน 2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธี การสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษารายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ที่เผยแพร่ทางช่อง Youtube โดยไม่นำตอนที่มีเนื้อหานอกห้องเรียนหรือชั้นเรียนมาวิเคราะห์ การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะส่วนตลกหกฉาก ไม่รวมถึง “หกฉากครบจารย์” และ “ครูเพ็ญศรีกับเลดี้ปอบ” ผู้วิจัยคัดเลือกตอนที่มีจำนวนผู้ชมมากที่สุดในแต่ละเดือนที่ลงเผยแพร่ทาง Youtube (จำกัดขอบเขตโดยเลือกข้อมูลตั้งแต่เดือนแรกที่มีการเผยแพร่ คือเดือนมีนาคม 2558 จนถึงเดือนตุลาคม 2566) พบว่ามีทั้งสิ้น 37 ตอน นำมาวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

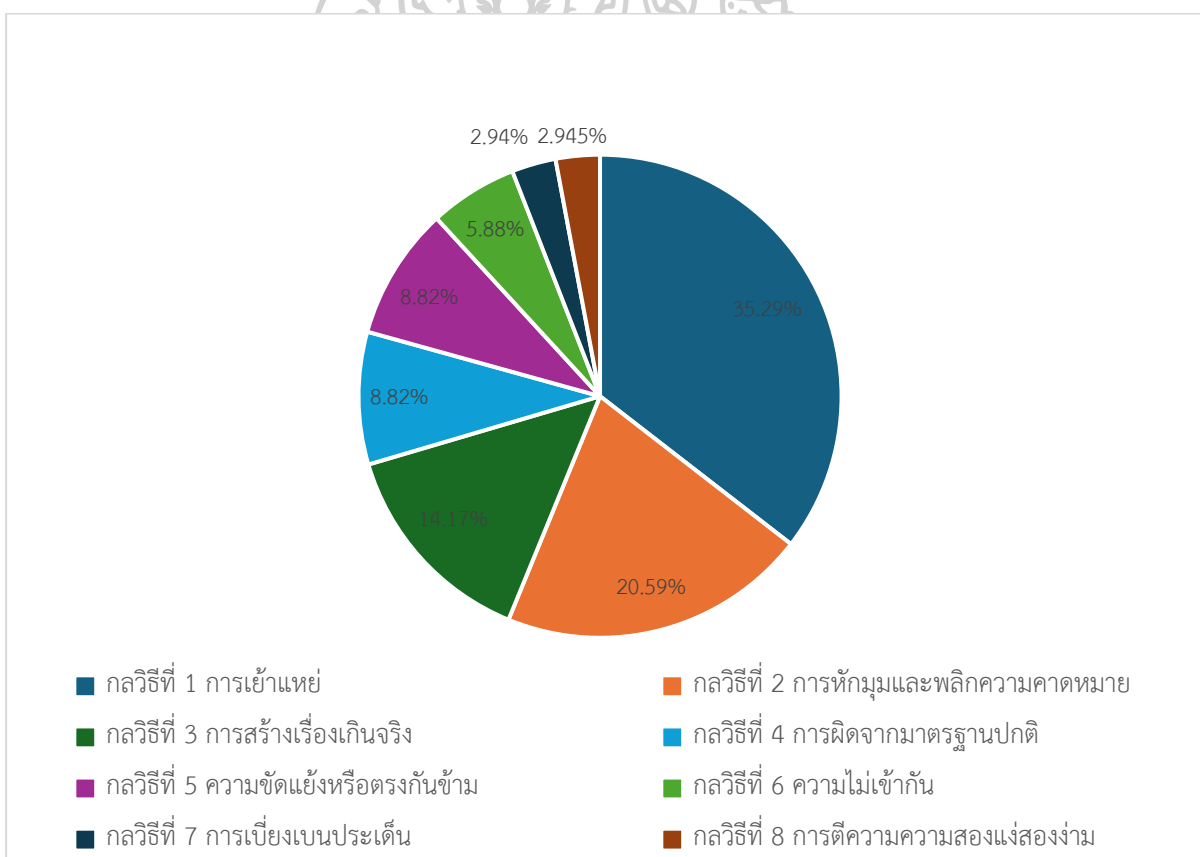
ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนซึ่งพบทั้งสิ้น 37 ตอน ตามวัตถุประสงค์การศึกษาทั้ง 2 ข้อ วัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาทางการศึกษาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากโรงเรียน ผลการวิจัยนำเสนอตามแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 5 แผนภูมิความถี่เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่พบในรายการ

แผนภูมิเป็นการนำเสนอความถี่เนื้อหาทางการศึกษาไทยที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน โดยวิเคราะห์เนื้อหาได้ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 คุณสมบัติของครูผู้สอน พบร้อยละ 56.79 ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านจริยธรรมจรรยาบรรณของครู พบร้อยละ 35.13 ด้านความรู้ความสามารถของครู พบร้อยละ 21.62 ด้านที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเรียน การสอน พบร้อยละ 16.22 ด้านที่ 3 การบริหารองค์กรทางการศึกษา พบร้อยละ 10.81 ด้านที่ 4 ผลผลิตจากการจัดการศึกษา พบร้อยละ 16.22 ด้านที่พบมากที่สุดคือด้านที่ 1 คุณสมบัติของ ครูผู้สอน และด้านที่พบน้อยที่สุดคือ ด้านที่ 4 การบริหารองค์กรทางการศึกษา

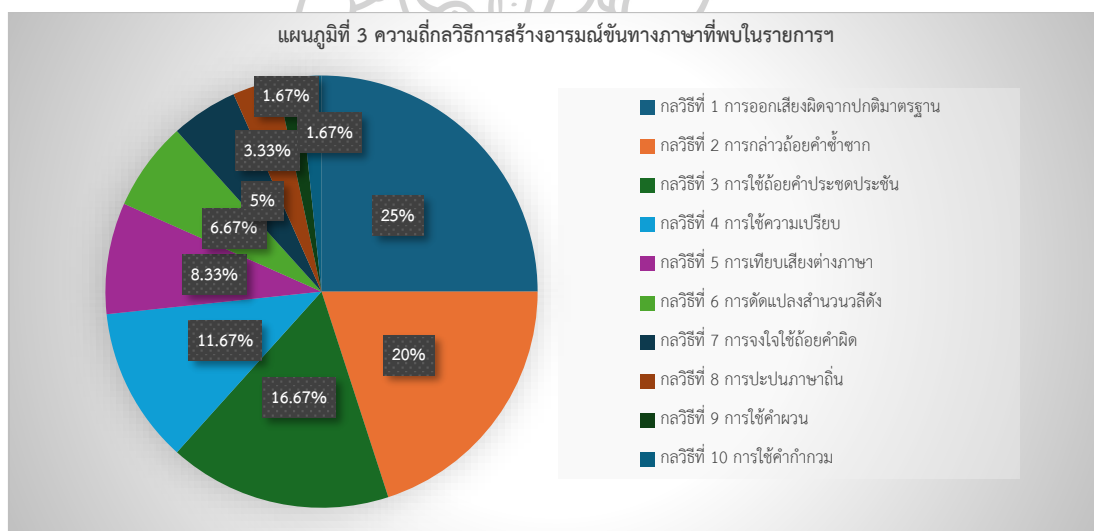
สำหรับวัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลก หกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันใน 2 ลักษณะ คือ กลวิธีการสร้างอารมณ์ ขันทางสถานการณ์ และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา สำหรับกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทาง สถานการณ์ ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 6 แผนภูมิความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการ

แผนภูมิแสดงความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบทั้งสิ้น 8 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การเข้าแหย่ พบร้อยละ 35.29 แบ่งเป็น กลวิธีการเข้าแหย่สังคม กลวิธีการเข้าแหย่รูปลักษณ์ และกลวิธีการเข้าแหย่พฤติกรรมหรือการกระทำ กลวิธีที่ 2 การหักมุมและพลิกความคาดหมาย พบร้อยละ 20.59 กลวิธีที่ 3 การสร้างเรื่องเกินจริง พบร้อยละ 14.17 กลวิธีที่ 4 การผิดจากมาตรฐานปกติ พบร้อยละ 8.82 กลวิธีที่ 5 ความขัดแย้งหรือ ตรงกันข้าม พบร้อยละ 8.82 กลวิธีที่ 6 ความไม่เข้ากัน พบร้อยละ 5.88 กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น พบร้อยละ 2.94 และกลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม พบร้อยละ 2.94 โดยกลวิธีที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการเข้าแหย่ โดยเฉพาะการเข้าแหย่สังคม รองลงมาคือกลวิธีการหักมุมและพลิกความคาดหมาย พบร้อยละ 20.59 และกลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง พบร้อยละ 14.17 กลวิธีที่พบน้อยที่สุด คือ กลวิธีการเบี่ยงเบนประเด็น พบร้อยละ 2.94 และกลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม พบร้อยละ 2.94

วัตถุประสงค์การศึกษาข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนั้น นอกจากพบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์แล้ว ผู้วิจัยพบกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา ผลการวิจัยสรุปผลได้ตั้งแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 7 แผนภูมิความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาที่พบในรายการ

แผนภูมิแสดงความถี่กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษาที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน โดยพบทั้งสิ้น 10 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีที่ 1 การออกเสียงผิดจากมาตรฐาน พบร้อยละ 25.00 กลวิธีที่ 2 การกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก พบร้อยละ 20.00 กลวิธีที่ 3 การใช้ถ้อยคำประชดประชัน พบร้อยละ 16.67 กลวิธีที่ 4 การใช้ความเปรียบ พบร้อยละ 11.67 กลวิธีที่ 5 การเทียบเสียงต่าง ภาษา พบร้อยละ 8.33 กลวิธีที่ 6 การดัดแปลงสำนวนหรือวลีดั้งมาใช้ใหม่ พบร้อยละ 6.67 กลวิธีที่ 7

การจงใจใช้ถ้อยคำผิด พบร้อยละ 5.00 กลวิธีที่ 8 การปะปนภาษาถิ่น พบร้อยละ 3.33 กลวิธีที่ 9 การใช้คำพวน พบร้อยละ 1.67 และกลวิธีที่ 10 การใช้คำกำกวม พบร้อยละ 1.67 โดยกลวิธีที่พบมากที่สุด คือ กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน รองลงมาคือกลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก และกลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน ส่วนกลวิธีที่พบน้อยที่สุด คือ กลวิธีการใช้คำพวน และกลวิธีการใช้คำกำกวม

การที่พบเนื้อหาในรายการตลกหกฉากเกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของครูมากที่สุด อาจเพราะลักษณะของรายการที่เป็นตลกสถานการณ์ ที่มีการสร้างสถานการณ์ต่างๆ แต่ตัวละครนั้นเป็นชุดเดียวกัน ตัวละครต้องไปอยู่ในสถานการณ์ต่างๆที่ผู้เขียนบทสร้างขึ้น ตัวละครจึงมีความสำคัญค่อนข้างมาก ต้องมีบทบาทชัดเจน เนื้อหาด้านคุณสมบัติของครูจึงพบการนำมาสร้างอารมณ์ขันมากที่สุด อีกทั้งคนไทยมีความผูกพันใกล้ชิดกับครู ผู้เขียนบทและผู้กำกับจึงมุ่งเน้นการสร้างตัวละครที่มีความซับซ้อนโดยเฉพาะตัวละครครูเพ็ญศรี มากกว่าเนื้อหาด้านการจัดการเรียนการสอน หรือเนื้อหาด้านการบริหารองค์กร

ด้านคุณสมบัติของครูตัวกล่าว ผู้วิจัยพบการสร้างอารมณ์ขันในเรื่องจริยธรรมจรรยาบรรณมากกว่าเรื่องความรู้ความสามารถของครู เหตุผลเนื่องด้วยจริยธรรมจรรยาบรรณเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่สนใจ ด้วยเหตุที่ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชน ส่วนเรื่องการบริหารถึงแม้จะดูห่างไกลจากผู้ชมรายการแต่ก็ได้รับความนิยมเช่นกัน เนื้อหาผลลัพธ์จากการจัดการศึกษา และด้านการบริหารจึงเป็นประเด็นที่ผู้เขียนบทและผู้กำกับนำมาเติมเต็มให้รายการนี้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้นด้วย

กลวิธีในการสร้างอารมณ์ขัน พบ 2 ลักษณะ คือกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ และกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางภาษา กลวิธีทางสถานการณ์ที่นำมาใช้มากที่สุดคือการเข้าแหย่ โดยเฉพาะการเข้าแหย่สังคม ที่เป็นการหยิบยกเรื่องราวในสังคมด้านๆ มาเข้าแหย่ในแนวตลกซ้ำกัน ด้วยความที่รายการนี้เน้นเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียนและชั้นเรียน จึงไม่แปลกที่จะพบการเข้าแหย่หยอกล้อสังคมค่อนข้างมาก เพราะผู้ชมรายการเองก็มีประสบการณ์ร่วมกับผู้เขียนบทและผู้กำกับ ในฐานะผ่านการเป็นนักเรียนโรงเรียนชั้นพื้นฐาน กลวิธีที่ถูกนำมาใช้น้อยที่สุดที่เห็นชัดเจนคือ กลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม เพราะความเป็นฉากห้องเรียน หรือชั้นเรียนที่จำกัดอย่างเห็นได้ชัด แต่กลวิธีนี้ก็ไม่น่าเกลียดจนเกินไปจนทำลายสถานภาพครู เพราะผู้เขียนบทสามารถนำมาใช้ได้อย่างกลมกลืนกับเนื้อเรื่อง อย่างไรก็ตามกลวิธีนี้สามารถเรียกเสียงหัวเราะค่อนข้างมากเมื่อนำมาใช้ในแต่ละครั้ง

การใช้ภาษานั้น พบว่าผู้เขียนบทสามารถนำภาษามาสร้างอารมณ์ขันได้เป็นอย่างดี ผ่านตัวละคร ผ่านบทสนทนา ผู้เขียนบทและผู้กำกับมีการลำดับเนื้อหาเหตุการณ์ที่ดี ตัวละครเกือบทุกตัวมีความสามารถถ่ายทอดบทได้อย่างดีและชัดเจน ถึงแม้ผู้เขียนบทและผู้กำกับจะมีความสามารถในการสร้างสถานการณ์ได้ดีเพียงใด แต่ถ้ากลวิธีทางภาษาไม่เจ๋งจัด รายการที่ผลิตก็ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ กลวิธีทางภาษาทำให้รู้สึกไม่เบื่อและไม่เป็นมุขเดิมๆ กลวิธีทางภาษาที่พบ

อย่างหลากหลายนั้นแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเล่นทางภาษา ที่โดดเด่นที่ผู้วิจัยพบคือ กลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐาน กลวิธีการกล่าวถ้อยคำซ้ำซาก กลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน อาจเนื่องด้วยบริบทของฉากห้องเรียน หรือชั้นเรียน ทำให้เกิดกลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานที่โดดเด่นมากที่สุดที่ต่างจากฉากหรือสถานการณ์อื่นๆ ในรายการตลกหกฉาก

กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันนั้น พบว่าผลการวิจัยสอดคล้องตามแนวคิดของเอลเมอร์ ไม่ว่าจะ เป็นแนวคิดความไม่เข้ากัน พบกลวิธีการที่สอดคล้องกับแนวคิดนี้ อาทิเช่น กลวิธีการหักมุมและพลิกความ คาดหมาย กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง กลวิธีการทำให้ผิดจากมาตรฐานปกติ กลวิธีการออกเสียงผิด จากปกติมาตรฐาน เป็นต้น แนวคิดความเหนือกว่าต่ำกว่านั้น กลวิธีที่มีความโดดเด่นสอดคล้องกับ แนวคิดนี้ อาทิเช่น กลวิธีการเข้าแห่ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าแห่พฤติกรรมการกระทำ สังคม หรือ รูปลักษณ์ กลวิธีการใช้ถ้อยคำประชดประชัน เป็นต้น ล้วนแล้วแต่สร้างความรู้สึกเหนือกว่าต่ำกว่า ให้แก่ผู้ชมรายการเพื่อให้เกิดอารมณ์ขัน แนวคิดความอ่อนคลายหรือหลุดพ้นจากกรอบ กลวิธีที่มีความโดดเด่นสอดคล้องกับแนวคิดนี้ อาทิเช่น กลวิธีการตีความสองแง่สองง่าม เป็นต้น

ข้อสังเกตคือ การสร้างอารมณ์ขันในรายการนี้ไม่ใช่มุ่งเพื่อสร้างความเกลียดชังเป็นสำคัญ แต่ เป็นลักษณะหยิกแกมหยอก น้ำเสียงไม่ได้จริงจัง มุ่งเน้นความตลกขำขันเพื่อความอ่อนคลาย แต่ก็พบ การวิพากษ์วิจารณ์สังคมเป็นบางตอนแต่ก็มีได้เองจริงเอง

จากผลการวิจัยนั้นได้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งเอาไว้ที่ว่ารายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนี้มุ่งนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษาไทยที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นครูและ การศึกษาไทย บทบาทครูและนักเรียน มีส่วนในการนำมาสร้างความขำขัน ในลักษณะหยิกแกมหยอก บทบาทของครูจากสถานภาพที่เหนือกว่า ถูกพลิกหรือลดบทบาทลงจึงก่อให้เกิดความขำขันขึ้น วิภากร กล้าวิทย์กิจ (2548 : 7-8) ได้กล่าวว่า เป็นการสะท้อนการใช้ปัญญา คนที่เป็นผู้น้อยมักมีความ คับข้องใจจึงอยากเอาชนะ เมื่อชนะได้ก็รู้สึกพอใจ เพราะความเป็นจริงในสังคม ผู้น้อยไม่สามารถทำ อย่างนี้ได้ เมื่อผู้น้อยทำสิ่งที่ผิดไปจากมาตรฐานสังคมจึงเกิดการหัวเราะได้

จะพบว่าเนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือในเมื่อกล่าวถึง เนื้อหาด้านการศึกษาไทย โดยเฉพาะคุณสมบัติของครู ซึ่งเป็นเรื่องของสังคมที่ถูกนำมาสร้างอารมณ์ ขัน ย่อมเป็นไปได้ที่จะไม่พบกลวิธีการเข้าแห่ โดยเฉพาะการเข้าแห่สังคมในการสร้างความตลก ขบขันอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์เมื่อประสบในสิ่งที่ตนเองคุ้นเคยอย่างโรงเรียน ตลอดจนกลวิธีทาง ภาษาก็สอดคล้องกับบริบทในห้องเรียนที่พบกลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานที่โดดเด่น สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างอารมณ์ขันของเอลเมอร์ เอ็ม บลิสเตน อารมณ์ขันที่นำเสนอ นั้น ต้องกับรสนิยมของคนไทยที่นิยมความสนุกสนานรื่นเริง อีกทั้งรายการนี้มีศิลปะที่ทำให้ผู้ชมรายการ คล้อยตาม และตราตรึงใจมาเป็นระยะเวลายาวนาน

2. อภิปรายผลวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้เสนอไปนี้ มีความเหมือนและความต่างจากงานวิจัยอื่นๆ โดยมีความสอดคล้องกับงานของอันธิยา หล่อเรืองศิลป์ (2547) ซึ่งศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9 ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะเนื้อหาในละครตลกสถานการณ์และศึกษากฎวิธีการสร้างอารมณ์ขัน โดยงานของอันธิยา หล่อเรืองศิลป์พบลักษณะที่ถูกนำมาใช้เป็นสถานการณ์ของความขบขัน 12 ลักษณะ ได้แก่ เรื่องไร้สาระ สามภรรยา พฤติกรรมที่ไม่น่าพึงพอใจ ความเป็นอีสาน รูปลักษณ์ ลักษณะนิสัย สถานภาพโสด วัยผู้สูงอายุ เรื่องหนุ่มสาว เพศครอบครัว และความงี่ ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะเนื้อหาในแบบครอบครัว ซึ่งต่างจากเนื้อหาที่พบในรายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน ที่เน้นเนื้อหาที่เป็นด้านการศึกษาไทย เน้นแสดงให้เห็นบทบาทของครูผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ที่เน้นความเป็นห้องเรียนหรือโรงเรียน บางรักซอย 9 พบกฎวิธีการสร้างอารมณ์ขัน 8 กฎวิธีได้แก่ การเล่นคำ การประชด การเสียดสี การใช้ความเปรียบ การใช้เสียงสัมผัส การใช้สำนวนโวหาร การใช้เพลง และการพูดสองแง่สองง่าม จะพบว่าต่างกับงานวิจัยนี้ตรงที่รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนพบกฎวิธีที่ใช้ในการสร้างอารมณ์ขันที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนหรือในชั้นเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่

งานวิจัยนี้แตกต่างจากงานวิจัยของอรุณญา ประทุมทอง (2551) ซึ่งได้ศึกษาลักษณะอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์ กรณีศึกษาละครเรื่อง “เป็นต่อ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของตัวละครเรื่องเป็นต่อ และศึกษาอารมณ์ขันที่สามารถสะท้อนมิติทางสังคมของคนกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการนำเสนออารมณ์ขันของตัวละครเรื่องเป็นต่อ โดยใช้กรอบในการวางเงื่อนไขของบทตลก แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับภาษา การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับสามัญสำนึก การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับความรู้สึก การสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับเรื่องในชีวิตประจำวัน และการสร้างมุกตลกโดยการเล่นตลกกับกลไกชีวิต จะพบว่างานวิจัยของอรุณญา ประทุมทอง มุ่งศึกษาการวางเงื่อนไขของความตลกซึ่งต่างจากงานวิจัยนี้ไม่ได้มุ่งศึกษาการวางเงื่อนไขดังกล่าว แต่เป็นการศึกษาเทคนิควิธีการที่ผู้เขียนบทหรือผู้กำกับนำมาใช้ในรายการตลกหกฉากเป็นสำคัญ สำหรับการศึกษารมณ์ขันที่สามารถสะท้อนมิติทางสังคมของคนกรุงเทพฯ ในงานของอรุณญา ประทุมทองนั้น รายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนเน้นการนำเสนอเนื้อหาด้านการศึกษาเป็นสำคัญ แต่ละครเรื่อง “เป็นต่อ” สะท้อนในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ร่างรัฐธรรมนูญ มีการสะท้อนให้เห็นค่านิยมวัฒนธรรมของคนไทยในทุกยุคทุกสมัย สะท้อนการเคารพผู้อาวุโส

งานวิจัยนี้มีความเหมือนกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ยางงาม (2560) ศึกษาการใช้ภาษาและ กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในรายการตลกหกฉาก แต่งานของกนกวรรณ ยางงามไม่ได้ศึกษาเฉพาะ ฉากใดฉากหนึ่งแต่เป็นการศึกษาภาพรวมของการออกอากาศในแต่ละช่วง ผลการศึกษาพบว่า รายการตลกหกฉากมีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน 9 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำ การใช้ภาษาแสดง น้ำเสียง การใช้โวหาร การใช้สำนวน การใช้คำภาษาต่างประเทศ การกล่าวอ้างถึงบุคคล การใช้คำย่อ การใช้คำสแลง และการใช้ภาษาต่างระดับ จากการวิเคราะห์พบว่าการเล่นคำ และการใช้ภาษาแสดง น้ำเสียง ถูกนำมาใช้มากที่สุด ส่วนการใช้ภาษาต่างระดับนั้นพบน้อยที่สุด สำหรับกลวิธีในการสร้าง อารมณ์ขัน พบทั้งหมด 10 กลวิธี ได้แก่ การสร้างอารมณ์ขันจากการใช้เรื่องราวประกอบฉาก การใช้ บุคลิกนักแสดง การกลั่นแกล้ง การล้อเลียนลักษณะทางร่างกาย การทำให้เกิดความคาดหมาย การใช้ เรื่องสามภรรยา การละเมิดสิทธิ การนำสถานการณ์สองสถานการณ์มาเชื่อมโยงกัน การสื่อสารต่าง วัฒนธรรม และการใช้กลวิธีเสริมเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์ขันจากการเพิ่มเติมเรื่องอื่นเข้ามาในฉาก กนกวรรณ ยางงามยังกล่าวอีกว่า การสร้างฉากที่มีความสมจริงและเรื่องราวที่นำมาประกอบกับฉากมี ความสอดคล้องกันทำให้เป็นจุดที่น่าสนใจและทำให้รายการนี้เป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัย ของกนกวรรณ ยางงาม พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ทั้งด้านการใช้ภาษา และกลวิธีการสร้างอารมณ์ ขัน แต่ทว่ารายการตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนมีการวิเคราะห์ที่เจาะลึกลงไป เพราะฉะนั้น กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันจึงมีลักษณะของความเป็นกลวิธีเฉพาะเนื้อหาที่ต่างจากงานของกนกวรรณ ยางงาม

งานวิจัยนี้มีความเหมือนและต่างกับงานของจุฑามาศ เทพณรงค์และจุฬารัตน์ เสงี่ยม (2564) ซึ่งศึกษากลวิธีและการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในรายการตลก 6 ฉาก ในช่วงข่าวด่วน ชวนยิ้ม ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะลงไปฉากหนึ่งของรายการ พบว่า กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ได้แก่ การเบี่ยงเบนข้อเท็จจริง การเบี่ยงเบนค่านิยม การเข้าใจข้อเท็จจริงผิด การเข้าใจคำถามผิด การใช้ ความเจ้าชู้และลามก การล้อเลียนบุคคล และการให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการแสดง สำหรับการใช้ภาษา เพื่อสร้างอารมณ์ขัน พบทั้งหมด 8 กลวิธี ได้แก่ การเล่นคำพ้องเสียง การเล่นคำสัมผัส การใช้ศัพท์ เฉพาะวงการ การใช้ภาษาถิ่น การใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้ความเปรียบ การกล่าวเกินจริง และ การใช้คำน้ำเสียงประชดประชัน ผลการศึกษาสอดคล้องกับตัวเนื้อหาเกี่ยวกับการรายงานข่าวที่ต้องโด เด่นในกลวิธีการเบี่ยงเบนสังคม ซึ่งต่างจากฉากในโรงเรียน อีกทั้งกลวิธีทางภาษาช่วงข่าวด่วน ชวนยิ้ม จะพบว่ามีการใช้ศัพท์เฉพาะวงการซึ่งงานวิจัยฉากในโรงเรียนไม่พบกลวิธีนี้

งานวิจัยนี้มีผลวิจัยสอดคล้องกับงานของกนกกาญจน์ วรสีหะ (2567) ศึกษาการใช้ ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในรายการวาไรตี้ซีทคอม ตลก 6 ฉาก พบกลวิธีได้แก่ การใช้ ความเปรียบเทียบกับ การเล่นคำ การใช้คำหรือสำเนียงภาษาต่างประเทศ และการใช้เสียงสัมผัส และ เสริมจังหวะให้บทสนทนาที่มีความลื่นไหล นอกจากนี้ยังพบการเสียดสีและประชดประชันที่สะท้อน

ความจริงในสังคม การใช้สำนวนโวหารและคำศัพท์สแลง การพูดสองแง่สองง่าม การใช้เพลงเพื่อเพิ่มความสนุกสนานและลดความตึงเครียด รวมถึงการเพี้ยนเสียงที่สร้างความตลกผ่านการเปลี่ยนแปลงเสียงคำพูด กลวิธีเหล่านี้สะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมร่วมสมัย แต่ทว่างานของกนกกาญจน์ วรสีหะศึกษาในภาพรวมของรายการตลกหกฉาก ไม่ได้วิเคราะห์ลงไปถึงฉากใดฉากหนึ่ง

จากการศึกษาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ผ่านมาจะพบว่า ละครตลกสถานการณ์ส่วนมากมีการศึกษาเนื้อหาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน ไม่ว่าจะเป็นกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันทางสถานการณ์ เช่น การกลั่นแกล้ง การหักมุม การเบี่ยงเบน การเข้าใจผิด การล้อเลียน การประชด การเสียดสี เป็นต้น กลวิธีทางภาษา เช่น คำผวน การใช้ถ้อยคำผิด การปะปนภาษาถิ่น การเล่นคำพ้องเสียง การใช้ภาษาถิ่น ภาษาต่างประเทศ การกล่าวเกินจริง เป็นต้น อีกทั้งบางงานมีการศึกษาวัฒนธรรมเชิงการเรียกเสียงหัวเราะด้วย เช่น เข้าแห่ เสียดสี ตูถูก ความก้าวร้าว อำนาจ ความสุภาพ เป็นต้น มีการนำแนวคิดด้านความตลกและอารมณ์ขันหลายแนวคิดมาใช้วิเคราะห์ เช่น แนวคิดบันไดตลก 5 ชั้น แนวคิดอารมณ์ขันของเอลเมอร์ 3 แนวคิด เป็นต้น สำหรับงานวิจัยที่ศึกษารายการตลกหกฉากโดยตรง บางงานเป็นการศึกษาตลกหกฉากในลักษณะภาพรวม เช่น งานของกนกวรรณ ยางงาม งานของกนกกาญจน์ วรสีหะ เป็นต้น บางงานศึกษาเฉพาะฉากใดฉากหนึ่ง อย่างเช่น งานของจุฑามาศ เทพณรงค์และจุฬารัตน์ เส่งี่ยมศึกษาเฉพาะช่วงข่าวด่วน ขวณยิ้ม เป็นต้น

การศึกษาอารมณ์ขันในละครตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียน พบเนื้อหาและกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้เกิดอารมณ์ขัน โดยผ่านองค์ประกอบต่างๆ ของเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนออารมณ์ขันผ่านโครงเรื่อง การหักเหประเด็น แต่การสร้างอารมณ์ขันผ่านโครงเรื่อง อาจพบได้ค่อนข้างน้อยเพราะตลกหกฉาก เฉพาะฉากในโรงเรียนนั้น หลายตอนไม่เน้นความชัดเจนของโครงเรื่อง มีการนำเสนออารมณ์ขันผ่านตัวละครทั้งพฤติกรรม การกระทำ บุคลิก ลีลาการพูด ตลอดจนผ่านการใช้ภาษา ซึ่งช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดอันเป็นจุดมุ่งหมายหลักแล้วยังช่วยประนีประนอมระหว่างบุคคลและลดความขัดแย้งลงได้ งานวิจัยนี้มีความโดดเด่นตรงที่มีการศึกษาเฉพาะในฉากโรงเรียนที่มีบริบทของชั้นเรียนหรือความเป็นวิชาการเข้ามาเกี่ยวข้อง อีกทั้งมีบทบาทของครูที่มีสถานะเหนือกว่า และนักเรียนที่มีสถานะต่ำกว่า จึงทำให้งานนี้มีความโดดเด่นจากงานอื่นๆ เนื้อหาที่ทำให้เกิดอารมณ์ขันนั้นมีความโดดเด่นในด้านการศึกษา อีกทั้งกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันก็พบว่ามีโดดเด่นตามบริบทของโรงเรียน โดยพบกลวิธีการเข้าแห่ที่โดดเด่นในเรื่องการเข้าแห่สังคม และกลวิธีการออกเสียงผิดจากปกติมาตรฐานอันเป็นลักษณะเฉพาะของฉากในโรงเรียนนี้อีกด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับอารมณ์ชั้นทุกเรื่องที่กำลังมานี้ได้เติมเต็มความรู้ในวงวิชาการได้พอสมควร มีการศึกษาลักษณะเนื้อหา กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทางสถานการณ์ กลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นทาง ภาษา การสร้างอารมณ์ชั้นเชิงวาทกรรม โครงสร้าง ยังมีประเด็นอีกมากมายเกี่ยวกับตลกสถานการณ์ที่น่าสนใจและนำมาศึกษาวิจัยเพื่อเติมเต็มความรู้ในวงวิชาการด้านนี้ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ควรศึกษากลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลกหกฉาก ในฉากอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบกับฉากในโรงเรียน เพื่อให้เข้าใจกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นที่มีเนื้อหาแตกต่างกันออกไป เช่น ฉากโรงพยาบาล ฉากร้านกาแฟ ฉากรถไฟฟ้า เป็นต้น

3.2 ควรศึกษาเนื้อหาทางการศึกษาในสื่อตลกอื่นๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อการ์ตูน เป็นต้น ที่นอกเหนือจากตลกสถานการณ์ เพื่อให้เห็นเนื้อหาทางการศึกษาที่หลากหลายที่ไปปรากฏในสื่อลักษณะต่างๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกกาญจน์ วรสีหะ. (2567). กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ชั้นในรายการวาไรตี้ซิตคอม ตลก 6 ฉาก. *วิชาการหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 44(4), 117-135.
- กนกวรรณ ยางงาม. (2560). *การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ชั้นในรายการตลก 6 ฉาก* [ภาคนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีตะวันออก คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี].
- กรมวิชาการ. (2531). *ศิลปะการละครเบื้องต้น 1-2 ตอนที่ 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรวิชัย อุดมทรัพย์. (2556). *การรับรู้และสอดคล้องของค่านิยมไทยในละครซิตคอมเรื่อง บ้านนี้มีรักของผู้ชมในกรุงเทพมหานคร* [การค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ คณะนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ รวมงานวิชาการ]. http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1005/3/korawit_chon.pdf
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). *การวิเคราะห์สื่อ แนวคิด และเทคนิค*. บริษัท แบรินด์เอจ.
- กาญจนา เจริญเกียรติบวร. (2548). *การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องตลกภาษาไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digiverse.chula.ac.th/Info/item/dc:55697>
- กิตติพัฒน์ ลิ้มพะสุต. (2544). *การนำอารมณ์ชั้นมาใช้ในรายการวิทยุประเภทปกิณกะบันเทิง ของรายการถามมาซิจะมี...โดน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digiverse.chula.ac.th/Info/item/dc:25547>
- ควันธรรม นนทพุท และพิสนท์ สุวรรณภักดี. (2564). *กระบวนการเสียดสีในภาพยนตร์สารคดีเทียม*. เข้าถึงได้จาก <http://ssru.ac.th>
- จันทิมา หวังสมโชค. (2549). *กลวิธีสื่ออารมณ์ชั้นในละครตลกสถานการณ์ของไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหำบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:113102
- จึ้งหยุ ถู๋ และธีรโชติ เกิดแก้ว. (2566). ภาพสะท้อนค่านิยมของสังคมไทยในละครซิตคอมเรื่อง บางรักซอย 9/1. ใน *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14*, 19 พฤษภาคม 2566, มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

- จุฑามาศ เทพณรงค์ และจุฬารัตน์ เสงี่ยม. (2564). กลวิธีและการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในรายการตลก 6 ฉาก ในช่วงข่าวด่วน ขวณิคม ใน *การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 3, 2-3 สิงหาคม 2564*, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จังหวัดสงขลา.
- เจตนา นาควัชระ. (2521). *ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี*. ดวงกลม.
- ฉัตรชัย หวังมีจิมมี และองอาจ นัยพัฒน์. (2560). สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 ปรับการเรียนเปลี่ยนสมรรถนะ. *HR Intelligence*, 12(2), 48-63.
- ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมสิริทัศน์. (2548). การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 8-15*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และนิคม ทาแดง. (2530). ประเภทและรูปแบบรายการโทรทัศน์. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 8-15* (น. 246-285). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชาสินี สำราญอินทร์, พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ และ ธัญญา ลีศัตรูพาย. (2557). กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีในรายการ เจาะข่าวตื่น ใน *การประชุมหาตใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 5, 16 พฤษภาคม 2557*, มหาวิทยาลัยหาตใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- ฐานิตย์ เอี่ยมอดุมะ. (2551). กลวิธีและการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครคั่นรายการวาไรตี้เกมโชว์ ชิงร้อยชิงล้าน. *มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 28(4), 66-83.
- ฐาปนี สีทาจันทร์, นัทธมน คณะสุวรรณ และคณะ. (2564). กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่ออารมณ์ขันในรายการตามใจตุ๊ด. *ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 21(2), 274-297.
- เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2559). *อารมณ์ขันในงานสารคดี การวิเคราะห์วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ กระจ่างอินทร์. (2521). *อารมณ์ขันในวรรณกรรมร้อยแก้วของไทย ระหว่างพ.ศ.2453-2516* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tha/Tussanee_K.pdf
- ธิดา โมสิกรัตน์. (2526). วรรณคดีสื่ออารมณ์ขัน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 4 วรรณคดีในหน่วยที่ 1-7* (น. 175-205). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นัฐริกา คงเมือง และ นนทชา คัยนันท์. (2563). กลวิธีการใช้ภาษาเสียดสีของตัวละครแนโนะ ในละครโทรทัศน์เรื่อง เด็กใหม่. *วิจิตรวรรณสาร*, 4(2), 85-108.
- นาริรัตน์ บุญช่วย. (2540). การนำเสนอความตลก. ใน *ศาสตร์แห่งภาษา*. ภาควิชาภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตา เมลานนท์. (2541). *การละเล่นและการเล่นจำอวดพื้นบ้าน*. โอเดียนสโตร์.

- ประกิจ จันตะเคียน. (2524). *วิเคราะห์วรรณกรรมเรื่องสั้นของอาจินต์ ปัญจพรรค* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tha/Prakit_J.pdf
- ปราชญา กล้าผจญ. (2556). *การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความมั่นคงทางอารมณ์ เพื่อการบริโภคสื่อและข่าวสารอย่างชาญฉลาดของเยาวชน ในแขวงนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่*. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ปวริส มินา. (2561). กลวิธีการสร้างสรรค์ความตลกในรายการโทรทัศน์. *ศิลปากร ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 11(3), 2300-2313.
- ปาลิตา วานิชย์เจริญการ. (2560). *ความรุนแรงที่ปรากฏในละครซิตคอมทางโทรทัศน์เป็นต่อ 2017* [การค้นคว้าอิสระปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ]. <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/3168>
- ผกาดี อรุณสว่างกิจ. (2553). *รูปแบบการสร้างความตลกขบขันในละครซิตคอม : กรณีศึกษาเฉพาะละครซิตคอม เรื่อง ผู้กองเจ้าเสน่ห์* [สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:49823
- พงศ์พันธ์ อันตะริกานนท์. (2544). อารมณ์ขันเป็นยาชูกำลังสำหรับผู้ฟังและผู้นำเสนอ. *สุขศึกษา*, 28(2), 55-65.
- พรรณทิพา อุปลวรรณนา. (2540). *กลยุทธ์การใช้อารมณ์ขันในการโฆษณาทางโทรทัศน์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/9884>
- พระราชวรมุณี (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2559). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 22). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พุทธชาติ สุขรอด. (2545). *การสื่อความหมาย การสร้างอารมณ์ขัน และลัทธิพันธบทในการ์ตูนระกากับราณี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/19454/>
- เมธา เสรีธนาวงศ์. (2539). *การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีการนำเสนอขตลกในรายการโทรทัศน์และวีดีโอเทป* [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/35266>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง*.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งอรุณ ฉัตรวิมเนศ. (2553). *ศักยภาพของขตลกและอารมณ์ขันในรายการโทรทัศน์* [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/35266>

chula.ac.th/bitstream/123456789/32962/1/rungarun_ch.pdf

วรพร อินทเชื้อ. (2526). *วิเคราะห์อารมณ์ขันเชิงเสียดสีในงานประพันธ์ประเภท Fiction ของ เอเลน ซิลลิโท* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์, ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิจารณ์ พาณิช. (2558). *เรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง*. บริษัทเอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.

วิภาพร กล้าวิทย์กิจ. (2548). *อารมณ์ขันในข้อความสั้นสำเร็จรูป* [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tha/Wipaporn_G.pdf

วิภา วุฒิจำนงค์. (2563). *เรื่องเล่าความทรงจำเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยสึนามิในประเทศไทย : การศึกษาปริศนาเรื่องเล่าและอารมณ์ขัน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/75803/1/5980522622.pdf>

ศศิวิมล สงวนพงษ์. (2558). *อารมณ์ขันในรายการไทยเที่ยวไทย* [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อการพัฒนาอาชีพ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/2991/1/60208313.pdf>

ศิราพร ณ ถลาง. (2546ก). *ทฤษฎีคติชนวิทยา : วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิราพร ณ ถลาง. (2546ข). *มุขตลกในนิทานพื้นบ้านไทย ใน การประชุมเชิงวิชาการ* หน้า 105-135, ศูนย์ภูมิภาคโบราณคดีและวิจิตรศิลป์ (ซีมิโอ-สปาฟา),

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good governance rating)*. พรีเมียร์โปร.

สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. (2554). *อารมณ์ขันกับการสื่อสารในสังคมไทย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทธภา อินทรศิลป์. (2564). *กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในงานเขียนของปิ่นดา โปสยะ. พัฒนาการเรียนรู้ศาสตร์สมัยใหม่*, 6(2), 332-343.

อนันต์ แจ็งกลีบ. (2517). *วิธีการเล่าเรื่องให้ตลก*. *ชาวกรุง*, 23(กรกฎาคม), 62-67.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรัญญา ประทุมทอง. (2551). *การศึกษาลักษณะอารมณ์ขันในละครตลกสถานการณ์กรณีศึกษาละครเรื่อง เป็นต่อ* [สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต]. <https://libdoc>.

dpu.ac.th/mtext/thesis/abst/147054.pdf

อันธิยา หล่อเรืองศิลป์. (2547). *การวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสร้างอารมณ์ขันในละครตลก สถานการณ์เรื่อง บางรักซอย 9* [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:105584>

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2536). *อารมณ์ขันในสื่อมวลชน*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุษณีย์ ศิริสุนทรไพบุลย์. (2552). *หลักการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์*. สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Berlo, D. (1960). *The process of communication: An introduction to theory and practice*. Holt, Rinehart & Winston.

Blistein, E. M. (1985). Theories of Humor. In *Encyclopedia Americana* (Vol. 14, pp. 563-564).

Farb, P. (1981). Speaking Seriously about Humor. *The Massachusetts Review*, 22(4), 760-776.

Mills, B. (2009). *The sitcom*. Edinburgh. Edinburgh University.

Sherzer, J. (2002). *Speech Play and Verbal Art*. University of Texas res.

Smith, E. S. (1999). *Writing television sitcoms*. Penguin Group.

ภาคผนวก

1. ตอน การบ้านที่ไม่ได้ส่ง

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 22 มี.ค.2558

ความยาว 1.50 นาที

เรื่องย่อ อาร์ตถูกตะลอมเรื่องครูเพ็ญศรีสั่งการบ้าน ความจริงครูเพ็ญศรีไม่ได้สั่ง ต่อมาเมื่อครูเพ็ญศรีได้เข้ามาสอนในรายวิชา อาร์ตรีบเอางานมาส่งที่หน้าชั้น เพื่อนๆ ในห้องเห็นว่าอาร์ตต้องหน้าแตกแน่ๆ แต่ผลสุดท้ายผิดคาด คือ ครูก็ลืมเรื่องการบ้านตามไปด้วยเหมือนกัน คิดว่าตนเองสั่งจริงๆ จึงชื่นชมอาร์ตและต่อว่านักเรียนที่ไม่ได้ส่งงาน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

อาร์ตซึ่งเป็นนักเรียนชายคนหนึ่ง เดินเข้ามาในห้องด้วยท่าทางไม่สบาย ไอเล็กน้อย

โอโม้ซึ่งเป็นนักเรียนหญิงคนหนึ่งถามอาร์ตว่า “ไปไหนมา”

อาร์ตตอบว่า “อยู่บ้านป่วย”

ตะซึ่งเป็นนักเรียนชายคนหนึ่งในห้องหันมาแก้มองถามอาร์ตว่า “รายงานที่ครูเพ็ญศรีสั่งทำหรือยัง”

โอโม้ตอบแทนแบบงงๆว่า “รายงานอะไร”

ตะขยับตาและคิ้วไปมาให้โอโม้

อาร์ตเข้าใจผิดพูดว่า “ฉันนะทำมาแล้ว การเพาะปลูกสาหร่ายทะเลน้ำลึก”

ตะพูดอย่างสะใจที่สามารถหลอกอาร์ตได้ “เออๆๆๆ โอ้โหนายทำด้วยหรววะ”

อาร์ตกล่าวว่า “ทำดิจะอยู่บ้านมันก็ต้องทำ เดี่ยวครูหักคะแนน”

ตะนั่งขำๆ กระทบิธาและทำตาเหลือกไปมาหลายครั้ง ส่งสัญญาณให้โอโม้เพื่อให้รู้ว่ากำลังแก้มองอาร์ตให้เข้าใจผิดเรื่องครูสั่งการบ้าน

ขณะกำลังสนทนากันอยู่นั้น ครูเพ็ญศรีก็เดินเข้ามาในห้องอย่างรีบร้อนพลาพูดว่า “เออรีบเลยรีบเลย”

นักเรียนทุกคนพนมมือไหว้แล้วกล่าวว่า “สวัสดีครับ/ค่ะครู”

หลังจากที่ครูเพ็ญศรีมาหยุดหน้าห้องแล้ว อาร์ตก็ได้ลุกขึ้นมาพร้อมกับถือรายงานในมือ จากนั้นยื่นให้ครูเพ็ญศรีแล้วกล่าวว่า “ครูครับผมเอารายงานการเพาะปลูกสาหร่ายน้ำลึกมาส่งนะครับ”

ครูเพ็ญศรีทำหน้าที่พร้อมหยิบรายงานขึ้นมาองดูที่หน้าปก ครูอ่านออกเสียงอย่างง ๆ ว่า
“รายงานการเพาะปลูกสาหร่ายน้ำจืด”

อาร์ตพูดว่า “ใช่ครับ ครูสั่งอะครับ”

ครูเพ็ญศรีสรวนกลับด้วยท่าทางง ๆ ว่า “ครูสั่งหรือหรือ”

อาร์ตตอบว่า “ใช่ครับ ครูสั่ง ครูยังบอกอีกว่าถ้าใครไม่ทำมีสิทธิ์สอบตกครับ”

ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดว่าตนเองสั่งจริง ๆ จึงกล่าวว่า “สงสัยครูสอนหลายห้อง ครูสั่งบ้างไม่สั่ง
บ้าง ครูง อาร์ตไปเดินเก็บเพื่อนมาส่งครูเลยมา”

โอโม้ตกใจที่ครูเชื่ออาร์ต จึงสว่นขึ้นอย่างรวดเร็วว่า “ครูคะครูไม่ได้สั่งนะคะ”

ครูเพ็ญศรีกล่าวด้วยอารมณ์โกรธว่า “ไม่ได้ทำหรือไม่ได้สั่ง”

โอโม้ยังคงท้วงว่า “จริงๆ ค่ะ”

ครูเพ็ญศรีสว่นทันควันว่า “ถ้าไม่ได้สั่ง แล้วอาร์ตจะทำมาได้อย่างไร”

โอโม้เสนอครูว่า “ครูลองถามเพื่อนดูก็ได้ค่ะ” พร้อมกับหันมาทางเพื่อนๆ ในห้องว่า “ไม่ได้สั่ง
ใช่ปะไม่ได้สั่งใช่ปะ”

ครูยังคงเข้าใจผิดและพูดด้วยความโกรธว่า “คนขี้เกียจหม่มากจะทำให้คนขยันเพียงหนึ่งคน
เสียหาย เอามาส่งอาร์ต ทำความดีแบบนี้ตลอดไป เพราะฉะนั้นนี่คือตัวอย่างที่ดีของห้องเรียนเรา
ม. 6/1 ส่งเสียงว้าวว้าวเป็นกำลังใจให้เพื่อน นิ่ง ส่อง ซึม”

นักเรียนในห้องพูดตามอย่างไม่มีชีวิตชีวาคล้ายคนท่องอาขยานว่า “ว้าว ว้าว ว้าว”

ครูชมเชยอาร์ตและกล่าวว่า “ปรบมือให้อาร์ตค่ะเรียบร้อยนะลูกนะ”

(ดนตรีแบบอารมณ์ง)

โอโม้พูดกับอาร์ต “เฮ้ย! อาร์ตอะไรเนี่ยโดนกันทุกคนเลย นับดูในห้องนะว่ามีเท่ากี่เท่า
รับเลย”

2. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษภาค 2

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 11 เม.ย.2558

ความยาว 5.40 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีสอนวิชาภาษาอังกฤษแทนครูอรรณพที่ลาโดยไม่มีเหตุผล ครูสอนให้นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษไปที่ละคำ โดยการอ่านนั้นอ่านและให้ความหมายผิดทุกคำ จนนักเรียนรู้สึกเครียดกับการสอนของครูและอยากลาออกไปเรียนโรงเรียนเอกชน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะลุมตะลอนว่า “เอ็งเคยฟังเพลงไก่ไก่ไก่ไก่ของโหน่งชะชะซ่าหรือยังวะ”

“ฟังแล้วดิ ไอ้โห” อาร์ตตอบ

จอยสวนว่า “อ่านแล้วเดินยังงี้เดินยังงี้”

นักเรียนในห้องทำท่าเดินไก่ไก่ไก่ไก่ ขณะเดียวกันนั้นครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามาในห้อง

ตะลุมตะลอนหัวหน้าห้องพูดว่า “นักเรียนทุกคนทำความเคารพ”

นักเรียนทุกคนว่า “สวัสดีครับสวัสดีค่ะคุณครู”

จอยพูดด้วยท่าทางงุนงงว่า “คุณครูคะ วิชานี้วิชาภาษาอังกฤษนะคะ”

ครูเพ็ญศรีตอบอย่างหน้าตาเฉยว่า “ถูกต้องคะ นี่คือวิชาภาษาอังกฤษ
เมื่อก่อนนักเรียนก็บอกทำความเคารพผิดนะคะ”

ตะลุมตะลอนทำความเคารพใหม่เป็นภาษาอังกฤษ “Please stand up”

นักเรียนทุกคนว่า “Good Morning Teacher”

ครูเพ็ญศรีตัดเสียงเป็นฝรั่งตอบ “how are you today?”

นักเรียนทุกคนตอบ “I'm fine thank you and you?”

ครูเพ็ญศรีพูดภาษาอังกฤษแบบไม่ชัด “Shit down please.”

นักเรียนทุกคนตอบ “thank you teacher.”

ครูเพ็ญศรีพูดภาษาอังกฤษแบบแปลกๆ ว่า “thank you Student.”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ครูอรรณพคลอดลูกคนที่ 4 ครูจึงต้องมาสอนแทนนะคะ
แต่ครูก็ยังไม่ลืมวิชาเพาะชำที่ต้องสอนนักเรียนอยู่ วันนี้ก็สามารถสอนทุกคนได้ภาษา
อังกฤษเป็นภาษาที่นักเรียนทุกคนต้องรู้จักอ่าน รู้จักเรียนรู้ รู้จักหาความรู้ใส่ตัว เพราะประเทศไทย
ของเรา ได้ไปร่วมงานอีกงาน ก็คืองาน World Expo ที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี ไทยเรา

ก็ร่วมจัดกิจกรรมในนั้นเป็นงอบนะ งอบเป็นตัวแทนของประเทศไทยเลย
 ชาวต่างชาติในนั้นมีงานแสดง 4 ภาค ในนั้นมีงานแสดงของครูไถ่จ๊ะจงด
 กลองยาวออกมาเลยนะกลองยาวตึงตึงตึง”

ครูเพ็ญศรีร้องแบบทำนองเพลงพื้นบ้านว่า “ชะเอ็งเอ็งเอยชะเอ็งเอย
 วันนี้จะพามาดูที่นี้วัฒนธรรมดี ของประเทศไทย เอ็งเอยชะเอ็งเอ็งเอย” ครูร้องเพลงพื้นบ้าน
 โดยใช้สำเนียงแปลกๆ ให้นักเรียนฟัง

“เป็นอะไรที่ครูภูมิใจจนลุกซู่ๆ เลย” ครูเพ็ญศรีพูดไปลูบแขนตนเองไป

“งานเขาจัดแล้วหรือครับครู”

“ยังเลย เห็นเขาแถลงออกข่าวทุกช่องครูดู ก็เลยต้องโยงเข้าถึงคำศัพท์ในวันนี้
 ทุกคนต้องเรียนรู้เพราะว่าเวลาที่เราไปไหนมาไหนจะออกนอกประเทศไป ศัพท์สำคัญมาก
 เด็กหญิงจอยมา”

จอยออกมาหน้าห้องพูดว่า “อ่านเลยใช้ไหมคะ”

ครูตอบ “อ่านเลยคะ”

จอยอ่านภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจว่า “ลาเต้”

แต่แล้วครูเพ็ญศรี ก็ตอบกลับมาด้วยเสียงที่ดังกว่า ทำให้นักเรียนอึ้งว่า “ใช่หรือ”

จอยแย้งว่า “ใช่ค่ะคุณครูหนูเรียนมาแบบนี้”

ครูเพ็ญศรีไม่ยอมสวนว่า “อ่านอีกที”

จอยตอบแบบมั่นใจอีกครั้งว่า “ลาเต้”

ครูเพ็ญศรีแย้งทันควัน “อ่านอีกที”

จอยยืนยันคำเดิม “ลาเต้”

“คำนี้มันอ่านว่า ลาตี” ครูเพ็ญศรีเฉลย

“ลาตี” ครูเพ็ญศรีอ่านภาษาอังกฤษย้ำครั้งที่ 2

จอยแย้งว่า “ไม่ใช่คะคะครูคำนี้ อ่านว่า ลาเต้”

ครูเพ็ญศรีไม่ยอมแพ้ “ลาตีอ่านอย่างนี้นะ”

ครูชี้ไปที่คำว่า latte

“ตี ออกเสียงสูงด้วย หนึ่ง สอง สาม”

“คำต่อไปคะ” ครูเพ็ญศรีพูดกลางใจไม้เรียวชี้ไปที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ Spaghetti

จอยอ่านด้วยความมั่นใจว่า “สปาเก็ตตี้”

และแล้วครูก็ทำท่าเช่นเดิมพร้อมพูดว่า “หา...”

ครูเพ็ญศรีตักนักเรียนว่า “การแอ็กเซ็นต์คำภาษาอังกฤษดี แต่เธออ่านผิด มาวันนี้ครูจะสอนอ่าน
 สปาเก็ตตี สปาเก็ตตี”

จอยงุนงงพูดว่า “ใช่หรือคะครู”

ครูเพ็ญศรีโหม่ยย้อนกลับว่า “เธอไปเรียนที่อื่นไป ถ้าเธอไม่เชื่อครูเธอจะเชื่อใครสปาหัดดี”

อาร์ตออกมานี้มาออกมา จอยเธอต้องเรียนพิเศษเพิ่มวันอาทิตย์นะ”

ครูเพ็ญศรีใช้ไม้เรียว ชีบนกระดาน คำว่า sword อาร์ตอ่านว่า “ซอร์ด”

ครูเพ็ญศรีถามว่า “ตัว W หายไปไหน”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยท่าทางเสียงดังว่า “W หายไปไหน”

อาร์ตตอบว่า “คือว่าในเกม เขาอ่านว่า ซอร์ด ครับ”

“เขาอ่านว่า สวอด สวอด” ครูเพ็ญศรีสวน

“นาฬิกาคือ Swatch อันนี้คือ สวอด อ่านเหมือนกับคำว่า วอดวาย สวอด

นักเรียนอ่านพร้อมกันในห้อง สวอด”

ครูชี้ไปที่คำศัพท์ตัวบน buffet “อ่านข้างบนค่ะ”

อาร์ตอ่านว่า “บุฟเฟต์”

แต่ครูเพ็ญศรีทำท่างุนงง อาร์ตจึงต้องอ่านคำนี้ตามแบบการสอนของครูเพ็ญศรีว่า “บัฟเฟต์”

ครูเพ็ญศรีดีใจที่อาร์ตอ่านได้ถูกต้องตามแบบการสอนของตนเอง

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “Buffet คือรวมทุกอย่าง บัฟเข้ามาหากัน Buffet อ่าคนนั้นออกมา”

ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำศัพท์บนกระดาน debut

ตะออกมามาหน้าห้อง อ่านตามแบบครูเพ็ญศรีว่า “เด็บบู้ด”

จอยงุนงงกับคำอ่านของตะรีบตอบว่า “เดบิวต์”

จอยและตะเถียงกันไปเถียงกันมาระหว่างอ่านว่า เด็บบู้ด กับอ่านว่า เดบิวต์

ครูเพ็ญศรี หนุ่นคำอ่านของตะว่า “เด็กหญิงจอยเธอจะไปเถียงเพื่อนทำไม

เพื่อนเขาอ่านถูกแล้วอ่านว่า เด็บบู้ด”

จอยทำท่าทางเอือมระอากับการสอนของครูเพ็ญศรี

“หมายถึงบู้ดที่เป็นชาวมอๆ ลึบๆ เพราะเดินเยอะ มันหนักคน เด็บบู้ด เธออย่ามาเถียง”

คำต่อไปครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำศัพท์ตัวบน Fumous นักเรียนชายที่อยู่หน้าห้องตอบว่า

“เฟโมอูด”

จอยเถียงว่า “เฟมัส”

ครูเพ็ญศรีเสริมตะว่า “ครูจะบอกว่า เฟ โม อู๊ส เนี่ย มันเป็นคำที่มาจากกรีก เหมือนโรชีอูส เนี่ยก็มีอู๊ส จะพูดคำว่าอะไรขึ้นมาต้องอิงสัตว์ประเทศเขา อู๊ส”

“คำต่อไป sausage” ครูเพ็ญศรีพูด

ตะตอบว่า “ซาอุสะเกะ”

จอยไม่ยอม ตอบว่า “ซอสเซจ”

ครูเสริมว่า “ผู้ชายเป็นชาวซาอุดีอาระเบีย ไปแต่งงานกับคนญี่ปุ่น เมืองมิซาเกะ เลยกลายเป็นซาอุซาเกะ”

จอยปวดหัวรีบลุกขึ้นแล้วบอกว่า “หนูจะไปเรียนคอนแวนต์ หนูจะลาออกเลยคะ”

ตะริบตะโกนตามว่า “ผิดครับ คอนแวนต์เฉยๆ ไม่ได้ ต้องเรียกว่าคอนแวนต์ดี”

“อะไรของเธอเนี่ยนั่งจอย” ครูเพ็ญศรีตะโกนตาม

“อะนักเรียนอ่านอีกครั้งหนึ่ง”

“ซาอุซาเกะ”

“ข้างบนละ”

“เพ็ญอู๊ส บัพเพต”

3. ตอน สุ่มเลขที่ไม่โดนตลอด

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 5 ส.ค.2558

ความยาว 4.07 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนในห้องเรียน ด้วยการสุ่มนักเรียนตอบคำถามเป็นรายบุคคล ครูเพ็ญศรีใช้วิธีการสุ่มที่ไม่มีมาตรฐานทำให้การสุ่มกลายเป็นได้นักเรียนคนเดิมๆ แต่ครูก็ยังไม่เปลี่ยนวิธีการสุ่ม

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องเรียนแต่วันนี้มีลักษณะแปลก ๆ คือมีไฝเม็ดโตอยู่ที่แก้ม

นักเรียนทุกคนทำความเคารพครูเพ็ญศรี

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นายตะทำไมไม่ทำการบ้านมาส่ง”

ตะแย้งว่า “ผมไม่เห็นต้องทำการบ้านเลยนี่ครับเรียนอย่างเดียวก็ได้”

ตะพูดต่อว่า “ทำไปไม่เห็นได้อะไรเลย”

ครูเพ็ญศรีแย้งว่า “การทำกรบ้านคือการทบทวน ผิดคนพินฟูทำให้เราชำนาญการ เข้าใจใหม่ ครูมีคำถามของครูคณิตที่ฝากมาถามทุกคน ถ้าใครตอบได้ก็ได้คะแนนกลับบ้าน จงบอกสูตรตรีโกณมิติมา”

ตะแย้งว่า “ใครจะจำได้”

ครูเพ็ญศรีอธิบาย “นี่เงสาเหตุที่เธอตอบไม่ได้เพราะเธอไม่ฝึกฝนไม่ทำการบ้านไง”

“โอ้! ครูครับคนอื่นเขาก็จำไม่ได้เหมือนกัน ครูอย่าเจาะจงผมสิครับ” ตะแย้ง

ครูเพ็ญศรีผ่อนปรนตามข้อเสนอ “เอาอย่างนี้เพื่อเป็นความโปร่งใส ครูจะสุ่ม ห้องเรามีกี่คน”

ตะตอบว่า “6 คน”

ครูอธิบาย “ตกที่หมายเลขของใคร คนนั้นเป็นคนตอบ กฎกติกา มารยาทใครตอบผิดคนนั้น โดน โดนตี ข้อแรกห้องเรามีทั้งหมดกี่คนนะ”

นักเรียนกล่าวพร้อมกันว่า “6 คน”

ครูพูดว่า “หมายเลข 6 คำถามคือ จงบอกมาว่า รากที่สองของ 243 คือเท่าไร”

“คิดไม่ออกครับครู” ตะสารภาพ

ครูเพ็ญศรีสั่ง “เอามือมา”

ครูเพ็ญศรีใช้ไม้ตีไปที่มือตะจากนั้นพูดว่า “ต่อไปนะ คำถามข้อที่ 2 เดือนนี้เดือนอะไร”

นักเรียนหลายคนตอบพร้อมกันว่า “เดือนกรกฎาคมเดือน 7 ครับ”

ครูออกเสียงคิดว่า “เดือน 7 คือเดือนกอรักกอดา มิถุนายนเดือนอะไร”

นักเรียนช่วยกันตอบว่า “เดือน 6 ครับครู”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “เดือนมิถุนายนคือ 6 มา จงบอกรากที่ 3 ของ 567”

ตะยอมรับ “รากที่สองยังหาไม่เจอเลยครับ ให้หารากที่ 3 แล้วหาคube”

ครูพูดว่า “นี่เธอไม่ตอบหรือไง เอามือมา”

ครูเพ็ญศรีใช้ไม้เรียวตีไปที่มือตะอย่างแรง “เลขอื่นอย่าเพิ่งดีใจสบายใจไปนะลูกนะ เลขต่อไป อาจจะถูกอยู่ที่ใครนะ วันนี้วันที่เท่าไรคะวันนี้”

ตะตอบว่า “วันนี้วันที่ 5 ครับครู”

ครูพูดต่อว่า “วันนี้วันที่ 5 ขึ้น 1 ค่า $5 + 1$ เท่ากับเท่าไร”

โอ้ไม่ตอบว่า “6 ค่ะ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ $46 + 7 + 6$ หาร 6 เป็นเท่าไร”

ตะมีท่าทางงง ๆ พูดว่า “2 ครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “เอามือมา” จากนั้นครูเพ็ญศรีก็เอาไม้เรียวฟาดลงไปที่มือของตะ

ครูเตือนนักเรียนว่า “อย่าเพิ่งดีใจนะลูกนะอย่าประมาทนะลูกนะ สติมาปัญญาเกิดนะลูก ฟังงวดที่แล้วห่วยออกเท่าไรนะลูก”

ตะตอบว่า “ออก 3 ครับครู”

ครูพูดว่า “2 บวก 3 เป็นเท่าไร?”

ตะตอบว่า “5 ครับ”

ครูพูดว่า “แล้วถ้า 2 คูณ 3 ละ?”

นักเรียนหลายคนในห้องตอบพร้อมกันว่า “ก็ 6”

“หมายเลข 6” ครูกล่าว

โอโม้ล้อตะ “ใครอะหมายเลข 6”

ตะค่อยๆ ยกมือขึ้นช้าๆ และแสดงท่าทางยิ้ม ด้วยความเชื่อว่าตัวเองโดนตอบคำถามอีก

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ดวงมันสมพงษ์นี่”

ตะพูดว่า “หวยลือกซัดๆ ครับครู”

ครูแย้งว่า “ลือกได้ยังไง ไม่ได้ลือก”

ตะพูดว่า “2 3 บวกก็ได้เอาคุณ...”

ครูเพ็ญศรีพูดต่อ “ถาม ถามว่า 5 + 1 คูณ 11 ลบ 7 ทหาร 660”

ตะยอมจำนนแล้วยื่นมือมาให้ครูตี

ครูเพ็ญศรีถามว่า “คืออะไร”

ตะตอบตรง ๆ ว่า “ก็ตอบไม่ได้อะครับครู”

จากนั้นครูเพ็ญศรีก็ใช้ไม้เรียวพาดมือตะอย่างแรง ตะเจ็บสะบัดมือไปมา

ครูเพ็ญศรีกล่าวว่า “ข้อที่ 5 คือคำถามสุดท้ายนะคะ ยังไม่มีใครตอบถูกเลยนะคะ โอโม้”

ตะดีใจว่า “โอโม้โดนแล้ว”

ครูหันมาถามโอโม้ว่า “โอโม้ชอบรายการอะไรในช่อง Workpoint”

โอโม้คิดไม่ออกได้แต่พิมพ์เอาเบาๆ

ตะพูดสวนขึ้นมาว่า “เออครูครับ โอโม้เขาน่าจะชอบรายการตลก 6 ฉากครับ”

ครูเพ็ญศรีไม่พูดอะไร ใช้ไม้เรียวพาดที่มือตะทันที

โอโม้พูดว่า “จริงๆ เราจะตอบว่าตุ๊กกี้โชว์แก”

เมื่อตะได้ยินดังนั้น จึงทำพฤติกรรมงุนงงกับคำตอบของโอโม้ จากนั้นเขายื่นมือจะให้ครูเพ็ญศรีตีอีกครั้งหนึ่ง

ตะพูดว่า “ครูครับตีคืนได้ไหมครับผม ตะก็เขาไม่ใช่เลข 6 ครับ เมื่อกี้ครูตีพลาดครูตีคืนด้วย”

ครูเพ็ญศรีหยอกนักเรียนด้วยการเอามือมาลูบที่มือตะแทนการตี

4. ตอน เคยเป็นกันใช่ไหม

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 8 ก.ย. 2558

ความยาว 3.18 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนสองกลุ่มขัดแย้งกันเรื่องการแต่งกาย มีการแต่งกายแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกัน กลุ่มหนึ่งแต่งชุดนักเรียน อีกกลุ่มหนึ่งแต่งชุดพละ ต่างฝ่ายต่างคิดว่ากลุ่มตนเองแต่งชุดมาถูกต้อง จนครูเพ็ญศรีแต่งชุดพละเดินเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนเข้าใจว่าครูเพ็ญศรีแต่งกายถูกต้อง แต่แล้วครูก็สารภาพว่าตนเองก็แต่งกายผิดมาเหมือนกัน จากนั้นครูเพ็ญศรีรุ่นวายกับการหาชุดข้าราชการมาเปลี่ยนคล้ายนักเรียนที่ทำผิดระเบียบโรงเรียนและอายุเพื่อนๆ

(ห้องเรียน ม. 6/3)

นุ่นกำลังนั่งอยู่คนเดียวในห้องเรียน สักพักหนึ่งมีอาร์ตเดินเข้ามา อาร์ตถามนุ่นว่า “เฮ้ย! นุ่นทำไมใส่ชุดนักเรียนอยู่ตัวคนเดียวล่ะ”

นุ่นย้อนถามอาร์ต “ฉันต้องถามแกมากกว่าใส่ชุดพละมาทำไม”

อาร์ตตอบว่า “วันนี้มีเรียนพละต้องใส่ชุดพละสิวะ”

นุ่นพูดขึ้นว่า “นี่วันวันครู เขาใส่ชุดนักเรียนกันมาทั้งโรงเรียน”

อาร์ตรีบแย้งว่า “ใครวะ จำผิดวันแล้ว”

“ใครว่า วันนี้” นุ่นแย้ง

“อย่าเถียงได้ไหม” อาร์ตสวนพันคว้นด้วยเสียงดังกว่า

ระหว่างที่อาร์ตและนุ่นเถียงกันอยู่นั้นมีเพื่อนนักเรียนชายคนหนึ่งใส่ชุดพละเดินเข้ามาในห้องเรียน

อาร์ตรีบแย้งนุ่นด้วยความกระหึ่มใจ “นี่ไงล่ะเห็นไหมใส่ชุดพละ”

(อาร์ตหัวเราะ)

นุ่นพูดแบบอาย ๆ ว่า “อู๋ โดนล้อทั้งวันแน่เลย”

อาร์ตดีใจหัวเราะ แล้วก็พูดว่า “โธ่! เธอมันนอกคอกเอง”

สักพักมีนักเรียนหญิงคนหนึ่งใส่ชุดนักเรียนเดินเข้ามาในห้อง ตามด้วยนักเรียนหญิงอีกคนก็ใส่ชุดนักเรียนมาเช่นกัน

นุ่นได้ใจจึงหันมาบอกอาร์ตว่า “นี่นี่เห็นมะ เขาใส่ชุดนักเรียนกันมาหมด”

อาร์ตทำท่าทางแบบงงๆ เหมือนตัวเองทำสิ่งใดผิด แล้วจึงพูดว่า “เอ๊ะ! ไปเปลี่ยนทันไหมวะ”

นุ่นตอบว่า “ไม่ทันไม่ทันโดนล้อแน่ โดนล้อแน่”

ระหว่างที่นุ่นล้ออาร์ตอยู่นั้น ตะซึ่งใส่ชุดพละก็เดินเข้ามาในห้องเรียนแล้วพูดว่า “นี่ไงใส่ชุดพละ ชุดพละ”

อาร์ตจับมือกับตะด้วยความดีใจ

นุ่นบอกว่า “บ้า ทำอย่างนี้ได้ไงเห็นมา 3 ต่อ 3 สรุปีใครผิด”

ระหว่างที่นักเรียนทั้งสองฝ่าย ฝ่ายใส่ชุดนักเรียนกับฝ่ายใส่ชุดพละกำลังเถียงกันอยู่นั้น สักพักหนึ่งครูเพ็ญศรีซึ่งใส่ชุดพละเดินเข้ามาในห้องเรียน อาร์ตกับตะก็หันมาแล้วหัวเราะเยาะนุ่น

ครูเพ็ญศรีเห็นบรรยากาศในห้องที่มีนักเรียนพูดจะเอาชนะกัน จึงพูดว่า “โหวกเหวกโวยวาย เสียงดัง ที่สำคัญบางคนใส่ชุดนักเรียนบางคนใส่ชุดพละ นี้อย่าบอกนะว่าเธออยู่แค่ ม.6 หรือจะแบ่งพรรคแบ่งพวกนะ”

อาร์ตถามครูเพ็ญศรีว่า “ครูครับ ครูช่วยบอกพวกนอกคอกพวกนี้ทีว่า วันนี้ใส่ชุดพละเพราะมันมีเรียน”

ครูเพ็ญศรีแย้งด้วยเสียงดังกว่า “ผิด วันนี้นั้นวันไหว้ครู เขาใส่ชุดนักเรียนกันทั้งโรงเรียน อีบ้า”

ตะแย้งว่า “แล้วครูใส่ชุดพละมาทำไมอะ”

ครูเพ็ญศรีพูดแบบเก๋ๆกึ่งๆว่า “ใครผิด ครูใส่ชุดพละมาตั้งแต่เช้าเนี่ย โอ้โห! ครูอายุมาก คุณครูใส่ชุดเต็มรูปแบบข้าราชการ เนี่ยครูให้พี่ครูไปเอามาให้แล้ว พ่อแม่เธออยู่ไหนเนี่ย” ครูเพ็ญศรีถามอาร์ตกับตะ

อาร์ตกับตะตอบว่า “อยู่บ้านครับ”

“เนี่ยให้พ่อแม่รีบเอาชุดนักเรียนมาเลยนะเดี๋ยวอายุเขา เต้นเลยนะ หอประชุมเนี่ยใส่อยู่ 3 คนเห็นไหม บอกพ่อบอกแม่ให้เอาชุดนักเรียนมาส่งเลยนะชุดนักเรียนนะ” ครูเพ็ญศรีเสนอความเห็นแกมอายุคล้ายเป็นนักเรียน

จากนั้นก็มียังโทรศัพท์ตั้งที่มีถือครู ครูคุยโทรศัพท์ด้วยสำเนียงภาษาถิ่นอีสาน

“เจ้าอยู่ใส่นะ ฮอดไหนแล้วสี่แยกแล้วบ่ เข้ามาเลยนะข่อยอายุคน มาหลังโรงเรียนไปข้างหลังเลยเด้อ ข่อยทำอยู่ พอถึงแล้ว บอกเลยเด้อ เข็มขัดนะอย่าลืมห็มเข็มขัด พอแค่นี้แหละ”

จากนั้นครูเพ็ญศรีก็หยิบมือถือส่งไปให้ตะ ตะพูดเป็นภาษาถิ่นว่า “พ่ออยู่ใส่วะ ข่อยทำอยู่หลังโรงเรียน”

จากนั้นตะก็ส่งมือถือต่อไปให้อาร์ต อาร์ตพูดเป็นภาษาอังกฤษว่า “Hi how are you? teacher and Leg School Come school” (มีนักเรียนพูดแทรกขึ้นมาว่า อ้อ! พ่อเป็นฝรั่ง)

5. ตอน สุดสะเทือนใจไหว้ครูไม่ได้สำคัญที่พาน

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 13 ต.ค.2558

ความยาว 3.32 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนกำลังทำพานไหว้ครูโดยไม่สนใจการเรียนหนังสือ เหตุผลไม่ใช่ต้องการไหว้ขอพรครู แต่ต้องการรางวัลประกวดพานต่างหาก อีกทั้งเมื่อครูเตือนนักเรียนเรื่องพานไหว้ครู นักเรียนก็พูดจาไม่มีความเคารพหรือเกรงใจครูเลย จนกระทั่งจบเรื่อง

(ณ ห้องเรียน ม. 6/3)

นักเรียนในห้องเรียนแต่ละคนกำลังทำพานไหว้ครู

อาร์ตว่า “เนี่ยใกล้จะเสร็จแล้ว”

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องเรียนเพื่อสอน

ครูพูดว่า “เอานักเรียนขา นี่มันชั่วโมงคุณครูนะคะ นักเรียนไม่เรียนเหรอ”

นุ่นแย้งว่า “ครูคะ ไม่เรียนสักวัน ไม่เป็นไรหรอกค่ะ พวกเรากำลังทำพานไหว้ครูอยู่นะคะ”

นักเรียนหลายคนพูดพร้อมกันว่า “ใช่”

อาร์ตพูดว่า “ครูครับ พวกเราทำเพื่อครูนะครับ”

นุ่นเสริมว่า “พวกเราตั้งใจทำนะครู มันจะได้สวย ๆ พวกเราจะได้รางวัลกันไงคะ”

ครูเพ็ญศรีให้ข้อคิดว่า “ตกลงทำไหว้ครูหรือเพื่อให้ได้รางวัล”

อาร์ตตอบว่า “ทำเพื่อได้รางวัลสิครับครู ไ้พวกห้อง ข. อะมันมาพักเรา อย่างนี้ยอมได้ไงละครับ”

ครูเสริมว่า “เอ๊ะ! เราน่าจะใช้พวกดอกเข็มดอกมะเขือหญ้าแพรก อะไรอย่างนี้ มันจะมีความหมายดีในวันไหว้ครู”

อาร์ตแย้งว่า “ไอ้พวกนั้นนะเวลาทำพานนะ มันไม่สวยหรอกครับ”

ครูเพ็ญศรีให้ข้อคิดต่อ “แต่มันมีความหมายลูกและมันน่าจะได้รางวัลด้วย ใช้ดอกมะเขือเนี่ย มันบอกถึง ความอ่อนน้อมถ่อมตน ใช้ดอกเข็มสมองเราจะเฉียบแหลม จะเรียนหนังสือก็จะเก่งไม่ใช่หรือลูก”

นุ่นยืนกรานว่า “อา!ครูคะ พวกเราคิดแบบกันมาแล้วอะคะ พวกเราทำกันเองดีกว่าค่ะ หนูว่ามันต้องใช้ดอกไม้แพง ๆ อะครู ค่ะเนนเราจะได้ดีเนาะ”

ครูทำหน้าง ๆ พูดว่า “ไม่เกี่ยวกับมาไหว้ครูหรือลูก”

อาร์ตเถียงครูว่า “ครูอย่าจู้จี้ได้ปะ ผมกำลังทำให้ครูอยู่เนี่ย อยู่เฉย ๆ ดีกว่า”

ครูเพ็ญศรีน้อยใจพูดว่า “เธออยากทำอะไรก็ทำ วันไหว้ครูก็ต้องทำให้ครู แต่เนียทำเอารางวัลอย่างเดียวเลย ทำอะไรก็ทำเลย อยากได้ดอกอะไรก็ทำเลย ไม่ต้องไหว้”

หลังจากนั้นครูเพ็ญศรีก็เดินออกนอกห้องเรียนโดยมีท่าทีองุ่นนักเรียน

ตะพุดด้วยความโมโหว่า “เฮ้ย! ฉันทนดูมานานแล้วนะเว้ย ทำไมแกไปพูดกับครูอย่างนั้นวะ การไหว้ครูเนี่ยมันไม่สำคัญหรอกว่าดอกไม้มันจะสวยมันจะแพง หรือว่าจะใช้พานหุรหามันไม่ใช่ สำคัญว่า พวกแกจะมีหัวใจที่เคารพและเชื่อฟังครู”

อาร์ตอึ้งจึงพูดว่า “ฉันทันไม่ถึงเลยนะเนีย”

นุ่นเสริมว่า “ฉันทันก็เหมือนกันนะแก”

ตะปลอบใจเพื่อน “ฉันทันเข้าใจแหละว่า พวกแกคงคิดไม่ถึงอะที่พูดกับครูไปแบบนั้น ถ้ารู้สึกผิดแล้ว ไปขอโทษครูซะ”

อาร์ตแก้คำพูดว่า “ฉันทันไม่ได้คิดเรื่องนั้น ฉันทันหมายถึงว่า ฉันทันไม่คิดว่าคำพูดดี ๆ จะออกจากปากแกได้”

นุ่นเสริมว่า “แกเหมือนงาช้างที่นอกรอกออกมาจากปากสุนัขอะ”

อาร์ตไม่สนใจกับคำพูดของเพื่อนจากนั้นก็ทำพานต่อ เขากล่าวว่า “ปะ ทำต่อเถอะ

6. ตอน ร่างกายผู้ปกครองเขายากปะทะ

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 23 พ.ย.2558

ความยาว 4.08 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนทะเลาะกันตามประสาเด็ก ๆ แต่ครูเพ็ญศรีทำให้เป็นเรื่องใหญ่ โดยเชิญผู้ปกครองมาคุยกัน กลายเป็นผู้ปกครองกลับเป็นฝ่ายที่ทะเลาะกันเอง เรื่องยังบานปลาย

(ณ ห้องเรียน ม. 6/3)

ระหว่างรอครูเข้าสอน อาร์ตบอกเพื่อนๆในห้องเรียนว่า

“นี่ทุกคนเอาเงินมาคนละ 100 บาทค่ากีฬาสี”

เพื่อนๆในห้องเรียนบ่นว่า “เก็บตั้งค้ออีกแล้ว”

นุ่นบอกอาร์ตว่า “ฉันทันไม่มีแบงก์ย่อยเลยอะฉันทันมีแต่บัตรเดบิตนะรูตได้ปะ”

อาร์ตหยอกนุ่นว่า “นี่นุ่น แกเป็นคนหวานตั้งแต่เมื่อไรวะ แหม! ดอกบัวหลวงซะด้วย”

นุ่นสวนว่า “ทำไมอะ นุ่นก็เป็นคนหวานมาตั้งนานแล้วนะ ฉันทันก็ชอบดอกไม้แหละ แกแล้วดอกไม้เนี่ยเป็นดอกไม้ประจำอุบลด้วย ประเด็นคือมันไม่ได้อยู่ตรงนั้นแก ตอนนี้น้ธนาคารก็มีโครงการออมเงิน

เพื่อน้อง ถ้านายอะนะไปทำบัตรเดบิต เขาก็จะมีการออมเงิน 10 บาทเพื่อน้องในจังหวัดนั้น ๆ ตามใจแกเลือกเลย”

อาร์ตตอบว่า “เฮ้ย ดีเลยอะ งั้นเราขอคู่มือใหม่” อาร์ตพูดพลางเอื้อมมือไปหยิบบัตรเดบิตของนุ่นขึ้นมาดู

ตะเข้ามาแย่งบัตรเดบิตของนุ่นจากมืออาร์ต

อาร์ตต่อว่า “ไปตะ ไม่มีมารยาทเลยนะ เราขอคู่อ่อนนะเว้ย”

ตะสั่งอย่างวางอำนาจว่า “อย่าขึ้นเสียง อย่าขึ้นเสียง เรียกฉันให้ดูด้วย”

อาร์ตและตะแย่งบัตรเดบิตกันพล้วกัน ระหว่างนี้ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องเรียนแล้วพูดว่า “ไปนั่งที่เลขนะ ม.๖ แล้วทำไมตีกันเหมือนเด็ก”

ตะบอกว่า “มันเริ่มก่อนครับครู”

อาร์ตพูดว่า “มันแย่งผม คุณครับครู”

ครูเพ็ญศรีอบรมนักเรียนทั้งสองว่า “ไม่มีใครเริ่มก่อนไม่มีใครทีหลัง ทะเลาะกันในห้องก็ผิดละ ครูเคยสั่งเคยสอนให้สามัคคีกัน พูดพร้อมกัน สามัคคี”

นักเรียนในห้องพูดพร้อมๆ กันว่า “สามัคคี”

ครูเพ็ญศรีพูดอีกให้นักเรียนพูดตามว่า “สามัคคี”

นักเรียนทุกคนในห้องก็พูดพร้อมกันว่า “สามัคคี”

“ไม่รู้ละเรื่องนี้ต้องถึงผู้ปกครอง ครูจะเชิญผู้ปกครองนายตะกับนายอาร์ต”

ตะขอร้องครูเพ็ญศรีว่า “ขอโทษนะครับ อย่าเรียกพ่อผมมาเลยนะครับ”

อาร์ตขอร้องเช่นกันว่า “จะตีผมพันครั้ง แต่อย่าเรียกพวกพ่อผมมาเลยนะครับ”

ครูเพ็ญศรีไม่ยอมพูดว่า “ครูจะเชิญผู้ปกครองเธอทุกคน มาทุกคน เต็มวัน” (คำว่า เต็มวันนี้เสียงก้องเหมือนภาพยนตร์)

นุ่นเยาะเย้ยว่า “ช่วยแล้วพวกแก”

หลังจากที่ครูเพ็ญศรีเชิญผู้ปกครองตะและอาร์ตมาพบพร้อมกันที่โรงเรียนแล้ว

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ขอทราบสวัสดิ์คุณพ่อน้องอาร์ต และทราบสวัสดิ์ท่านคุณพ่อน้องตะด้วยนะคะ คือจริงๆแล้วตะกับอาร์ตก็เป็นคน...”

คุณเพ็ญศรีกับผู้ปกครองยังไม่ทันจบ พ่อของอาร์ตก็ขัดจังหวะเอามือตีโต๊ะแล้วพูดว่า “ลูกผมไม่ดียังไง”

พ่อตะรีบแย้งทันควันว่า “ลูกผมไม่เคยเริ่มก่อน ลูกผมถึงตัวจะดำแต่การกระทำชาวสะอาด”

พ่ออาร์ตออกตัวแทนลูกว่า “นายอาร์ตไม่เคยตีใคร ไม่เคยมีปากเสียง”

ครูเพ็ญศรีกำลังจะพูดต่อแต่พ่ออาร์ตก็ขัดจังหวะว่า “ครูเพ็ญศรีไม่ต้องพูด”

พ่อตะบอกว่า “นี่ลูกใครหน้าปลาหลดนะ”

พ่ออาร์ตปะทะคารมตอบว่า “ไอ้สิ่งโตะทะเล”

พ่ออาร์ตกับพ่อตะท่าท่าทางจ้องจะทะเลาะกัน ครูเพ็ญศรีจึงห้ามไว้

คุณเพ็ญศรีพูดว่า “จริง ๆ แล้วน้องตะกับน้องอาร์ต เขาเรียนเก่ง แล้วก็นิสัยดีค่ะ ครูเพ็ญศรีอยากเพียงว่าอยากให้น้องเขามาปรับความเข้าใจกันค่ะ”

แต่ครูเพ็ญศรีพูดอย่างไรทั้งสองก็เหมือนจะทะเลาะกันอีก

อาร์ตท่าท่าทางจะห้ามพ่อไว้ แต่พ่ออาร์ตก็บอกว่า “ไม่ต้องพูด พ่อรู้”

คุณเพ็ญศรีพูดว่า “ขอเถอะค่ะ ไม่มีอะไรนะคะคือเด็กไม่รู้ ไม่ได้รุนแรงอะไรเลยคะ

พ่ออาร์ตบอกด้วยความโกรธว่า “ครู...ผมจะเคลียร์เองผมจะปิดโรงเรียนนี้”

พ่อตะไม่ยอมแพ้บอกว่า “ไล่มันออกไปจะได้จบปัญหา เอาออกไปทั้งพ่อทั้งลูก เชิญๆ ทางโน้น เอาตัวออกไป ลากตัวมันออกไป”

พ่ออาร์ตบอกด้วยความโกรธว่า “พูดคำว่าไล่ โรงเรียนนี้ใครสร้าง”

พ่อตะบอกว่า “คุณจะทำอะไร คุณสร้างโรงเรียนนี้”

“คนงานก่อสร้าง สร้าง” พ่ออาร์ตบอก

พ่อตะบอกว่า “มีจะทำอะไร”

พ่อของนักเรียนสองคนนี้ท่าท่าทะเลาะกันอีก พ่อตะบอกว่า “ลับมิดเหลาดินสอมา พ่อจะลับดินสอแทงมัน”

ครูเพ็ญศรีห้ามว่า “หยุด ด้วยน้ำเสียงที่ดัง”

พ่ออาร์ตถูกแทงด้วยดินสอ จุดที่แทงบาดเจ็บ แล้วขอร้องลูกว่า “อาร์ตพาพ่อไปโรงพยาบาลหน่อย”

7. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษคำนี้มันจุก

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 30 ม.ค. 2559

ความยาว 4.45 นาที

เรื่องย่อ เรื่องนี้ผู้เขียนบทสร้างให้ครูประจำวิชาภาษาอังกฤษไม่มาสอน ครูเพ็ญศรีต้องเข้าสอนแทนครูประจำวิชา โดยที่ตนเองไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษมา พบว่ามีการสร้างเหตุการณ์ให้ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษผิด โดยเน้นในเรื่องการออกเสียงเป็นประเด็นสำคัญ การปิดเรื่องเป็นการอ่านคำภาษาอังกฤษที่มีรูปเขียนพ้องกับคำสัพต้นในภาษาไทย

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะพุดว่า “Please stand by เฮ้ย! Please stand up”

นักเรียนทุกคนพูดพร้อมกันว่า “Good Morning Teacher.”

ครูเพ็ญศรีตอบเป็นภาษาอังกฤษว่า “How are you today?”

นักเรียนทุกคนพูดว่า “I'm fine thank you and you?”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “Sit down please.”

นักเรียนหลายคนทำสีหน้างุนงง แล้วกล่าวพร้อมกันว่า “Thank you teacher.”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ดูไม่เต็มที ไม่เต็มใจนะ”

อาร์ตตอบด้วยความสงสัยว่า “ก็ผมงงมากอะครับครู ครูเพ็ญศรีมาสอนแทนคุณครูอรรณ
อีกแล้วหรือครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบอย่างชินชาว่า “ครูชินเสียแล้ว ครูสอนแทนครูทุกคนที่อยู่ในโรงเรียนนี้”

ตะถามว่า “ครูอรรณไปไหนล่ะครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ครูอรรณไปปะยางรถ ครูอรรณโดนเจาะยางใต้ตึก
ครูจึงต้องมาสอนแทน จริงๆแล้วครูเนียต้องไปสอนเพาะชำ ป.5/1แต่เนียครูต้องสอน
ครูต้องเสียสละตัวเอง”

อาร์ตสวนตอบว่า “จริงๆ ครูไปสอนเพาะชำก็ได้เนอะครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า

“พวกเธออ่อนภาษาอังกฤษครูเท่านั้นที่จะมาช่วยพวกเราทุกคนอ่านออกเสียงและคำเกี่ยวกับ
ภาษาอังกฤษ อะคำแรก”

ครูเพ็ญศรีพูดพลางใช้ไม้เรียวชี้ไปที่กระดานตรงคำศัพท์ Chaos

นักเรียนพูดว่า “เคออส” ตามคำที่ครูเพ็ญศรีชี้

ครูเพ็ญศรีฟังจากนั้นโมโห แล้วกล่าวว่า “มันจะเคไปได้อย่างไร ตัวหน้ามันไม่ใช่ตัว k

นักเรียนทำท่าทางงงๆ

ครูเพ็ญศรีพูดต่อโดยไม่สนใจผู้เรียนว่า “ตัวหน้ามันคือตัว C เขาอ่านว่า เขา”

นักเรียนทุกคนทำท่าทางงงๆ อีกครั้ง

นุ่นแย้งว่า “แต่พวกหนูเรียนกันมาว่าเคออสนะคะ”

ครูเพ็ญศรีรับสวนนุ่นว่า “เธอไปเรียนที่ไหนมา”

นุ่นตอบว่า “เรียนกับเจ้าของภาษา เมื่อกี้เอริก้าก็บอกค่ะ”

ครูเพ็ญศรีได้ด้วยการหันไปถามเอริก้าว่า “เขาถูกไหมลูก”

เอริก้าตอบอย่างจำใจว่า “ถูกค่ะ”

นุ่นรับถามว่า “โดนล้างสมองมาหรือเปล่า”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “รวบรวมตเลยเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา คำต่อไป อ่านว่า...”

ครูเพ็ญศรีพูดกลางซี้ไปที่คำว่า Awesome

นักเรียนทุกคนรีบตอบมันใจว่า “ออร์ซิม”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “อ่านว่า อะวีโซเม”

นุ่นแปลกใจจึงถามว่า “มันดูเป็นคำญี่ปุ่นนะครู อ่านว่าออร์ซิมไม่ใช่หรือคะ”

ครูเพ็ญศรีโมโหแล้วพูดว่า “อย่าเก่งกว่าครูสิ อย่าเก่งกว่าครูสิ”

ครูย้าอีกครั้งด้วยเสียงที่หนักขึ้น

“ครูสอนอยู่” พร้อมกับที่ครูเพ็ญศรี ชีตแบ่งอักษรแบบผิดๆบนกระดาน (A/we/so/me)

เพื่อให้อ่านว่า อะ วี โซ เม

“อ่านพร้อมกัน” ครูเพ็ญศรีกล่าว

นักเรียนพูดพร้อมกันว่า “อะ วี โซ เม”

“ครูพาอ่านลูกไหมเอริก้า”

ครูเพ็ญศรีหาความเชื่อมั่นด้วยการไปถามนักเรียนหญิงมีเชื้อสายฝรั่ง

Erika ตอบแบบจำใจว่า “ถูกค่ะ”

นักเรียนในห้องทำหน้าต่างๆ

ครูเพ็ญศรีรับสวนว่า “เธออย่าไปบิบบิ้นเพื่อนสิ เอริก้าตอบแล้ว”

“คำต่อไปคะ” ครูเพ็ญศรีพูด Psycho

นักเรียนชายคนหนึ่งตอบว่า “ไซโคคริบครู”

“อ่านผิตยทห้อง อายชายชี้หน้า” ครูหงุดหงิด

ครูเพ็ญศรีพูดคำว่า “ปะซีโซ” พร้อมกับ ชีตแบ่งอักษร ภาษาอังกฤษแบบผิดๆ

ครูพูดว่า “อ่านพร้อมกัน 1 2 3”

“ปะ ซี โซ”

ครูอ่านลูกไหมเอริก้า ครูเพ็ญศรีหันมาถาม Erica อีกครั้ง

Erika ตอบแบบจำใจอีกครั้งว่า “ถูกค่ะ”

“คำต่อไป” ครูเพ็ญศรีว่าพลาซซี้ไม่เรียวไปที่คำว่า knowledge

“อ่านว่า” นักเรียนพูดพร้อมกันว่า “knowledge”

ครูเพ็ญศรีโมโหแล้วพูดว่า “มันแปลว่าความรู้ แต่มันไม่ได้อ่านว่า โนว์เลจ”

นุ่นถามว่า “มันอ่านว่าอะไรละครู”

ครูเพ็ญศรีซี้ไปที่กระดาน แล้วพูดว่า “ชะ นาว เล็จ เจ้”

นักเรียนหญิงพูดขึ้นมาว่า แต่คำนี้ะครู เคมันไม่ได้ออกเสียง แล้วมันก็ไม่ได้อ่านว่า ชะ นาว

เล็จเจ้

ครูเพ็ญศรีโหม้แล้วพูดว่า “ถ้ามันไม่ได้ออกเสียง แล้วเขาจะเขียนมาทำไม”
 เขาเขียนอักษรมาแบบนี้ “เราต้องให้เกียรติเขา อย่าเถียงครูสิถ้าเก่งกว่าครู ก็มาเป็นครูเลย
 อ่านออกเสียงพร้อมกัน ชะ นาว เล็ด เจ”

นุ่นพูดขึ้นว่า “หนูว่า มันลำบากนะคะครู”

ครูพูดทำทางเปื้อว่า “ไปพักเที่ยงปะ คำต่อไป”

Education นักเรียนอ่านพร้อมกันในห้อง

ครูเพ็ญศรีทำหน้าที่แบบว่า นักเรียนอ่านผิด

นักเรียนรีบสวนครูว่า “แต่คำนี้เราอ่านหน้าโรงเรียนทุกวันนะครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ครูใหญ่ ตอนนี่เรียนวิชาเลือกเสรีกับครู”

นักเรียนทำท่าทางงงๆ ว่า “เรียนกับครูใหญ่ด้วยหรือครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “เออ”

ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่กระดานดำ อ่านว่า เอ็ด ดู แคท ไอออน

เอ็ด ดู แคท ไอออน ครูเพ็ญศรีย้ำอีกครั้ง

ตะหยอกครูว่า “จะไปซาฟารีหรือครับ”

ครูเพ็ญศรีตกใจพูดว่า “ว้าย!!!!!!”

ครูเพ็ญศรีค่อยๆ วงอักษรภาษาอังกฤษ ไปทีละตัว เพื่อให้อ่านว่า เอ็ด ดู แคท ไอออน

ตะหยอกครูต่อ “แมวกับสิงโต มันสายพันธุ์เดียวกัน”

มันเลยกลายเป็น “เอ็ดดูแคทไอออน”

“คำต่อไปครู” เพ็ญศรีกล่าว

“คำนี้อ่านว่าอะไรครับครู” บนกระดานดำเขียน ตัวอักษรภาษาอังกฤษ Quay

ครูเพ็ญศรีทำท่าทางงงๆ “เดี๋ยวครูมาสอนทำใหม่ มันจุกออกครู”

“ครูคะมันจะยากยังไงคะ มันก็แค่อ่านว่าคีย์ ที่แปลว่าท่าเรือ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ใช่ๆ มันแปลว่าท่าเรือ แต่มันไม่ได้อ่านว่า คี”

นักเรียนถามว่า “แล้วมันอ่านว่าอะไรคะครู”

“เดี๋ยวคำนี้ครูเว้นไว้ก่อน” ครูเพ็ญศรีลบลคำว่า คี ทิ้ง

ตะหยอกครูว่า “ถ้าอย่างนั้นครูเอาแค่รูปปากพอครับ ไม่ต้องออกเสียง”

8. ตอน อ่านออกเสียง

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 15 มี.ค.2559

ความยาว 3.05 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาสอน ครูภาษาไทยมาสอนวิชาเพาะชำแทน โดยสอนเพาะชำแบบ ครูภาษาไทย ด้วยการให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ต่างๆ เกี่ยวกับการเพาะชำ เมื่อให้นักเรียนอ่าน กลายเป็นว่านักเรียนอ่านผิดเกือบทั้งหมด

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

อาร์ตพูดว่า “ยังกรมค้างอยู่เนี่ย”

ตะถามอาร์ตว่า “ทำไมวะ”

“ครู.... แม่งฮาکم” อาร์ตตอบ

ทันใดนั้นก็มึครุผู้ชายคนหนึ่งเดินเข้าในห้อง “สวัสดีนักเรียนทุกคน”

“นักเรียนครับ สวัสดีครุครับผม” หัวหน้าห้องกล่าว

ครุแนะนำตนว่า “ครุเคยสอนภาษาไทยมาก่อน แต่ว่าวันนี้ครุจะมาสอนเพาะชำ วิธีการสอนของครุนั้นครุจะให้พวกเธออ่านออกเสียงตามหนังสือทีละคน”

นุ่นตำหนิครุว่า “อะไรของแกนะ อาจารย์สอนยังกับเด็กประถม”

จากนั้นนุ่นหันไปเห็นตะยกมือขึ้นไหว้คนเดียวจึงถามตะว่า “ตะเป็นอะไรหรือเปล่า”

ตะทำท่าทาง แปลกๆยกมือขึ้นมาไหว้และพูดคำว่า “สาธุ อย่าให้อาจารย์เรียกเราเลย สาธุ”

ยังไม่ทันขาดคำครุก็เรียกชื่อตั้ง “ตะ”

ตะอ่านข้อความในหนังสือว่า “กล้วยเป็นพืชที่มีประโยชน์หลายอย่าง ดอกหรือปลีกล้วยสามารถนำมารับประทานได้” ตะออกเสียงคำว่า “กล้วย” ผิดเสียงวรรณยุกต์

“ปลีกล้วย” ครุอ่านใหม่ว่า กล้วย ให้ถูกต้อง

ตะอ่านตาม “ปลีกล้วย”

“กล้วยลอลิงด้วยควบกล้า อ่านใหม่ซิ” ครุสั่ง

ตะอ่านต่อ “ปลีกล้วย”

ครุแก้ใหม่ว่า “ปลีกล้วย”

“ไปรู้มาจากไหนเนี่ย มาหลายปีแล้ว กินไก่ทอดมาหรือไง” ครุกกล่าว

ตะอ่านข้อความต่อ “เรีย-กว่า”

นุ่นหัวเราะที่ตะอ่านผิด

ครุพูดว่า “เรียกว่า” จากนั้นหยอกตะว่า “หิวมากนักรอ อ่านใหม่ เรียกว่า”

ตะอ่านใหม่ว่า “เรียก-ว่า”

ตะอ่านคำว่าเชือกกล้วยเป็น “เชื่อ-กอ-กล้วย”

เพื่อน ๆ ในห้องเรียนหัวเราะตะ

ครูหยอกตะว่า “อยากเห็นหน้าผู้ปกครองเธोजังเลยอะฮะ”

ตะบอกครูว่า “หน้าตาอย่างผมเลยครับอาจารย์”

ครูหยอกแถมผิตหวังว่า “โห้ย! ถ้างั้นไม่ดูละ พอแล้วละ”

ครูพูดให้ตะอ่านตามว่า “เชือก-กล้วย”

ตะอ่านว่า “เราต้องนำเชือกกล้วยไปตา-กลม”

ครูอ่านใหม่ว่า “ตาก-ลม”

เพื่อนทั้งห้องหัวเราะ

ครูว่า “เธอนี้มันไม่ได้เรื่องจริงๆเลยนะ เธอต้องดูเพื่อนคนอื่นบ้าง”

“อาร์ต” ครูเรียกนักเรียนรายต่อไป

ตะทำท่าทางตีใจแบบผิตปกติ

อาร์ตพูดว่า “ครับครู”

ครูสั่งอาร์ตว่า “ไหนเธอลองอ่าน ให้เขาฟังสิว่าที่ถูกต้องเป็นยังไง”

อาร์ตอ่านว่า “เมื่อเชื่อ-กอ-กล้วย ตา-กลม แล้วนำไปมัด ปลีก-กล้วย”

อาร์ตอ่านจบจึงหันมายิ้มให้ตะเนื่องจากเข้าใจว่าตนเองอ่านถูก

ครูพูดว่า “ตะลองอ่านอีกทีซิ”

ตะอ่านตามอาร์ต “เมื่อเชื่อ-กอ-กล้วย...”

ครูแก้ไขใหม่ว่า “เชือก-กล้วย”

ตะพูดว่า “ตา-กลม”

ครูก็แก้ไขใหม่ว่า “ตาก-ลม”

ตะพยายามอ่านคำว่า ปลีก-กล้วยให้ถูกต้อง แต่สุดท้ายก็อ่านถูกต้องเป็น “ปลีก-กล้วย”

แต่แล้วครูก็สับสนเพราะนักเรียนอ่านผิตบ่อย จึงกลับไปสอนให้ตะอ่านว่า “ปลีก-กล้วย” ซึ่ง

กลับไปผิตอีก

9. ตอน ยืมมือครูลื้อชื่อพ่อแม่

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 25 เม.ย. 2559

ความยาว 4.11 นาที

เรื่องย่อ ตะและอาร์ตเข้าหาหยกกันด้วยชื่อพ่อชื่อแม่ ขณะนั้นครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามาในห้องเรียน ทั้งตะและอาร์ตเข้าหาหยกชื่อพ่อชื่อแม่ผ่านการเรียนการสอนรายวิชาเพาะชำของครูเพ็ญศรี โดยที่ครูเพ็ญศรีก็ไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นและงุนงงกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งสอง

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

อาร์ตถามเพื่อนว่า “เย็นนี้ว่างไหมไปตลาดเป็นเพื่อนหน่อยสิ”

นุ่นถามว่า “ไปทำอะไรล่ะ”

อาร์ตตอบว่า “จะไปซื้อแตงกวา”

เมื่ออาร์ตพูดจบ ตะหันมาสวนว่า “เฮ้ยๆ แกลื้อพ่อฉันทำไมวะ”

เมื่อนุ่นได้ยินดังนั้น ก็ลื้อตะว่า “พ่อแกชื่อแตงกวาหรือ”

ตะรู้สึกอาย “เฮ้ย ๆ แกไม่ต้องย้าขนาดนั้น”

อาร์ตพูดว่า “แต่ก็ตื่นะเว่ยไปกันเยอะ ๆ นะจะได้ชื่อมาเก็บไว้ที่บ้าน
คุณเอาไว้กินหลายวันหลายวันหลายวัน

เลยวะ ฮ่าๆๆ”

ตะหันมาสะกิดแล้วพูดว่า “เฮ้ยๆๆๆ นี่แกลื้อชื่อแม่ฉันด้วยนะเว่ย”

นุ่นหันมาถามตะแกมหยอกว่า “นี่ตะ แม่แกชื่อวันหรือ”

อาร์ตตอบสวนว่า “แกไม่ต้องมาแจมเลยนะ พูดจริง ๆ เลยนะเว่ย

วันนี้ไปตลาดนะฉันจะไปซื้อแตงกวา”

ตะไม่ยอมจึงถามแกมหยอกอาร์ตว่า “ซื้อแตงกวาคู่กับมะระเลยใช่หรือเปล่า”

นุ่นถามอาร์ตว่า “อาร์ตแม่แกชื่อมะระหรือ”

ระหว่างที่กำลังคุยกันอยู่นั้นครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามาในห้องเรียน

หัวหน้าบอกทำความเคารพเพื่อนในห้องเรียน

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “วันนี้ครูไม่ได้มาสอนแทนใคร ไม่มีใครให้ครูมาสอนแทน
และไม่มีใครสอนแทนใคร ครูมาสอนวิชาของครูเองคือวิชาเพาะชำ
วันนี้ครูจะมาสอนเรื่องการปลูกแตงกวา”

เมื่อตะได้ฟังครูเพ็ญศรีพูดจบแล้ว ก็ทำท่าตกใจเหมือนจะตกจากเก้าอี้

อาร์ตถามว่า “ครูครับผมไม่มั่นใจว่า ครูจะสอนเรื่องอะไรนะครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “การปลูกแตงกวา”

อาร์ตแก้งถามอีกครั้งหนึ่งว่า “ปลูกอะไรนะครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “เอ๊ะ! นายอาร์ต นี่เธอไปทำอะไรมา หูเหอไม่ตีอะฮะ”

ครูพูดเสียงที่ดังกว่าเดิมว่า “การปลูกแตงกวา”

อาร์ตบอกครูเชิงกระทบตะว่า “อันนี้ซัดแล้วครับครู”

ครูเพ็ญศรีสอนเริ่มเนื้อหา “จะบอกว่าแตงกวาเป็นพืชไม่เลื้อยนะคะ ปลูกด้วยเมล็ดนะลูกนะ”

แต่ไม่วายที่อาร์ตจะแก้งถามครูว่า “เมล็ดอะไรครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบด้วยความหงุดหงิดว่า “เมล็ดแตงกวาไง”

ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “การจะเก็บเกี่ยวได้เนี่ย มันอยู่ที่เวลา 40 วัน”

อาร์ตแก้งถามว่า “ผมไม่มั่นใจอะครับ มันกี่วันนะครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “40 วัน”

แต่อาร์ตก็แก้งถามครูกระทบตะอีกว่า “40 อะไรนะครับ”

ครูตอบอย่างซื่อ ๆ “40 วัน” ครูเพ็ญศรีเน้นคำว่าวันให้ดังและหนักกว่าเดิม

อาร์ตถามแบบกวนว่า “อ้อ ผมรู้แล้วครับวันๆๆๆๆ” โดยคำว่า วัน ใช้เสียงที่หนักกว่าเดิม

ระหว่างที่ครูเพ็ญศรีกำลังสอนอยู่นั้นได้จดบนกระดาน โดยเน้นคำว่า แตงกวา และ วันให้ตัว

ใหญ่ผิดปกติ

ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “จดบนกระดานเลย การปลูกแตงกวา”

ตะหงุดหงิดที่ชั่วโมงเรียนนี้มีแต่ชื่อพ่อแม่ตนเอง จึงถามครูเพ็ญศรีว่า

“ปลูกอย่างอื่นไม่ได้หรือครับผม”

ครูเพ็ญศรีสอนไปพลาจใช้ปากกาไวท์บอร์ดเขียนบนกระดานด้วยอักษรที่ใหญ่โตผิดปกติกว่า

ในห้องเรียนทั่วไป

ครูเพ็ญศรีสอนต่อว่า “สำคัญนะลูกนะแตงกวาเป็นพืชตระกูลเดียวกับมะระ”

ตะรู้ว่ามะระเป็นชื่อของพ่อแม่อาร์ต ได้ที่จะได้กลับ เขาจึงแก้งถามครูว่า “อะไรนะครับครู”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยเสียงดังว่า “มะระ มะระ”

ตะแก้งถามอีกครั้งว่า “อะไรนะครับครู ผมหูไม่ค่อยได้ยินชัดเจนครีบ”

ครูเพ็ญศรีหงุดหงิดเขียนบนกระดานคำว่า มะระตัวใหญ่จนผิดปกติกว่าห้องเรียนปกติทั่วไป

ตะยังพูดซ้ำอีกว่า “เป็นพืชตระกูลเดียวกับมะระ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ถูกต้องเลยคะ”

อาร์ตแก้งสวนตะว่า “อะครูครับ

เรากลับมาเรียนตั้งแต่ต้นใหม่ดีไหมครับคือผมยังไม่ค่อยเข้าใจ

วันนี้เราเรียนปลูกอะไรนะครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “แดงกวาง”

ตะขิดจิ้งหะว่า “เป็นพืชตระกูลเดียวกับอะไรครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “มะระ”

อาร์ตถามครูเพ็ญศรีว่า “การปลูกแดงกวางนี้ต้องใช้เวลากี่วันครับผม”

อาร์ตเน้นคำว่าวันให้หนักกว่าเดิม

ตะขิดยอมแพ้อาร์ตถามครูเพ็ญศรีอีกว่า “อะไรแก้อ่อนในครับครู”

ครูเพ็ญศรีสงสัยจึงถามว่า “แป็บนี้ๆ ครูว่าเธอ 2 คนมีปัญหา เหมือนเธอล้อครูอะ มาข้างหน้า มาข้างหน้า”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยเสียงดังขึ้นว่า “มันเป็นอะไรกันหนักันหนักันกับไอ้แดงกวางมะระอะ”

ตะและอาร์ตพูดด้วยเสียงอ่อนว่า “คือผมไม่ค่อยได้ยินนะครับ เมื่อวานนี้ไปดำน้ำแล้วหุดับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “เอาอย่างนี้ละกัน ทบทวนความจำ นายตะเธอพูดคำว่าแดงกวาง ส่วนนายอาร์ตเธอพูดคำว่า มะระ สลับกันไปสลับกันมา 100 ครั้ง พร้อมหนึ่ง สอง สาม”

อาร์ตและตะพูดคำว่ามะระและแดงกวางสลับไปสลับมา แต่ก็หลงพูดคำว่า วัน ออกมาด้วย

ครูเพ็ญศรีจึงบอกว่า “ไม่มีวัน” ระหว่างที่ตะและอาร์ตพูดคำว่า มะระ และ แแดงกวาง (เสียงดนตรีเป็นจังหวะในการพูดด้วย)

10. ตอน เสียงประชาสัมพันธ์จังหวะนรก

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 23 พ.ค.2559

ความยาว 3.33 นาที

เรื่องย่อ การประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนทำให้นักเรียนในชั้นเรียนถูกครูเพ็ญศรีทำโทษ เนื่องจากเสียงที่ประกาศนั้นทำให้ครูรู้ว่านักเรียนไม่ได้เอาหนังสือมา ไม่ได้นำกระเป๋ามาโรงเรียน การประชาสัมพันธ์ยังทำให้นักเรียนอับอายอีกด้วย เนื่องจากประชาสัมพันธ์ได้แจ้งไว้ว่าใครนำอะไรมาฝากใคร สุดท้ายครูเพ็ญศรีก็ต้องอับอายแทนเพราะครูเองก็ลืมสวมกางเกงในมาโรงเรียน สามี่ของครูเพ็ญศรีได้นำมาประกาศที่โรงเรียนเช่นกัน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องเรียน หัวหน้าห้องบอกทำความเคารพ “นักเรียนทุกท่านทำความเคารพครูเพ็ญศรี”

นักเรียนทุกคนพูดพร้อมกันว่า “สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “วันนี้ไม่ได้มาสอนแทนใคร วันนี้มารับหน้าที่สอนวิชาของตัวเอง นั่นคือวิชา
เพาะชำ”

นักเรียนออกเสียงแบบไม่น่าเชื่อว่า “เหอออ”

นักเรียนสับสนกับครูว่าสอนวิชาใดกันแน่

“เธอไม่มั่นใจหรือ” ครูเพ็ญศรีถามนักเรียน

ตะให้เหตุผลว่า “เพราะครูสายสอนหลายวิชาเหลือเกิน”

“วิชาเพาะชำค่ะ” ครูเพ็ญศรีกล่าว

“เปิดหนังสือ หน้า 21 ใครไม่เอามา โดนตี”

เสียงประชาสัมพันธ์ : นายอาร์ตห้อง ม.6/3 มีผู้ปกครองมาฝากหนังสือวิชาเพาะชำไว้ที่
ประชาสัมพันธ์

รีบ ๆ มารับด้วยค่ะ

“เอาอีกแล้วพ่อ” อาร์ตกล่าว

ครูเพ็ญศรีพูดเสียงดังกว่าและหนักกว่าเดิมว่า “นายอาร์ต เมื่อกี้ซื้อเธอ ลืมเอาหนังสือมาด้วย
หรือ”

อาร์ตตอบครูว่า “พ่อผมเอามาให้แล้ว เตี่ยผมวิ่งไปเอาแป๊บเดียวนะครับ”

ครูเพ็ญศรีค้ำว่า “ไม่ต้อง วัน ๆ ทำอะไรทำไมไม่จัดตารางเรียน มันจะได้รู้ใจว่ามีวิชาไหน
บ้างที่ต้องเรียน หนังสือ ก็ต้องเอามา เอามือมา”

ครูเพ็ญศรีใช้ไม้เรียวตีไปที่มืออาร์ต จากนั้นบอกว่า “ไปนั่ง อย่าลืมลิคะหนังสือหน้าหยาเนีย ต่อ
ค่ะเปิดไป หน้า 21 นายคะ”

สั๊กพักหนึ่งมือถือครูเพ็ญศรีก็ตั้งขึ้น ครูรับโทรศัพท์พูดเป็นภาษาอีสานว่า “ว่าจิงได้เคยสอนอยู่
แค่นี้แหละ”

ตะหยอกครูว่า “โทรมาจากที่ไหนครับ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “โทรมาจากอุดร ต่อค่ะต่อค่ะ”

เสียงประชาสัมพันธ์ : น.ส. พาณิสาน นุ่น ม.6/3 มีผู้ปกครอง มาฝากกระเป๋านักเรียนไว้
ขอรับคืนได้ที่ห้องประชาสัมพันธ์ค่ะ ให้รีบมารับด้วย

เมื่อครูเพ็ญศรีได้ยินดังนั้นก็นุ่นว่า “นี่ทั้งกระเป๋าไม่เอามาเนีย ดีครูไม่ไล่ออกจากโรงเรียนไป
เมื่อเช้าเธอเอาตัวมาเธอไม่เอาสติมาหรือไฉนางสาวนุ่น”

นุ่นบอกว่า “เมื่อเช้ารีบมาครู”

ครูบอกว่า “มันจะรีบอะไรกันนักหนา ของติดตัว มันก็ต้องมีกระเป๋านักเรียน”
 นุ่นสารภาพด้วยการยื่นมือซ้ายออกมาให้ครูตี
 ครูเพ็ญศรีตีนุ่นแล้วบอกว่า “ไม่ได้นะคะวันหลังอย่าทำอีกนะคะ”
 ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “ต่อไปเปิดหน้า 25 นาท่าน”
 สักพักสักโทรศัพท์มือถือครูเพ็ญศรีก็ดังขึ้น
 ครูเพ็ญศรีรับโทรศัพท์ คุณเป็นภาษาอีสาน “เจ้าฟ้าบัว (เธอรีบหรือ) ขอยสอนอยู่ รบกวนวนจน
 เหลือเกิน แล้วค่อยโทรกลับช้านี้ได้อ”
 ตะหยอกครูว่า “ครูครับ นักฟุตบอลโทรมาหือครับ ทำไม่ได้ยินอะไรพาวลั้ๆ”
 ครูปิดเครื่อง “ไม่รบกวนวนละ” ครูเพ็ญศรีก็กล่าว “มาเข้าสู่เรื่องนาหว่านกับนาดำแตกต่างกัน
 อย่งไร”
 สักพักก็มีเสียงประชาสัมพันธ์ดังขึ้น

เสียงประชาสัมพันธ์ : นายคณูห้อง 6/3....

“ครูครับผมเอา หนังสือมาครบทุกเล่มครับ” ตะหรือคณูตอบ

เสียงประชาสัมพันธ์ : นายคณูห้อง 6/3 มีผู้ปกครองมาฝากผ้าอ้อมสำเร็จรูปมาไว้
 ที่ห้องประชาสัมพันธ์ให้รับมารับด้วยคะ

ครูเพ็ญศรีขำแล้วพูดว่า “นายตะ เธอใส่ผ้าอ้อมมาเรียนหรือ”
 ตะบอกว่า “ช่วงนี้อากาศมันชื้นครับครู”
 “แต่ยังไม่ต้องไป หมตคาบเดี๋ยวก้อยไปเอา” ครูเพ็ญศรีก็กล่าว
 ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “วิธีการดำนา...” แต่ยังไม่ทันจบเสียงประชาสัมพันธ์ก็ดังขึ้น

เสียงประชาสัมพันธ์ : คุณครูเพ็ญศรี วัฒนาวงศ์วานร สามิของคุณครูได้มาฝากกางเกงในไว้
 ที่ห้องประชาสัมพันธ์ให้รับมารับด้วยคะ

นักเรียนหัวเราะทั้งห้อง

ขณะนี้สามิตติดต่อคุณครูไม่ได้โดยให้ทางเราประกาศให้

คุณเพ็ญศรีก็พูดว่า “มาๆ ไปเอาพร้อมกันมา”
แล้วนุ่นก็หยอกว่า “ไม่ต้องรอให้หมดคาบหรือคะ”

11. ตอน ครูสั่งก็ก็ต้องทำ

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 4 มิ.ย.2559

ความยาว 4.31 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีมาสอนแทนครูนวลพรรณในรายวิชาประดิษฐ์ประดอย ครูนวลพรรณลาไปทำธุระที่ไม่จำเป็น โดยในห้องมีการแบ่งเป็นกลุ่มๆ ตามสีกีฬาของตนเอง เมื่อครูเพ็ญศรีเข้ามาในห้องเรียนได้สั่งงานให้นักเรียนแต่ละสีทำ โดยเลือกที่รักมากที่สุดซึ่งสั่งงานยากง่ายไม่เท่ากัน และใช้อำนาจในการข่มนักเรียนให้ทำตามตนเอง

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ในห้องเรียน นักเรียนกำลังซ้อมเชียร์กีฬาสีกันอย่างสนุกสนาน

ตะถามว่า “จะซ้อมกันทำไมอะสีชมพู”

อาร์ตก็บอกคะว่า “ถึงซ้อมยังงี้ก็สู้สีเหลืองไม่ได้หรอกวะ นี่ฉันทุกปีตั้งแต่รุ่นฟอรุ่นพีจนมารุ่นฉันแชมป์เจิดจรัสเลยวะ”

นุ่นหยอกว่า “ همینจ้ง همینจ้งเลย همینคนขี้เมาที่จ้งเลย”

อาร์ตหันมาพูดว่า “ทำไมพูดอย่างนี้”

นุ่นบอกว่า “ในปีนี้อะนะสีพวกแกอาจจะหมองก็ได้แล้วสิ่งที่เปล่งประกายก็คือสีน้ำเงินของฉัน”

ตะพูดว่า “สีน้ำเงินจะไม่เจิดจรัสได้ยังไงวะ ก็คนเล่นเอาผงซึกฟอกมาแจกเพื่อนเต็มหลังห้องเลย”

นุ่นพูดว่า “แน่นอนสีจะให้ฉัน สีน้ำเงินสตออยู่คนเดียวได้ไง มันต้องสดทั้งสแตนดลสี มันจะได้ภาพกว้างภาพอิมแพค ที่นี้กรรมการก็จะชนะตกใจหมดเลย”

อาร์ตทำท่าตกใจว่า “อ้าวซื้อมาแจกหรือ จากนั้นก็รีบวิ่งไปหลังห้องเพื่อไปหยิบผงซักฟอกตรา โอโม้”

นุ่นพูดว่า “อาร์ตหยิบมาก็ได้แต่ฉันเก็บตั้งคั้นะ”

อาร์ตงว่า “ทำไมคนอื่นแจกทำไมฉันเก็บตั้งคั้นะ”

นุ่นพูดว่า “แกสี่อะไร”

อาร์ต “สี่เหลืองไง”

แล้วนุ่นก็พูดว่า “แล้วฉันสี่อะไร”

อาร์ต “สี่ฟ้า”

ตะ “แบ่งพรรคแบ่งพวก แบ่งเส้นแบ่งสาย”

ท่านไต้มนั้นครูเพ็ญศรีก็เดินเข้ามาในห้องเรียน

หัวหน้าห้องพูดว่า “Please stand up and the เคารพคุณครู”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ผิดค่ะ นี่คือวิชาประดิษฐ์ประดิษฐ์ประดอย แล้วครูนวนลพรรณไม่อยู่ ครูนวนลพรรณ พาลูกไปดูโดโนเสาร์พาเลท ครูจึงมาสอนแทนค่ะ เชิญนั่ง ครูจะสอนแทนใครก็คือสอนได้หมดค่ะ”

นักเรียนบางคนในห้อง ทำเสียงเหมือนเปื้อน่าย ที่มีการสอนแทนกันอีกแล้ว

ครูบอกนักเรียนว่า “ครูขอสั่งการบ้าน” นักเรียนอึ้ง (เสียงหัวเราะ)

ตะแย้งว่า “ข้ามชั้นตอนหรือเปล่าครับ พวกผมยังไม่ได้เรียนเลย”

ครูพูดว่า “ครูสั่งก็ต้องทำตาม ครูขอสั่งการบ้านเป็นกลุ่ม กลุ่มศรี”

สี่ชมพูยกมือ

“ทำงานแบบเปเปอร์ดีกว่าทำเป็นรูปเรื่อสุพรรณหงส์”

ตะแย้งว่า “ครูครับครูสั่งอย่างนี้ พวกผมจะเอาเวลาที่ไหนไปทำกีฬาสิ”

ครูพูดว่า “เรียนเป็นเรียนกีฬาสิก็คือกีฬาสิ เอาเวลาว่างไปทำกีฬาสิสิคะ แต่นี่คือเรียน สี่ เหลืองชมพูก็แก้แค้นหลายสมัยด้วย ครูขอสั่งการบ้านเป็นแกะสลักรูปนี้ค่ะ”

ครูเพ็ญศรีชูรูปที่เคยออกรายการโทรทัศน์ให้นักเรียนดู ซึ่งเป็นการแกะสลักระดับประเทศ นักเรียนทำท่าทางงงๆ (เสียงหัวเราะ)

ตะหยอกว่า “ต้องแกะสลักรูปพิธีกรคุณปัญญาหรือเนี่ย”

อาร์ตถามว่า “ตรงกลางหรือครับครู”

ครูบอกกว่า “ทั้งภาพ”

อาร์ตพูดว่า “ครูครับ อย่าว่าแต่แกะเลยครับ วาดก็ยังไม่เหมือนเลย”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ส่วนสีฟ้าจะคะ ไม่มีคะ”

อาร์ตพูดว่า “ค้ำก่อนค้ำค้ำค้ำ”

ตะพูดว่า “สี่ชมพูกับสี่เหลืองก็ทำ สีน้ำเงินไม่ได้ไง”

ครูพูดว่า “การขึ้นเสียงเนียเป็นสิ่งที่ครู...”

ตะพุดด้วยท่าทางสงบเสียงว่า “ครูครับ ผมสี่ชมพู่ได้งาน สีเหลืองได้งาม แล้วทำไมสี่ฟ้า ถึงไม่ได้ทำครับ”

ครูเพ็ญศรีมีสีหน้าระอาใจ แล้วพูดว่า “ทำก็ได้”

ครูพูดว่า “สีน้ำเงินทำพูนะ ทำเยอะๆเลย ให้พอดี Stand”

อาร์ตแย้งว่า “ครูครับ ผมว่ามันไม่ยุติธรรมเลยนะครับ ผมทำแกะสลัก แต่นี่ทำพู่เชียร์หระอ ครับ”

ตะแหกว่า “แหมก็ Stand มีอยู่ 20 คน”

ครูเพ็ญศรีเสียงดังบอกให้หยุด “ต้องยอมทำตามคำสั่งครูแค่นั้นก็จบ ทำตามคำสั่งครูนักเรียน ใครทำได้ อย่าไปอะไรมากมายสิ ตายแล้ว”

12. ตอน คลิปหลุดครีบาจารย์

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 2 ส.ค.2559

ความยาว 2.38 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดคิดว่าคลิปปลับของตนเองหลุดในโลกโซเชียล จึงพยายามนำเงินมา ปิดปากนักเรียนทุกคนไม่ให้แพร่งพรายให้ใครรู้ และให้ไปดำเนินการสกัดคนที่จะแชร์คลิปดังกล่าว แต่ความจริงไม่ใช่กลายเป็นคลิปหนีบกระดาษที่ตนเองทำหลุดจากเอกสารตอนเข้ามาสอนต้นชั่วโมง

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูเพ็ญศรีเข้ามาสอนในห้องเรียน ปรากฏว่าครูเพ็ญศรีทำเอกสารตกลงพื้นจนคลิปหนีบ กระดาษหลุดออกมา นุ่นหยิบมาคืนครูด้วยความหวังดี แต่ครูเพ็ญศรีเข้าใจผิดนึกว่าเป็นคลิปปลับของ ตนเอง

“อย่าบอกใครนะ ครูขอร้องเถอะ” ครูเพ็ญศรีกระซิบบอกนุ่นเบาๆ

“พวกเธอได้ยินอะไรไหมอะ” ครูถามกลัวนักเรียนในห้องได้ยินที่ได้คุยกับนุ่นไป

“รู้ทั้งห้องเลยหระอ”

“ครูครับ ครูจะแปลกใจทำไมครับ” อาร์ทกล่าว

“ไม่แปลกใจได้ไงมันเป็นเรื่องใหญ่อะ” ครูโต้

“มันเป็นเรื่องธรรมชาติครับครู”

“ตบปากเลยตามคลิปที่เธอดู ดูไปที่คลิป”

อาร์ตเอามือขึ้นตบปากตนเอง 6 ครั้ง

“6 คลิป” ครูเพ็ญศรีทำเสียงสูงพร้อมกับเอามือขึ้นมาปิดหน้าตัวเอง
 “อย่าบอกใครนะและก็อย่าแชร์ ขอร้องเถอะ เรื่องแบบนี้ละ ถ้าใครรู้ต้องเป็นเรื่องใหญ่แน่เลย
 ที่สำคัญกว่านั้นนะ ครูฝากเลย นินายตะ”

“อะไรครับครู”

“นายตะเธอไปพันธุทิพย์”

“เธอเธอไปฟอร์จูน ชั้น 4 ไปตักเขาเลยว่าจะใครจะปล่อย”

“นุ่นเธอไปเมเจอร์ ครูไหว้ละครูไหว้”

ครูเพ็ญศรีพูดไปพร้อมแจกเงินให้นักเรียนแต่ละคนไป และทำท่าทางเครียดเหมือนคนเสียสติ
 ตะพูดว่า “ครูไปพันธุทิพย์ ค่ารถ 500 ครับผม”

“เธอเอาไปหมดกระเป๋าคูเลย”

“อย่าแชร์ อย่าไลก์ ขอร้องเถอะ”

สักพักนุ่นก็เอาคลิปหนีบกระดาษมาคืนให้ครูเพ็ญศรี

“คุณครูคะ คืนคลิปคะ”

ครูเพ็ญศรีทำหน้าตาเหมือนจะเป็นลม เพราะความเหนื่อย

“คลิปที่ครูหนีบกระดาษมันหลุดครับ” ตะบอกครู

“คลิปครูได้คืนแล้วเนอะ ตายละ เมื่อกี้เล่นละครเวที”

จากนั้นครูได้เดินมาเก็บเงินจากนักเรียนคืนทุกคน

“จะไปพันธุทิพย์อยู่ครับครู” ตะหยอก

“ไปหาพ่อหาแม่ใครละ” ครูกัด

“ผมก็ต้องฟอร์จูนนะคะครู” อาร์ตบอก

“โ้ยไม่ต้องไปหรอก เรียนก่อน”

“แล้วพิวเจอร์อะคะ” นุ่นบอก

“โถ ไม่ต้องไปอยู่ใกล้แค่นี้ไปเมื่อไหร่ก็ได้ คลิปนี้เธอ” ครูพูดพลางหยิบคลิปขึ้นมาดูด้วย

ความสบายใจ

“ครูคิดว่า คลิปอะไรละครับ” อาร์ตถาม

“ครูอัดคลิปไว้เยอะ”

“คลิปนี้”

“ใจ”

“เฮ้ออออ” ครูเพ็ญศรีร้องด้วยความเหนื่อย

13. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษแบบสุภาพสุดๆ

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 20 ก.ย.2559

ความยาว 4.52 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนในชั้นเรียนพูดกันด้วยคำหยาบคายก่อนครูผู้สอนจะเข้ามาในชั้นเรียน เมื่อครูเพ็ญศรีเข้ามาได้สอนห้ามนักเรียนใช้คำหยาบคายพูดจากันในโรงเรียน มิเช่นนั้นจะถูกลงโทษ เมื่อแจ้งกฎระเบียบในโรงเรียนเรียบร้อยแล้ว ครูได้สอนการอ่านภาษาอังกฤษผิด โดยเปลี่ยนเสียงภาษาอังกฤษทุกเสียงที่ไปพ้องกับคำหยาบในภาษาอังกฤษ จนทำให้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษดูสับสน ตอนจบนักเรียนถามคำหยาบคายในภาษาอังกฤษ แต่ครูบอกว่า คำหยาบคายในภาษาอังกฤษสามารถพูดได้ เพราะไม่ได้พ้องกับคำหยาบคายในภาษาไทย เป็นการเผลอกนอกเรื่อง ซึ่งไม่ใช่หลักวิชาการ

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนบางคนตัดผมสั้นดูกระเปียบ บางคนผมยาวดูกระเซอะกระเซิง บางคนโกจรกมเหมือนฝรั่ง

“นี่ไง นี่ไง ไม่ตั้งใจเรียน เล่นแต่คอตเอ มึงอะ เออ” ตะพูดกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งในห้องเรียน

“ดะ นิ่งที่ได้แล้วมึงอะ ครูมาแล้ว” อาร์ตบอกดะ

“ไหนอะ”

“นี่ไง ไม่เห็นหรือ”

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้อง

“เมื่อก็อาร์ตเรียกนายดะว่าอะไร” ครูเพ็ญศรีกล่าว

อาร์ตทำท่าทางงงๆ เมื่อครูถาม

“มันคืออะไร” ครูถามอาร์ต

“เพื่อนกันครับเพื่อนกัน” อาร์ตตอบครู

“ไม่ได้ครูบอกก็ครั้งก็เห็น ห้ามพูดคำหยาบในโรงเรียน โดยเฉพาะวิชาของครู เข้าใจไหม

“ถ้าใครฝ่าฝืนกฎที่ตั้งไว้ละ ปรับค่าละ ๒๐ บาท เราเป็นนักเรียน ที่สำคัญคือผู้ปกครองพวกเธอก็มาว่าครูไม่สอน ครูสอนจนปากเปียกปากแฉะ แต่พวกเธอไม่จำไม่ทำตาม”

“ครูครับ ผมว่าคำพวกนี้ใครๆ ก็พูดกันหรือเปล่าครับ” อาร์ตเสนอครู

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยอารมณ์ความอารมณ์ขันเสีย “ครูไม่ให้พูด ใครจะพูดก็ตามแต่ของเขาเลย ครูไม่ให้พูด ครูไม่ชอบ”

นุ่นแทรกว่า “เออ คุณครูคะแล้วคุณครูอรุณรัตน์ละคะ”

“คุณครูอรรรรณปวดท้องประจำเดือนนะลูกนะ ใช้ทับระดู เขาขอพักเดือนครึ่งจนกว่าประจำเดือนจะหยุด” ครูตอบ

“อ๊ะ ท้องศัพทนะคะ...” ครูเพ็ญศรีเริ่มสอนภาษาอังกฤษคาบครูอรรรรณ

“คำศัพท์ในวันนี้มีทั้งหมดห้าคำ ต้องจำให้ขึ้นและไปสอบกับครูวันอาทิตย์หน้า อ่านค่ะ” ครูเพ็ญศรีสอนและชี้ไปที่คำว่า Electronic

“นักเรียนอ่านพร้อมกันว่า /อิเล็กทรอนิกส์/”

ครูเพ็ญศรีแย้ง “มันใช่เหรอ”

นักเรียนในห้องตอบพร้อมกันว่า “ใช่ค่ะ/ครับ”

ครูสั่งนักเรียนอ่านอีกครั้ง “อีกที”

“/อิเล็กทรอนิกส์/”

“คือคนเรา ถ้ามีสติในการเรียนเนี่ย มันจะรู้ว่าอันไหนควรไม่ควร ครูบอกต้นชั่วโมงว่าห้ามพูดคำ...”

“คำหยาบ”

“ห้ามพูดคำ...”

“คำหยาบค่ะ/ครับ”

“อี่เป็นคำหยาบ เราจะเรียกเขาว่าอี่ไม่ได้ เราต้องเรียกเขาว่า คุณ คนที่เราไม่รู้จักให้เรียกว่าคุณ อ่านพร้อมกันใหม่ หนึ่ง สอง สาม” ครูให้ความกระจ่างนักเรียน

นักเรียนอ่านตามที่ครูเพ็ญศรีชี้ที่คำศัพท์ “/คุณอิเล็กทรอนิกส์/”

“มีความหมายขึ้นมาทันที” ครูกล่าว

นักเรียนทำหน้าเหวอๆ

(เสียงหัวเราะ)

“ไปคำต่อไปเลยคะ” ครูเพ็ญศรีกล่าว

ครูชี้ไปที่คำศัพท์ Economic “/อีโคโนมิก/”

“โยกจากคุณข้างบนมาลงคุณข้างล่าง เราจะใช้คุณแทนทุกคำไป คำนี้อ่านว่า”

“/คุณโคโนมิก/”

“คำต่อไปอ่านพร้อมกันคะ” ครูชี้ไปที่คำว่า Mangosteen

“/แมงโกสทีน/”

“ดังๆ”

“/แมงโกสทีน/”

“คำนี้ผิดไหม”

“ไม่ผิดครับ/คะ”

“ผิดคะ คำว่า ตีน ควรพูดใหม่คะ”

“คำว่า ตีน พูดไม่ได้ไม่สุภาพ ให้ใช้คำว่า เท้า อ่านใหม่ หนึ่ง สอง สาม”

“แมงโก้เท้า”

ครูชี้ไปที่คำว่า Mang “แมงผิดใหม่”

นักเรียนทุกคนตอบว่า “ไม่ผิดคะ/ครับ”

“แมงเป็นสรรพบุรุษที่ 3 ของคำว่า ....(แมง)” (คำว่า แมง ตัวละครไม่ออกเสียง)

“ผิดให้เปลี่ยนใหม่เป็น โธ่เว้ย”

“โธ่เว้ย โก้เท้า” ครูเพ็ญศรีชี้ให้นักเรียนอ่าน

นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน “โธ่เว้ย โก้เท้า”

ครูเขียนคำว่า Creative “อ่านพร้อมกัน”

“ครีเอทีฟ”

“ดั่งๆ”

“ครีเอทีฟ”

“ผิด เราจะเปลี่ยนคำว่า ทีฟ (ถีบ)เป็นยัน เพราะทีฟเนี่ยไม่สุภาพ และอย่าใช้คำนี้กับใครอื่นนะลูกนะ จำไว้เลยว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษถ้ามีคำว่า ทีฟ ให้เปลี่ยนคำว่า ทีฟ เป็น...”

นักเรียนช่วยกันตอบว่า “ยัน”

“อ่านพร้อมกัน”

“ครีเอยัน” นักเรียนตามพยางค์ครูชี้ที่คำศัพท์

“คำนี้อ่านพร้อมกัน” ครูชี้ไปที่คำว่า Scuba

“สคูบ่า”

“อ่านพร้อมกัน”

“สคูบ่า”

“ผิด อันนี้ผิด ให้เขียนคำว่า ซ้ำพเจ้า ซ้ำพเจ้าเอย ตัวฉนั้นนะ บ้าผิดใหม่ ให้เรียกว่า วิกลจริต”

“อ่านพร้อมกันคะ”

“สะซ้ำพเจ้าวิกลจริต”

“เอาใหม่”

“สะซ้ำพเจ้าวิกลจริต”

“อะพร้อมกัน ห้าคำรวด”

“คุณเล็กทรอนิกส์ คุณโคโนมิก โธ่เว้ยโก้เท้า ครีเอยัน สะซ้ำพเจ้าวิกลจริต”

“ปรบมือ” ครูเพ็ญศรีภูมิใจที่นักเรียนทุกคนอ่านได้เหมือนเช่นที่ตนสอน

อาร์ตยกมือส่งสยัคำภาษาอังกฤษที่เป็นคำหยาบ “ครูครับแล้วอย่างนี้คำว่าฟัก(Fuck) คำว่าชิต (Shit) คำว่าบิส (Bitch) มันจะพูดว่ายังไงครับ”

“มันพูดอยู่แล้วเพราะเป็นคำปกติ ฟักเนี่ยเป็นผักทำอาหารได้ ชิตคือเข้ามาใกล้ๆ ติดกันเลยก็ได้ บิสเนี่ยใช้กับตอนเราซักผ้า เพื่อจะให้น้ำออกจากเสื้อผ้า เราต้องบิส บิส อ่า”

ตะถามว่า “แล้วมันแปลว่าอะไรครับครู”

“ชายฟัก ใกล้ๆกับคนซักผ้า”

(เสียงหัวเราะ)

“การบ้านวันนี้เนอะคะ ให้นำคำศัพท์ห้าคำนี้ไปบอกต่อญาติพี่น้อง”

นุ่นกล่าวว่า “อาจารย์คะ”

“อะไรจ๊ะ”

“หนูว่าจะลาออกแล้วละคะ พ่อแม่คงไม่ปลื้ม”

14. ตอน ทรงผมสะท้านโลก

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 28 พ.ย.2559

ความยาว 6.09 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีทำทรงผมเป็นกระบังขนาดใหญ่มาสอนในห้องเรียน นักเรียนหลายคนหยอกทรงผมครู โดยที่ครูเองก็ไม่ตั้งใจสอนเพราะคิดว่าทรงผมจะเสีย ส่วนนักเรียนก็หยอกถามครูเกี่ยวกับทรงผม ครูก็สนใจแต่การสนทนาของนักเรียนแทนที่จะสอนเนื้อหาในการเรียน การเรียนการสอนไม่ค่อยหน้าจันได้ยินเสียงหมดเวลา

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ขณะที่นักเรียนกำลังคุยกันอยู่นั้น

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาพร้อมกับทรงผมเป็นกระบัง

ตะพูดว่า “เฮ้ย! ทำความเคารพคุณครูครับ”

“สวัสดีครับสวัสดีค่ะ” นักเรียนในทำความเคารพพร้อมกัน

ตะตะลึงกับทรงผมคุณครู

ครูเพ็ญศรีถามว่า “เธอตะลึงอะไร”

“เมื่อคืนครูนอนแบบคางคาวหรือเปล่า” ตะหยอกครู

อาร์ตพูดว่า “เมื่อคืนครูสระผมเสร็จแล้ว แล้วก็วิ่งขับมอเตอร์ไซค์มาหะรอครับ”

ครูเพ็ญศรีสะดุ้ง “อาร์ต”

นุ่นพูดว่า “ครูเพ็ญศรีคะ นันผมหรือเตารีดละคะ”

ครูเพ็ญศรีพูดเสียงดังมาก “หยุด Stop หยุดสนใจทรงผมของครู แล้วต่อไปนี้ให้เลิกเรียกครูว่าครูเพ็ญศรี ครูมีตำแหน่งใหม่ซึ่งท่านผอ. มอบหมายให้ครู ทุกคนต้องเรียกครูเพ็ญศรีว่าท่านรองเพ็ญศรี”

อาร์ตหยอก “อ๊ฟ level”

“และที่สำคัญที่ท่านผอ. กำชับมาก นั่นก็คือให้นักเรียนทุกคนตั้งใจเรียน โฟกัสที่เรื่องเรียน” คำว่า “เรียน” ครูเพ็ญศรีพูดเป็นสำเนียงแบบฝรั่ง (เสียงหัวเราะ)

“อีกไม่กี่เดือนนักเรียนก็ต้องสอบ GAT PAT แล้ว” คำว่า “PAT” ครูเพ็ญศรีทำเสียงสูง (หัวเราะ)

นักเรียนพูดใหม่ให้ถูกต้อง “GAT PAT” เสียงสูงที่ GAT ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ตั้งใจเรียนโฟกัสที่เรื่องเรียน” คำว่า โฟกัส ครูพูดเป็นสำเนียงฝรั่ง จากนั้นครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องเรียนด้วยท่าทางแปลกๆ เหมือนกับว่ากลัวทรงผมจะเสีย (เสียงหัวเราะ)

จากนั้นมองไปบนเพดาน เห็นพัดลมเปิดอยู่กลัวลมจะพัดทรงผมเสีย

อาร์ตถามว่า “ครูเป็นอะไรหรือเปล่าครับ”

“นุ่นปิดพัดลม” ครูสั่งนุ่น

“ปิดก็ร้อนสิครับอาจารย์”

ครูอ้างว่า “เราไปเรียน รด. ร้อนจะตายเรายังทนได้เลย”

ตะหยอกล้อว่า “กลัวสีนามิพังหรือครับ”

นักเรียนคนหนึ่งพูดว่า “ปิดๆเหอะเดี๋ยวสีนามิล้มเว้ย”

ครูเพ็ญศรีพูดซ้ำอีก ด้วยประโยคเดิมว่า “โฟกัสที่เรื่องเรียน” คำว่า “โฟกัส” เป็นสำเนียงฝรั่ง

“Do you know?” ครูเพ็ญศรีถามนักเรียนในห้องเรียน

นักเรียนตอบว่า “ครับ/คะ”

จากนั้นครูเพ็ญศรีค่อยๆ หมุนค่อยๆ หันตัวไปที่กระดานโดยกลัวว่าผมจะทรงผมจะเสีย

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นว่า “ไอ้โห ตึกตาในตู้โชว์เลยอะ”

ท่าทางครูเพ็ญศรีแม้กระทั่งเวลาจะหยิบปากกาไวท์บอร์ดที่ตกก็ไม่กล้าก้มหน้าเลย

(เสียงหัวเราะ)

เมื่อครูรู้ว่า ตนเองหยิบปากกาไวท์บอร์ดไม่ได้ จึงค่อยๆ หันมาบอกนักเรียนว่า “ครูว่าครูไม่เขียนกระดานดำดีกว่า”

นุ่นพูดว่า “ทำไมละคะครูก็ปากกาครูก็ตกอยู่ข้างๆ นั้นไงละคะ”

ครูเพ็ญศรีค่อยๆ ย่อลงไปเก็บด้วยท่าทางตกลง

(เสียงหัวเราะ)

ตะริบวิ่งไปเก็บปากกาไวท์บอร์ดให้ครู “ครูครับผมเก็บให้ก็ได้ครับ”

อาร์ตพูดว่า “ครูครับถ้ามันลำบากขนาดนี้ ครูเปลี่ยนทรงผมดีกว่า”

ครูเพ็ญศรีพูดอีกด้วยสำเนียงฝรั่งว่า “โฟกัสที่การเรียน”

“ผมโฟกัสจะแย่แล้วครับ” อาร์ตบอก “นี่ผ่านมา 15 นาทีแล้วยังไม่ได้เรียนเลยครับ”

ครูเพ็ญศรีแย้งอาร์ตด้วยเสียงดัง “ก็ครูกำลังจะสอนไง”

จากนั้นค่อยๆ หันไปเหมือนหุ่นยนต์

ตะหยุกล้อครูว่า “ทรงนี้ทำนานไหมครับ”

“ตั้งแต่ ตี 5” ครูตอบ

ตะก็แก้งถามครูอีก “แล้วใช้อะไรเซ็ดล่ะครับ”

“นายตะมันต้องเอาหวีตั้งขึ้นก่อนอยู่แล้ว พอหวีใส่ปุ๊บเนี่ยแล้วก็ทาเจลขึ้นไปก่อน”

จากนั้นครูเพ็ญศรีกำลังจะลงมือเขียนแต่ตะก็แก้งถามอีกว่า “กระปุกนึ่งหรือครึ่งกระปุก
ครับ”

ครูเพ็ญศรีสนใจเรื่องทรงผมทนกับคำถามไม่ได้จึงหันมาตอบ “กระปุกนึ่ง”

ตะก็ถามครูอีก “สีฟ้าหรือสีแดงครับครู”

ครูหันมาตอบตะเบาๆ ว่า “สีฟ้า”

ตะพูดว่า “แข็งดี ต้องดี”

ครูเพ็ญศรีก็พูดว่า “ตั้งดี แข็งดีแข็ง”

อาร์ตก็ถามว่า “เราจะได้เรียนกันไหมครับครู”

“ครูกำลังจดบนกระดาน เราก็จดตามก็เป็นการเรียนอยู่แล้วนั่นไง” ครูเพ็ญศรีพูด

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นพูดว่า “ช่างเถอะเผื่อจะมีเรื่องกระบังโล่เนี่ย ออกข้อสอบ GAT PAT ก็ไม่รู้ละ”

ตะหยุกล้อครูเพ็ญศรีอีก “ใช้หวีปรับหรือมีหางครับผม”

ครูเพ็ญศรีทนไม่ได้กับเรื่องนี้จึงหันมาสนทนากับตะอย่างสนุก

“ถูกแล้วละหวีหาง หวีขึ้น ไปก่อน เพราะมันห่างออกไป ห่างไป พอตั้งขึ้นแล้วก็เปลี่ยนเป็นหวี
ห่างจากนั้นก็หวีแบบถี่ๆ เอาเจลปาดขึ้นปาดขึ้นไปก่อน พอมันนอนลงนอนลง ครูนึกถึงช่างที่บ้านครู
เอาไดร์เป่าตรงเลย เต็มวันตีมากเลยสีฟ้ามา 168”

ขณะที่ครูเพ็ญศรีกำลังพูดอยู่นั้น เสียงออดหมดเวลาดังขึ้น

“อ้าวนักเรียนครับลากระบังครูครับผม”

“ไม่ใช่ เรียกให้ถูก ครูให้เรียกครูว่า ท่านรอง หนึ่ง สอง สาม”

“ท่านรอง” นักเรียนพูด

ครูพูดว่า “สวัสดีครับท่านรอง หนึ่ง สอง สาม”

“สวัสดีครับท่านรองครูเพ็ญศรี”

ครูเพ็ญศรีหยุดหงิดจึงพูดใหม่ว่า “ไม่มีคำว่าครู หนึ่ง สอง สาม”

“สวัสดีครับท่านรอง”

“เพ็ญศรีด้วย” ครูบอก

“เพ็ญศรี”

ครูเพ็ญศรีเดินออกไปแล้วก็เดินกลับมาใหม่ว่า “แม่เธออะถ้าจะซื้อบอกครูเลย เจลสีฟ้า”

15. ตอน คัดธรรมเนียมเยอร์

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 17 ธ.ค.2559

ความยาว 5.57 นาที

เรื่องย่อ ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่โรงเรียนกำลังจัดงานกีฬา โดยมีการหาธรรมเนียมเยอร์ชาย และหญิง แต่ครูก็เลือกนักเรียนที่มารับหน้าที่นี้จากผลประโยชน์ที่โรงเรียนจะได้รับ คือการบริจาคเงิน และซื้ออุปกรณ์ต่างๆ เข้าโรงเรียน ไม่ได้คัดเลือกที่ความสามารถของนักเรียนจริงๆ

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนกำลังซ้อมเดินพวงศทากันอยู่ในงานกีฬา

นุ่นแย้งการเดิมซ้อมว่า “นอกจากกลองจะตีผิดแล้ว มือแกก็ผิดด้วย มันต้องจับแบบนี้” นุ่น จับศทาทที่ถูกต้องให้เพื่อนดู

อาร์ตหยอกเพื่อนที่กำลังซ้อมว่า “ขยันกันจังเลย”

นักเรียนผู้ชายที่กำลังซ้อมหันมาตอบว่า “แน่นอน เนี่ยมันเป็นความฝันของเราเลยนะ”

อาร์ตแย้งว่า “เนี่ยนะ”

“ใช่ ว่าแต่ รู้ไหม บนห่อประชุมอะมีงานอะไรกันวะ”

อาร์ตหัวเราะแล้วตอบว่า “ไม่รู้เลย”

“งานอะไรวะ”

อาร์ตตอบข้อสงสัยเพื่อนว่า “เขามีรั้วโซวีโครงการฝีมือคนสร้างชาติ”

นุ่นถามว่า “ในงานนั้นมีอะไรอะแก”

อาร์ตตอบ “ก็เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของน้องๆ ม.ต้นที่จะเลือกเรียนในระดับต่อไป ไซ้ใหม่ มีนิทรรศการเกี่ยวกับสายอาชีพะ รวมถึงแนวทางการประกอบอาชีพในอนาคตด้วย มีแบบรุ่นพี่ที่เขาเคยประสบความสำเร็จมาแล้วเนี่ยมาพูดคุยในงาน พร้อมเอารางวัลที่ประสบความสำเร็จในระดับประเทศเนี่ย มาโชว์ในงานด้วย”

ตะพูดด้วยความตื่นเต้นว่า “ว๊วย! ไปเลยใหม่ละ”

อาร์ตว่า “ใจเย็นๆ ก่อน เย็นก่อน เย็นก่อน”

อาร์ตว่า “ซ่อมต่อดี”

ช่วงที่นักเรียนกำลังจะซ่อมดรัมเมเยอร์ต่อ จังหวะนั้นครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในชั้นเรียน

หัวหน้าบอกเพื่อนๆ ว่า “ทุกๆ คนนั่งลงเร็วๆ เคารพท่านรองเพ็ญศรี”

เพื่อนๆ พูดพร้อมกันว่า “สวัสดีครับท่านรอง”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “วันนี้ คาบ homeroom ครูจะพูดเรื่องกีฬาสิ ครูจะมากัดดรัมเมเยอร์ของโรงเรียน ซึ่งตำแหน่งเนี่ยถือว่าเป็นหน้าเป็นตาเลยลูกนะ อะ ครูคัดผู้หญิงก่อนนะลูกนะ นุ่นกับหนูนา เชิญคะลูก”

“นุ่นออกมายืนเลยลูก ทำท่าเลยคะ หนึ่งสองสาม” ครูกล่าว

นุ่นควงคทาให้ครูเพ็ญศรีดูอย่างถูกต้อง

ครูเพ็ญศรีชมว่า “ทำดีแข็งแรง เชิญคะลูก”

“หนูนาปะ” ครูเรียกหนูนา

หนูนาทำท่าทางควงคทาแบบแปลกๆ ไม่ชำนาญ

ตะหยอกหนูนาว่า “คุณครูครับนี่เขาจะไปต่อสู้กับจระเข้หรือครับ”

ครูเพ็ญศรีดู “นายตะ”

“และตำแหน่งดรัมเมเยอร์ฝ่ายหญิง นุ่นคือทำดีมากลูกนะ แข็งแรง พิริวตรงจังหวะ

และตำแหน่งดรัมเมเยอร์หญิงประจำโรงเรียนต.ล.ก. ได้แก่ หนูนาคะ”

นุ่นรวมถึงเพื่อนๆ ในชั้นเรียนทำหน้าที่ทางแปลกใจ

หนูนาดีใจผิดปกติ ทำเสียงเล็กๆ คล้ายๆ หนู “หนูได้หรือคะครู”

“ใช่คะหนูนา นุ่นเชิญนั่งคะลูก ปีหน้าเอาใหม่ปีหน้าเอาใหม่”

อาร์ตว่า “อะไรวะ อย่างกับไซอิ๋วได้เฉยเลยวะ”

ตะวิจารณ์ว่า “ต่อสู้กับจระเข้หรือวะเนี่ย”

ครูบอกหนูนาว่า “หนูนาบอกคุณพ่อเนาะลูกว่า เดี่ยวครูส่งใบเสร็จตามไปที่หลัง”

นุ่นแย้งว่า “ครูคะใบเสร็จอะไรหรือคะ”

“ใบเสร็จอะไร คือครูกับพ่อเขารู้กันสองคน เราไม่ต้องรู้ก็ไม่ใช่ไร ทรอกมั้ง”

ครูเพ็ญศรีบอกนุ่นว่า “นั่งที่เลยลูก”

ตะหยอกทำท่าทางแบบกลัวๆใส่หนูนาน่าว่า “ขนาดเดินยังสยิวขาละ”

“และสำคัญไปกว่านั้นนะคะ พักเที่ยงวันนี้นายตะกับนายอาร์ตให้ลงไปห้องพักครูข้างล่าง ไปยืมสิกับพู่กันที่ภารโรงแล้วมาเขียนชื่อพ่อหนูนาคตรงพัดลมและแท่งน้ำ 4 อัน”

นุ่นพูดว่า “นี่มันใช้เงินซื้อนี่หว่า”

“ต่อไป ดรัมเมเยอร์ฝั่งผู้ชาย นนท์”

นนท์ เดินออกมา

“นนท์หุ่นยาวเข้าดี สำคัญกว่านั้นคือ เวลาเธอลือคทาสง่างามมาก”

ตะแย้งว่า “ครูครับ คุณพ่อแต่งกว่าเขาบอกว่า เดี่ยวจะเอาเงินบริจาคให้โรงเรียนนะแสนนึง แล้วก็ให้รถประจำส่วนตัวครูครับหนึ่งคัน พร้อมสระว่ายน้ำอีกหนึ่งบ่อสร้างบันไดเลื่อนจากที่พักครูจนถึงโรงอาหารเลยครับผม”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นนท์เหมาะสมมากดรัมเมเยอร์ฝั่งผู้ชาย แต่ปีนี้ไม่ใช่ นนท์”

“นายตะเชิญ เทรนด์หัวฟูกำลังมา เทรนด์เกาหลีสื่อมันไปตั้งแต่ปี 2014 แล้ว ทุกคนปรบมือให้ตะ ปรบมือให้ตะ”

เพื่อนในห้องปรบมือพร้อมกัน

ตะบอกว่า “เดี๋ยวใครปรบมือให้ คุณพ่อให้เงินคนละ 10,000 บาท”

ตะหยิบคทาแล้วแกว่งไปแกว่งมาแบบเก๋ๆ กังๆ แต่ครูเพ็ญศรีชมตะตลอด “ดีมาก ดีมาก สง่างาม”

แล้วก็คทาก็หลุดมือร่วงลงมา

แต่ครูเพ็ญศรีแก้ตัวให้ตะว่า “มันก็ผิดพลาดกันบ้าง โรงเรียนอื่นก็เป็น นั่งที่ได้พอ”

“ตามนี้นะคะ ใครมีปัญหาอะไรไหมลูก”

นักเรียนบอกว่า “ไม่มีครับ”

อาร์ตวิจารณ์ให้เพื่อนในห้องฟังเบาๆ ว่า “มันเป็นขบวนพาเหรดกีฬาสี่หรือขบวนสัตว์ป่าคือสู้อรรถชาติกันแน่จะเนี่ย”

นุ่นเสริมว่า “เดินขนาดนี้ 2 ตัวนะหมาหอนเป็นร้อยตัว จนตาย”

“ใครว่างทำเสียงกลองให้ครูที พร้อมหนึ่ง สอง สาม” ครูเพ็ญศรีกล่าว

นักเรียนในห้องช่วยกันทำเสียงคล้ายตีกลอง “แต่ดตะแล้ดแล้ด แต่ดตึงแต่ดตึง....”

ครูเพ็ญศรีหยิบคทาควางไปมาตามเสียงที่นักเรียนพูด

16. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนอ่านจังหวัด

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 7 ก.พ. 2560

ความยาว 4.58 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีต้องมาสอนแทนครูวิชาภาษาอังกฤษ โดยครูเพ็ญศรีได้หาเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจังหวัดเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ชาวต่างชาติเข้าใจง่าย โดยแต่ละพยางค์ในชื่อจังหวัดภาษาไทย ตัวละครครูเพ็ญศรีกลับมองให้คล้ายคลึงกับคำที่มีความหมายในภาษาไทย เช่น อยุธยา ครูเพ็ญศรีไปมองว่าเป็น หยุต-ยา ปราจีนบุรี ครูเพ็ญศรีมองว่าเป็น ปลา-จิน-บุรี ฯลฯ แล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ทำให้เกิดความขบขันขึ้น

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะถามเพื่อนๆในห้องว่า “ผักอะไรตกใจ”

เพื่อนๆบอกว่า “ผักตบชวา”

ตะบอกว่า “ไม่ใช่”

“ผักกระเพรา” นุ่นบอก

ตะบอกว่า “ผิด”

อาร์ตถามว่า “ผักอะไร”

ตะเฉลยโดยโหน้ขึ้นเสียงสูงเหมือนคนตกใจว่า “โห.....ระพา”

อาร์ตว่า “ถ้าเล่นต่ออีกฮาเลย”

ระหว่างที่นักเรียนคุยกันในห้องนั้น ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้อง

หัวหน้าบอกทำความเคารพเป็นภาษาไทย

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ผิดค่ะ”

หัวหน้าบอกใหม่เป็นภาษาอังกฤษว่า “Please stand up. Good morning teacher.”

ครูเพ็ญศรีตอบโดยใช้เสียงสูงผิดปกติว่า “Good morning today.”

นักเรียนตอบว่า “see you tomorrow.”

ครูบอกว่า “No” (เสียงหัวเราะ) แล้วก็บอกว่า “I'm thank you.”

“เอาใหม่เลยค่ะ พุดอยู่ทุกวันยังจะลืม”

“นั่งลงใหม่ค่ะ”

“เราจะไม่เริ่มเรียนกันนะ ถ้าเกิดว่าทักทายกันไม่ถูกต้องเนี่ย”

หัวหน้าพุดใหม่ว่า “Please stand up.”

นักเรียนพุดว่า “Good morning teacher.”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยเสียงสูงและด้วยสำเนียงแปลกๆ ว่า “Good morning how are you today?”

นักเรียนพูดว่า “I'm fine thank you and you?”

ครูพูดว่า “Thank you ..... please.”

นักเรียนพูดว่า “Thank you teacher.”

ครูพูดว่า “เราเรียนมาเยอะมากเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ แต่นี่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ครูจะมาถ่ายทอดให้นักเรียนทุกคนได้รับรู้ นั่นคือวันนี้ครูจะสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับจังหวัดในประเทศไทย”

ตะถามครูว่า “การออกเสียงหรือครับครู”

ครูตอบว่า “การออกเสียงด้วย การเขียนด้วย เพื่อให้ฝรั่งนั้นเข้าใจถ่องแท้ แล้วอ่านถูกต้องความหมายถูกต้อง”

อาร์ตเสนอว่า “จริงๆ ชื่อจังหวัดเหล่านี้มันก็ทับศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่แล้ว”

ครูแย้งว่า “เพราะเราคิดแทนเขาไง”

อาร์ตถามว่า “ผมหรือ”

“ใช่ทุกคนก็คิดแบบนี้กันหมด แต่จริงๆ แล้วอะสิ่งที่ครูกำลังจะบอกจะสอน เราจะทำให้คนทั่วโลกไม่ว่าแทบจะทุกชาติ ทุกประเทศเขาจะได้เข้าใจ ความเป็นไทยของเรา” ครูกล่าว

“เริ่มต้นจังหวัดแรกอยุธยา”

“นายอาร์ต ถ้าเป็นเธอ เธอจะอ่านว่าอะไร”

อาร์ตตอบอย่างรวดเร็วว่า “ง่ายมากอยุธยา นี่ไงครับตรงตัวเลยครับ”

ครูเพ็ญศรีสอนว่า “เพราะอ่านแบบนี้ ทั่วโลกเขาถึงเขาเลยเข้าใจแบบนี้ วันนี้เราจะเปลี่ยนวิธีการอ่านใหม่ อ่านปุ๊บเข้าใจเลย”

ครูเพ็ญศรีเขียนบนกระดานว่า Stop drug

“อยุธยาให้อ่านแบบนี้ นิ่ง ส่อง ช่ม” ครูเพ็ญศรีกล่าว เสียงคล้ายให้คนวิ่งแข่ง

นักเรียนอ่านว่า “/สะต้อปดรัก/”

“นั่นคือแปลว่าอยุธยา” ครูเพ็ญศรีกล่าว

นุ่นถามครูว่า “Stop drug มันแปลว่าอยุธยาอย่างไรคะครู”

ครูเฉลย “Stop แปลว่าอะไร” นักเรียนตอบว่า “หยุด”

ครูเพ็ญศรีถามต่อว่า “Drug แปลว่า...” นักเรียนตอบว่า “ยา”

ครูเพ็ญศรีสรุป “รวมกันเป็น...” นักเรียนตอบว่า “หยุดยา”

ครูเพ็ญศรีว่า “หยุดยา”

ครูถามนักเรียนว่า “เป็นไง ง่ายมะ”

นุ่นบอกว่า “ง่ายก็ได้”

“ไปจังหวัดต่อไป สระบุรี คือ”

ครูเขียนบนกระดานว่า Pool Town

ครูชี้บนกระดานและพูดว่า “Pool แปลว่า”

“สระ” นักเรียนช่วยกันตอบ

“Town แปลว่า” ครูถาม

นักเรียนตอบ “เมือง บุรี”

“เมือง บุรี หรือ ธาณี” ครูกล่าว

ครูเพ็ญศรีถามว่า “Pool Town คือ”

นักเรียนตอบว่า “สระบุรี”

ครูถามนักเรียนว่า “เฮ้ย! ไปซื้อกะหรี่ปั๊บบที่ไหนวะ”

นักเรียนตอบว่า “Pool Town”

“โอเคไหม”

“คำต่อไป” ครูเพ็ญศรีเขียนบนกระดานคำว่า Fish Chaina Town

ตะตอบว่า “ปราจีนบุรี”

ครูถามตะตว่า “เฮ้ย! นายตะรู้ได้ไง”

ตะตอบว่า “โอ้โหตรงตัวเลยครับครู”

ครูถาม “Fish” ตะตอบ “ปลา”

ครูถาม “China” ตะตอบ “จีน”

ครูถาม “Town” ตะตอบ “บุรี”

ครูเพ็ญศรีเอามือปิดหน้าด้วยความดีใจ สีหน้าดีใจผิดปกติก็นจริง

“เธอมาขึ้นตรงนี้เลย” ครูเพ็ญศรีสั่ง

“ผมลูกศิษย์ครูเลยครับผม” ตะตอกล่าว

“เอาใหม่” ครูสั่งให้อ่าน

“ฟิช ไชน่า ทาวน์”

“หรือ” ครูถาม

“ปราจีนบุรี” นักเรียนตอบ

“ฟิช คือ” ครูถาม

“ปลา” ตะตอทำมือเหมือนกล่าวกำลังว่าย

“China”

ตะตอทำหน้าตาเหมือนคนจีนแก่ๆ

“Town”

“เมือง บุรี” ตะทำมือแผ้วกว้างออกไปเหมือนให้รู้ว่ามันคือเมือง

“Fish Chaina Town คือ”

“ปราจีนบุรี”

ครูเพ็ญศรีว่า “ปรบมือคะ”

“โอเคนั่งที่เดิม” ครูสั่งตะ

“สุดยอดมากเลย” ครูบอก

สักพักโทรศัพท์ครูเพ็ญศรีดังขึ้น ครูบอกว่า “โทรศัพท์ครูมา”

ตะบอกว่า “วิชานี้เกรด 4”

“กราบสวัสดี ผอ.คะ” ครูเพ็ญศรีพูดโทรศัพท์

“คะสอนคะ ตอนนี้เลยหรือคะ”

“โอเคที่เดิมนะคะ”

“Ok คะ” ครูเพ็ญศรีพูดกับผู้อำนวยการทางโทรศัพท์

ครูวางสายแล้วพูดกับนักเรียนว่า “นักเรียนพอแค่นี้ เดี่ยวพุงนี้ครูมาสอนต่อ”

“ยังไม่หมดคาบเลยครู ครูจะรีบไปไหน” อาร์ตบอก

ครูบอกว่า “ครูต้องไปพบผอ. ที่สตอร์โทลล์เวย์”

ตะถามว่า “คืออะไรครับ”

“ครูมีเรื่องด่วน ครูต้องรีบไป เดี่ยวครูมานะ เพราะถนนที่ครูไปรถติดมาก ติดที่ 4-5 ชั่วโมงเลย”

อาร์ตถามว่า “ครูไปไหนครับ”

ครูตอบว่า “not sad”

อาร์ตถามว่า “คืออะไรครับ”

“อโศก”

(เสียงหัวเราะ)

ตะพูดว่า “เดี๋ยวงงจบบที่ Beautiful Circle”

ตะเฉลยว่า “งามวงศ์วานไงเพื่อน”

17. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนภาษาอังกฤษชื่อดาราตั้ง

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 13 มี.ค. 2560

ความยาว 3.37 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีซึ่งปกติสอนวิชาเพาะชำ แต่ต้องมาสอนภาษาอังกฤษแทนครูอรุณรรณ ครูเพ็ญศรีพานักเรียนอ่านชื่อดาราทีละคน แต่การอ่านนั้นครูสอนผิดทั้งหมด จึงเกิดเป็นความขำขันเกิดขึ้น

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนกำลังคุยกันอยู่ในห้อง จากนั้นครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามา

ตะขิงเป็นหัวหน้าห้องพูดว่า “ทุกคน Good morning ครูเพ็ญศรี”

นักเรียนในห้องเรียนพูดพร้อมกันว่า “Good morning teacher.”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยสำเนียงแปลกๆ เสียงสูงผิดปกติว่า “How are you today?”

นักเรียนตอบพร้อมๆ กันว่า “I'm fine thank you and you?”

ครูเพ็ญศรีพูดเสียงสูงผิดปกติว่า “Thank you sit down please.”

อาร์ตตอบผิดว่า “Yes welcome.”

(เสียงหัวเราะ)

เพื่อนๆ ในห้องหัวเราะ ตะริบแก้แทนว่า “Thank you teacher.”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “Sit down.”

อาร์ตแกล้งพูดว่า “Around the world.”

ครูบอกว่า “เธอทำเป็นเล่นไป วิชาถึงไม่ติดตัว”

นักเรียนชายคนหนึ่งใส่แว่นหัวโล้นถาม “คุณครูครับ นี่มันวิชาภาษาอังกฤษ ของครูอรุณรรณนี่ครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ครูสอนแทนครูอรุณรรณมานานมาก จนวิชานี้จะเป็นของครูอยู่แล้ว”

“วันนี้ครูจะพานักเรียนอ่านชื่อคน”

คำแรก Sean Connery ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่นักเรียนใส่แว่นหัวโล้น

นักเรียนใส่แว่นอ่านว่า “ฌอน คอนเนอริ”

ครูกล่าว “ผิด”

นักเรียนแย้ง “ผิดตรงไหนครับครู”

ครูแย้งว่า “คอนเนอริอะถูก แต่ชื่ออะอ่านผิด”

ครูเพ็ญศรีอ่านใหม่ว่า “คำนี้อ่านว่า ซีอาน”

“ซีอานนักฟุตบอลหรรอคับเนี่ย” นักเรียนพูด
 ครูบอกว่า “นั่นมัน ซีดาน จะบ้าหอรอ”
 นักเรียนอ่าน “ซีอานคอนเนอริ อ่านพรอ้มกัน หนึ่ง สอง สาม”
 “ซีอานคอนเนอริ”
 “คำตอไปอ่านคะ” Kristen Stewart ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่อาร์ต
 อาร์ตอ่าน “คริสเต็น สจ๊วต”
 ครูเพ็ญศรีพูดด้วยเสียงหนักแน่นว่า “ผิด ซื่อเน้ออ่านถูก แต่นามสกุลเขาไม่ใช่ นามสกุลอ่านว่า
 สเตวาท คริสเต็น สเตวาทพรอ้มกัน หนึ่งสองซิม”
 ทุกคนอ่านว่า “คริสเต็น สจวร์ต”
 “อ่านพรอ้มกัน คริสเต็น สจวร์ต”
 “คำตอไปฝ้าย” Jean-Claude Van Damme
 “ฌอง-คลออด ว็อง ดามม์ ค่ะครู”
 ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ผิด”
 “อย่าไปอ่านที่ไหนอีกนะ อายเขาเนะเนี่ย” ครูเพ็ญศรีพู
 “อายเขาทำไมอะคับครู” ค่ะแย้ง
 “คนที่ไหนเอาเรื่องช่องคลอดมาพูดกันอะฮะ” ครูเข้าใจผิด
 “อ่านว่า จิน คอร์ดี้ แวน ดัมมี” ครูเฉลย
 ตะหยอกครู “ตีงนี่เสร็จเลยคับครู”
 “นี่เธออย่ารู้เยอะสิ จิน คอร์ดี้ แวน ดัมมี ทุกคนอ่านพรอ้มกันคะ”
 นักเรียนอ่านตามครูเพ็ญศรี
 ครูบอกว่า “ดีคะ คำตอไป” Ellie Goulding
 ฝ้ายเสริมว่า “คนนี่เขาร้องเพลง Love Me Like do you เลยนะคะครู”
 “ชื่อว่าเอลลี กูลดิงคะ”
 ครูเพ็ญศรีบอกว่า “เทอมหน้า เธอย้ายห้องเถอะ”
 “นี่ครูให้โอกาสเธอแล้ว เธอก็ยังอ่านผิดอีกนะฝ้าย”
 ฝ้ายถามว่า “แล้วหนูต้องอ่านยังงัยอะคะครู”
 ครูเพ็ญศรีอ่านว่า “อีหลี่ โกดิง”
 “ครูหิวลูกชิ้นหรรอคับ” ตะหยอกครู
 “นายคะ ทำไมเธอทะเล้งตั้งดั่งอย่างนั้นะ ไม่ได้เกี่ยวกับลูกชิ้น อ่านพรอ้มกัน” ครูบอก
 นักเรียนอ่านตามครู “อีหลี่ โกดิง”
 “อีกรั้ง”

“อีหลี โกดิ่ง”

“คำต่อไปนายตะมา” Adam Sandler

ตะอ่านว่า “อดัม แซนเลอร์”

ครูบอกว่า “ผิด”

ครูออกเสียงว่า “แอดแอม แซนเลอร์”

นักเรียนในห้องตะลึง

ตะแหว่า “เป็นพี่ชายแอะแอะ แซลลี่หรือครับผม”

ครูบอกว่า “เธอตลกแล้วละ เก็บความตลกไว้ที่อื่น ที่นี่ครูจริงจัง”

“ทำไมถึงเป็นแอด แอม นี่ไง” ครูเพ็ญศรีวงที่คำว่า “ad” และ “am”

“แซนเลอร์ไม่ต้องไปสนใจหรอก เขาตั้งเพราะชื่อตรงนี่เขา” ครูเสริม

“หนึ่ง สอง สาม” ครูสั่งให้นักเรียนอ่าน

“แอดแอม แซนเลอร์”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ถ้าครูมีลูกคนที่ 4 ครูจะตั้งชื่อว่าแอดแอม”

จากนั้นครูเพ็ญศรีเดินออกไปจากห้องเรียน

ตะหยอกว่า “แอะแอะมากเลยครู”

อาร์ทเสริมตะว่า “สงสารเจ้าของชื่อนะ”

18. ตอน ครูเพ็ญศรีสอบอัตนัยมันใช่เลยอะ

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 26 มิ.ย.2560

ความยาว 4.30 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีให้นักเรียนตอบข้อสอบอัตนัยเกี่ยวกับการขยายพันธุ์พืช มีนักเรียนส่วนน้อยที่ตอบได้ถูกต้อง ส่วนใหญ่ตอบผิด และไม่ยอมตอบเนื้อหาที่เป็นวิชาการ ตอบนอกเรื่อง นักเรียนที่ตอบผิดถูกทำโทษให้ทำงานอื่นที่ไม่ตรงตัวชีวิตในข้อสอบ

(ณ ห้องเรียน ม. 6/3)

ระหว่างที่นักเรียนกำลังรอครูประจำวิชาเข้าสอนนั้น พวกเขาคุยหยอกล้อกัน

ครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาที่หน้าห้อง

“นักเรียนทุกคนทำความเคารพคุณครู” หัวหน้าห้องกล่าว

ตะถามด้วยความแปลกใจว่า “ครูครับทำไม วันนี้ทำไมครูใส่เกือกข้างดาวมาครับ เนี่ย”

ครูเพ็ญศรีตอบด้วยความอายว่า “ครูมาจากห้องพักครูสี่ม ลืมเลยนะเนี่ย มีน้ำละทำไมกระโปรง ตุลาการๆ”

หลังจากนั้นครูเพ็ญศรีก็เริ่มสอน “หลังจากที่ครู ให้ทุกคนสอบข้อเขียนไปชั่วโมงที่แล้ว วันนี้ครูจะมาอ่านคำตอบของทุกคน มาฟังกันว่าตอบแบบไหนได้คะแนนเต็มตอบแบบไหนน่าเอาเป็นตัวอย่างและเยี่ยงอย่าง ในห้องของเราคำถามก็เช่นเคยที่ครูบอกไป จงบอกเทคนิคการขยายพันธุ์กล้วยไม้ที่ดีที่สุด ครูขออนุญาตอ่านนุ่นเป็นคนแรกเพราะว่า นุ่นได้คะแนนเต็ม นุ่นเขาตอบว่า การผสมเกสรและเพาะเมล็ดก็จะได้ปริมาณและคุณภาพ ประมอให้นุ่นนี่คือคำตอบ 10 คะแนนเต็มค่ะ”

นักเรียนในห้องปรบมือชื่นชม

อาร์ตถามว่า “ครูครับ สอบข้อเขียนแบบนี้ เขียนเยาะๆ จะได้คะแนนดี ไม่ใช่เหรอครับ”

ครูเพ็ญศรีท้วงว่า “เธอเข้าใจผิดนะนายอาร์ต จริงๆ แล้วการตอบเนี่ยแค่บรรทัดเดียว ถ้าได้ใจความแล้วตรงกับที่ครูต้องการ ก็ได้เต็ม ต่อไปของนายอาร์ตนะคะ คำถามเดียวทั้งห้อง นายอาร์ตเขาตอบว่า สวัสดิ์ศรีรับครูเพ็ญศรี ผมอาร์ตเอง จุกจู้ ตัวผมเอง ตั้งใจเรียนมาเสมอแต่พอเป็นคำถามนี้บอกจากใจเลยครับผมตอบไม่ได้ ผมเชื่อว่าครูเพ็ญศรีจะเป็นครูใจดีมาก และน่าจะเห็นใจเด็ก ตาตาๆ แบบผม เพื่อให้คะแนนผมสักครั้งนึงได้ไหมครับครู”

ระหว่างที่ครูเพ็ญศรีอ่านการตอบข้อสอบของอาร์ต อาร์ตทำท่าทางแบบอายเพื่อนๆ ในห้อง หลังจากอ่านคำตอบของอาร์ตแล้ว ครูเพ็ญศรีจึงกล่าวต่อว่า “คืออะไร นายอาร์ต เธอทำให้ครูผิดหวังในตัวเธอมากเลย เล่นไม้มนไม้ดีนะลูก”

อาร์ตพูดว่า “ผมคิดว่าจะได้ทางอ้อมบ้างอะครับ”

ครูเพ็ญศรีแย้งว่า “มันไม่ได้หรอกทางอ้อมอะ มันต้องได้ทางตรง เธออ้อมแบบนี้ให้ตายหรอกครูก็ไม่ให้ ต่อไปนายตะ ค่ะคำถามเดียวทั้งห้องเลย จงบอกเทคนิคการขยายพันธุ์กล้วยไม้ที่ดีที่สุด นายตะตอบมาทั้งหมด 80 บรรทัด ขออนุญาตอ่านถึงแม้จะนาน แต่ครูก็ต้องอ่าน ทำได้ง่ายมากครู โดยการกดเข้าไปในคอมพิวเตอร์หรือเอาแว่นมาขยายแล้วส่อง ใหญ่เท่าไรเอาแว่นใกล้เข้าไปก็ยิ่งใหญ่มากขึ้น แค่นั้นก็ขยายแล้วครับครู แล้วพี่จะพาไปกินดับ ผมอยากให้คุณฟังเพลงนี้ เพราะผมอยากพาครูไปกินดับ ไปเที่ยวกันไหม จะไปก็รีบไป ไปกับพี่แล้วสบายสบายตาอาหารทะเลสด ผมไปกินมาแล้ว กุ้งตัวเท่าขา ปลาตัวเท่าแขน อยากให้ครูไปกับผม ครูว่างไหมครับ ID LINE ผม da68.23”

หลังจากที่ครูอ่านคำตอบของตะแล้ว ก็มีอารมณ์ร้อน

“เธอย้ายโรงเรียนไหม” ครูเพ็ญศรีหันไปถามตะ

ตะตอบว่า “ไม่ไปดีกว่าครับอยู่ที่นี้ดีกว่าครับ”

“ครูสอนเธอมาไม่รู้ ก็เทอมต่อก็เทอม ทำไมเธอไม่มีการพัฒนาทางด้านสมองเลยอะฮะ แล้วมากระลิ่มกระเหลี่ย ให้ ID LINE ครูมันคืออะไรอะ”

ตะตอบว่า “ก็อยากให้คุณแอดมาแล้วผมจะขอคะแนนทาง LINE ละครับ ให้คุณให้คะแนนค่าหมึกกับค่าเติมเนื้อมาครับ”

“เธอสองคนหลังคาบเรียนวันนี้ว่างไหม”

“ว่างครับ”

“เธอสองคนไปหาครูหลังโรงเรียน ตรงสวนเพาะชำเพราะครูจะพาเธอทำปุ๋ยเคมีจาก....ครู”

“ลักษณะครั้งนี้แสบมือแน่เลยอะ” นักเรียนชายพูด

“เอาบักหุงมาแน่เลย ปู ออกมาเป็นตัวเลยแน่คราวนี้” นักเรียนอีกคนหนึ่งพูด

19. ตอน ไม่กวนการเรียนแน่นอน ครูรับประกัน

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 14 ก.ค.2560

ความยาว 3.34 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีสอนวิชาเพาะชำ แต่จำเป็นต้องพาลูกสาวมาโรงเรียนด้วยเนื่องจากครูมีลูกหลายคน ตอนแรกครูเพ็ญศรีคิดว่าลูกสาวจะไม่รบกวนการเรียนการสอน แต่ผลออกมาผิดคาด ครูไม่สามารถสอนได้เพราะต้องดูแลลูกสาวที่ซุกซนตลอดเวลา รวมถึงป้อนข้าวให้ลูกด้วย จนกระทั่งครูป้อนข้าวผิดไปป้อนให้นักเรียน ครูจึงเลิกสอนถึงรู้ว่าไม่ควรพาลูกสาวมาโรงเรียน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ระหว่างที่นักเรียนกำลังรอครูเพ็ญศรีมาสอน นักเรียนกำลังคุยกันเสียงดังแข็งแะ แต่นักเรียนกลับต้องแปลกใจ เนื่องจากครูเพ็ญศรีเข้ามาพร้อมกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง หัวหน้าห้องบอกทำความเคารพครูเพ็ญศรีว่า

“นักเรียนทุกคนทำความเคารพครูเพ็ญศรีและลูกครับผม”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ครูไม่ค่อยพามาโรงเรียนหรอก ครูไม่อยากให้ใครรู้ว่าครูมีลูก 3 คน คนนี้คนเล็ก ชื่อน้องจีจ๋า”

นักเรียนชายคนหนึ่งถามว่า “ก็ขวบละครับ”

ครูเพ็ญศรีหันไปถามลูกสาวว่า “ก็ขวบแล้วคะพูดสิ”

ลูกสาวตอบด้วยเสียงฟังแล้วรู้สึกเขินๆ ว่า “เจ็ด เจ็ด”

ครูเพ็ญศรีหยอกว่า “เสียงเขาจะเบาๆ เพราะตอนที่ครูท้อง ครูเอานกกระจิบตีปากเสียงก็เลยแบบเล็กๆ น้องจีจ๋า”

ครูเพ็ญศรีพูดอย่างมั่นใจว่า “การเรียนวันนี้ก็ยิ่งเหมือนเดิม ถึงแม้ครูจะพาน้องจีจ๋า มา แต่ครูก็ยังสอนเหมือนเดิม”

นักเรียนพูดขึ้นว่า “ไม่กวนการเรียนการสอนนะครับ”

ครูสร้างความเชื่อมั่นในแก่นักเรียนว่า “ครูจัดระเบียบตัวเองได้ดีอยู่แล้ว
พร้อมนะเราไปเรียนกันเลยปะ

วันนี้ครูจะสอนเรื่องพีชลัมลูก”

ครูเพ็ญศรีสอนไป ลูกก็เดินวนไปวนมาอยู่ในห้องเรียน

“ในประเทศไทยเนี่ย อ้อยลูกอย่าไปเล่น มันสกปรกไม่ได้นะ”

ครูเพ็ญศรีเหลือบไปเห็นลูกสาวหิบบไม้กวาดในห้องเรียนมาเดินถือถ่อเล่น

“ไม่ได้ไม่ได้ โอ้ยสกปรก”

นักเรียนชายคนหนึ่งหยอกว่า “เป็นเด็กดีซะด้วย ช่วยทำความสะอาด”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ไม่ได้ไม่ได้ไม่ได้ในะลูกนะ”

นักเรียนชายคนหนึ่งถามความมั่นใจครูเพ็ญศรี “ไม่กวนการสอนแน่นะครู”

ครูเพ็ญศรีย้ำอย่างมั่นใจอีกครั้ง “ไม่กวนอยู่แล้ว ลูกอยู่ตรงนั้นะ”

ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “ฤดูนะบอกได้เลยว่าฤดู...”

ยังไม่ทันจะจบประโยคครูเพ็ญศรีหันไปคุยกับลูก “ลูกคะ อย่างนั่งตรงนั้นสิ สกปรก”

ลูกสาวเดินไปเขย่ามือครูเพ็ญศรีแล้วพูดว่า “แม่คะหนูหิวข้าว”

นักเรียนถามครูว่า “ครูครับแล้วครูจะสอนพวกเราได้หรือครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่าครูมีลูก 3 คน “บางคนอแง บางคนต้องซักผ้า ทำได้ 2 อย่าง 3 อย่างเลย”

นักเรียนชายถามว่า “ในเวลาเดียวกันเลยหรือครับ”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ใช่ เออ! นายตะ ถ้าครูพูดคำว่า

พีชลัมลูกนั่นคือครูกำลังสื่อสารกับนักเรียน แต่ถ้าครูบอกว่า อืมๆ นั่นครูกำลังป้อนข้าวลูก
โอเคปะ”

ครูเพ็ญศรีสอนต่อ “พีชลัมลูกเป็นพีชที่ปลูกง่ายมาก อืม”

ครูเพ็ญศรีสอนไปพลางป้อนข้าวลูกสาวไป

“เรารักขาง่ายดูแลง่าย และเราบอกได้เลยว่า อืมลูกอืม”

ครูเพ็ญศรีสอนไปแล้วก็ป้อนข้าวลูกผิดไปป้อนข้าวให้ตะแทน

“ครูจะบอกได้เลยว่าปลูกข้าวโพด ปลูกข้าวโพดไป ปลูกได้หลาย”

ครูสอนพลางเอาช้อนตักข้าว

“ได้หลายอย่างสำคัญว่านั่นคือ ที่สำคัญคือเราต้องรู้ว่าเราอยู่จังหวัดไหน

ดินจังหวัดเรานั้นใช้ปลูกอะไร ลูกอืม...” ครูเพ็ญศรีป้อนข้าวผิดคนไปป้อนข้าวให้นักเรียนหญิง

นักเรียนหญิงพูดว่า “ครูคะ นี่นักเรียนค่ะครู
 ลูกครูอยู่นั้นค่ะครู” ครูเพ็ญศรีจึงและหันกลับไปป้อนข้าวให้ทุกคน
 ครูเพ็ญศรีหงุดหงิดแล้วพูดว่า “ไม่สอนละ ครูไม่มีสมาธิอะไม่สอนดีกว่า เตี้ยรอบหน้า
 ครูจะกินให้อิ่มก่อนขึ้นมา เตี้ยครูจะมาสอนพี่ล้มลุกใหม่อีกที วันนี้ครูเหมือนไม่พร้อม
 เธอว่าครูพร้อมไหม ใจครูพร้อมแต่ว่าลูกครูไม่พร้อม”

นักเรียนชายคนหนึ่งแซวครูเพ็ญศรีว่า “ไม่กวน ไม่กวนแน่นะครู”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “ไม่กวนอยู่แล้ว”

20. ตอน ไม่เห็นหน้า

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 22 ส.ค. 2560

ความยาว 3.07 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนหลายคนในชั้นเรียนมีอาการปวดหลังเนื่องจากแบกหนังสือหนัก จึงพูดคุย
 กันในห้องเรียนเพื่อขอให้ครูผู้สอนลดการบ้านลง ตะบองบอกว่าไม่เห็นหน้าเลย เพื่อนๆ จึงบอกว่าตะ
 เคนนำการบ้านกลับไปทำที่บ้านเลยจึงไม่ปวดหลัง ครูจึงลงโทษด้วยการให้หามหินกลับบ้าน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นุ่นพูดในห้องเรียนช่วงก่อนที่ครูจะเข้าสอนว่า

“นี่พวกแกช่วงนี้ปวดหลังกันไหมวะ”

อาร์ตบอกว่า “ก็ปวดนะเว้ย” เพื่อนๆ ในห้องหลายคนบอกว่าปวด

ตะบองพูดว่า “นี่พวกแกคิดกันไปเองหรือเปล่า”

“ฉันไม่เห็นปวดอะไรเลยนี่” ตะบอง

ตะบองพลางหันไปหันมาดูท่าทางตลก

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นบอกว่า “นี่เรารู้แล้ว มันต้องมีเหตุผล ว่าทำไมถึงปวดหลังกันทั้งห้อง”

“ว่าช่วงนี้กระเป๋าเราหนักๆ ไหมอะ”

นักเรียนคนอื่นบอกว่า “เออจริงน่าคิดเป็นไปได้วะ”

ฝ่ายบอกว่า “ช่วงนี้ครูสั่งการบ้านเยอะเป็นเท่าตัวเลย แบกกลับบ้าน”

นุ่นบอกว่า “นอกจากปวดหลังแล้วยังนอนไม่พอเนี่ยคือปัญหาใหญ่”

เพื่อนนักเรียนชายคนหนึ่งในห้องเรียนกล่าว “เราเห็นด้วยกับนุ่นนะ”

ตะแียงว่า “พวกแกคิดกันไปเอง นอนดึก เล่นแต่เกม นอนเร็วอย่างฉับข้าง จะได้แข็งแรง สดใส”

นุ่นบอกว่า “แต่ฉันมีไอเดียอย่าง เราขอครูเพ็ญศรีลดการบ้านใหม่อะ”

อาร์ตบอกว่า “มันจะได้หรวะ”

นุ่นบอกว่า “กระเป่าหนักจริง”

จากนั้นครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้อง

ตะบอกทำความเคารพนักเรียนว่า “นักเรียนทุกคนทำความเคารพครูเพ็ญศรี”

“สวัสดีครับสวัสดีค่ะ”

ครูบอกว่า “ไม่มีสักครั้งเลยที่เข้ามาแล้วนั่งเป็นระเบียบเรียบร้อยอะฮะ ถ้าครูโกรธมา ครูให้ย้ายโรงเรียนเลยนะเนี่ย”

ตะบอกว่า “ขอโทษครับ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “เอาการบ้านมาส่งครู มา”

อาร์ตพูดว่า “เออ”

ครูบอกว่า “เออคืออะไรคะ”

อาร์ตบอกว่า “ส่งครับ ส่งครับ”

จากนั้นอาร์ตก็เอาการบ้านมาส่ง

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “แล้วครูจะส่งการบ้านเพิ่มอีก 10 ชิ้นนะลูกนะเป็นรายงาน”

อาร์ตบอกว่า “อ๊ย...ครู สิบชิ้นมันไม่เยอะเกินไปหรือครับสิบชิ้น”

นุ่นบอกว่า “ครูเพ็ญศรีคะ แต่ว่าทุกวันนี้ เราแบกการบ้านจนปวดหลังกันหมดแล้วนะครู”

ครูหันมาถามตะว่า “จริงหรือนายตะ”

ตะบอกว่า “ไม่จริงครับครูครับ ผมไม่เห็นเป็นอะไรเลยครับครู”

“นั่นไงไม่เห็นเป็นอะไรเลย” ครูกล่าว

อาร์ตบอกว่า “มันจะเป็นยังไงได้ละครับครู มันไม่เคยเอาการบ้านกลับไปทำไงครับ กระเป่ามันยังไม่เคยแบกไปโรงเรียนเลยครู”

ครูบอกว่า “เดี๋ยวหยุดก่อน เอาอย่างนี้แล้วกัน ในวันนี้ครูจะไม่ส่งการบ้าน”

นักเรียนดีใจกันทั้งห้อง

“ยกเว้นนายตะ” ครูพูด

“ทำไมละครับครูเมื่อที่ผมกำลังจะออกตัวไปร้านเกมเลยครับเนี่ย” ตะถาม

“นายตะเธอต้องแบกหินไปกลับบ้านสิบกีโล”

“หลังผมไม่ถนัดเป็นกึ่งเลยหรือครับ” ตะบอก

ครูบอกว่า “เธอจะารู้ไงว่า เพื่อนเขาปวดหลังยังไง”

ครูบอกว่า “เธอเคยได้ยินสุภาชิตไทยไหม รักดีหามจั่ว รักชั่วหามหิน”
 ตะพูดใหม่ว่า “หามเสาครับครู”
 ครูเพ็ญศรีเถียงบอกว่า “หามหิน”
 “หินครับ”
 “เออ”

21. ตอน ครูเพ็ญศรีสอนเคมี

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 20 ก.ย. 2560

ความยาว 3.30 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีซึ่งปกติสอนวิชาเพาะชำ วันนี้ครูเพ็ญศรีต้องมาสอนแทนครูอังกะ โดยครูเพ็ญศรีสอนแปลสูตรเคมี ซึ่งเป็นการสอนที่แปลผิดทุกสูตร การแปลสูตรเป็นการแปลแบบที่เป็นไปไม่ได้ อีกทั้งสูตรก็ไม่ใช้สูตรที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ จึงทำให้เกิดความตลกขบขันขึ้น

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูเพ็ญศรีเข้ามาในห้องเรียน

ตะบอกว่า “Please stand up”

“เอาใหม่เลย วันนี้ครูมาสอนวิชาวิทยาศาสตร์ แทนครูอังกะ”

“นักเรียนทุกคนทำความเคารพคุณครูเพ็ญศรี”

“สวัสดีครับสวัสดีค่ะ”

“ครูจะบอกว่า ครูหนักใจมากเลยนะ เมื่อกี้สอบ o-net ของรุ่นพี่พวกเธอนะ คะแนนน้อยมาก อับอายชาวบ้านชาวเมืองเขานะ ชื่อเสียงโรงเรียนสร้างมา เกือบพังพินาศนะ เพราะฉะนั้นเราต้องตั้งใจเรียนเพราะฉะนั้นวันนี้ครูจะสอนไปถามไป นักเรียนต้องตอบให้ได้นะ ถ้าตอบไม่ได้ก็คือทำโทษ คือดี”

“ตะ โขเตียมคลอไรด์คืออะไร” ครูเพ็ญศรีถาม

ตะทำท่าทางตลกหันไปดูชายดูขวาเพื่อจะถามเพื่อนๆ

(เสียงหัวเราะ)

อาร์ตช่วยตะพูด “เกลือแกง”

แต่ตะฟังเป็นโกแกงเลยตอบครูไปว่า “โกแกง”

“นั่นมันรายการเพลงที่ดีที่สุดตอนนี้ เกลือแกงเว้ยไม่ใช่โกแกง” อาร์ตช่วยตะ

ตะตอบใหม่ว่า “เกลือแกงครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ถูกต้อง”

นักเรียนในห้องเฮกันเสียงดัง

“พิมพา H₂O คืออะไร”

อาร์ตกระซิบบอกพิมพาว่า “น้ำน้ำ”

พิมพาบอกว่า “น้ำค่ะ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ถูกต้อง”

“พรศักดิ์ ก๊าซอะไรทำให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจก”

อาร์ตหันมาบอกพรศักดิ์ว่า “ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์”

พรศักดิ์บอกว่า “ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ค่ะครู”

ครูเพ็ญศรีบอกด้วยเสียงที่ดังกว่าว่า “ถูกต้องเลยค่ะ”

“โอโม่ สูตรบนกระดานนี้คืออะไร” C₁₂ H₂₅ C₆ H₄ SO₃ N₈

“ผงซักฟอกค่ะครู”

“ถูกต้องค่ะ”

ครูเพ็ญศรีเขียนสูตรเคมีบนกระดานว่า

“อาร์ตจงบอกความหมายของสูตรนี้” H₂O + BANA₂ + CO₂ + NUT Heat → ?

อาร์ตตกใจ ครูบอกว่า “ตอบได้ก็จะได้ไปพักเที่ยง ถ้าตอบไม่ได้ก็จะได้นั่งต่อ ตอบผิดก็โดนตี
มันมีอยู่แค่นั้น”

อาร์ตอ่านสูตรไม่เป็นตอบแบบเดา

“เธอหิว” ครูถาม

“เปล่าครับ” อาร์ตตอบ

“ความหมายของเขาคือ...กล้วยบวชชี” ครูเฉลย

อาร์ตเถียงว่า “ครูก็มั่วเหมือนกันแหละครับ”

“H₂O” ครูถาม

อาร์ตตอบ “น้ำ”

ครูชี้ที่คำศัพท์ BANA₂ “นี่คือกล้วย บานา มันเลข 2 บานาน่า”

CO₂ “โคโค NUT Coconut นั่นคือ มะพร้าว”

“Heat คืออะไร ฮีต คือ ความร้อน”

ครูสรุปว่า “กลายเป็นกล้วยบวชชี”

อาร์ตง “มายังไงวะ”

“เธอตอบผิด เชิญ” ครูสั่งอาร์ต

อาร์ตแย้งว่า “แต่ครูก็มั่วเหมือนกันนะครับ”

“กล่าวว่าคุณครู” ครูเพ็ญศรีตะลึง

อาร์ตเดินออกมาหน้าชั้นเรียนตามคำสั่งครู เพื่อรับการลงโทษ

“มีเพื่อนคนไหนจะยอมลงโทษแทนนายอาร์ตไหมคะ” ครูเพ็ญศรีพูด
 “อะโทษฐานที่ตอบผิด” ครูเพ็ญศรีเข้าแหย่ด้วยการตืออย่างนุ่มนวลแทนการตีสุนแรง
 “แต่นักเรียนทั้งหมดในห้องไปล้างส้วมห้องพักครู”
 ตะลุมว่า “ทำไมล่ะครับครู”
 “โทษฐานที่ใจดำ ไม่ช่วยเหลือเพื่อนในขณะที่เพื่อนเขาช่วยเหลือเรา”
 “โอโม่ 1 ห้อง พิมพา 1 ห้อง พรศักดิ์ 1 ห้อง สมปอง 1 ห้อง นายตะ 7 ห้อง”
 ตะแย้งว่า “ทำไมผมเจ็ดล่ะครับครู”
 ครูเพ็ญศรีอ้างว่า “เธอออกตัวแรง”

22. ตอน การพูดโน้มน้าว

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 6 ต.ค.2560

ความยาว 4.32 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีไปซื้อของร้านขายของชำซึ่งเจ้าของร้านเป็นผู้ปกครองของนักเรียนชื่อว่า ตะ ครูเพ็ญศรีได้ค้างชำระเงินไว้เป็นเวลานาน ต่อมาวันหนึ่งในชั้นเรียน ครูเพ็ญศรีให้นักเรียนออกมาฝึกพูดโน้มน้าวใจหน้าชั้นเรียน แต่ละคนออกมาพูดโน้มน้าว ปรากฏว่าตะพูดทวงเงินครูหน้าชั้นเรียน จนครูเพ็ญศรีอับอาย ต่อว่าตะ และเดินออกไปจากห้องเรียน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนกำลังพูดคุยกันอยู่ในห้อง

อาร์ตเดินเข้ามาในห้องถามเพื่อนๆว่า “คุยอะไรกันวะคุยเรื่องอะไรกันวะ”

นักเรียนชายคนหนึ่งพูดว่า “กำลังคุยเรื่อง The mask Singer กันอยู่”

นุ่นได้ถามตะว่า “ตะเป็นอะไรหรือเปล่าเนี่ย พร้อมก้มตัวลงไปมองตะ”

ตะตอบว่า “ฉันมีนินะ มันเหมือนเครียตๆ เรื่องครูเพ็ญศรีอะสิ”

เพื่อนๆ ถามพร้อมกันว่า “ทำไมวะ”

ตะเล่าให้เพื่อนฟังว่า “เมื่อวานแกลไปซื้อของร้านแม่ฉันแล้วแก็กัติดแม่ฉัน แล้วแม่ฉันก็เลยบอก
 ว่าให้มาทวงเงินครูคุณนี่ด้วยนะ ถ้าทวงไม่ได้จะไม่ให้เข้าบ้านจะไม่ให้กินข้าว”

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นได้พูดว่า “แก็กัวันนี้ก็เจอครูเพ็ญศรี”

อาร์ตก็บอกว่า “เออเรื่องปกติ”

ตะพูดว่า “ไม่กล้าทวง”

ระหว่างที่คุยกันอยู่นั้นครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามาในห้องเรียน

ตะขิงเป็นหัวหน้าห้องพูดด้วยเสียงอ้ออิงว่า “นักเรียนทุกคนทำความเคารพครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ดูไม่เต็มอกเต็มใจ ถ้า ถ้าเกิดว่าหัวหน้าห้องเป็นแบบนี้เพื่อนๆในห้องก็จะอ่อนแอนะ มาโรงเรียนลูกก็ต้องมีความพร้อม นึกว่าจะเป็นกรพร้อมที่ร่างกายหรือพร้อมทำด้วยจิตใจ วันนี้ครูจะมาสอนแทนครูมะลิวัลย์ในวิชาภาษาไทย วันนี้จะสอนง่ายๆ เรื่องง่ายๆ เข้าใจง่ายเลยสอนเกี่ยวกับการพูดแบบโน้มน้าวใจคน” ครูเพ็ญศรีกล่าว

“โน้มน้าวหมายถึงพูดยังไงก็ได้ให้เขาเห็นห้อง ต้องใจกับเราและ คล้อยตามคำพูดเรา”

“หากครูจะยกตัวอย่างก็ได้อะ ครูคือครูเพ็ญศรี เปรียบเสมือนเรือจ้าง อยากรให้ได้ทุกคนนะขึ้นไปบนเรือ แล้วครูก็จะพานักเรียนทุกคนไปถึงฝั่งฝัน”

นักเรียนจินตนาการตามแล้วร้องอ้อ

คุณเพ็ญศรีพูดว่า “เข้าใจไหมคะ”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “เดี๋ยวจะให้พูดหน้าห้อง ครูไว้เนื้อเชื่อใจนุ่นมาก นุ่นออกมาลูก พูดเรื่องอะไรก็ได้ลูก”

นุ่นบอกว่า “งั้นหนูขอพูดเรื่องครอบครัวก็แล้วกันนะคะครู”

ครูถาม “ครอบครัวมีกี่คน”

“มี 4 คน”

“ครอบครัวนะคะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตของหนูคะ ครอบครัวของหนูจะมีความสุขมากถ้าหนูได้เกรดที่ดี เพราะฉะนั้นถ้าอยากให้ครอบครัวหนูมีความสุข ครูต้องให้เกรดหนูที่ดีนะคะ ขอบคุณคะ” นุ่นพูด

ครูพูดว่า “มันไม่ใช่เรื่องโน้มน้าวหรอกถ้าเป็นแบบนี้ แถวบ้านครูเรียกว่าบังคับ”

“นายอาร์ตออกมา”

อาร์ตพูดว่า “ครอบครัวคือแหล่งเพิ่มพูนความรัก ที่สวยงามและไม่มีที่สิ้นสุด ครอบครัวจะตอบแทนความรักที่มีให้แก่ผมได้คือ ถ้าผมไปซื้อของเล่นครับ”

ครูพูดว่า “มันจะดีอยู่แล้วนะนายอาร์ตเธอ มันมีจุดประสงค์อะมันเธออยากได้ของเล่นแต่เธอไม่รักครอบครัว ไปๆ” ครูบอก

ครูเรียก “นายตะมา”

ตะพูดว่า “ครอบครัวของผมครับ ปลุกฝังให้ผมเป็นคนที่ดีตั้งแต่เด็กๆ ในเรื่องการใช้เงินให้รู้คุณค่าทุกบาททุกสตางค์ โดยเฉพาะคุณแม่ เพราะฉะนั้นแล้ว ผมอยากให้ครูเพ็ญศรีช่วยจ่ายค่าของที่ติดเมื่อก่อนด้วยครับ”

ครูเพ็ญศรีทำท่าทางตกใจ ทำอะไรไม่ถูก สายตามองที่ตะ

“ตะครูติดเงินแม่เธอเมื่อก่อนเท่าไร”

ตะพุดว่า “420 ผัดกะหล่ำปลี ค่าข้าว ค่าน้ำมัน”

ครูพุดว่า “แล้วมันใช้เวลาไหม มาทางตอนนี่”

ตะพุดว่า “ผมกำลังพูดโน้มน้าวใจ”

ครูบอกว่า “เพื่อนเต็มห้องอะ เพื่อนตรงรู้ไหม ทำไมไม่โทรคุยครู 2 ต่อ 2 อันนี้มันรู้สึกไม่ใช่โน้มน้าว มันคือการประจานครู และนี่วันนี้มันเพิ่ง 28 เงินเดือนครูออกหรือเปล่าละ ไปนั่งเลย”

ตะว่า “นี่ครูกำลังบังคับหรือโน้มน้าวใจผม”

อาร์ตหยอกว่า “แหม! วันนี้รู้กันละเอียดเลยนะ”

ครูเพ็ญศรีพุดว่า “วันนี้ครูไม่มีอารมณ์แล้ว”

ตะบอกทำความเคารพ

แต่ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ไม่ต้องพุด นุ่นพุด”

“นักเรียนทั้งหมดทำความเคารพ”

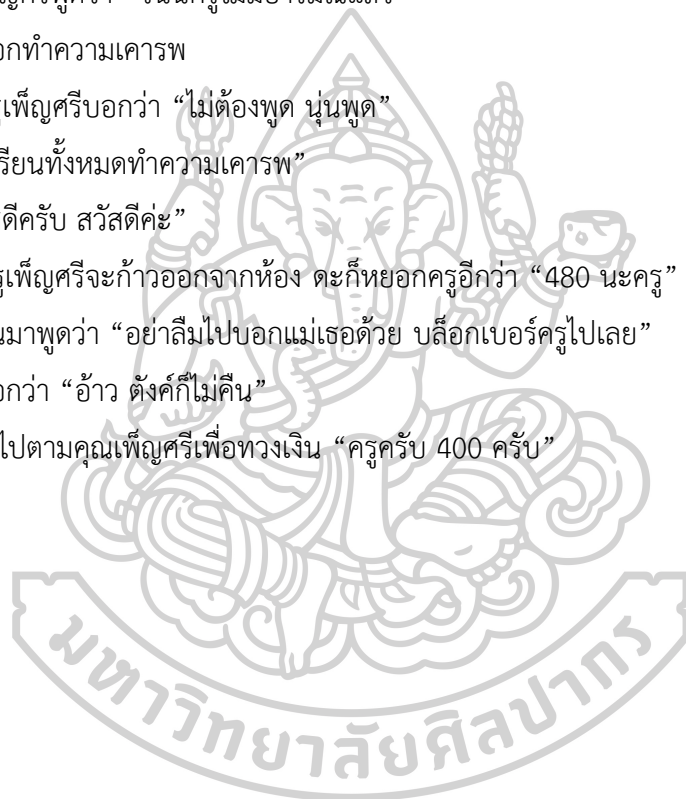
“สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ”

พอครูเพ็ญศรีจะก้าวออกจากห้อง ตะก็หยอกครูอีกว่า “480 นะครู”

ครูหันมาพุดว่า “อย่าลืมนะไปบอกแม่เธอด้วย บล็อกเบอร์ครูไปเลย”

ตะบอกว่า “อ้าว ตั้งค์ก็ไม่คืน”

ตะวิ่งไปตามคุณเพ็ญศรีเพื่อทวงเงิน “ครูครับ 400 ครับ”

22. ตอน ครูเพ็ญศรีกับภาษาไทยวิบัติ

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 14 พ.ย.2559

ความยาว 3.59 นาที

เรื่องย่อ ในชั้นเรียนของครูเพ็ญศรี มีกรรมการมาประเมินโรงเรียน นักเรียนอ่านหนังสือผิดตลอดครูผู้สอนได้แก้ไขให้ถูกต้อง แต่มีนักเรียนเพียงคนเดียวที่อ่านหนังสือถูกคืออนุ แต่กรรมการไม่มีความรู้ในสิ่งที่ตนเองกำลังประเมิน จึงเข้าใจว่าคนที่อ่านถูกคนเดียวนั้นผิด ทำให้เกิดความขบขันตามมา

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูเพ็ญศรีได้เดินมาในห้อง ตะบอกว่า “นักเรียนทุกคนทำความเคารพ”

“สวัสดีครับ/ค่ะ”

“สวัสดีนักเรียน” ครูบอก

“วันนี้ขอร้องเลยนะนักเรียนนะ จะมีเจ้าหน้าที่มาตรวจโรงเรียน ตรวจความพร้อมและคุณภาพของโรงเรียนเรา

เพราะฉะนั้นแล้วทุกคนต้องตั้งใจเรียน หวังมากที่ห้องของเราจะเป็นหน้าเป็นตาให้แก่โรงเรียนอย่าให้เสียชื่อเสียงนะ”

ตะหัวเราะเหมือนผีเข้า

(เสียงหัวเราะ)

ครูเพ็ญศรีหมั่นไส้เอาไม่มาตี แล้วพูดว่า “นายตะนายอาร์ตลูกเล็กลูกเล็กเป็นอะไรอะ”

ตะพูดว่า “เปล่าครับครู”

ครูพูดว่า “ถ้าเกิดว่าเจ้าหน้าที่มาเห็นนะต้องเรียบริ้อยทุกคนเลยโดยเฉพาะเธอ 2 คน”

สักพักหนึ่งมีกรรมการประเมินเดินเข้ามาในห้องเรียน

หัวหน้าห้องพูดว่า “สวัสดีนักเรียนทุกคน”

“สวัสดีครับสวัสดีค่ะ”

ครูเพ็ญศรีทักทาย “สวัสดีค่ะท่านเจ้าหน้าที่”

“เดี๋ยวผมจะอยู่ข้างหลังห้อง ไม่รบกวนเวลาคุณครูก็แล้วกันนะครับ”

“ยินดีค่ะ” ครูกล่าว

“เชิญๆ นะครับเชิญตามสบายครับผม”

ครูเพ็ญศรีตัดเสียงให้ดูน่ารัก “นักเรียนคะ เดี่ยวครูจะสอนวิชาภาษาไทยเลยนะคะลูก สอนในเรื่องของการอ่านการอ่านนี่นะคะเราต้อง อ่านให้ถูกหลักลักษณะอ่านให้ถูกวิธี เพราะฉะนั้นแล้วตั้งใจนะคะ นายคะ...”

“นายคะอ่านคำนี้ให้ครูฟังคะลูก”

ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่กระดาน “คำนี้อ่านว่า...”

คะอ่านว่า “เพ-ลินครับผม”

“นักเรียนคะคำนี้อ่านว่าเพลิน พร้อมกันคะ”

“เพลิน”

“โอเคคะ”

ครูเพ็ญศรีชี้ที่คำใหม่แล้วถามคะว่า “คำนี้อ่านว่า”

“เค-ลิม ครับผม” คะตอบ

(เสียงหัวเราะ)

“คำนี้อ่านว่า เคลิม คะ”

ครูชี้ไปที่คำใหม่บนกระดานแล้วว่า “ลูกอาร์ตอ่านคำนี้คะลูก”

“สา-มา-รทครับ”

สีหน้าครูบ่งบอกถึงความอายกรรมกรประเมินที่มาตรวจ

(เสียงหัวเราะ)

นุ่นหันไปบอกอาร์ตว่า “พวกแกอย่าแกล้งครูเขาสิ”

อาร์ตเถียงว่า “คำนี้ถูกแล้ว”

“สามารถ” ครูเพ็ญศรีแก้ไขให้ถูกว่าคำนี้อ่านว่า สามารถ

“พร้อมกันคะ” ครูบอก

นักเรียนอ่านว่า “สามารถ”

“ดีมากคะลูก”

ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำ ครั้นเครง จากนั้นพูดว่า “อาร์ตอ่านว่า”

“ครั้น-นอ-เค-ลง ครับ” อาร์ตตอบทำสีหน้าดีใจที่ตอบได้ถูกต้อง

(เสียงหัวเราะ)

ครูเพ็ญศรีรู้สึกเครียดที่เด็กอ่านผิดหลายรอบ

ครูอ่านใหม่ว่าคำนี้อ่านว่า “ครั้นเครงคะลูก อ่านใหม่คะ”

นักเรียนอ่านพร้อมกันว่า “ครั้นเครง”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “4 คำอ่านผิดหมดเลยนะลูกนะ”

“คำสุดท้ายให้ลูกนุ่นเป็นคนอ่านคะ นุ่นอ่าน”

“ปลอดโปร่งค่ะ” นุ่นตอบ

กรรมการประเมินแย้งว่า “คุณครูครับ”

“ทำไมคุณครูปล่อยให้ให้นักเรียนอ่านหนังสือผิดๆถูกๆกัน อย่างนี้ล่ะครับ”

ครูเพ็ญศรีทำหน้าที่ตาร้อนใจเพราะถูกวิจารณ์ “ขอโทษค่ะท่านเจ้าหน้าที่ คือจริงๆ แล้วเด็กเรามีคุณภาพค่ะวันนี้เขาอาจจะประหม่าไปนิดนึง เดี่ยวจะสอนนายตะกับนายอาร์ตให้อ่านใหม่ค่ะ”

“นายตะกับนายอาร์ตใช้ไหมครับ ไม่ใช่ 2 คนนี้ครับ ผมหมายถึงน้องผู้หญิงคนเนี่ย ทำไมสอนให้อ่านคำนี้ น้องอ่านว่ายังไงครับลูก” เจ้าหน้าที่กล่าว

“ปลอดโปร่งค่ะ” นุ่นตอบ

“เป็นมาตรฐานที่ ผมรับไม่ได้จริงๆ”

“แล้วมันไม่ใช่ปลอดโปร่งหรือคะ”

กรรมการประเมินใช้ไม้เรียวชี้ที่กระดาน แล้วให้ครูเพ็ญศรีอ่านตาม

“ครูลองอ่านตามนะ ปลอด-ไป-รัง หวังว่าคราวหน้า ถ้าผมมาตรวจงาน ผมจะไม่เจอนักเรียนที่อ่านหนังสือแย่งขนาดนี้อีก ฝากคุณครูไว้ด้วย ผมผิดหวังมากกับการมาตรวจงานในครั้งนี้ อาร์ตกับตะกับนะครับ ผมจะบอกว่า (เย้ยมมาก)” กรรมการกำมือขวาขึ้นมาเหมือนกับชมเชยว่า นักเรียน 2 คนนี้เยี่ยม

ครูเพ็ญศรีมองกรรมการประเมินไปแล้ว หันกลับมาบ่นว่า “บ้านพ่อมันสอนแบบนี้หรือ ครูงมงาย”

(เสียงหัวเราะ)

24. ตอน วาเลนไทน์ของครูเพ็ญศรี

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 9 ส.ค.2559

ความยาว 4.50 นาที

เรื่องย่อ นักเรียนในห้องต่างมอบดอกกุหลาบให้แกกัน สักพักครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาสอนในห้องเรียน นักเรียนแกล้งให้ช็อคโกแลตครู แต่กลายเป็นว่าในกล่องนี้เป็นตุ๊กแกยางขนาดใหญ่ ครูเพ็ญศรีตกใจและเศร้าที่ไม่มีใครให้ของขวัญแก่ตนเอง เมื่อนักเรียนทุกคนออกไปจากห้องเรียน ผู้อำนวยการเข้ามาในห้อง เขานำดอกกุหลาบมามอบให้ครูเพ็ญศรี ครูประทับใจมาก ช่วงท้ายของตอนมีนักเรียนมาแอบดูผู้อำนวยการเกี่ยวพาราสิครู

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นุ่นหันมาถามอาร์ตว่า “หันมาติดหัวใจหน่อย”

ตะหยอกนุ่นว่า “คุณนุ่นครับ เขาบอกว่าเด็กเนี้ยคืออนาคตของชาติ แต่ถ้าไม่ผิดพลาดเนี้ยผมคืออนาคตของคุณนะครับผม”

ตะทำท่าส่งดอกกุหลาบให้นุ่น จากนั้นเพื่อนๆ ต่างพากันโห่เป็นการหยอกตะและนุ่น

“จริงๆอะเดือนแห่งความรักมันไม่ใช่เดือนกุมภาพันธ์มันคือเดือนมกรา”

อาร์ตถามว่า “เพราะอะไร”

“มกราคม มากะรักครับผม” ตะตอบ

เพื่อนในห้องโห่กันทั้งห้องด้วยการชื่นชมคำคม

อาร์ตแทรกว่า “ให้ของขวัญสาวเล็กอะแล้วอย่าลืมให้ของขวัญสาวใหญ่ด้วยนะเว้ย”

ตะถามว่า “ใครวะ”

อาร์ตตอบว่า “ครูเพ็ญศรีไง”

ตะบอกว่า “ไม่ต้องห่วงฉันเตรียมของขวัญให้เรียบร้อยแล้ว”

ระหว่างที่คุยกันอยู่นั้น ครูเพ็ญศรีได้เดินเข้ามาในห้องเรียน

อาร์ตเดินไปมอบดอกกุหลาบนักเรียนหญิงคนหนึ่งในห้องว่าแล้วพูดว่า “ถึงแม้เราจะดูเซอร์ๆ แต่เราก็มี LINE มีเบอร์ แคมโทรศัพท์เราฟังนะจ๊ะ”

อาร์ตส่งดอกกุหลาบให้นักเรียนหญิงคนดังกล่าว

ตะหยอกว่า “เออแล้วจะคุยยังไงวะ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “คุยกันนานแล้วนะ”

ตะพูดว่า “นักเรียนทุกคนทำความเคารพครูเพ็ญศรี”

นักเรียนทักทายวันวาเลนไทน์กับครูเพ็ญศรีว่า “สวัสดีวันวาเลนไทน์ครับครู”

ตะบอกว่า “จึ๊ๆ รักนะรักนะ” แล้วโบกมือทักทายครูหลังจากทำความเคารพแล้ว

ครูเพ็ญศรีทำหน้าเครียดพูดว่า “วาเลนไทน์วาเลนไทน์ อะไรอะมาเป็นของฝรั่งเขา คนไทยรักกันทุกวันวันไหนก็ได้ ถ้าเปรียบความรักเนี้ย ความรักเนี้ยก็แค่ให้ของจอกหลอกแจกแหลก”

ตะถามว่า “คืออะไรครับ จอกหลอกแจกแหลก”

ครูเพ็ญศรีตอบว่า “นิดๆ หน่อยๆ”

อาร์ตว่า “ครูครับ แต่พวกเราทุกคนเตรียมของขวัญวาเลนไทน์มาให้ครูด้วยนะครับ”

ครูเพ็ญศรีทำท่าทางปลาบปลื้มใจอย่างผิดปกติด้วยการหันไปหันมา

“66 ปีที่ผ่านมาครูไม่เคยได้ของขวัญจากใคร นี่เธอบอกว่าเธอเตรียมของขวัญให้ครูเหรอ”

“จริงๆ ครับครู พวกผมเนี้ย ม. 6/3 เตรียมของขวัญให้ครูเพ็ญศรีโดยเฉพาะเลยครับ

แล้ววันนี้ผมก็ขอเป็นตัวแทนเพื่อนๆ ที่จะมอบความรักให้ครูครับผม” ตะกล่าว

นักเรียนในห้องปรบมือ ครูเพ็ญศรีทำท่าทางเงินอายุเกินความจริง

ครูพูดว่า “รู้ได้ยังไงว่าครูชอบกินช็อคโกแลตนะ” (แลต ใช้เสียงวรรณยุกต์เอก)

นักเรียนในห้องช่วยกันพูดใหม่ให้ถูกต้อง “ช็อคโกแลต”

“นี่นายตะช็อคโกแลตตากแดดมาไหมเนี่ย” ครูเพ็ญศรีหยอก

ตะตอบว่า “ลืมนะเนี่ยครับ”

ครูถามว่า “หวานไหมเนี่ย”

ตะตอบว่า “หวานครับทำมาจากนมแกะครับ”

ครูเพ็ญศรีค่อยๆ บรรจงหยิบช็อคโกแลตออกมาจากกล่อง ครูถามนักเรียนด้วยความตื่นเต้น
อารมณ์แบบโรแมนติคว่า “ครูต้องหลับตาไหมนะ”

ตะตอบว่า “หลับครับหลับครับครู”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “หนึ่ง สอง สาม” แล้วก็หยิบออกมาแต่ตกใจกลายเป็นตุ๊กแกตัวใหญ่อยู่ใน
กล่องนั้น

อาร์ตบอกว่า “ผมพวกผมแกล้งเล่นนะครับครู”

ครูพูดว่า “พวกเธอแกล้ง แต่ครูโกรธ”

ครูไล่นักเรียนออกจากห้องเรียน

นักเรียนทั้งหมดออกไปนอกห้อง

ขณะที่ครูเพ็ญศรีอยู่เพียงลำพัง เธอได้รำพึงรำพันกันตัวเองว่า “นี่ฉันเป็นอะไรเนี่ยวันแห่ง
ความรักฉันต้องมีความสุขไม่ใช่หรือ ของขวัญก็ไม่เคยได้เลยแม้แต่ชิ้นเดียว ดอกกุหลาบก็ต้องซื้อให้
ตัวเองแล้วมั้ง”

(เป็นสถานการณ์ล้อเลียนตัวละครที่กำลังเศร้าในละคร และมีการเปิดเพลงเศร้าประกอบ)

เวลานั้น ผู้อำนวยการเข้ามาในห้องเรียนแล้วพูดว่า “ครูจะเศร้าไปทำไมละครับ วันนี้วัน
วาเลนไทน์นะครับ”

คุณเพ็ญศรีไหว้ผู้อำนวยการ “ท่านผอ.มาได้ไงคะเนี่ย”

ผู้อำนวยการพูดว่า “ถึงแม้ว่าครูจะไม่เคยได้ของขวัญจากใคร แต่ครูก็ได้ใจผมไปเต็มๆนะครับ
ดอกไม้นะครับ”

รูปลักษณะทรงผมผู้อำนวยการเป็นรูปแบบแนวเกาหลี

ครูเพ็ญศรีทำหน้าตาหันไปหันมา เงินอายุแบบเกินจริง

ครูเพ็ญศรีถามว่า “ผอ.ให้เพ็ญจริงๆหรือคะ”

ผู้อำนวยการพูดว่า “ผมให้ครูเพ็ญศรีครับ”

“ตั้งแต่เพ็ญเป็นสาวมาไม่เคยได้ดอกกุหลาบจากใครเลยคะ นี่เป็นช่อแรกของเพ็ญคะ”

“ไม่มีสติ๊กเกอร์หัวใจเลยนะครับวันนี้”

“พูดแล้วมันเศร้าค่ะไม่มีใครติดใจให้เพ็ญ แม้แต่ดวงเดียวค่ะ”

“ผมก็มีแค่ดวงเดียวแต่ไม่รู้ว่าจะพอให้กับคุณเพ็ญศรีหรือเปล่าครับ”

ผู้อำนวยการหยิบหัวใจสีชมพูขนาดใหญ่ขึ้นมาโชว์ให้ครูเพ็ญศรีเห็น

ครูเพ็ญศรีร้อง “หุยยยยย ใหญ่มากเลยนะค่ะ”

ครูเพ็ญศรีรับหันอกให้ผู้อำนวยการ

(เสียงหัวเราะ)

ผู้อำนวยการพูดว่า “ผมก็อยากติดนะครับ แต่มันกลัวเลยเถิด”

ครูรับหยิบหัวใจมาติดที่หน้าอกซ้ายของตัวเองแบบตลกๆ เวอร์ตีดปกติ

“และผมก็อยากบอกคุณเพ็ญศรี ประโยคหนึ่งได้ไหมค่ะ”

“ได้ค่ะ” ครูตอบแบบอายๆ

“เมื่อก่อนนอนเกินสายเกินวันนี้ก็เลยรู้สึก ไม่สบาย พอตื่นมาก็ไอ ไอ I love you”

ครูหันหน้าไปทางหนึ่งแบบเกินจริง

“ครูเพ็ญศรีครับ อังกฤษนี้อยู่ยุโรปหรือเปล่าครับ”

ครูตอบว่า “ใช่ค่ะ”

ผู้อำนวยการถามว่า “แล้วไทยอะครับ อยู่ไหนครับ”

ครูตอบว่า “ไทยก็อยู่นี่สิคะ”

ผู้อำนวยการตอบว่า “ไทยอยู่ในใจครับ”

ครูพวนว่า “เธออยู่ในใจ”

ผู้อำนวยการเอานิ้วขึ้นมา ทำเป็นจู่ที่ปากประมาณว่าอย่าเสียงดังไป

“เพ็ญจะเจ็บเลยคะ แล้วเจอกันนะค่ะ”

สักพักหนึ่งนักเรียนหลายคนมายืนแอบดูกันตรงริมหน้าต่างกันเต็มเลยแล้วร้องว่า แอ้
ประมาณว่าหยอกครูเพ็ญศรี

“ครูทำไรอะ ครูทำไรอะ”

25. ตอน พวกเราจะคิดถึงครูเพ็ญศรี

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 29 มิ.ย.2561

ความยาว 4.52 นาที

เรื่องย่อ เพื่อนนักเรียนแก๊งลูกผู้อำนวยความสะดวกโดยไม่รู้ตัวเขาคือใคร ทำให้กลัวว่าจะถูกไล่ออกจากโรงเรียน อีกทั้งครูก็ลงโทษลูกผู้อำนวยความสะดวกโดยพลการ ขาดมูลความจริง ทำให้เกิดความกลัวที่จะถูกไล่ออกเช่นกัน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะถามอาร์ตว่า “Hi อาร์ตเมื่อคืนแกได้ดูโปโลน้ำไหมวะ”

“ไม่ได้ดูวะ ชอบดูเธอ” อาร์ตตอบ

ครูเพ็ญศรีกำลังเขียนกระดานดำเอามือเคาะกระดานเตือนนักเรียนว่า “อย่าคุยกันสิคะ”

ตะถามว่า “นุ่นอย่าคุยสิ”

อาร์ตเสริมตะถามว่า “เออใช้นุ่นเสียงดังอะเออ”

ครูหันมาเอ็ดนุ่น “นุ่นไม่คุยสักวันครูขอได้ไหม”

นุ่นพูดว่า “ครูคะหนูยังไม่ได้คุยเลย”

ตะถามว่า “เสียสมาธิจะเรียน”

สักพักหนึ่งก็มีนักเรียนคนใหม่เดินเข้ามาในห้องเป็นนักเรียนชาย พูดว่า “ขออนุญาตครับ”

ครูเพ็ญศรีหันมาแล้วบอกว่า “นักเรียนปรบมือให้เพื่อนใหม่คะ”

“เขาจะมาเรียนที่นี่ เพิ่งย้ายมาจากอุดรธานี รายงานตัวเองคะลูก”

นักเรียนใหม่พูดว่า “สวัสดี สวัสดีครับชื่อนายพงศธรชื่อเล่นชื่อฟลุคครับ”

“เรียกง่ายๆว่า” ครูเพ็ญศรีถาม

“ฟลุคครับ”

“เพื่อนสนิทเรียกว่า” ครูเพ็ญศรีพูด

“ไอ้ฟลุคครับ” อาร์ตตอบ

ครูเพ็ญศรีว่า “เชิญนั่งคะลูก”

ครูบอกว่า “จดต่อลูกจดตามบนกระดานต่อ จดตามครูนะ”

ตะถามชิบกับอาร์ตว่า “เรารับน้องกันดีไหมวะ”

ตะถามไปถามฟลุคว่า “ฟลุคมีปากกาสักแท่งได้ไหมวะ”

ฟลุคตอบว่า “มีแท่งเดียว”

ตะถามเป็นไม่ได้ยินจนฟลุคต้องเสียงดังใส่ตะถาม

ครูเพ็ญศรีตลกใจร้อง “โวย”

ตะแกล้งพูดกับฟลุคว่า “อย่าเสียงดังสิ จดอยู่เนี่ย”
 ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นี่ฟลุคฟังมาที่นี้ เขาไม่พูดเสียงดังกันนะ เขาจดกระดาน เขาไม่เสียงดังนะ ลูกนะ”

อาร์ตพูดกับตะว่า “อีกสักดอกดีไหมวะ”
 อาร์ตแกล้งขยี้กระดาษแล้วไปไปหัวของครูเพ็ญศรีหน้าชั้นเรียน
 ครูเพ็ญศรีหันมาถามว่า “ใครโยน”
 ไม่มีใครยอมรับจากนั้นครูเพ็ญศรีก็โกรธพูดเสียงดังขึ้นว่า “ครูถามว่าใครโยน” เสียงดังขึ้น
 และเร็วขึ้นกว่าปกติ

ตะกับอาร์ตเข้าไปหานักเรียนใหม่พร้อมๆกัน
 ฟลุคนักเรียนใหม่ทำท่างงๆ แล้วจึงโบกมือบอกว่า “ไม่ใช่ ไม่ใช่ เปล่านะครับ”
 “นายฟลุคคุณก็เสียงดังแถมยังโยนกระดาษใส่ครูอีก ออกมานี่” ครูเพ็ญศรีสั่งฟลุค
 “ผมไม่ได้ โยนนะครับครู”
 ตะเข้าแทรกว่า “ทำก็ยอมรับสิ มันแมนเว้ย”
 ฟลุคบ่ายเบี่ยง “ผมเปล่าจริงๆนะครับ ผมไม่ได้โยน”
 “อย่าเถียงครู เพื่อนเขาก็ยืนยันว่าเธอเป็นคนโยน คนที่นี้เขาไม่โกหก”
 อาร์ตกับตะพูดขึ้นมาว่า “แกอย่าทำให้พวกเราเสียชื่อได้หรือเปล่าวะ”
 ฟลุคยังคงแก้ตัวต่อ “ผมไม่ได้โยน ผมยังจดอยู่เลยอะ”
 ครูพูดว่า “มันลอยมาเองมั้ง”
 “ครูจะต้องทำโทษเธอ ก็ที่ ทำโทษเนี่ย” ครูเพ็ญศรีถามนักเรียนในห้อง
 อาร์ตตอบว่า “2 ครั้ง”
 ตะไม่ยอมบอกว่า “3”
 ครูเพ็ญศรีตัดสินใจระหว่างตี 2 ครั้ง กับตี 3 ครั้ง สุดท้ายก็ตัดสินใจจึงถามไปว่า “2 + 3 เป็นเท่าไร”

“เขาจะทำโทษเธอ 5 ครั้ง” ครูเพ็ญศรีบอกฟลุค
 ระหว่างที่ครูเพ็ญศรีตีฟลุค ฟลุคก็ทำท่าทางตลกแอนด์ผิดปกติ ส่วนนุ่นก็ทำหน้าที่ตาแบบ
 หวาดเสียว ตะกับอาร์ตทำท่าทางเชียร์ด้วยความสะใจพลาจร้องไปด้วย “โอ้ย โอ้ย” ส่วนครูเพ็ญศรีก็
 ทำท่าเหวี่ยงไม้เรียวแบบแปลกๆ โดยเหวี่ยงไปทางขวามากเกินไป

หันหลัง

ครูเพ็ญศรีตีฟลุคด้วยลีลาตลก

ตะบอกว่า “ขอเน้นๆครับครู”

“ครั้งสุดท้ายหวังว่าจะไม่ทำอีก” ครูกล่าว

“กลับไปนั่งที่ได้”

“จดกระดานต่อคะ”

ทันใดนั้นเสียงโทรศัพท์มือถือครูดังขึ้น

ครูคุยโทรศัพท์ว่า

“ท่านผอ.คะ ว่าแล้วว่าใครเสียงคั่นๆ”

“คะสอนคะ6/3อะคะ”

“ฟลุกอยู่ห้องนี้อะคะเพิ่งมาคะ”

“เจอครูเพ็ญศรีแล้วคะ คะได้คะ”

“ตอนนี้เลยหรือคะ ค่าคะ”

“คะคะผอ.คะ”

หลังจากที่ครูเพ็ญศรีคุยโทรศัพท์กับผู้อำนวยความสะดวกเสร็จ ก็หันมาบอกฟลุกว่า

“ผอ.เรียกเธอไปที่ห้อง”

“ว้ายยยยย” เพื่อนหยอกล้อ

“เพราะทำตัวไม่ดีไง ทั้งเสียงดังทั้งไม่ตั้งใจเรียน”

“ที่นี้ละ ถ้าเป็นเด็กดีจะดังมาก” ครูกล่าว

หลังจากนั้นไม่นานฟลุกก็กลับมา

ฟลุกบอกว่า “ครูครับ พ่อไม่ได้เรียกผมครับ”

“พ่อเธอคือใคร”

“ผอ.”

“ผอ.ไม่ได้เรียกเธอ เรียกใคร”

“เรียกครูครับ”

ครูเพ็ญศรีเก็บของเตรียมออกนอกห้องเรียน

ตะหยอกล้อครูว่า “ครูกำลังจะไปไหนครับ”

ครูตอบว่า “ครูจะโดนย้ายให้คิดถึงครู”

อาร์ตถามตะว่า “ตะหาสมุดเล่มเหลืองซี”

ตะถามว่า “ทำไมวะ”

อาร์ตตอบ “หาโรงเรียนใหม่กันเถอะ”

อาร์ตหันไปลานุ่น “ถ้าฉันไม่อยู่ ให้คิดถึงฉันด้วยนะเว้ย”

จากนั้นทั้งสองก็รีบเดินออกไป ฟลุกยิ้มแบบมีความสุข

สัปดาห์ครูเพ็ญศรีก็วิ่งกลับมาจูงมือพร้อมกับขอร้องฟลุกว่า

“ฟลุกๆ มานีหน่อย บอกพ่อเธอหน่อย อย่าไล่ครูออก

26. ตอน วันนี้เราจะไม่มีการเรียนการสอนกัน

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 3 ก.ค.2561

ความยาว 3.20 นาที

เรื่องย่อ วันหนึ่งไม่มีการเรียนการสอนเนื่องจากนักเรียนและครูต้องตรวจสุขภาพประจำปี นักเรียนหลายคนกลัวเข็มฉีดยา ครูพยายามโน้มน้าวให้นักเรียนไม่กลัว นักเรียนลงไปเจาะเลือดกันหมด ครูเพ็ญศรีนั่งอยู่บนห้องไม่ยอมลงไป นางพยาบาลต้องขึ้นมาตามที่ห้องเรียน ครูเพ็ญศรีเมื่อรู้ว่าหนีไม่รอดจึงเป็นลมล้มหน้าห้องเรียน นักเรียนช่วยกันหามครูเพ็ญศรีไปห้องพยาบาล สุดท้ายที่ครูไม่ยอมลงไปคือครูเองก็กลัวเข็มฉีดยาเช่นกัน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

“แกรู้เปล่าว่าดาราคคนไหนผลิตของไทย” อาร์ตถามเพื่อน

ตะตอบว่า “ตึกบริบูรณ์”

อาร์ตบอกว่า “ผิด พี่เบิร์ดไง”

ตะถามว่า “ทำไมอะ”

“พี่เบิร์ดธงไชย Make in Thailand” อาร์ตเฉลย

ตะพูดว่า “มุกนี้ฉันดังรอบที่ 7 รอบที่ 8 แล้วแกชอบมุกนี้แน่นอนแน่นอน”

ระหว่างที่คุยกันอยู่นั้นครูเพ็ญศรีเดินเข้ามา

ตะบอกว่า “เคารพครูเพ็ญศรีจากหัวใจ”

เพื่อนๆ ในห้องบอก “สวัสดีครับสวัสดีค่ะ”

ครูบอกว่า “เห็นครูถืออะไรมาไหม”

นักเรียนหลายคนบอกว่า “ไม่เห็นครับ”

ครูบอกว่า “ไม่มีสมุดไม่มีหนังสือไม่มีอะไรเลย เพราะเราจะไม่ทำการเรียนการสอนกันล่ะลูก”

นักเรียนพูด “เย้กัน” นักเรียนเฮกัน ด้วยความดีใจที่วันนี้ไม่ต้องเรียน

ครูบอกว่า “เจียบค่ะ ที่เราไม่มีการเรียนการสอนวันนี้เพราะเรามีการตรวจสุขภาพประจำปี ครั้งใหญ่ด้วย”

นักเรียนร้องโหยด้วยความเศร้าใจ

ครูบอกว่า “นักเรียนต้องลงไปตรวจ ยังทำไมยังนั่ง ทำไมยังนั่งอยู่ละคะ”

ตะบอกว่า “ครูครับผมกลัวเข็มนะครับ”

อาร์ตบอกว่า “ครูเขาบอกว่ามีการเจาะเลือดด้วย”

ครูบอกว่า “มันนิดหน่อยเองเข็มแค่หัวมดเนี่ย นิดเดียวเองมันไม่ทันได้เจ็บไม่ทันได้รู้สึกตัวเลย”

ฝ่ายพูดว่า “แต่เขาเอาเลือดเราไปตั้งเยอะนะครู”

ครูบอกว่า “ยังไม่ทันรู้ตัวเลยว่า เขาเอาเลือดเราไปเท่าไรเสร็จแล้ว”

อาร์ตบอกว่า “เขาเอาไปเป็นหลอด ครูผมเห็นแล้ว”

ครูบอกว่า “หลอดนิดเดียวเอง”

“ครูจะเล่าให้ฟังทำไมถึงมีการตรวจสุขภาพประจำปี พอเราไปตรวจรู้แล้วจะรู้ปั๊บเลยว่าเราเป็นโรคอะไร เพราะฉะนั้นรู้ก่อนรักษาก่อนทุกอย่างก็สบายใจ ลูกต้องตรวจนะ”

ตะบอกว่า “ผมคงต้องไปอะครูพูดขนาดนี้แล้วอะ”

“ยกเลิกคะลูกเดี๋ยวครูรอที่นี่นะคะไม่แง ไม่แง”

สักพักนักเรียนกลับมาที่ห้องหลังจากตรวจเสร็จแล้ว แต่ละคนเอามือกำไว้ที่แขนแล้วบ่นว่า “ปวดนะปวดอะ”

ครูถามว่า “ทำไมมาเร็วจังเลยอะ”

ตะบอกว่า “แป็บเดียวเองครับครูแป็บเดียวเอง”

นุ่นถามครูเพ็ญศรีว่า “แต่ว่าครูไม่ไปตรวจหรือคะ นี่ก็ตรวจกันทั้งนักเรียนทั้งอาจารย์นะคะ”

ครูบอกว่า “ครูออกกำลังกายแล้วก็ดูแลสุขภาพคุณไม่ต้องตรวจก็ได้”

ตะหยอกครูว่า “ครูรู้ได้ยังไงครับ ว่าคุณจะไม่เป็นอะไร”

ฝ่ายหยอกครูเพ็ญศรีว่า “ครูกลัวเข็มปะ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “เมื่อไหร่ฝ่ายว่ายังไงนะ”

ฝ่ายตอบว่า “ครูกลัวเข็มใช้ไหมคะ”

ครูบอกว่า “ครูนี่นะ กลัวเข็ม ใหญ่กว่าเข็มครูก็เจอมาแล้ว”

อาร์ตถามว่า “อะไรหรือครับครู”

ครูบอกว่า “ก็แค่เข็มฉีดยาคะซินนิดหน่อย”

นักเรียนรบเร้าให้ครูเพ็ญศรีลงไปตรวจข้างล่าง

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ครูแข็งแรง”

สักพักหนึ่ง นางพยาบาลเดินขึ้นมาในห้องเรียน นางพยาบาลสวัสดิ์ครูเพ็ญศรี

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “สวัสดิ์พยาบาลคะ”

ครูถามว่า “เหนื่อย ไหมคะ วันนี้”

พยาบาลบอกว่า “ไม่เหนื่อยคะ แต่ว่าหาตั้งนานเลย”

ครูแก้มทำเป็นโมเม ถามตอบว่า “หาใครคะ”

พยาบาลตอบว่า “หาครูเพ็ญศรีไงคะ”

ครูแก่งทำเป็นไม่รู้เรื่องพูดว่า “หาทำไมคะ”
 “ก็ครูทั้งโรงเรียนก็ตรวจกันหมดแล้วเหลือคุณครูเพ็ญศรีคนเดียวนะคะเนี่ย”
 ครูเพ็ญศรีอ้างว่า “คนแข็งแรงไม่ตรวจก็ได้” จากนั้นหัวเราะ
 “ต้องตรวจทุกปีคะไม่ได้คะ”
 “ไม่ไปเนอะ ขอสักคนนึงเหอะ”
 พยาบาลบอกว่า “ไปคะ” ครูเพ็ญศรีตกใจจนเป็นลมล้มพับ
 ตะหอยพยาบาลว่า “เอาอย่างนี้ดีกว่าครับพยาบาลไปกับผมดีกว่า”
 นักเรียนช่วยกันห้ามครูเพ็ญศรีออกจากห้องเรียน
 พยาบาลพูดตาม “ไปเลยคะ ช่วยกันพาไปห้องตรวจนะคะ ไปเลยคะ”
 ตะหอยบอกว่า “อ้วยนี่ครูหรือว่าถึงแก๊สนะ”

27. ตอน เมื่อครูเพ็ญศรีเจอเด็กเล่นการพนัน

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 25 ก.ย.2561

ความยาว 3.43 นาที

เรื่องย่อ ระหว่างที่นักเรียนรอครูเพ็ญศรีมาสอนนั้น นักเรียนเล่นการพนันโดยเป่ายังฉุบ ถ้าผู้ใดชนะได้เงินไป สักพักครูเพ็ญศรีเข้ามาในห้องเรียน มาว่ากล่าวตักเตือนนักเรียน แต่แล้วครูก็เฟลโอโทรศัพท์ไปเล่นหวยนอกระบบ(หวยใต้ดิน) กับเพื่อนของเธอ อีกทั้งผู้อำนวยการกับครูเพ็ญศรีก็พนันกันเรื่องจำนวนแมวออกลูกที่บ้าน โดยใช้ตำแหน่งมาเป็นเดิมพันอีกด้วย

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนกำลังเล่นเป่ายังฉุบกัน คนไหนแพ้โดนทั้งห้องเขก

นักเรียนชายคนหนึ่งเขกเป็นที่หลังมือตะ

ตะพูดว่า “อือหือ 8 9 เสียงดังป๊อกเลยอะ”

อาร์ตยื่นข้อเสนอใหม่ว่า “ใครแพ้จ่ายเงินเว้ย”

นุ่นบอกว่า “ไม่เอาช่วงนี้ฉันจนฉันไม่เล่นตั้งค้อะ”

อาร์ตบอกว่า “ตาละบาทเอง”

เพื่อนๆ เห็นว่า “โอเคแค่บาทเดียวต่างคนต่างควักเงินออกมาคนละบาท”

จากนั้นเป่ายังฉุบ คนแพ้จ่ายคนละบาท

สักพักหนึ่งก็มีเสียงครูเพ็ญศรีดังมาแต่ไกลมา

ครูเพ็ญศรีหยอกด้วยการพูดลอยดังมาไกลๆ ว่า “มี 2 บาทเล่นด้วยได้ไหมพี”

อาร์ตตอบว่า “มี 2 บาท เล่นไปทำไมน้องเก็บตั้งไว้กินลูกอมดีกว่า”

จากนั้นนักเรียนทุกคนก็เป่าอังกูบกัน 1 2 3 1 2 3

ตะบองว่า “เรียบบร้อยเอามาๆ ต่งด้วยเอามาเอามา”

นักเรียนเมื่อเห็นครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาก็วิ่งไปกันหมด

เหลือแต่ตะบองกับอาร์ตไม่รู้เรื่องว่าเป็นเสียงครู อาร์ตจึงถามว่า “เสียแค่นี้แล้ววิ่งหนีเลยหรอ”

ตะบองว่า “แพ้แล้วก็อย่างนี้ไง”

สักพักตะบองหันมาเห็นครูเพ็ญศรียืนข้างหลังก็สะดุ้งตกใจ ทำหัวสับสนไปมาถี่ๆ และมองจนคอ

แข็ง

ครูพูดว่า “อย่ามาทำเป็นตลกทำให้ครูหายโกรธ หนึ่งสองสาม ลูกเลยยืนค้ำยืน ใครเริ่มต้น”

ตะบองว่า “อาร์ตครับ”

ครูพูดว่า “เป็นนักเรียนแต่ริอาจะเล่นพนัน แล้วโตขึ้นจะอยู่กันยังไงวะ”

อาร์ตเถียงว่า “ครูครับบาทเดียวเนี่ยนะครับครู”

ครูสอนว่า “แค่บาทเดียว ถ้ามันหลายตาก็หลายบาทปะ ห้ามเล่นการพนันอีกนะคะลูก ด้วยความหวังดีจากครู มันไม่ได้มีผลดีเลยเข้าใจไหม ไปนั่งที่ ถ้าครูโมโหวันนี้เธอจะโดนฟาดเลย เปิดหน้า 23 แล้วอ่าน อ่านเจียบๆ แล้วทำยั่วโมง จะถามเลยว่าหน้านั้นเขาสอนว่ายังไง”

จากนั้นครูเพ็ญศรีเอาโทรศัพท์ขึ้นมา มีคนโทรเข้า ครูบอกว่า “สอนอยู่อะสิ อะโทร.คุยได้คุยได้”

ครูเพ็ญศรีคุยโทรศัพท์ “รูปไหน รูปที่มันลงกับผู้ชายใส่หมวกใช้ไหม แพนใหม่มัน แกวาก็เดือนฉันทว่าสอง ห้าเลยหรอ ลงเลยนะร้อยเลยนะ อ้อๆ ฉันทสิไป แกได้ซื้อให้ฉันทใหม่อะ 85 กับ 86 อะล่างบนเลยนะ อันไหนที่บอกไม่ออกมันจะออกวัย ร้อยคุณร้อยเลิศ ok แค่นี้จะจะ”

นุ่นถามครูเพ็ญศรีว่า “ครูเพ็ญศรีคะ ไหนครูบอกว่าการพนันมันไม่ดีใจคะ”

ครูบอกว่า “การพนันมันไม่ได้อยู่แล้วลูก”

“แต่เมื่อกี้มันเป็นการพนันเต็มๆ เลยนะครับ” อาร์ตพูด

ครูบอกว่า “เธอเข้าใจผิดครู”

อาร์ตบอกว่า “ผมไม่ได้เข้าใจผิดครับ ครูพนันกับเพื่อนด้วย ครูซื้อหวยด้วย”

ครูเพ็ญศรีแย้งว่า “เขาไม่ได้เรียกว่าการพนัน”

นักเรียนถามว่า “แล้วเรียกว่าอะไร”

ครูตอบว่า “แสวงโชค มันคือการแสวงโชคของกลางก็ไม่มี”

“100 คุณ 100 เนี่ยนะครับ”

“แสงโชค” ครูแย้งทันควัน

ครูบอกว่า “อย่าพูดมากอ่านไปเดี๋ยวครูมา”

นักเรียนถามว่า “ครูจะไปไหนอะครับ”

“แมวครูจะออกลูก ผอ.บอกตัวผู้ แต่ครูบอกตัวเมีย ถ้าออกตัวเมียครูจะได้เลื่อนขั้น แต่ถ้าออกตัวผู้ ผอ.ชนะครู โดนไล่ออก”

อาร์ตพูดว่า “นี่เอาตำแหน่งมาเดิมพันกันเลยหรือครับเนี่ย”

ตะพูดว่า “เอาอย่างนี้เรามาเดิมพันกันมาครูจะอยู่หรือจะออก”

จากนั้นนักเรียนก็เฮแล้วก็บอกว่า “วางเงินมาวางเงินมา” เหมือนจะเล่นการพนันต่อ

สักพักครูเพ็ญศรีก็รีบเดินเข้ามาเก็บของหน้าโต๊ะ

นุ่นถามว่า “ไปไหนอะคะครู”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “ตัวผู้”

28. ตอน ยืมนิตยิมหนอยอย่าบันลี

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 5 ต.ค.2561

ความยาว 3.37 นาที

เรื่องย่อ ครูสอนให้นักเรียนรู้จักให้อภัยเพื่อนในห้องด้วยกัน แต่ปรากฏครูถูกนักเรียนในห้องเอาของต่างๆ ไป อาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ แต่ครูเพ็ญศรีก็ฉุนเฉียวตรงข้ามกับที่เคยสอนนักเรียนเรื่องการให้อภัยอย่างสิ้นเชิง

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะถามนุ่นว่า “เฮ้ย นุ่น ฉันขอยืมปากกาหนอยได้ไหมวะ ปากกาฉันหมด”

นุ่นพูดว่า “ยืมอีกละ คราวก่อนก็ยืมฉันไปแกยังไม่คืนฉันเธอ”

ตะบอกว่า “เออเดี๋ยวคืน โยนมาเลย”

นุ่นโยนปากกาให้ตะ

ตะเอาปากกาเขียนแต่ปรากฏว่าเขียนผิดต้องการหาลิควิตลบ จึงหันไปทางอาร์ตเพื่อขอยืม “อาร์ตยืมลิควิตหนอยดิ”

“แล้วอะไรวะ” อาร์ตบอก

ตะบอกว่า “ก็ฉันเขียนผิดยืมนิตเดียว”

อาร์ตบอกว่า “คืนด้วยนะเว้ย”

สักพักหนึ่งตะหันไปทางนนท์พูดว่า “เฮ้ย! นนท์ยืมไม้บรรทัดหน่อยสิ”

“แล้วอันที่แล้วละ”

“ลืมนอยู่บ้าน”

“ก็อันแล้วเนี่ย จะหมดเทอมแล้วเนี่ย”

“จะบ่นอะไรแค่นี้ไม่บรรทัดอันเดี๋ยวนี้”

“ให้มันเถอะ” นนท์บอก

“เฮ้ย ฝ่ายยืมดินสอดด้วยสิจ๊ะ”

“แล้ววันเก่าเราอะ” ฝ่ายบอก

“มันหมดแล้วมันสิ้นกุดกุดแล้วเนี่ย”

“ยืมไปจะหมดกระเป่าแล้วเนี่ย” ฝ่ายบอก

“เฮ้ยสมบัติยืมแว่นหน่อยสิ มองไม่ค่อยเห็น”

สมบัติส่งแว่นให้ตะ ตะเอาแว่นสมัคคีมาใส่

“นุ่นยืมปากกาไฮไลต์หน่อยได้ไหมวะ” ตะถาม

“ยืมอีกแล้วหรอ”

“ฉันทถามจริงหะ ฉันทเห็นแกยืมคนทั้งห้องเลยพกอะไรมาบ้าง ขอดูกระเป่าหน่อยดิ”

นุ่นดึงกระเป่าตะเพื่อดูว่ามีกระเป่ามีสิ่งของใดบ้าง

ตะไม่ยอมให้บอกว่า “กระเป่าฉันทเฮ้ยๆๆ”

ตะยืมของเพื่อนทีละคนไล่ไปจนเกือบครบทั้งห้อง จนนุ่นต้องบังคับให้เอากระเป่ามา เพื่อเปิด

ออกปรากฏว่าของเต็มกระเป่า ทำให้เกิดตลกขบขันตามมา

ในกระเป่ามีแต่ของเพื่อนๆทั้งนั้นที่ยืมไปแล้วเก็บสะสมเอาไว้

“สมบัตินี่เขานี่คือของแกหรือเปล่าวะ”

สักพักนึงครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้องถามว่า “โหวกเหวกโวยวายอะไรกันลูกเอ๊ย”

ตะพูดว่า “นี่แหละครับครู”

เพื่อนในห้องพูดว่า “ครูดูนี่สิคะตะยืมของเพื่อน ไปทั้งห้องเลยคะ แล้วก็ไม่คืน

ครูฟังแล้วก็ทำพฤติกรรมท่าทางแปลกๆ ทำปากจู๋มือไว้ที่ปากจู้ๆๆ

“ไม้อโธกรกันนะลูกนะ เดี่ยวก็มีความจำเป็นเขาเลยยืม ทีนี้เราเป็นบุคคลที่ใจดี เราเอื้อเฟื้อและ
เพื่อแผ้วให้เพื่อนยืม มันไม่เป็นอะไรเลย สำคัญกว่านั้นลูกให้อภัยไม่เป็นอะไรนะลูก เขาก็คืนได้ เราเห็น
ปั๊บเอาของฉันทเอง ก็เขิน เท่านั้นเอง เอื้อเฟื้อเพื่อแผ้วเพราะเราเป็นเพื่อนมนุษย์ในโลก โใบนี้ที่สำคัญเรา
เป็นเพื่อน ห้องเดียวกัน ยืมแยมแล้วแยมใส่ ให้อภัยตะนะลูกนะ”

ตะหันไปบอกเพื่อนๆว่า “ขอบคุณมากนะครับเพื่อนๆขอบคุณมากครับ”

อาร์ตไปหยิบปากกาแท่งหนึ่งที่ได้ว่าเป็นปากกาครูเพ็ญศรี

อาร์ตไปหาครูเพ็ญศรี “ครูครับ นี่ปากกา ยี่ห้ออ่าบั้ง ที่ครูไปซื้อจากต่างประเทศ ที่บอกว่าแพงๆ แล้วหายไปใช่ปะครับ”

ครูเพ็ญศรีหันไปทางตะแล้วพูดด้วยความฉุนเฉียวตรงกันข้ามกับสักครู่ว่า “เอาไปหรือ เธอไปหรือนายตะ”

“เปล่าครับครู”

“ทำไมเธอเป็นคนซี้ซมอยแบบนี้ล่ะ นี่มันสองหมื่นกว่ากว่าครูจะเก็บเงินซื้อมาได้ ทำไมทำไมเธอเป็นคนซี้ซมอย”

ตะบอกว่า “ผมไม่ได้ซมอย ครูลืมเอาไว้ครับ คนอย่างเธอจบบม. 6 ไม่ต้องเข้ามหาวิทยาลัยล่ะ”

“ถ้าผมไม่เข้ามหาวิทยาลัย แล้วให้ผมเข้าอะไรอะครับ”

ครูพูดว่า “เข้าคุก”

“เดี๋ยวครูจัดการเองไปนั่งเลยเธอ” ครูเพ็ญศรีทำท่าเหมือนจะเรียกตำรวจ

อาร์ตบอกว่า “นี่ปากกาปากกาของสามีครูไหมครับ”

ครูบอกว่า “เฮ้ยครูตั้งนานเกือบ 3 เดือนไอ้โห ได้ๆ”

ครูพูดโทรศัพท์ว่า “ฮัลโหลคุณอยู่ไหนคะ รีบมาตอนนี้เลยห้องข้อยมีซมอยมีซมอย นี่มันเอาปากกาเจ้าไปปะ”

ตะพูดว่า “ตะเก็บไว้ให้ ซมอยป้ได้ซมอย”

นุ่นพูดว่า “พวกหนูให้อภัย หนูให้อภัยเพื่อนอยู่แล้วล่ะคะ”

ครูพูดว่า “ให้อภัยได้ยังไงรวมกันสี่หมื่นกว่า”

ครูตะโกนเรียกสามี “ไอ้โง่มาบักตะมันซี้ซมอย”

อาร์ตวิ่งตามครู “ครูครับวงเวียนนี้ของลูกสาวครูมั๊ยครับ”

29. ตอน อย่าดูถูกฝีมือครูเพ็ญศรี

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 9 ส.ค. 2559

ความยาว 3.11 นาที

เรื่องย่อ เนื่องจากครูถนอมไม่ได้มาสอนเพราะไปตัดผม ทำให้ครูเพ็ญศรีต้องสอนแทนในวิชา ศิลปะ แต่ครูเพ็ญศรีไม่มีความถนัดในวิชาดังกล่าวจึงทำให้สอนไม่ดี วาดรูปไม่ได้ตามมาตรฐานการ สอน ดังนั้นนักเรียนจึงหัวเราะ ครูเพ็ญศรีโกรธจึงไปฟ้องผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการเข้ามาในห้องแต่ก็ หัวเราะเหมือนกับนักเรียนเช่นกันเพราะรูปชมพู่ที่ครูเพ็ญศรีวาดคล้ายรูป “กัณ”

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

อาร์ตบอกคะว่า เป็นวิชานี้ที่เรเป็นตลอดเลยนะเรานะ”

คะพูดว่า “เป็นวิชาที่ออกมาจากจิตใจ ไม่ต้องมีวิชาการอะไรและอีกอย่างหนึ่งไม่ต้องเจอครู เพ็ญศรีด้วย”

คะบอกว่า “โล่งหูไปอีกหนึ่งข้าง”

ทันใดนั้นครูเพ็ญศรีก็เดินเข้ามาในห้อง

ทั้งสองคนตกใจว่าอยู่ๆ ทำไมครูเพ็ญศรีเดินเข้ามามาสอนวิชาศิลปะ

“สวัสดีไปไหนเอ่ย” ครูถาม

คะพูดอย่างตะกุกตะกัก “ทุกๆคนทำความเคารพครูเพ็ญศรี”

“สวัสดีค่ะ” ครูเพ็ญศรีกล่าว

อาร์ตถามว่า “ครูมาสอนแทนครูถนอมใช่ไหมครับ ครูถนอมไปไหนหรือครับ”

ครูบอกว่า “ครูถนอมลาไปตัดผมครูถนอมก็เลยให้ครูเพ็ญศรีนี้มาสอนแทน”

“วันนี้ครูจะสอนเรื่องรูปทรงและแสงและเงา เดี่ยวครูจะวาดรูปให้นักเรียนดูนะ และนักเรียน ก็ทายว่ามันคือรูปอะไร”

ครูเพ็ญศรีวาดรูปคล้ายๆ อวัยวะในร่างกาย “กัณ”

นักเรียนบางคนอึ้ง บางคนหัวเราะ

นุ่นถามครูว่า “พวกเราไม่เข้าใจอะคะว่า ครูวาดรูปดูตไปทำไมคะ”

ครูถามว่า “เดี๋ยวๆๆ นักเรียนมองเป็น...”

“ตุตครับ”

“แสดงว่าครูต้องเพิ่ม เพิ่มอีก เพิ่มอีก”

ครูเพ็ญศรีวาดต่อคล้ายกับมีขนงอกออกมาจากตุต

นักเรียนหัวเราะ

อาร์ตบอกว่า “มันเป็น 18+ นะครับ มันเกินม.6 แบบพวกเรานะครับ”

“เดี๋ยวก่อนนะ นี่เรามองเป็นอย่างอื่นหรือ แสดงว่าครูต้องเพิ่มแสงหรือเงาอีก” ครูเพ็ญศรี
วาดรูปเพิ่มเติม

ครูเพ็ญศรีเพิ่มแสงและเงา แต่ว่าไม่เป็น กลายเป็นว่าขนรุงรังที่แก้มกัน

ตะหยอกครูเพ็ญศรีว่า “ครูครับครูเคยเห็นตุตผมด้วยหรือครับ แบบนี้เลยครับ”

ครูเพ็ญศรีโกรธจึงพูดว่า “เธอนี่ตลกนะ ครูตั้งใจวาดมากเลย แต่ว่ามีแต่เสียงหัวเราะของ
นักเรียนในห้องเลย มันไม่โอเค ครูจะไปบอกผอ.ให้เคลียร์เรื่องนี้ พวกเธอถูกผีมือครูมากเลยนะ”

ครูเพ็ญศรีใจร้อนรีบเดินออกไปจากห้องโดยเดินด้วยท่าทางแปลกๆ

สักพักหนึ่งผู้อำนวยการเดินเข้ามาในห้องเรียน ตะที่เป็นหัวหน้าพูดว่า นักเรียนทำความเคารพ
ผอ.

“มันก็จะไปกันใหญ่แล้วนะพวกเด็กๆ อาจารย์ก็บอกหลายครั้งแล้ว เข้าใจไหม เออ ใครเป็น
คนวาดรูปตุตครูเพ็ญศรี”

นักเรียนชี้ไปที่ครูเพ็ญศรีแล้วพูดว่า “ครูเพ็ญศรีเองครับ”

ครูเพ็ญศรีถามผู้อำนวยการว่า “ผอ.ดูเป็น...”

ผู้อำนวยการกล่าวว่า “ก็นี่รูปตุตรูปกันไง”

ครูบอกว่า “เพ็ญศรีวาดรูปชมพู่ค่ะ”

ผู้อำนวยการบอกว่า “เพ็ญศรีคุณไม่ถนัดวิชานี้ก็ไปปล่อยให้ผ่านบ้าง แล้วเด็กๆก็กลับไปคิด
และนี่เห็นมะภาพที่ออกมามันก็ไม่ดี คุณจะวาดรูปผลไม้เนี่ยคุณก็ต้องมีความคิด ชมพู่มันก็ง่ายๆ คุณก็
วาดมานะชมพู่”

ผู้อำนวยการวาดรูปชมพู่ให้ครูเพ็ญศรีกับนักเรียนดู

“นี่นะชมพู่วาดให้มันมีสีส้มให้มันมีกิ่งก้านสาขา เนี่ยนะชมพู่”

นักเรียนปรบมือให้ผู้อำนวยการ

ผู้อำนวยการวาดต่อ “เวลาเราจะวาดรูปนะเราต้องดูด้วย”

30. ตอน วันประชุมคือวันอวดลูก

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 23 ม.ค.2562

ความยาว 5.08 นาที

เรื่องย่อ ครูให้ผู้ปกครองเล่าเรื่องของตัวเองไปทีละคน เริ่มตั้งแต่พ่อตะ พ่ออาร์ต และพ่อหนุ่ม ทุกคนพูดอวดลูกตนเอง ยกเว้นพ่อหนุ่มคนเดียว พ่อตะกับพ่ออาร์ตจะทะเลาะกันตลอด หลังจากให้พ่อของแต่ละคนพูดกันจบแล้ว ครูก็จะเล่าพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคนให้ผู้ปกครองฟัง ปรากฏว่าครูเพ็ญศรีเอานักเรียนแต่ละคนมาประจานในห้อง ผู้ปกครองก็ทะเลาะกัน นักเรียนก็ทะเลาะกันซุ่มมุนทั้งห้อง

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

วันนี้วันประชุมผู้ปกครอง มีผู้ปกครองนักเรียนนั่งอยู่ในห้องเรียนกันเต็ม

ครูเพ็ญศรีทักทายผู้ปกครองนักเรียนในห้องเรียน

“สวัสดีผู้ปกครองทุกท่านเลยนะคะ ขอต้อนรับเข้าสู่วันประชุมผู้ปกครองนะคะ ในนามโรงเรียน ครูเพ็ญศรีนะคะ ยินดีต้อนรับคุณพ่อทุกท่านเลยนะคะ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลานะคะคุณพ่อคงกระพันพูดถึงลูกได้เลยค่ะ”

พ่อตะพูดว่า “อาเธอร์นะ หรือน้องตะอยู่บ้านเขาเรียกว่าอาเธอร์ กลับจากโรงเรียนก็ไม่ไปเล่นกับเพื่อน อ่านแต่หนังสือ เกมก็ไม่เล่น น่ารักจริง”

ตะเมื่อได้ยินดังนั้นเข้าหอมแก้มพ่อแล้วบอกว่า “รักพ่อจ๊ะ”

“ต่อไปคุณพ่อของน้องอาร์ตคะ” ครูเพ็ญศรีบอก

พ่อของตะแทรกขึ้นมาว่า “แต่ผมบอกไว้ก่อนนะ ลูกของผมเนี่ย ไม่เหมือนลูกคนใครบางคนนะ” พ่อตะหัวเราะ

“ผมจะบอกว่าอาร์ตเนี่ยอยู่ที่บ้านเป็นเด็กขยัน ใ้เรื่องความขยันนะผมไม่อยากพูดมาถึงบ้านอื่นนะครับอ่านหนังสือวันหนึ่ง 20 ชั่วโมง กระเป๋าเนี่ยไม่ได้ไปไหนเลย แล้วใ้เรื่องงานบ้านงานเรือนเนี่ยบอกได้เลยทำไม่แพ้ผู้หญิง เชื่อไม่ว่าสนามหญ้าหน้าบ้านประมาณ 50กว่าตารางวา น้องอาร์ตเนี่ยถอน ถอนทุกต้น อันไหนเป็นหญ้าแห้วหมูก็ทิ้ง หญ้าญี่ปุ่นเนี่ยน้องอาร์ตปลูกกลับไปเหมือนเดิม”

พ่อตะประชดว่า “ดีแล้วละลูกคุณดีแล้ว”

ครูเพ็ญศรีบอก “พอคะ พอคะ” แต่พ่ออาร์ตก็พยายามจะโต้กลับ

พ่ออาร์ตบอก “ขอพูดอีกนิดนึง”

“คือมันไม่เหมือนลูกคนอื่น ใ้ที่เรื่องเจ้าชู้ ผมบอกเลยว่ามีเมีย 2 คน 3 คน ถ้าพ่อมันเจ้าชู้เชื้อสายมันก็ติดมาถึงลูก เชื้อมันไม่ถึงแถว”

พ่อตะบอกว่า “คุณกำลังพูดถึงใคร”

พ่ออาร์ตบอกว่า “ผมไม่ได้หมายถึงใคร”

“นี่คุณ”

ครูบอว่า “โอเคค่ะ”

พ่อตะบอว่า “ไม่ได้นะครับ”

“ผมพูดถึงใคร ผมพูดถึงคุณเธอ อ่าร้อนตัวสิ”

“ไม่ได้ร้อน”

พ่อตะกับพ่ออาร์ตเหมือนจะทะเลาะกัน

ครูเพ็ญศรีบอว่า “คุณพ่อขนะคะ ขอนะคะ”

พ่อตะบอว่า “ไม่ใช่ พูดแบบนี้ไม่ถูก”

ครูเพ็ญศรีบอว่า “ไม่เป็นไรค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ”

พ่อตะบอว่า “ผมไม่ได้ร้อนตัว”

ครูบอว่า “โอเคๆค่ะ ต่อไป คุณพ่อของน้องนุ่นจะพูดแล้วนะคะ เชิญค่ะ”

พ่อนุ่นบอว่า “ขอบพระคุณครับ น้องนุ่นนี่ก็เป็นเด็กดีเป็นคนดีคนเดิมของคุณพ่อเสมอมาครับ แค่นี้แหละครับ”

ครูบอว่า “เอาละค่ะ ในขณะที่ให้ผู้ปกครองแต่ละท่านได้พูดถึงลูก ต่อไปนะคะขออนุญาตครูเพ็ญศรีพูดในนามครูพูดถึงนักเรียนให้คุณพ่อหรือคุณแม่ผู้ปกครองได้ฟังกัน เริ่มต้นที่น้องตะนะคะของคุณพ่อคงกระพัน คือนายตะเนี่ยะคะบอกได้เลยว่าเป็นนักเรียนที่ทำให้โรงเรียนเสื่อมเสียชื่อเสียง”

พ่ออาร์ตหัวเราะ “ฮ่า ฮ่า ฮ่า ผมไม่อยากจะหัวเราะหรอก แต่พอดี...มันปิดปาก ฮ่า ฮ่า ฮ่า”

พ่ออาร์ตพูดแทรกครูเพ็ญศรีว่า “ผมไม่อยากจะบอก ไม่ใช่แค่ลูกนะทำให้โรงเรียนเสื่อมเสีย สมัยพ่อมันเนี่ยะป.1 ก็ไม่จบ”

ครูเพ็ญศรีทำท่าทางทึ่ง “อูยยยย”

พ่ออาร์ท “แต่ผมไม่พูด”

ครูบอว่า “ค่ะๆ จั๊นไปต่อคะ ส่วนนายอาร์ตนะคะคุณพ่อภุชญา นายอาร์ตเป็นบุคคลที่โชว์รวยค่ะ ใช้เงินซื้อเพื่อนให้เพื่อนลอกการบ้าน”

พ่อตะสวนว่า “ทำตัวเป็นคนรวยเป็นคนโอเวอร์ เมื่อเข้าเช่ารถเขามาขับใช้ใหม่”

พ่ออาร์ตบอว่า “คุณพูดกับใคร”

พ่อตะบอว่า “ผมพูดกับคุณ”

พ่ออาร์ตบอว่า “รถผม”

“เธอ”

“ที่บ้านมี 30 กว่าคัน”

พ่อตะบอกว่า “มีงเอาเงินที่ไหนมาซื้อ Huawei มา ลูกมีงยังติดค่าเทอมเลย”
 พ่ออาร์ทว่า “บ้านผมมีธุรกิจ”
 พ่อตะว่า “ธุรกิจอะไร”
 “กูไม่เห็นมีงทำอะไรเลยวันๆ นึง”
 พ่อหนุ่มบอก “ผมว่าคุณสองคนใจเย็นดีกว่านะครับ”
 “ใจเย็นนะคะเข้าสู่ห้องนุ่นคะ” ครูบอก
 “คุณพ่อคะ น้องนุ่นถ้าไม่ติดครูเพ็ญศรีนะคะ ท้อง”
 พ่อหนุ่มบอกว่า “ลูกผมจะท้องกับใครได้ยังไงอะครับ”
 ครูให้เหตุผล “ก็นายอาร์ตไงคะ กระโปรงเปิดเปิดปิดปิดเปิดเปิด”
 พ่อหนุ่มบอกว่า “สอนลูกยังไงให้มาเปิดกระโปรงลูกสาวชาวบ้านเขาเนี่ย”
 พ่ออาร์ทบอกว่า “คุณต้องฟังก่อนว่า ลูกคุณหวังจะมาจับลูกผมหรือเปล่า”
 พ่อหนุ่มบอกว่า “ไม่มี ลูกผมเรียบบร้อย ลูกคุณสองคนอะยังไง”
 พ่อตะบอกว่า “เขาไม่ได้เรียกว่าบ้ำกาม เขาเรียกหีนตันหากลับ”
 พ่ออาร์ตมองพ่อตะ “รู้ได้ยังไง”
 พ่อตะบอก “มีงหนี อะไรจะทำไม่”
 ครูบอกว่า “ใจเย็นๆ ใจเย็นๆ แป็บนึงนะคะ แป็บนึงนะคะ คุณพ่อขอ คุณพ่อขอ”
 ตะบอว่า “ผมขอเถอะ จบแค่นี้เถอะพ่อ”
 อาร์ต “พ่อเอาผมก็เอาอะ”
 ตะ “ออกตัวเหรอ ออกตัวเหรอ”
 อาร์ต “มีปัญหาละ”
 พ่อตะ “เฮ้ย ไม่เกี่ยวกับมีง”
 พ่ออาร์ต “มีงมาชี้หน้าลูกกูทำไม เกิดมาลูกกูไม่เคยชี้หน้าลูกมีงเลย มีงมานี้”
 พ่อตะ “โ้ยโ้ยอ้าว”
 สถานการณ์กลายเป็นว่า ทั้งผู้ปกครองทั้งนักเรียนทะเลาะกัน
 ครูเพ็ญศรี “ไหนไหนก็ลูกคนมาแล้วนะครับ ใส่เลยคะ”
 ไปๆ มาๆ คุณพ่อทั้ง 3 คนได้ต่อยกันในห้องเรียน นักเรียนก็ทะเลาะชุลมุนไปหมด
 ครูเพ็ญศรีทำอะไรไม่ได้นอกจากบอว่า “พอแล้ว พอแล้ว”

31. ตอน อย่าปรักปรำเพื่อนถ้าไม่มีหลักฐาน

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 2 เม.ย.2562

ความยาว 2.51 นาที

เรื่องย่อ ระหว่างที่กำลังเรียนวิชาครูเพ็ญศรีอยู่นั้น อาร์ตได้ทวงของจากตะคิน แต่ตะแปะชื่อตนเองไว้แล้วทำให้อาร์ตไม่มีหลักฐานที่จะเอาของคินจากตะ ส่วนปากกาของนุ่นครูเพ็ญศรีเอาไป ครูเพ็ญศรีใช้รูปมาติดที่ปากกาของนุ่นเพื่อให้กลายเป็นของครูเพ็ญศรี พอนุ่นทวงครูใช้จิตวิทยาไหวพริบแก้ไขสถานการณ์ให้เป็นฝ่ายถูกในที่สุดโดยอ้างว่าเพื่อเป็นการทดสอบนุ่น และใช้วิธีการชมเชยนุ่นเพื่อเป็นการกลบเกลื่อนความผิดของตน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

คาบสอนครูเพ็ญศรี อาร์ตถามตะว่า “นายตะ ปากกาคันที่ยืมเมื่อวานล่ะ คินฉันทนอยสิฉันทนจะใส่ว่ะ”

ตะเถียงว่า “อะไรฉันทน ยืม ที่ไหนเล่า”

“เมื่อวานไงที่ยืม ไปอ่ะ”

“อะไร เมื่อวานฉันทนก็มีของฉันทน ไม่ได้ยืม”

ระหว่างที่ตะและอาร์ตเถียงกันอยู่นั้น ครูเพ็ญศรีได้ยินก็พูดว่า “เฮ้ยๆเถียงอะไรกัน”

ตะพูดว่า “เนี่ยอ่ะครับครู ผมตั้งใจทำอยู่ก็มากวนผมอ่ะครับ”

อาร์ตว่า “ครูมันเอาปากกาผมไป”

อาร์ตเห็นปากกาตัวเองแล้วมีชื่อตะติดอยู่ ตกใจ จึงพูดว่า “เฮ้ยนี่มีงติดชื่อมึงเลยหรอ”

ตะเถียงว่า “ของฉันทนฉันทนจะกล้าติดได้ยังไงล่ะ”

ตะพูดว่า “ของตะครับ”

อาร์ตเถียงว่า “ครูมันยืมผมไปมันยืมปากกาผมไปเมื่อวาน มันเอาไปติดชื่อทับนะครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นี่นายอาร์ต เธอกำลังปรักปรำเพื่อนนะ ถ้าไม่ใช่ปากกาเขาเขาจะเขียนชื่อเป็นของตัวเองได้ยังไง เขาติดชื่อขนาดนั้นยังกล้าทวง เออ ถ้าไม่มีหลักฐาน อย่าไปทวงเขาคิน นำอายมันปรักปรำ ทำต่อเลย” ครูเพ็ญศรีกล่าว

“เล่นเหมือนเด็กๆม. 6 แล้ว” ครูเพ็ญศรีเสริม

อาร์ตผิดคาดในคำพูดของครู

นุ่นพูดขึ้นมาว่า “ครูเพ็ญศรีคะ ลิควิดที่ครูยืมหนูไปเมื่อวาน ยังไม่ได้คืนหนูเลย”

ครูเพ็ญศรีเถียงว่า “พูดอะไร”

นุ่นตอบว่า “ลิควิดหนู ครูยืมไปเมื่อวานอ่ะค่ะ”

ครูแย้งว่า “ของใครนะ”

นุ่นตอบ “ของหนู”

ครูเพ็ญศรีเถียงว่า “ของหนูแล้วไปอยู่โต๊ะครูได้อย่างไร”

นุ่นพูดว่า “ก็เมื่อก่อนครูยืมไป อันนั้นในตะกร้าอันนั้นของหนูนะคะ”

ครูเพ็ญศรีหยิบขึ้นมาดู “อึ้งหน้าไม่อาย นี้นูรูปใคร” ที่ Liquid มีภาพของอาจารย์เพ็ญศรีติด

อยู่

ตะพุดว่า “รูปครูเพ็ญศรี”

ครูเพ็ญศรีข่มวว่า “รูปครูก็ต้องเป็นของ.....”

อาร์ตพูดต่อจากครูเพ็ญศรี “ของครู”

“ไม่ใช่ครูอันนั้นหนูจำได้ว่าเป็นของหนู” นุ่นแย้ง

ตะเสริม “เค้ามีหลักฐานนุ่น”

“มันรูปครู”

“หนูว่าเป็นของหนู”

“มันรูปครู”

นุ่นพยายามเอาปากกานั้นมาแกะรูปครูเพ็ญศรีออก ปรากฏว่าใต้รูปนั้นมีชื่อนุ่นติดอยู่

นุ่นชู Liquid ที่มีชื่อนุ่นให้ครูเพ็ญศรีดู “เนี่ยครูเป็นชื่อหนู”

“ครูติดทับได้อย่างไรเนี่ย”

ครูเพ็ญศรีทำเป็นแก้สถานการณ์พูดว่า “อย่านั่งดูตายปรบมือค่ะ ปรบมือให้นุ่นเลย”

อาร์ตถามว่า “เพื่ออะไรครับ”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นี่คือครูกำลังเข้าสู่บททดสอบความรอบคอบในชีวิตประจำวัน”

นักเรียนในห้องปรบมือพร้อมๆกัน แล้วพูดคำว่า “อ้อ” ด้วยความทึ่งพร้อมๆกัน

“นุ่นคือคนที่กู่หน้ากู่ตาครูได้ เอารูปครูมา ถ้าใครเป็นเจ้าของยอมมี....”

“ซื้อครับ” นักเรียนในห้องตอบ

“เสร็จปั๊บครูก็ลองพิสูจน์ลองทำดู เอา! นุ่นทวง พอแกะออกปั๊บ นุ่นคือนักเรียนที่เข้าข่าย ความรอบคอบ 100% เต็ม ถ้ามว่าถ้าเราเป็นแบบนี้ เราต้องคืนเจ้าของเขาไหม”

ตะรีบตอบว่า “ต้องคืนครับ”

ครูเพ็ญศรียื่นปากกาคืนให้นุ่น พร้อมพูดว่า “นี่ไง”

นักเรียนในห้องปรบมือด้วยความดีพอใจ

“นายอาร์ตเธอปรักปรำนายตะ เธอไม่มีข้อมูลหลักฐานจะเอาคืน ครูขอทำโทษเธอ สกอตซ์จัมป์หน้าเสาธง 1,486 ครั้ง” ครูเพ็ญศรีสั่ง

อาร์ตรีบเถียงว่า “จะบ้าหรือครู”

“เธอต้องทำเพราะเธอคือคนที่ทำให้ห้องเราขายหน้า” ครูเพ็ญศรีกล่าว
 “ทุกคนดูนุ่นเป็นแบบอย่างนะคะ นุ่นไม่เคยทำให้ครูผิดหวัง ปรบมือให้นุ่นค่า...”

32. ตอน มีอะไรปวดหัวกว่าการเรียนภาษาอังกฤษกับครูเพ็ญศรีไหม

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 19 มิ.ย.2562

ความยาว 3.18 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีสอนนักเรียนสะกดชื่อภาษาไทยที่เขียนด้วยอักษรโรมัน ทุกชื่อครูเพ็ญศรีสะกดผิดหมด เช่น มณีรัตน์ กลายเป็น หมานีแรต, ศึกษา กลายเป็น สุเอสะ เป็นต้น

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

นักเรียนทุกคนยืนขึ้นเพื่อทำความเคารพอาจารย์ในวิชาภาษาอังกฤษ

ตะหัวหน้าห้องพูด “Please stand up compeny”

ครูเพ็ญศรีพูดภาษาอังกฤษด้วยเสียงที่สูงตอบนักเรียน “Hey! Everybody sitdown please.”

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “นักเรียนวันนี้ง่ายมากเลยนะคะ กับการเรียนภาษาอังกฤษของเรา หนังสือค้นหาไม่ต้องเปิดเลยเพราะการเรียนการสอนอยู่บนกระดานแล้ว วันนี้ครูจะสอนการอ่านชื่อคน”

นักเรียนงุนงงจึงถามว่า “มันจำเป็นด้วยหรือคะครูมันจำเป็นด้วยหรือครับครู”

“อย่าพูดพรีทำเพลงแค่ตั้งใจทุกอย่างก็จบ”

“มาคำแรกของเรา อ่านเสียงดังฟังชัดให้ครูได้สนใจสิว่าอ่านว่าอย่างไร”

ครูเพ็ญศรีเขียนคำว่า Maneerat บนกระดาน

นักเรียนอ่านว่า “มณีรัตน์”

“again”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ผิด แค่คำแรกก็โง่งโง่งเลยนะ”

อาร์ตแย้งว่า “โธ่! ครู คำนี้ผมเห็นบ่อย เพื่อนๆผมก็มีชื่อนี้ครับ”

ครูเพ็ญศรีอ่านให้ฟังว่า “คำนี้อ่านว่าหมาหนี่แรต”

“หา...”

“หมาหนี่แรต”

อาร์ตอธิบาย “หมาหนี่มันหนี่แรตเธอ”

“พอมาถึงก็มาเก่งตอนนี้เนอะ หมากำลังหนีแรด”

“คำต่อไปนะลูกอ่านเสียงดังฟังชัด”

Sueksa

นักเรียนอ่านว่า “ศึกษา”

“อีกทีซิ”

“ศึกษา”

ครูเพ็ญศรีเฉลย “ผิด”

คำนี้อ่านว่า “สุเอสะ”

ตะถามว่า “ครูครับจะอ่านให้มันยากทำไมล่ะครับครู”

ครูให้คำตอบ “ชื่อของเขา เขาเป็นคนญี่ปุ่นมาไทยบ้าง 3 เดือนกลับไปญี่ปุ่นบ้าง สุเอสะ”

นักเรียนอ่านตาม “สุเอสะ”

“ใช่ คำต่อไปอ่านว่า”

ครูเขียนบนกระดาน Palapol

นักเรียนอ่านเป็นเสียงเดียวกันว่า “พลพล”(พะ-ละ-พน)

“อีกที”

“พลพล”

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “ผิด”

ครูเพ็ญศรีอ่านว่า “พาลอะพอล”

ার্থถามว่า “คำนี้ มันมีความหมายหรือเปล่า”

“ไอ้พอลเนี่ย ตี้อมากจนถึงขั้นเป็นอันธพาล

พาลเป็นกริยาของพอล พอลมันพาลอยู่ พาลอะพร”

ตะถ่าเป็น “ประโยชน์บอกเล่า”

“ใช่”

คุณเป็นศรีพูดว่า “ถ้าเป็นประโยชน์บอกเล่าแบบยาวๆ แกอะพาลไอ้พร”

ถ้าเป็นวัยรุ่น “พาลอะพร”

“คำต่อไปคะลูก คำนี้”

ครูชี้ไปที่คำว่า Anan ซึ่งเขียนอยู่บนกระดาน

นักเรียนพร้อมใจตอบกันว่า “อนันต์คะ”

ครูบอกว่า “ผิด คำนี้อ่านว่า แอน-แอนนนน” คำว่าแอนครูลากเสียงยาว

ার্থว่า “ฮาทั้งประเทศ แอนแอน แอนแอน”

ครูเพ็ญศรีเสริมว่า “คำนี้อ่านว่าแอนแอนนนน” พร้อมกับยกมือขึ้นมาสะบัดคล้ายๆกับ

กะเทยพร้อมกับพูดว่า “แอ่นแอ่น”

ตะหอยอกครูว่า “ถ้าอย่างนั้น เย็นนี้ผมกลับไปเรียกลุงว่าลุงแอ่นแอ่นอย่างนี้หรือครับ” ตะหอย
พรางทำเสียงและมือประกอบให้เหมือนครูเพ็ญศรีตาม

อาร์ตถามคุณครูว่า “ความหมายมีไหมครับ”

ครูตอบว่า “มีหมายถึงมมากกว่า 10 ตัว”

Ant แปลว่าอะไร

นักเรียนตอบ “มด”

“แอ่นแอ่นแอ่นแอ่นแอ่นแอ่นก็คือมดหลายตัวไง เป็น 10” ครูให้เหตุผล

“อ่านไปเลย”

“หมาหนีเรด สุเอสะ พาลอะพร แอ่นแอ่นนน”

“ปรบมือให้ตัวเองค่า...”

นักเรียนปรบมือกันอย่างมีความสุข

33. ตอน ครูเพ็ญศรีไม่ได้มาถ่ายรูป

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 16 ก.ย.2562

ความยาว 4.45 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีเช็คชื่อให้เด็กขาดเรียนโดยไม่ถูกวิธี คือใช้การเช็คชื่อด้วยการถ่ายรูป แต่กลายเป็นว่าครูเพ็ญศรีก็ไม่ได้ถ่ายรูปมาทำงานเช่นกันจึงทำให้ถูกรองผู้อำนวยการมาต่อว่าที่ห้องเรียน ต่อหน้านักเรียน รองผู้อำนวยการต่อว่าครูว่าไม่ได้มาทำงานมา 1 เดือนเพราะไม่มีหลักฐานในรูปภาพ

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

อาร์ตบอกว่า “ไม่มีการบ้านก็ดีนะ ห้องสว่างขึ้น ไม่มีราหูมาลง”

สักพักครูเพ็ญศรีเดินเข้ามาในห้อง

อาร์ตบอกว่า “นักเรียนทั้งหมดทำความเคารพครูเพ็ญศรี วัฒนวงศ์วานร”

“สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ”

ครูบอกว่า “เข้าแถวเคารพธงชาติแล้วต้องโฮมรูม แล้วก็ต้องเช็คชื่อ แต่ว่าครูได้ประชุมมาเมื่อวานนี้ ผอ.บอกว่าเช็คชื่อมันเขย ก็เลยต้องใช้ระบบการถ่ายรูป เพื่อยืนยันว่าใครมาบ้างหน้าต้องเห็นชัดๆเลย”

อาร์ตบอกว่า “ จะได้ว่าเรามีตัวตนใหม่ครับ”

ครูบอกว่า “ครูได้ไลน์บอกผอ. ทุกคนรวมหน้ากัน”

นักเรียนมาอยู่ใกล้ๆกันเพื่อถ่ายรูปครู “หนึ่ง สอง สาม”

“ดี โอเค” ครูกล่าว

ตะมาสายวิ่งมาขอถ่ายรูป “ครูครับขอถ่ายรูปด้วยคนครับ”

ครูบอกตะ “เธอขาดไม้ทันละ”

“อ้าว! ทำไมละครับครู ผมเห็นครูถ่ายรูปจึงรีบวิ่งมานะนี่” ตะบอก

“ก็ครูถ่ายไปแล้ว”

“ถ่ายอีกนะครับครู นะครับครูครับ”

“ถ่ายอีกได้ไง เธอไม่ทันเอง”

“หรือว่าถ่ายของผม แล้วตัดต่อเข้าไปได้มั๊ยครับ”

“ไม่ได้ ใดๆ เธอขาดและครูก็ขาดจิตวิสัยเธอ 50”

นุ่นบอก “แล้วมันไม่เกินไปหรือคะครู”

ตะเสริม “แป็บเดียวเองนะครับครู”

ครู “มาเรียนก็คือมาเรียน”

“ครูถ่ายรูปไปแล้วเรียบร้อย และนิ้วชี้ที่ครูกดลงนั่นคือสักขีพยาน” ครูเพ็ญศรีบอก

ผ่านไป 1 เดือน

ตะบอก “ผมวิ่งเข้ามาใส่แป็บไปนิดเดียว ครูต้องให้ออกาสผมหน่อยสิครับครู”

ครู “ต่อให้นิดต่อให้หน่อย ถ้าไม่ทันคือไม่ทันนะคะ”

สักพักรองผู้อำนวยการเดินเข้ามา

ตะบอกทำความเคารพ “พวกเราทุกคน ทำความเคารพรองผอ.ที่พวกเราทุกคนเคารพรักที่สุดในหัวใจ”

“...คือต้องบอกให้นักเรียนทุกคนเข้าใจว่า การเช็คชื่อไม่ใช่เฉพาะนักเรียน คุณครูที่มาสอนนักเรียนทุกคนก็เช็คชื่อ เจ็ดโมงครึ่งหน้าเสาธง คุณครูเพ็ญศรีของพวกเขาเธอทุกคนไม่เคยมาเลย”

นักเรียนตะลึง “อ้าวว”

ครูเพ็ญศรีแย้ง “เพ็ญศรีสอนตลอดเลย สอนแทนทุกคาบ ไม่มีเวลา สอนนักเรียน”

รองผู้อำนวยการถาม “จริงหรือ”

ครู “จริงค่ะ ไซ้ใหม่นักเรียน”

นักเรียน “ไม่เข้าใจ ซ้าไปครึ่งชั่วโมงได้มั้ง คือเราไม่ได้ดูเวลาอะ”

รองผู้อำนวยการ “ผมไม่รู้หรอกว่าคุณจะสอนหรือไม่สอน เพราะผมไม่ได้มานั่งดูคุณ แต่ 1 ภาพที่เป็นสักขีพยานและเป็นเวลา 30 วันที่นิ้วชี้ของผมได้กดชัตเตอร์ลงไป มันเป็นนิ้วชี้ที่เป็นสักขีพยานบอกกับทุกคนว่าคุณไม่ได้มาทำงาน”

ครู “เพ็ญศรีอยู่โรงรถตอนเจ็ดโมงครึ่ง”

รองผู้อำนวยการ “คุณฟังได้ไหมครูเพ็ญศรี ผมไม่อยากจะคุยคุณต่อหน้านักเรียนทุกคนนะ แต่คุณต้องฟัง ความเป็นจริงคือคุณไม่ได้มาถ่ายรูปตอนเจ็ดโมงครึ่ง เพราะฉะนั้น 1 เดือนเต็มๆ ที่คุณไม่ได้มาสอน คะแนนความประพฤติคุณถูกหัก 8500 คะแนน และมีผลต่อเงินเดือนของคุณที่ควรจะได้รับ เพราะฉะนั้นหลังจากที่สอนเสร็จคุณไปพบผมที่ห้องของผม”

ผู้อำนวยการเดินออกไปจากห้องเรียน

“ครูเพ็ญศรีครับ ถ่ายรูปกับพวกผมไหมครับ” ตะหยอกครูเพ็ญศรี

“ถ่ายทำไม” ครูถาม

“จะได้จำได้ว่าครูเคยสอนพวกผม” ตะพูด

“และใช้นิ้วชี้เป็นอะไร” อาร์ตย่อนครู

“สักชีพยาน” ตะล้อเลียนคำพูดของครู

ตะบอกทำความเคารพ

สักพักรองผู้อำนวยการได้ย้อนกลับมาอีก “คุณยังมีหน้ามาเซลฟี่อีกเหรอ”

34. ตอน คำถามแบบโอปโป

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 1 ต.ค.2562

ความยาว 4.13 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีชื่นชอบเทรนด์เกาหลี จนกระทั่งออกข้อสอบที่ตั้งให้มีคนญี่ปุ่นอยู่ในคำถาม เมื่อนักเรียนตอบข้อสอบตามหลักการของวิชาเกษตร ครูเพ็ญศรีก็จะตอบตามอารมณ์ขั้นตนเองเหมือนตนเองอยู่ในภาพยนตร์หรือละครเกาหลี บุคคลที่อยู่ในข้อสอบคือคนรักของตนเอง สุดท้ายตะก็จับทางครูเพ็ญศรีได้จึงตอบคำถามอารมณ์แบบภาพยนตร์เกาหลีจึงถูกใจครูเพ็ญศรี และทั้งสองก็เล่นละครว่าเป็นคนเกาหลีที่รักกัน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ตะชี้ไปที่เก้าอี้ที่ตนเองเคยนั่ง “นุ่นจริงๆ นั่นต้องเป็นที่นั่งฉันไม่ใช่เหรอตรงนั้นอะ”

นุ่น “แล้วทำไม ก็อยากนั่งตรงนี้ วันนี้ฮวงจู้บอกให้ฉันต้องนั่งตรงนี้”

ครูเพ็ญศรีเข้ามาสอน

ตะบอกทำความเคารพแปลกๆ “พนมมือทั้งสิบนิ้ว กราบครูเพ็ญศรีด้วยความตั้งใจ”

นักเรียนไหว้ครูเพ็ญศรีเรียบร้อยผิดปกติ

หลังจากนั้นครูเพ็ญศรีแจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ โดยให้นักเรียนอ่านคำถามพร้อมๆกัน

คำถามที่ 1 ถามว่า “ถ้ากยูงจะเพาะถั่วงอกในบ้านต้องทำอย่างไร”

อาร์ตสงสัย “ครูครับกงยูคือใคร”

ครูตอบ “โอบป่า”

อาร์ตถาม “เป็นกบหรือครับ”

“โอบป่า”

นุ่นให้ความกระจ่าง “โอบป่า แปลว่า พี่ชาย เป็นภาษาเกาหลี”

“เค้าเป็นแฟนครู”

“กงยูเนียนะคะ” นุ่นถาม

อาร์ตตอบด้วยหลักวิชาการคือเอาทิชชูผสมน้ำ แล้วเอาถั่วมาใส่ ถั่วก็จะงอก

ครูเพ็ญศรี “ผิด”

อาร์ต “ผิดได้ไงครับครู”

ครูพูดด้วยเสียงแสบแสบ “กงยูต้องมาขออนุญาตครูเพ็ญศรีก่อน จะไปปลูกที่ไหนถ้าครูเพ็ญศรีอนุญาตจะปลูกได้ทันที”

ตะหยอก “ไม่เหมือนกงยูเหมือนกบเด็กเลยครับ”

“ข้อที่ 2 ถ้าเมนโฮจะปลูกผักกาดหอม ต้องตอกดินก่อนก็วัน”

นุ่นบอกว่า “7-10 วัน”

“แล้ว 7-10 วันนั้น เมนโฮต้องทำอะไร”

“เมนโฮก็แล้วแต่เขาอะครับ”

“ไม่ได้เรื่องเลยนะนุ่น ผิดหวังสุดๆ” ครูบอก

“7-10 วันนั้นเนี่ย เมนโฮก็จะพาครูเพ็ญศรีไปเขียนชื่อระหว่างเราสองคนที่หอคอย” ครูกล่าว

อาร์ตถาม “แล้วกงยูหายไปไหนแล้วละครับ”

“กงยูอยู่บ้านเดี่ยวพุงนี้เค้าก็มารับครู” ครูตอบ

นักเรียนร้องด้วยความทึ่ง “สองคนเลยหรือครู”

“ข้อ 3 กิมจิจะปลูกต้นหอม 8 ต้น ต้องวางห่างกันก็นิ้ว”

ตะตอบด้วยน้ำเสียงที่โรแมนติค “เวลากิมจิจะปลูกต้นหอมนั้น เขาจะวางห่างกันไม่กี่นิ้ว กิมจิเขาจะได้เอานิ้วก้อยของเขาเกี่ยวกับนิ้วก้อยของครูเพ็ญศรี หลังจากนั้นต้นหอมเนี่ยก็จะกลายเป็นดอก รัก และสองคนนั้นก็รักกันตราบไปชั่วกาลนานแสนนาน”

ครูเพ็ญศรีพูดด้วยน้ำเสียงเหมือนละคร “พี่ชายฉันหนาว”

“ได้เลยน้องสาว” ตะตอบด้วยน้ำเสียงเหมือนพระเอกในละคร

ครูเพ็ญศรีพูดว่า “เข้าใจแล้วใช่ไหม ข้อต่อไปอะต้องทำให้ดี พวกคุณควรเติมคำอะไรลงไป ในคำตอบนะลูกนะ ปรบมือให้นายตะหนอย”

ตะพูดเหมือนพระเอกละครเกาหลีโรแมนติคว่า “น้องสาวจ๋า”

ครูตอบเหมือนนางเอกละครเกาหลีเช่นกัน “พี่ชายฉันหิว”
 อาร์ตพูด “บอกตรงๆ นะ กูไม่เข้าใจอะ”
 นุ่น “เออเราก็ไม่เข้าใจ”
 ครูเพ็ญศรีเดินออกไปจากห้อง
 ตะหยอกว่า “ครับผมครูเพ็ญศรี มินโย”
 นุ่นงงกับคำพูดของตะ “มินโย”
 ตะตอบ “ก็เขาชอบเกาหลี เราก็ต้องตั้งชื่อเขาให้เป็นเกาหลีสิครับ อย่างผมชื่ออะไรครับ ตะนูนิ
 สินี อย่าถามเร็วครับ คิดไม่ทันครับผม”

35. ตอน เรียนภาษาอังกฤษกับตุ๊กกี้ ฮาระดับโลก

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 9 เม.ย.2563

ความยาว 4.07 นาที

เรื่องย่อ ครูเพ็ญศรีสอนวิชาภาษาอังกฤษมาติดจำนวน 6 คำ โดยการมาเข้าสอนแทนครูประจำ
 วิชาที่ขาดงาน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

ครูบอกว่า “ครูอรรณตติธูระ ครูมาสอนภาษาอังกฤษแทนครูที่ไม่มา” จากนั้นก็ลงมือสอน
 ให้นักเรียนอ่านตามบนกระดาน

ครูบอกว่า “พูดพร้อมกัน ภาษาอังกฤษ”

นักเรียนพูด “ภาษาอังกฤษ”

ตะทำหน้าที่อ่านแบบอ้าปากมากผิดปกติเมื่อพูดตามครู

บนกระดานมีคำว่า Genre

ครูเพ็ญศรีบอกว่า “เจนเล”

นักเรียนทำหน้าที่ต่างๆ ไม่ยอมอ่านตาม

อาร์ตบอกว่า “ครูครับผมว่ามันอ่านว่า ฌองร์ นะครับ”

“จีอีเอ็น เจน อาร์เอ เร เจนเล”

“เจนเล” อาร์ตทำเสียงสูงตรงพยางค์ได้

“คำต่อไปค่ะ แกรนด์เพลก” ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำบนกระดาน Grandprix (กรังด์ปรีซ์)

นักเรียนทำหน้าที่งงกับคำอ่าน

ครูเพ็ญศรีข่มตนเองว่าเป็นครูว่า “ครูเป็นใครคะ ครูเป็นครูปะ ครูเป็นครูปะ ครูเป็นครูต้องฟัง
.... ครูเป็นครูต้องฟัง...”

นักเรียนตอบพร้อมกันว่า “(ครูเป็นครูต้องฟัง)ครู”

“คำต่อไปคะ ไฮสตอรี” ครูพูดพลางชี้ไปที่คำว่า History บนกระดาน

“ไฮสตอรี”

“ไฮ”

“ไฮ”

“สตอรี”

“สตอรี”

นักเรียนทำหน้างงๆ กับการสอนของครู

“กว่าจะจบที่นี่จะมีคุณภาพไหมวะเนี่ย” อาร์ตกังวล

“เอาเหอะน่า คำศัพท์มันเยอะ ครูเขาอาจจะพลาดได้ นิดหน่อยน่า” ตะปลอบอาร์ต

“คำต่อไปคะ ฮิสสะแลน” ครูชี้ไปที่คำว่า Island

“ไอ”

“ไอ”

“ไอเอส”

“ไอเอส”

“ก็คือฮิส ขึ้นมาเป็น สะ ฮิสสะแลน”

“ฮิสสะแลน”

“อะเกน ฮิสสะแลน”

“ฮิสสะแลน”

นักเรียนทำหน้าตงงงๆ กับการสอนของครู

“ต่อไปนะ” ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำว่า Future

“คำนี้น่าจะง่ายๆ”

“ฟูตูรี ฟูตูรี”

นักเรียนในชั้นอึ้งกับการออกเสียงของผู้สอน

“เอฟยู ฟู ทียูตู อาร์อี รี ฟูตูรี”

“ฟูตูรี”

“จดด้วยคะ จดด้วยคะ ฟูตูรี”

นักเรียนทำหน้างงๆ

ตะง “แม่อูก็พาไปที่ห้างนี้บ่อยนะ ไม่ได้อ่านแบบนี้”

“คำสุดท้ายนะคะ เสร็จสิ้นจาก 6 คำนี้แล้วหลังคาบนี้ไปสออบกับครูนะคะ คำสุดท้าย ชีดับ”
ครูเพ็ญศรีชี้ไปที่คำว่า Setup บนกระดาน

“ชีดับ”

“Do you know /se/?”

“ชี”

“ดับ”

“ชี”

“ดับ” ช่วงที่นักเรียนอ่านคำว่า ดับ อยู่นั้นก็พยักหน้าลงพร้อมกัน ทำให้ดูผิดไปจากการอ่าน
พยางค์อื่น

ก่อนครูจะออกนอกห้อง ครูถามนักเรียนอีกครั้ง

“ชี.....”

“ดับ” นักเรียนเปล่งเสียงต่อ

“เป็นท่วงอนาคตละ” นักเรียนนินทาครู

36. ตอน ดีแม่จตชื่อคนคุย

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 27 ก.ย.2566

ความยาว 3.29 นาที

เรื่องย่อ คาบวิชาครูเพ็ญศรีแต่ครูต้องละทิ้งห้องเรียนไปเพื่อไปทำหน้าที่ให้แก่ผู้อำนวยการ ครูเพ็ญศรีจึงสั่งตะจตชื่อเพื่อนที่คุยในห้อง ตะกลั่นแกลั่นเพื่อนเพื่อให้เลิกเปลี่ยนกับการทำการบ้านให้ แต่ตอนท้ายเรื่องราวพลิก ครูให้ตะส่งงานแต่ตะไม่มีงาน เพราะเพื่อนๆ รวมตัวกันไม่ทำการบ้านให้ ตะจึงถูกทำโทษและปลดออกจากตำแหน่งคนจตชื่อ

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

“นักเรียนเดี่ยวครุมีธุระกับท่านผอ.ครูจะไม่อยู่” ครูเพ็ญศรีพูด

“นักเรียนจงทำการบ้านและมาส่งครู” ครูสั่งนักเรียน

“ผมจะจตชื่อคนที่คุยครับผม” ตะพูด

ตะหัวเราะ “ฮ่าๆๆ ตอนนี้อ่านจตอยู่ในมือฉันแล้ว ฉันอยากยิ่งใหญ่ที่สุดในห้อง”

ตะพูดพลางชี้ไปที่อาร์ต แล้วพูดคำว่า “เฮย์อาร์ต”

อาร์ตหลวมตัวเผลอตบ ตะจึงได้ทีจตชื่ออาร์ตเป็นคนแรก

อาร์ตทำท่าทางไม่ยอม

ตะบอกล่าว “อย่าเถียงดิอย่าเถียงดิ อย่ากโมโดนจดชื่อใหม่เพื่อน”

อาร์ตพูดว่า “ทำยังไงอะ”

ตะบอกล่าว “ทำการบ้านวิชาสังคมให้ฉันทนอยเท่านั้นเอง”

อาร์ตบอกล่าว “ไม่เอาหรอก”

ตะบอกล่าว “อ้าวถ้างั้นก็อาร์ตจดชื่อ” ตะบอมือเหมือนจดใส่กระดาษ

อาร์ตจึงตอบว่า “ก็ได้เดียวทำให้”

ตะหันไปทางนุ่นแล้วแก้งพูด “นุ่นจิ้งจกเรียกอะ”

นุ่นเปลอตอบว่า “ไหนวะจิ้งจกอะ”

ตะก็ชี้ไปที่นุ่นแล้วบอกล่าว “คุยๆ”

นุ่นตอบว่า “ทำไมทำแบบนี้อะ ฉันทยังไม่ได้คุยเลยนะ”

ตะย้าเพิ่มว่า “นี่ครั้งที่ 2 แล้วนะจะให้มีครั้งที่ 3 มาหรอ”

นุ่นบอกล่าว “พูดเล่นใช้ไหม”

ตะบอกล่าว “เอาจริง”

นุ่นก็บอกล่าว “แล้วให้ทำไง”

ตะบอกล่าว “ก็แค่ทำการบ้านคณิตศาสตร์ของฉันท”

นุ่นบอกล่าว “เออๆเดียวทำให้”

ตะบอกล่าว “โอเคนะ”

ตะบอกล่าว “ยิ่งใหญ่ที่สุดในโรงเรียนเว้ยตะพระโขงง พ่อทุกสถาบันรู้จักหรือเปล่า”

จากนั้นครูเพ็ญศรีก็เดินกลับมาที่ห้องเรียน พร้อมพูดว่า “มาแล้วคะ”

นักเรียนบอกล่าวความเคารพครูเพ็ญศรี

ครูพูดว่า “มารยาทดีเหลือเกิน”

“นายตะมีใครคุยเล่นคุยอะไรลุกออกจากที่นั่งมีไหม” ครูกล่าว

“ไม่มีอะไรครับวันนี้ นักเรียนทุกคนในห้องสงบเสงี่ยมเจียมตัวทุกคนครับ ทุกคนน่ารักมาก”

ตะกล่าว

ครูเพ็ญพูดว่า “สมกับที่ครูไว้เนื้อและเชื่อใจ”

“แต่สิ่งหนึ่งที่ครูฝากฝังเอาไว้ก่อนออกจากห้องคือการบ้าน มามาส่งเลย”

ตะหันมาหาอาร์ตพูดว่า “อาร์ตๆ การบ้านวิชาสังคม ฉันทล่ะ”

อาร์ตว่า “การบ้านใคร การบ้านแก แกก็ต้องเป็นคนทำสิวะ”

“นุ่นการบ้านวิชาคณิตฉันทล่ะ”

นุ่นตอบว่า “การบ้านอะไร”

“วิชาคณิตไงที่ฉันทฝากแกทำอะ”

“ตะผากฉันทอนไหน แก่ฝิ่นหรือเปล่า” นุ่นกล่าว

ครูเร่งสั่งนักเรียนว่า “มาส่งค่ะ”

นักเรียนทุกคนในห้องเอางานมาส่งครูเพ็ญศรี

“นายตะ ไม่มีของเธอสักวิชาเลยทั้งวิชาสังคมและวิชาเลข ครูขอหักจิตวิสัยเธอ 51 คะแนน”

ตะร้องด้วยความเสียใจ “ไอ้โหครู”

“พຽงนี้เข้าครู ครูจะรอที่ห้องปกครอง เธอต้องพาคุณพ่อคุณแม่เธอ มาเคลียร์กับครู พร้อมเจรจาลงในสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ นุ่นครั้งต่อไปเธอเป็นผู้จดรายชื่อเพื่อนในห้องแทน ครูไวใจเธอ ตะต้องเจอกับครูพຽงนี้ที่ห้องปกครอง”

ครูเพ็ญศรีเดินออกไปนอกห้อง

อาร์ตพูดกับตะว่า “พ่อไม่ได้สอนเธอ โตะไปไม่ให้โกง”

“สอนเว่ยแต่ฉันทไม่จำ” ตะกล่าว

37. ตอน ร่วมด้วยช่วยกันนะคะผู้ปกครอง

วันเวลาเผยแพร่ทางยูทูป 12 ต.ค.2566

ความยาว 3.20 นาที

เรื่องย่อ งานประชุมผู้ปกครอง แทนที่จะเป็นการเล่าปัญหาของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับฟัง แต่กลายเป็นว่าครูชมนักเรียนทุกคน และยังมีการขายบัตรโตะเงินราคาแพงให้แก่ผู้ปกครองอีกด้วย จนพ่อตะรู้สึกอึดอัดใจและอยากย้ายโรงเรียน

(ณ ห้องเรียน ม.6/3)

วันนี้มีการประชุมผู้ปกครอง ผู้ปกครองและนักเรียนนั่งอยู่ในห้องเรียนหลายคน

พ่อตะ “ทำไมต้องนั่งคุยกันด้วยอะครับ”

ครูเพ็ญศรี “เดี๋ยนเป็นคนขาสั้นคะ ยืนแล้วนะคะ ขอชมเชยคุณลูกๆ นะคะ...”

พอนุ่นมีบุคลิกคือเสียงแก่มากผิดปกติทั้งๆที่ลูกเรียนมัธยม

“น้องนุ่นไม่ห่วยคะ เขาเป็นเด็กเรียนดี เทอมที่แล้วก็ได้ที่ 2 ของห้องนะคะ”

พอนุ่น “ในห้องมีกี่คนอะครับ”

“6 คนคะ”

พอนุ่นพูดจาซ่าๆ จนเกินกว่าปกติ เหมือนคนแก่ที่เล่นในละคร

ครูที่ปรึกษาแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าโรงเรียนจะจัดงานทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อหาทุนเข้าโรงเรียน

“จะสร้างโรงเรียน 40 ชั้น มีลิฟต์มีบันไดเลื่อน มีซูเปอร์มาเก็ตทุกชั้น”

พ่อนุ่น “แล้วมันต้องทำยังไงบ้างอะครับครู”

“บัตรหนึ่งก็ 1500 ต่อหนึ่งใบค่ะ”

พ่อนุ่น “ไม่แพงหรอกพ่อ สบายมากนะ”

“เป็นโต๊ะนี่ก็ 15000 ค่ะ เราไม่ขายเป็นบัตร เราขายเป็นโต๊ะค่ะ”

พ่อตะ “โต๊ะละ 15000”

“โต๊ะละ 15000 ถ้ามามี 10 คน ถ้ามามี 2 คนก็ต้องซื้อเหมาโต๊ะอะค่ะ”

พ่อนุ่น “เรามีกัน 2 คนจะนั่งทำไม 10 เก้าอี้”

พ่อตะ “รายได้ผมเนี่ยวันละ 40 บาท กว่าผมจะเก็บได้แต่ละพันเนี่ย ผมต้องรวบรวมเอาเงินมาซื้อโต๊ะ 15,000”

“ไม่เป็นไร เรามีวิธีแก้ไขค่ะ เดินไปชั้น 2 ขวานะคะห้องธุรการ เราให้พ่อและก็ให้กู๋ในเดียวกัน”

พ่อตะ “นายตะย้ายไปเรียนที่อื่นดีกว่าลูก”

“ไปเรียนไหนดีอะพ่อ” ตะถาม

“สรุปนะคะ สำหรับผู้ที่มีวันนี้ะคะ คุณพ่อคุณแม่ที่มีวันนี้ลงชื่อเลยนะคะ และก็จ่ายตั้งค์ด้านล่างเลยนะคะ แคนี่นะคะ ขอบคุณมากนะคะ”

ตะบอกทำความเคารพ “นักเรียนทำความเคารพ”

“ขอบคุณค่ะ/ครับ”

ก่อนครูเพ็ญศรีจะออกจากห้องได้ย้าผู้ปกครองอีกครั้ง

“บัตรละ 1,500 นะคะ ไม่ขายเป็นใบขายเป็นโต๊ะละ 15,000 ค่ะ”

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายก่อภพ เกิดชูชื่น

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต

วิชาเอกประวัติศาสตร์ วิชาโทภาษาและวรรณคดีไทย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พ.ศ. 2551 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

วิชาโทคติชนวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2013 Certificate(Advanced Indonesian Language)

Yogyakarta State University, Indonesia

พ.ศ. 2563 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

